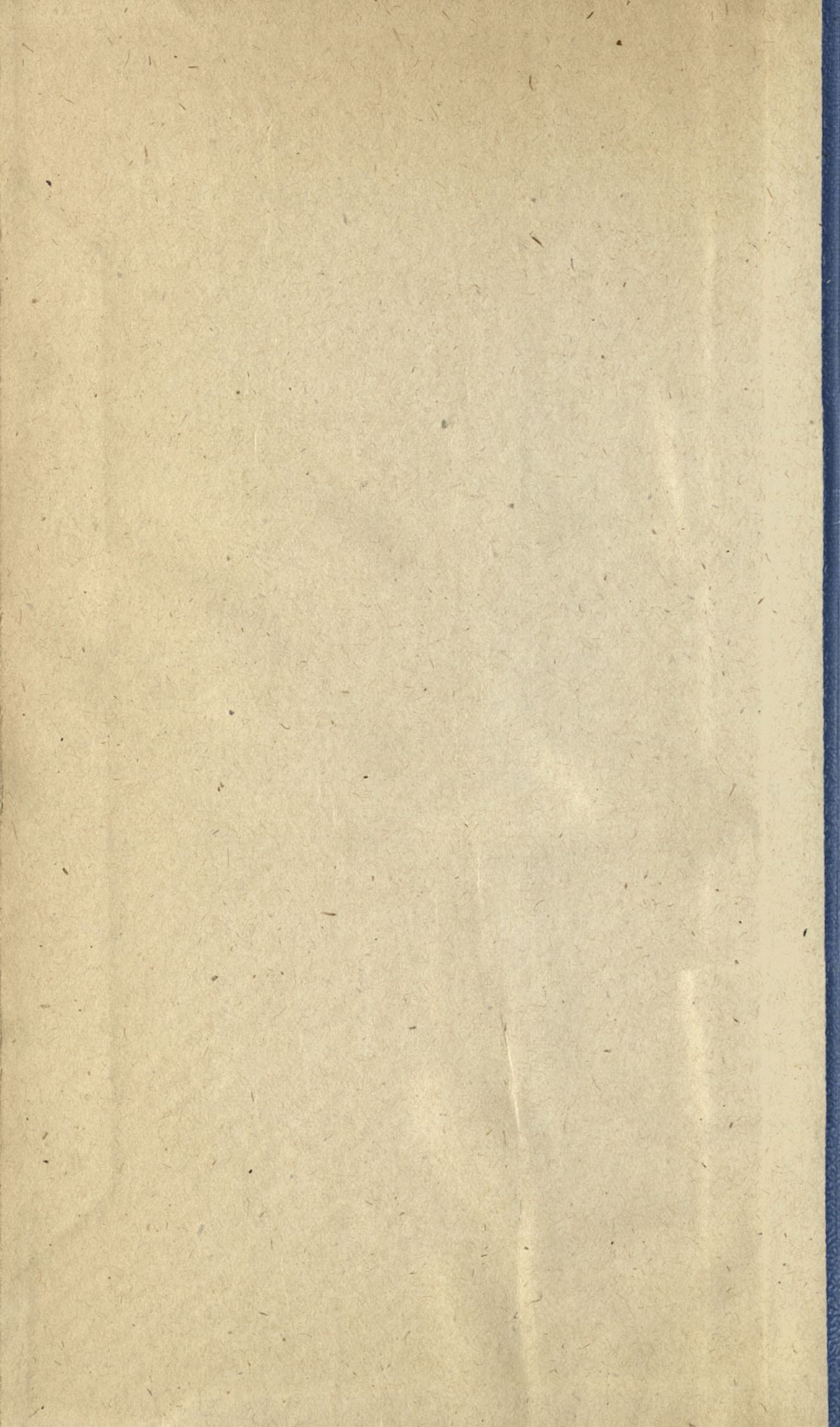
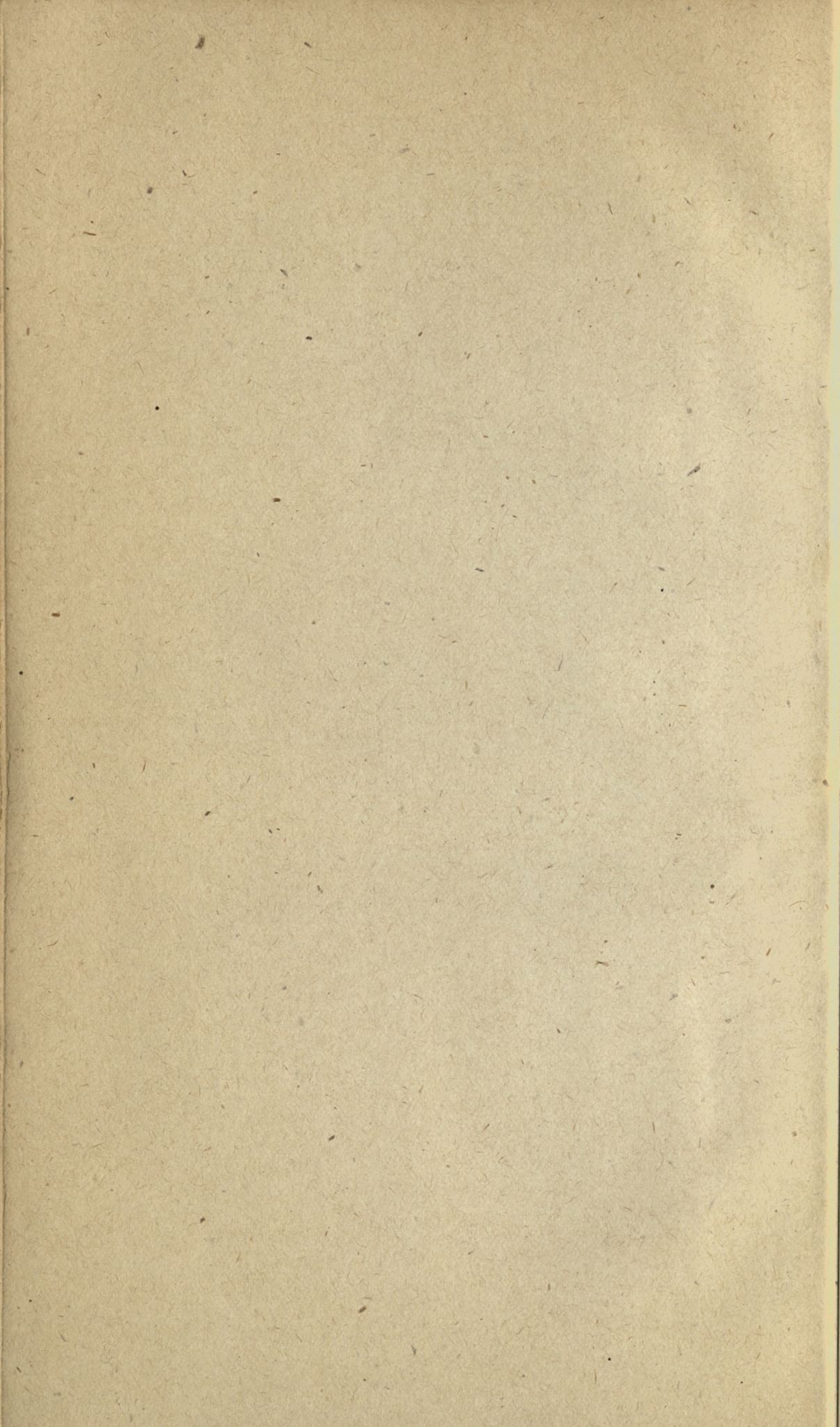

49373

K R A T K E
P R E D G E

na vse

nedele ino svetke

zelega leta.

Vkupspravlene ino vundane

o d

ANTONA KREMPL,

Farmeshtra per sv. Trojizi mále Nedle sdol Radgone.

Pervo leto.

V' tréh rasdélkih.

1839.

Saloshil Franz Ferstl v' Gradzi.

Johanes Lovrenz Greiner.

P R E S S E

49373

8727-0030-M1

S a p o p a d e k.

Pervi rasdék.

Predge na nedele.

Od Adventa do Finkofhtih.

	Stran
Na 1. nedelo v' Adventi. — Od smerti	3
Na 2. nedelo v' Adventi. — Od sodbe	6
Na 3. nedelo v' Adventi. — Od pekla	10
Na 4. nedelo v' Adventi. — Od nebes	15
Na nedelo po Boshizhi. — Slovójemanje starega leta . .	18
Na nedelo po novem leti. — Vsaki stan imá svoje tesh- kozhe, pa tudi svoje veselja	21
Na 1. nedelo po treh Kralih. — Od dushnostih gorodra- shenih otrok	23
Na 2. nedelo po treh Kralih. — Podvuzhenje sa tiste, keri se hozhejo sheniti	26
Na 3. nedelo po treh Kralih. — Od dushnostih gospoda- rov ino drushine proti endrugem	32
Na 4. nedelo po treh Kralih. — Vse je Bogi pokorno, famo zhlovek ne	36
Na 5. nedelo po treh Kralih. — Od dushnostih starshov ino otrok proti endrugem	39
Na 6. nedelo po treh Kralih. — Sakaj se tudi malih gre- hov moremo sdershati	42
Na nedelo Septuagesimae. — Od nashega dela, ino te pridozhe vezheri	45
Na nedelo Sexagesimae. — Od predgarov ino njih po- slushitelov	47
Na nedelo Quinquagesimae. — Od premishlavanja mantre ino smerti Kristusove	51
Na 1. nedelo v' Posti. — Jesus, ker je sa nas kervavi pót potil	54
Na 2. nedelo v' Posti. — Jesus, ker je sa nas gaishlan bil	57
Na 3. nedelo v' Posti. — Jesus, ker je sa nas s' ternjom kronan bil	60

	Stran
Na 4. nedelo v' Posti. — Jesuf, ker je sa naf ti teshki krish nefel	63
Na 5. nedelo v' Posti. — Jesuf, ker je sa naf krishan bil	65
Na zvetno ali 6. nedelo v' Posti. — Pafsion	70
Na Vusemsko ali Velikonozhno nedelo. — Kaj gorstajanje Kristusovo povernjenemi gresniki pernese	70
Na bélo ali 1. nedelo po Vusmi. — Od trojnega mira	72
Na 2. nedelo po Vusmi. — Od dushnostih duhovnih pastirov, ino njih ovzhiz proti endrugem	75
Na 3. nedelo po Vusmi. — Od vezhnega grivanja tih pogublenih	79
Na 4. nedelo po Vusmi. — Kam mi gremo	82
Na 5. nedelo po Vusmi. — Kak Jesuf v' Gotsfemanskem verti, tak mi moremo moliti	85
Na 6. nedelo po Vusmi. — Od prizhuvanja ali svedoshtva	88
Na Finkoshtno nedelo. — Od poslanja sv. Duha	91

Drugi rasdélek.

Predge na nedele.

Od perve do poslednje nedele po Finkoshtih.

Na nedelo presvete Trojize ali 1. po Finkoshtih. — Vse tri boshje pershone sa nasho svelizhanje skerbijo	97
Na 2. nedelo po Finkoshtih. — Od nashega na nebesko gostovanje povablenja ino sgovarjanja	99
Na 3. nedelo po Finkoshtih. — Od savupanja na milost boshjo	103
Na 4. nedelo po Finkoshtih. — V' imeni boshjem moremo delati	106
Na 5. nedelo po Finkoshtih. — Od serditosti	110
Na 6. nedelo po Finkoshtih. — Od jutreshne, obpol-dnesne ino vezheršne molitve	113
Na 7. nedelo po Finkoshtih. — Od grehov tega popušenja	116
Na 8. nedelo po Finkoshtih. — Od krivizhnosti	119
Na 9. nedelo po Finkoshtih. — V' rasdiranji Jerusalema naj terdokorni gresnik gleda svoj konez	122
Na 10. nedelo po Finkoshtih. — Od sagovarjanja lastnih pregresbkih	126
Na 11. nedelo po Finkoshtih. — Od strahote navadnega greha	129
Na 12. nedelo po Finkoshtih. — Od gresnih djanjih proti sapovedi lubesni blishnjega	132

	Stran
Na 13. nedelo po Finkofhtih. — Od nesahvalnosti	136
Na 14. nedelo po Finkofhtih. — Od kmetizhkega ino teshazhkega stana	140
Na 15. nedelo po Finkofhtih. — Smisli se na smert	143
Na 16. nedelo po Finkofhtih. — Od posvezhovanja nedél ino svetkov	145
Na 17. nedelo po Finkofhtih. — Od gresnih popushe- njih v' sapovedi lubesni blishnjega	148
Na 18. nedelo po Finkofhtih. — Od dobrih prijatelov	151
Na 19. nedelo po Finkofhtih. — Od posvanja ino isvo- lenja nafhega	154
Na 20. nedelo po Finkofhtih. — Od spovedi tih bolenih	158
Na 21. nedelo po Finkofhtih. — Od vsakdenjega grehov premishlavanja	162
Na 22. nedelo po Finkofhtih. — Od dushnostih naprej- postavljenih ino podloshnikov proti endrugem	164
Na 23. nedelo po Finkofhtih. — Jel bi dobro bilo, zhe bi nafhi lubi pokojni nasajprishli	166
Na 24. nedelo po Finkofhtih. — Trikrat strashen den te sodbe	169

Tretji rasdélek.

Predge na svetke.

Na den spozhetja Div. Marie. — Jesus ino Maria na ter- dokornega gresnika sodbi	175
Na sveti Den, ali na Boshizh. — Kaj nam Jesus is neba pernese	179
Na den sv. Shtefana, perv. Mant. — Kaj so sv. Manter- niki sa vere volo storili, ino sakaj	182
Na novo leto. — Dnes se moremo Bogi v' roke dati	187
Na tri Krale. — Kak ino gdé imamo Kristusa iskati	190
Na Svezhnizo. — Na kaj naf shegnana svézha spomene	192
Na den sv. Joshefa. — Od dushnostih sakonskih proti endrugem	196
Na den obsnanenja Div. Marie. — Maria en isgled te ponishnosti	199
Na vusemski pondélek. — Kaj sa eno veselje bodo ti pra- vizhni imeli, kader bodo se s' svojimi rajnimi prija- teli supet vkupsnajshli	202
Na velko Krishovo. — Od kralestva nebeskega	205
Na Finkofhtni pondélek. — Kak velka je lubesen boshja	208
Na Télovo. — Od Télofskih prozefjih	211

	Stran
Na den sv. Petra ino Pavla. — Samo na Boga imamo prav savupati	213
Na velke Meshe den. — Od velikih krepostih ino velke- ga veselja Divize Marie	217
Na male Meshe den. — Den Marie narojenja je den te- ga svelizhenja	220
Na vseh Svezov den. — Premishlavanje shivlenja tih Svetnikov	222

P r i d a v e k.

Na vseh Svezov den po poldne. — Opomin na pokopalishi	226
Na sveti Den po poldne. — Od almoshtva	228
Na Vusem po poldne. — Od almoshtva	231
Sa fhole. — Od hafnovitosti fhol	234
Sa novo Mesho. — Meschnik ja en Apofhtol Jesusa Kri- stufa	236

Pervi rasdélek,

Predge na nedele.

Od Adventa do Finkisht.

Zhlovek ne shivi ob famem kruhi, temuzh od
vsake besede, kera is vust boshjih pride.

Math. 4.

Na 1. nedelo v' Adventi.

Od smerti.

Kratki so dnevi tega zhloveka. Job. 14.

Perzhetek.

Isvoleni Kristjani! sazhne se dnef Advent ali prihod, ker se sato tak imenuje, da naf nasha sv. mati Zirkva opominja, v' totem zhafi sahvalno se spomenti na ti pervi na svet prihod Jesufa Kristufa k' odreshenji tega zhlovezhanstva, k' tem drugem njegovem na svet prihodi pa se perpraviti skus dela prave resnizhne pokore. Kaj naf pa na pravo resnizhno pokoro ali pobolshanje shivlenja najbolj perganja? Kaj naf najbolj od hudega odvrazha, ino k' dobremi ravna? Vu vseh djanjih tvojih se smisli na tvoje posledne, ino nikol nebofh pregreshil, pravi sv. pismo. (*Sirah. 7.*) Na te shtiri posledne, na smert, sodbo, pekel, ino nebesa, se smisliti, je ali najmozhnesha pomozh k' pobolshanji tega shivlenja, najmozhnesha proti grehi obramba. Sa tega volo jas sa prav hafnovito preshtimam te shtiri nedele v' Adventi od tih shtireh poslednih k' vam govoriti, ino tak val na njih premishlavanje vpotiti. Sazhetek dnef naredim od smerti, ino hozhem pokasati: 1. Kak malo se ludje na smert smislijo. 2. Kak hafnovito je premishlavanje smerti.

Raspelanje.

1. Kak malo se ludje na smert smislijo, to po tem sposnamo, da, zhe ravno naf vse na smert opominja, le malogdo rad od smerti zhuje ali govori. Sdaj zhujemo ti shalofni svonski glaf, ker nam na snanje da, da je eden ali edna nashih vkupbratov ino vkupsester ti svet sapustila, ali jel se gdo smisli, da

bo morbiti zhres kratko se tudi njemi ta svonska shalofna popotniza péla? Sdaj vidimo mertvega na pokopaliske nesti, jel se pa gdo smifli, da bo morbiti v' kratkem tudi on tam svojo prebivaliske dobil? Sdaj gremo mimo pokopalisha, jel se pa smiflimo, kaj nam tam ti mertvi pravijo: „Spomeni se, da vmretimorefh.“ Sdaj gremo med lepim, difhezho zvetezhim drevjom, ali malokeri se smifli, da tak kak drevje zvetje no listje sgubi, tudi mi povenemo ino se ofiplemo. (*Pfalm. 102.*) Sdaj ftojimo per ognji, ker vse potrofhi ino na pepel oberne, ali nibeden se ne smifli, da tudi mi smo pepel, ino se nasaj na pepel oberremo. (*1. Mois. 3.*) Sdaj smo per eni tekozhi vodi, jel pa se smiflimo, da je nafho shivljenje tak kak mimo tekozha voda? (*Pfalm. 57.*) Na semli ftojimo, od semle imamo nafho shivljenje, ali maloker se smifli, da bo she morbiti zhres kratko njegovo prebivanje v' semli. Mi vidimo, kak sima vse kakti vmori, ino s' fnegom pokrije, jel se pa ker smifli, da bo morbiti zhres kratko njegovo oflableno truplo s' tim merslim smertnim pótom polito? Mi vidimo, kak rumeno funze is-haja ino sahaja, ali ker se smifli, kak zhlovek ravno tak is materne-ga tela iside, en zhaf svéti, te pa odide? Mi vidimo, kak se svésde edna sa drugoj vternejo, ali gdo se smifli, da ravno tak smert sdaj tu, sdaj tam enemi zhloveki svezho tega shivljenja vgasne? Mi vidimo ino vejmo, da te smerti kofa rosho te mladosti ravno tak kak fero betvo te ftarosti vednako podreshe, ali kak malokeri se smifli, da proti smerti nizh ne mladost, ne mozh, ne bogastvo, ne sdravje, ne oblast.

Vse naf ali na smert opominja, pa neradi se na njo smiflimo. Sakaj pa nam je fpomin te smerti tak nepovolen? Sato, da smo v' to posvetno prevezh salubleni, smert pa naf od vsega posvetnega lozhi, sa tega volo je nje fpomin nam superni. Ali da bi mi preshtimali, kak hasnovito je premifhlavanje smerti, radi bi se mi 's nje spomenli.

2. Kaj ali premifhlavanje te smerti ima sa eno hasnovitost? Na to nam naj nafha lastna pamet odgovori. Premifhlavanje te smerti je eno prav hasnovito vrazhitvo proti grehi. Sakaj naj ti gisdavi, ki se tak fhtima, ino svoje ozhi tak visoko zhres druge sdishe, naj pogleda enega mertvega, ino naj tedaj proti sam sebi rezhe: Kaj sem jas? Kaj drugo, kak

prah te semle? Kaj je mojo bogastvo, kaj mojo visoko pokolenje ali rod, kaj moja lepota, kaj mojo snanje? Kader je sv. Franz Borgia to spreobrnjeno ino she smerdezhno lize te lepe zesarize Isabele pogledal, je eno zelo nozh v' jozhi ino molitvi dopernefel, ino vezhkrat na glas rekel: O kak prasno je vse na sveti! O Isabela! gde je tvojo zvetezho lize, te lubo erdezhe vustnize, te lepe ozhi, ino ti lubesnivi obras? Premishlavanje smerti je njemi odpotli najlubisho bilo, ino on je sam dostokrat rekel: Zesarizhina smert je mene k' shivlenji sbudila. Naj ti fkopi no krivizhen, ki vse hozhe pod se spraviti, naj se smisli na smert, ino naj k' serzi vsemi, kaj je temi Evangelikemi bogatufhi povedano: Ti nespameten! she toto nozh bo tvoja dusha od tebe vseta, zhigavo bo to, kaj si vkupspravil? (*Luk. 12.*) Naj ti nezhisti gre smerti premishlavat, ino vidil bo, da ta lublena pershona drugo ne, kak ena gvishna hrana tih zhervov, ino da pod toj dopadjenoj koshoj ne drugo, kak vse sorte smrad; naj le pogledne eno mertvo truplo, ino vgasnil bo ogen te nezhistosti v' njegovem serzi. Sv. Filip Neriuf je sa tega volo navadnim grefhnikom sa pokoro gornaloshil, vsako vezher se na smert smisli, ino si k' serzi vseti, kak kratko je vshivanje tih gnusnih lushtov, ter enega vmirajozhega zhloveka gnilezho truplo si pred ozhi postaviti. Naj ti nevoshliv, ker frezho, poshtenje ino premoshenje svojega blishnjega tak teshko vidi, ino njemi toti nemirni zherv te nevoshlivosti sploh po glavi rova, naj gre premishlavat, kakshi ostudni zhervi bodo njemi tam v' grobi po glavi rovali. Naj ti lakomen s' svojo mislo gre v' svoj grob, ino naj pogledne, s' zhim bo tam njegov nedofitjen poshirak se napunil. Naj ti jesen, ki nikomi mira dati nemore, naj pogledne v' svoj grob, ino naj premisli, kak tam nebode ne ene besede rekel namer tim zhervom ino kazham, ki bodo ga v' njegov prejd tak grisezhi jesik vjedale. Naj ti leni, ki vrednosti tega dragega zhasa, ino telko k' svelizhanji perloshnostih ne preshtima, naj premisli, kak enkrat vure tega shivlenja do konza pertezhejo, kader bo she preposno pokoro delati, ino sa vezhnoft se poskerbeti, temuzh bo se reklo: Pojdi, le pojdi v' to dalno deshelo.

O eno strahotno posvanje, zhe nebomo perpravleni. Sato pa le flepi more biti, ker smerti ne vidi, da naf vse, kaj vidimo ino zhujemo, na njo spomene; ja pres pameti more biti ino nevumen, kerega eno resnizhno premishlavanje te smerti od vsakega greha nasaj ne pestrafhi.

Dokonzhanje.

Ah odprimo tedaj nafhe ozhi, nashgimo luzh te pameti, ino ne bodmo tak zhisto samo v' to posvetno sakopani, kak da bi nam obezhano bilo, na vsigdar tu oftati; fkerbmo se sa takshne shaze, kerih nam smert vseti nemore, sa takshno blago, kero bomo si v' to vezhno deshelo ta nelli. Ja lubesnivi Jesus! mi sposnamo, kak blisu smerti smo, sposnamo, da le tebi, o dobrotlivi! imamo sahvalti, kaj naf smert she ne je dofegnila, kera je telko tih nafhih she okoli spoderla; sa tega volo hozhemo povsod na smert zhakati, da ona povsod na naf zhaka. Profimo tebe, ker si ti goristajanje ino shivljenje, daj nam fkus tvojo gnado sveto vmreti, potem pa na véke s' tobom shiveti. Amen. (*Joh. 11.*)

Na 2. nedelo v' Adventi.

Od sodbe.

Bojte se tega Gospoda, ino dajte njemi zhast, kajti pride vura njegove sodbe. Rasodenj. 14.

Lubi Kristjani! da smo si naprej vseli, v' totem Adventskem zhafi te fhtiri posledne premishlavati, ino smo sato she premislili, kak naf vse na smert opominja, kak je sato hasnovito, na smert se smisliti; tak dnef hozhemo to drugo is tih fhtireh poslednih, najmre sodbo, premishlavati. Per tem vaf pa morem she naprej spomenti, da je dvojna sodba, ta posebna najmre, ino ta posledna ali obzhinfka. Ta posebna je prezi po smerti. Kakhitro se dusha od tela lozhi, tak gre pred Boga na pravizo, ino kaksha je od nje ga najdena, tak ona prime plazhilo ali kashtigo. Ras-

vun tote posebne sodbe pa bo she ena posledna sodba, kera pride zhres vse ludi od pervega do slednega, kak-ti vu veri Apofhtolski molimo: Odonod bode prifhel sodit shivih ino mertvih. Hozhemo tedaj dnef viditi: 1. Sakaj je Bog rasvun te posebne sodbe she eno posledno sodbo odlozhil; 2. Kaj eno pravo premishlavanje te sodbe samore.

1. Gospod Bog je rasvun te posebne sodbe eno posledno sodbo odlozhil pervizh sato, da bo se njegova nefkonzhna pravizhnost vseni sveti svetlo pokasala, kere mi flabi ludje tu na sveti nemoremo sapopasti. Néki si vzháfi misli, da je to ne prav, kaj eni imajo velko srezho, drugi pa nizh kak fame nadloge, pa ravno takshi, kí boshjo sapoved ozhitno ino vnemar prelomijo, so od njega poshegnani, ino so srezhni, ti bogabojezhi pa pod teshoj tih krishov eno tóshno shivljenje imajo. Da bi tedaj vsi svetlo sposnali, da pres boshje vole néti en list od dreva ne padne, neti se en las na nafhi glavi ne premekne; (*Math. 10.*) tak je on en den odlozhil, kader bode naf vse previshal, da je on pravizhen, ino pravizhne so njegove sodbe. (*Rasodenj. 19.*)

Gospod Bog je eno posledno sodbo odlozhil drugizh sato, da bo grehota ino nizhvrednost tih hudobnih, ter poboshnost ino dobro djanje tih bogabojezhih na svetlo prifhlo. Sakaj na totem sveti so dostokrat, kak je she rezheno, ravno ti hudobni najbolj srezhni, njim vse po voli pride, ino kaj bi njih hudega imelo doleteti, 's tega se s' lashmi, s' penesi, ali skus savitnost vunspletejo; ti bogabojezhi pa so saversheni ino sapusheni, le samo Bogi se smejo pertoshti, kak njim gre. Ali na tisti posledni den, kader bodo vsi pred tega pravizhnega sodnika mogli priti, bode se to drugazhi obernilo. Te bodo, kak sv. Bernard pravi, vezh valale zhisfe serza, kak savite besede, vezh ena dobra vest, kak pune mofhnje. Na tem sveti mi nafhe hude dela sakrivamo, kak najbolj moremo — najtihujshi se pravizhen dela; ali pride en den, kader bodo ti hudobni k' svojem lastnem shpoti sami mogli rezhti: To so tisti, kí smo nje negda k' posmehi imeli, ino si shpot 's njih delali, mi nesastopni smo njihovo shivljenje sa nespametnost dersnali, ino njihov konez sa

šhpot: glejte, kak so med otroke boshje razhunjani, ino imajo svoj dél med timi Svetimi. (*Modr. 5.*) Pride ti den, kader bodo vsi sposnali, da Gospod Bog lubi pravizo, ino svojih Svetih ne sapusti, temuzh nje na veke obdershi: ti krivizhni pa bodo kashtigani, ino rod tih hudobnih bo prejšhel. (*Psalms. 36.*)

Gospod Bog je eno posledno sodbo odlozhil tretizh sato, da bo zhlovek s' dušhoj ino s' tēlom svojo saflusheno plazhilo ali kashtigo prijel, sakaj toto v' ti posebni sodbi samo dušha prime, telo pa v' semlo pride. Da pa je telo dušhi na tem sveti k' dobrem ali hudem pomagalo, tak pravizhen Bog hozhe, da ono s' dušhoj vkup to saflusheno plazhilo ali kashtigo prime. (*II. Korint. 5.*) To pa se ima sgotiti na tisti posledni den, kader bo glas te trobente te mertve tēla gorsbudil, ino njim pred tega pravizh-nega sodnika rekel iti. (*Math. 24.*)

Gospod Bog je eno posledno sodbo odlozhil šhtertizh k' zhaſti ino isvišhanji samega sodnika Jesufa Kristusa. Sakaj da se je on v' svojem zhlovezhanstvi ponishal do britke smerti, do smerti tega krisha, tak je njega njegov Ozha nebeski zhres vse isvilhal, ino je njemi dal to oblast soditi vse shive ino mertve, vse pravizhne ino krivizhne. (*Filipens. 2.*) Tedaj bodo ti nesahvalni Judje mogli sposnati krivize njemi storjene, sposnati, ali she preposno, njega sa tega pravega Mesiasa, kerega so krishali. Tedaj bo se sv. krish svētil bol kak sunze, ino Kristusove rane se bodo leshile kak blisk. Tedaj bo vsem, ker so njega ne sa Svelizhara sposnali, pravizhen ino oster sod.

Gospod Bog je eno posledno sodbo odlozhil petizh sato, da bi se mi po gosto na njo smislili, ino v' strahi te sodbe se hudega varvali, pa dobro storili.

2. Kaj tedaj eno pravo premišhlavanje te sodbe samore? O ker si te tri rezhi dobro premisli: Gdo bo me sodil? Kakshi bo sod moj? Kak bo meni po isrezhenem obsojenji? tisti more s' sv. Hieronimom rezhti: Kelkokrat jas tisti den premišhlavam, vsele me po vsem shivoti strofi; sakaj zhe jém ali pijem, ali drugo kaj storim, tak se mi vfigdar sdi, da ta strahotna trobenta v' mojih vuhah oglushno satrobi (rekozh): Stante ti mertvi, ino pojdite na sodbo!

Zhe premisljimo, da bo pod bliskanjom ino germenjom na strasnhem oblaki prishel Jesus nash sodnik, ino bo rekel: Jas sem Jesus, glejte mojo vsega-mogozhnost, kere se ne ste bali — mojo neskonzhno dobroto, kere ne ste sposnali — mojo neisrezheno s' vami poterplenje, kerega ne ste preshtimali. Jas sem Jesus, ker sem vas na krishi odreshil, vi ste patisti, ker so mene supet mantrali ino krishali. Jas sem Jesus, sodnik shivih ino mertvih, oblastnik zhres nebesa ino pekel, vi ste tisti, ki bote sdaj shli v' to vezhno pogublenje. Ah zhe mi to dobro premisljimo, tak moremo s' Jobom rezhti: Skri nas, o Gospod! doklam jesa tvoja premine. (*Job. 14.*)

Zhe nadale premisljimo, kak bo toti nash sodnik vse nashe gnufobe ino framote pred vsem svetom odkril, vse nashe skrivne hode ino pote, kraje ino perloshnosti, mishlenja ino poshelenja, govorenja ino djanja vsem narodom, vsem nashim prijatelom ino sovrasnikom, vsem posvezhenim ino pogublenim pred ozhi dal, (*Jerem. 46.*) ah zhe mi to premisljimo, tak nam je she sdaj na jesiki, kaj bomo te rekli: O vi gore, poderte se na nas, pokrite nas vi bregovje! (*Luk. 23.*)

Zhe mi sadnizh premisljimo, kak bo toti nash sodnik k' slednjemi k' nam rekel: Prozh pojdite od mene, vi prokleti v' ti vezhni ogen. (*Math. 25.*) Prozh pojdite od mene, da me ne ste hteli sa svojega Svelizhara imeti, sdaj pa nebom vezh vash Svelizhar; prozh od Marie, ona nebo vezh vasha mati; prozh od sv. Angelov, oni nebodo vezh vashi varuhi; prozh od Svetnikov, oni nebodo vezh vashi saproshniki. Ah kakshno grenko — teshavno flovo-jemanje bo tam, kader bode se reklo: Srezhno lubi prijateli, starshi, brati ino sestre — srezhno Svetniki ino Angeli boshji — srezhno Maria ino Jesus, nigdar se nebomo vidli — vi grete v' to na veke veselo kralstvo nebefko, mi pa ah! v' to vezhno terplenje, o strahotno grenki odlozhek! — Resnizhno, zhe mi to vse dobro premisljimo, tak moremo s' sv. Gregorom rezhti: Nozh no den saséda mene, ino kakti sa menom beshi strah sodbe tvoje, o pravizhen sodnik! Telko ali samore eno pravo premishlavanje te sodbe. Telko je samoglo per krali Davidi, ker sam pravi: Tvoje sodbe sem se bal, o Gospod! (*Psalms. 118.*) Telko je sa

moglo per sv. Augufhtini, ker je ne prejđ to telovno nafladnoft mogel popuftiti, doklam je ne sazhel fodbe ftrahoto premifhlavati. Sv. Vinzenz Fereri je veliko ludi na kerfhanfko véro, ino veliko grefhnikov na pokoro obernil fkus famo shivozho pred ozhi poftavlenje ftrafhnega dnevá te fodbe. Refnizhno bo tudi naf eno pravo premifhlavanje te fodbe najmozhnej od huđega odvrazhalo, ino k' dobrem ravnalo. Kerega pa toto premifhlavanje ne poftrafi, ino na pobolſhanje ne gene, tiſtemi to vezhno shivljenje ſhe na niti viſi, ino je s' njegovim svelizhanjom kakti ſhe djano.

O ne ſposabi ſe tedaj, moj Kriſtjan! 's te poſlédne fodbe, temuzh premifli, da, zhe hozheſh ali nezheſh, enkrat moreſh pred fodbo boſhjo priti, ino od zelega tvojega shivljenja popunoma razhun dati. Smifli ſe ſato velikokrat na den te poſledne fodbe, da boſh v' ſtrahi te fodbe to huđo ſapuſtil, ino le s' dobrimi djanjami Bogi flushil. Ja, moj Jeſuf! ker ti kak oſter ſodnik prideſh vu velki oblaſti, ne puſti naſho véſt ſaſpati, temuzh obudi njo, da bo ona ſhe ſdaj oſtro ſodila naſhe djanja, ino naſhe ſerza napunila s' ſtrahom tega greha, naſ pa viſhala k' dobrem na fodbo perpravlanji. Amen.

Na 3. nedelo v' Adventi.

O d p e k l a.

Ker is vaſ hozhe prebivati v' tem vezhnem plamni? Jeſai. 33.

Zhe je premifhlavanje te ſmerti ino poſledne fodbe naſhkih kamenih ferz ne omehzhilo, naſ ne s' enim ſtrahom napunilo; tak pojđmo dneſ, to tretjo med timi ſhtiremi poſlédnimi premifhlavat, k' pekli dol ſe dneſ s' naſhim miſhlenjom podajmo. Ali per tem morem ſhe naprej povedati, da, zhe na shivljenje ino ſadershanje veliko ludih gledamo, ne snati, jel verjejo, da je pekel, ali tega namer ne verjejo. Sakaj zhe

bi verjeli, da je en kraj, gde tisti, ki so v smertnem grehi ti svet sapustili, vezhne strafhne mantre terpijo, zhe bi verjeli, da bodo ti do konza hudobni ino nepokorni na veke pogubleni, te nebi tak hudobno, grefhno, tak nepokorno shiveli. Totim sv. Hieronimuf pravi, da dodo pekel prejd obzhutili, kak na njega verjeli. Tak flepi mi nezhemo biti, nezhe-
mo zhakati, da bi ti vezhni ogen fhe le nam ozhi odperl, mi hozhemo v' nafhem shivlenji s' Prerokom Jesaiafom mantre tega pekla premishlavati, ino fkus toto premishlavanje postrafheni se varvati vsega, kaj v' pekel pela! (*Jesai. 38.*) Sv. Krisostomuf tudi pravi, da nibeden, ker pekel premishlava, nebo ta prifhel. Hozhemo tedaj dnef premishlavati: 1. Kaj sa ene strafhne mantre ti pogubleni v' pekli terpijo; 2. Kak strahovitno je na veke terpeti.

1. **Kaj je pekel?** Na to sv. pismo odgovori. Pekel je en kraj te teshave, pravi Kristuf, kader od tega bogatufha govori, ker je v' pekel pokopan, ino neisrezheno teshavo terpi. (*Luk. 16.*) Pekel je en kraj terde teme, en kraj tega jozha ino sobih fhkripanja, pravi Kristuf, kader govori od tega nemarnega hlapza, ker ima v' to vunefhno temnizo vershen biti, gde bode javkal ino s' sobmi fhkripal. (*Math. 26.*) Pekel je en kraj, gde ogen nikol ne pogafne, ino en zherv na vezhno grise, pravi Kristuf, kader svoje Jogle vuzhi, kak bode greh tega pohujfhanja kafhtigan. (*Mark. 9.*) Pekel je en kraj, gde so sami hudobni ljudje, pravi Kristuf, kader povéda, da bodo na sodni den ti dobri od tih hudih raslozheni, ino bodo ti hudi fhli v' to vezhno terplenje. (*Math. 25.*) Pekel je en kraj te nadloge ino britkofti, pravi Ap. Pavl, kader svojim Rimarom pishe, da nadloga ino britkoft ima priti zhres vfako dufho, kera hude déla stori. (*Rim. 2.*) Pekel je en kraj tega nefmiljenja, pravi Ap. Jakob, kader tim Pravovernim pishe, da bo zhres te nefmilne prifhla sodba pres smilenja. (*Jak. 2.*)

Is totih besed Jesufa ino njegovih Apofhtolov sposnamo, v' kaj sa enem strafhnem kraji so ti pogubleni, ino kakfhne so njihove mantre. Ah she ta misel, kaj so oni sgubli, more nje bol pezhti, kak vse druge mantre. Kader se oni samo smiflijo: Glej, sa enega krivizhnega blaga volo, kero sem tam mo-

gel puftiti, fem sdaj tu. Sa te fhkode volo, kero fem mojemi sdaj svelizhanemi sovrashniki storil, fem sdaj tu. Savolo gisdavega isvishanja zhres druge fem sdaj tak ponishan ino savershen. Ah! she ta mifel: Jel fem jas sa to stvorjen, sa to odrefhen, kaj fem sdaj tu? she tota mifel je tim pogublenim ena grisezha, britka shalost, kere nishe isrezhti nemore. Kaj je koli teshav, tilte fo vse tam, pravi ti poterplivi Job. (*Job. 20.*)

Ino ah! kaj sa ene terplenja fhe le bodo te, kader se bodo tela s' dufhami supet sedinile! Vsi obzhutki bodo strafhno kafhtigani: Ozhí bodo mogle gledati gnufobo te vezhne jezhe, odurne spodobne tih pogublenih, ter tih hudih duhov v' tem strafhnem dimi; vuha bodo mogle poslufhati to tóshno krizhanje, s' sobmi fhkripanje, vrishanje, preklinjanje, stékanje, tulenje tih pogublenih, ter to gerdo fhpotarenje tih hudizhov. Nóf bo napunjen od nespodobnega smrada tega shvepla, ter od vonjanja tih pogublenih, od kerih sv. Bonaventura pravi, da enega samega pogublenega truplo bi zeli svet sasmradilo; vufta bodo strafhno fuhe od sheje ino glada, shveplo ino ogen bo, kak David pravi, njihovo jesti ino piti; shuzh tih lintvorov, ino gift tih hudih kázh. (*Pfalm. 58.*) Bog bode ogen poslal v' njihovo meso, da bodo sgoreli, pa tak, da bodo to na véke obzhutli. (*Pfalm. 10.*) Tak bodo kafhtigani vsi obzhutki sa to, kaj se je fkus nje hudega storilo; s' takfhnim ognjom bo kafhtigan ogen grefnih shel. (*Judit. 16.*)

Ino v' kakfhem tovarfhtvi, v' kakfhi drushbi bodo ti pogubleni tam? Prerok Nahum pravi: Oni bodo endrugega obimali, kak ternje, kero endrugega raterga! Sv. Johanes pravi, da bodo od jese ino stekanja fvoje jesike sgrisli ino pojeli. (*Nahum. 1.*) Ah strafhno terplenje! kaj sa eno grizezho pezhenje bode tim pogublenim tam po serzah resalo! kaj sa eno grosno bolezhó grivanje bode nje sharezho peklo! Ali vse sabstojn; le dushe hujfhe bodo tote teshave ino mantre, sakaj one bodo (*Rasod. 16.*)

2. Na véke terpele. Jas se sato pekla bojim, da je na véke, pravi sv. Ziril. Zhe je ena teshava kakhte velka, tak fhe njo nekak preftanemo, zhe le dugo ne terpij, zhe pa ena teshava dugo terpi, tak

njo teshko prestanemo, ako bi ravno nebila velka. O kak strahne so sato teshave ino mantre tega pekla sato, da nikol konza nemajo! Gdo more sapopasti, kaj je to „na véke?“ Zhe od vezhnosti mislish ali pravish, kaj hozhefh, tak vseli premalo mislish, premalo povefh. Ti snash rezhti, kaj je vezhnost né. Vezhnost je ne fto, ne taushent, ne deset taushent, ne fto taushent, ne milion lét, temuzh velikokrat veliko vezh; je ne telko let, kak listja na drevji, trave na semli, sern péška ino kapliz vode v' morji, funzhnega praha v' lufti, temuzh velikokrat veliko vezh. Kak dugo bode tedaj to javkanje ino sóbih shkripanje terpeló? Na vsigdar. Gda bo temi neisrezhenemi gladi ino sheji konez? Nigdar. Gda bodo te strahne teshave prehenjale? Nikol no nigdar. O vi pogublene, na veke od boshjega oblizhja savershene, na veke gorezhe dushe, kak strahno nesrezhne ste vi! Da bi ena mravla le vsako taushento leto eno serno péška v' morje pernefla, ah gda bi morje puno nanofla? Ino kader bi puno bilo, jel bi te vashim teshavam konez bil? O né, temuzh she le kakti sazhetek.

O ostra, o strahna praviza boshja! Ino ti, o gréshnik, kaj mislish, kaj rezhefh na to? Jel verjesh, da je pekel? Zhe to ne verjesh, tak tudi na Jesufovo besedo ne verjesh; zhe na Jesufovo, tih Apofhtolov ino Prerokov besedo ne verjesh, tak tudi na Boga ne verjesh. Sakaj da bi ti na Boga verjel, bi snal, da je on sevsema pravizhen, ino savolo tega to dobro plazhati, to hudo pa kashtigati more. Te dobre dela pa on plazha v' nebesah, te hude kashtiga v' pekli. Gorje sato tebi, ker bosh ti pekel prejd obzhutil, kak bosh na njega verjel. Kaj si hozhefh te sazheti, kader bosh enkrat tam? Hozhefh se na Svetnike sesavati? Oni te ne posluhnejo. Hozhefh Boga na pomozh klizati? On te ne posna. Hozhefh se k' ovim pogublenim oberniti? Per njih ne najdesh pomozhi, ne smilenja. Hozhefh is pekla vujti? Kak? Hozhefh se vbíti? Nemorefh; oni bodo smert ifkali, pravi sv. Johanes, pa nje nebodo najshli, oni bodo sheleli vmreti, ali smert bo od njih beshala. (*Rasod. 9.*) Vse je ali sabstojn, ah na véke, na véke si sgublen!

Ah slifhmo tedaj sv. Krisostomusa, ker pravi, da nibeden, ker pekel prav premishlava, nebo tá prišel, pa tudi nibeden, ker si 's pekla nizh ne naredi,

se ga nebode ognil. Premišljavajmo vezhkrat ta nesgovorno strahne mantre tih na veke pogubljenih, tak kak so mnogi Svetniki storili. Prerok Jesiaf je v svojem shivljenji se s svojim mishlenjom dol podal pred pekel. Ednako je storil kral David ino ti poboshni Job. Sv. Teresio je premišlavanje vezhnih manter tega pekla tak omehkotilo, da je vzháfi zeli den sploh pravila: Na véke, pres konza! Sv. Angela je na pekel ino vezhno pogubljenje se smislila, ino je njo zhresto tak velki strah obisheil, da je veliko grenkega jozha storla. Sv. Johanes de Deo se je vezhkrat k' nesramnim shenškam podal, ino je boshjo mantro v' rokah dershezh njim nasozhi postavil kashtige tega pekla, ino jozhezh nje profil, da bi se pobols hale. S. Landelin je, potem kak je njemi njegov Angel varuh enega tata v' neisrezheni mantri v' pekli pokasal, potli sploh od manter tega pekla predgal, ino je s' tem zhudovitno veliko gresnikov na pokoro obernil.

O refnizhno, malokeri svojo nebesko veselje vshivajo, kí nebi svekshima skus premišlavanje tega pekla bili na to prishli; sakaj toto premišlavanje je refnizhno ena prava vusda, kera tega k' hudemi nagjenega zhloveka od greha prozh vlezhe, je ena ostrova, kera tega drugazh lenega zhloveka k' dobremi perganja.

O da tedaj pod te strahotne vezhne mantre ne padnemo, tak tudi mi vezhkrat pekel premišljavajmo, ino se s' nashim mishlenjom podajmo tá, gdé bo javkanje ino shkripanje sobih na veke; podajmo se tá s' nashim mishlenjom, da nebi enkrat s' dushoj ino s' telom mogli ta iti. Ah lubesnivi Jesus! mi te serzhno profimo, ino bol kak smo te gda kaj profili, obari nas pred tim vezhnim ognjom, mi se odsdaj pogosto hozhemo na njega smisliti, posebno pa, kader bo ogen nashih gresnih shel nas na takhe djanja napelaval, kere imajo s' vezhnim terplenjom kashtigane biti. (*Math.* 8.) Gospod, obrani nas! Amen.

Na 4. nedelo v' Adventi.

O d n e b e f.

Svelizhani so, ker v' tvoji hishi prebivajo. Psalm. 83.

Isvoleni! kaj sem vas dosdaj na shalostne rezhi, na smert, sodbo, ino pekel bil opomenil, to vas dnes na to najveselešho, na nebefa hozhem opomenti, ino s' tem vém, da bom vam nagodil; sakaj da se tu na svéti nozh no den morete truditi ino s'kerbeti, pa s'he se malo dobrega vshijete; da od ranega jutra ino do posne vezheri morete teshko delo delati, ino vuni biti, naj bo vrozhina ali síma, veter ali desh no snég, pa s'he poleg tega veliko drugih nadlog morete prenesti, tak se vam ja serze more rasveseliti, zhe zhujete praviti, da bo tam bolshe sa vas, zhi zhujete, da ravno vi kmetizhki ino teshazhki ludje imate najvezh perloshnostih k' poboshnem shivlenji, ino tak ali vi, zhe le hozhete, lahko v' nebefa pridete. Sa to pa se bote gvishno bol kak dosdaj s'kerbeli, kader bote dnes zhuli, kak dobro je tim Isvolenim tam.

To neisrezhenno veselje tih Isvolenih je sosebno v' tem, da se oni 1. na to pretezhenno, 2. na to sdajno, 3. na to pridozho s' nesgruntanim veseljom smislijo.

1. Oni se smislijo na to pretezhenno, ino imajo nad tem eno neisrezhenno veselje. Kak en popotnik, kader is svojega dalnega pota nasaj domo pride, se rasveseli, kaj je nevarnosti, teshave ino hudobe tega pota, vremena, ludi ino stvari frezhno preftal; kak en brodnar, kader s' morja dol pride, se rasveseli, kaj je is telkih nevarnostih tega vkonzhanja frezhno vunpris'hel; kak en soldat, kader od vojke domo pride, s' serzhnim veseljom tim svojim perpovéda, v' kakshih nevarnostih tega shivlenja je bil, ino ga je Bog s'he le obvarval, ino ga sdaj k' tim svojim domo poslal: ravno tak so ti Isvoleni v' nebefah neisrezhenno radi, kaj so tak segurno se voj-

fkovali s' telkimi sovrashniki te dufhe, ino nje vse frezhno premagali — premagali onega hudega sovrashnika, ker je zelo Jesusa fkufhavati se podstopil — premagali one hudobne safukane ludi, ker so nje po vfi fili hteli k' sebi na fteso tega pogublenja imeti — premagali s'voje shele, kere so nje fkosi od dobrega prozh vlekli, ino k' hudem obrazhale — premagali teshkozho tega firomafhtva, tih bolesnih, ino drugih nadlog. O kak nesgruntano radi morejo oni biti, kaj so dobro se vojfkovali, s'voj ttek dopunili, to vero derskali, ino Bog je njim krono vezhnega shivlenja gorpostavil. (*II. Timot. 4.*)

2. Oni se veselijo nad tim sdajnim. Sdaj so oni pres terplenja, pres teshave, sdaj njih ne stfkavle ne firomafhtvo, ne nadloga, sdaj njih ne mantrajo betegi, ne hishni nepokoj, sdaj njih ne strafhi smert, ino njih ne shalofiti sgublenje tih s'vojih, sdaj njih nishe ne zherti, ne ogovarja, nishe njim je ne nevosfhliv, nishe njim krivize ne stori. O kak nje she samo to more veseliti, kaj sdaj zelo nizh vezh ne terpijo! Poleg tega pa she sa s'voje dobre djanja vshivajo eno taksho veselje, kakshega je tu na sveti she nibeno oko ne vidlo, nibeno vuho zhulo, nibeno serze obzhutlo. (*I. Korint. 2.*) She to je eno nesgruntano veselje, kaj oni Boga od oblizhja do oblizhja gledajo, (*I. Korint. 13.*) ino njegovo vsegamogozhnost, modrost, dobroto, svetost, ino pravizhnost vu s'voj popunomnosti vidijo — she to je njim veksho veselje, kak da bi mi tu na sveti vkupspravleno imeli vse, kaj je gda lepega, dobrega ino veselega, vso blago ino bogastvo, vse shaze ino vrednosti, vse zhasti ino svetlosti.

Toto njihovo neisrezheno veselje she veksho postane fkus to, kaj telko drugih vidijo ednako veselje vshivati — vidijo s'voje starshhe, s'voje sakonfke tovarshhe, s'voje otroke, s'vojo drushino, s'voje prijatele ino dobrotnike. O kelko taushentkrat tam sahvalijo otrozi starshhim, drushina gospodarom ino gospodinjam, shena moshevi, mosh sheni, prijatel prijатели, kaj so endrugemi pomagali na toto fteso priti. Taushent ino taushentkrat njim rezhe Jesus sam: Veseli se mi, kaj sem mojo drago kerv nad vami ne sabstojn prelil, le imejte to kralestvo mojega Ozheta, kero je vam od sazhetka perpravleno bilo.

3. Oni se veselijo nad tim pridozhim. Oni véjo, da njim totega nesgovorno velkega veselja nikol nishe nemore vseti, né pomenfhati, sakaj ti pravizhni grejo noter v' to vezhno shivljenje, ino bodo pres konza frezhni. Nikol ali nebodo nizh terpeli. Bog bode vse fóse od njihovih ozhi dolobrifal, ino smerti nebo vezh; nebo nibene shalofiti, ne javkanja, ne teshave vezh nibene. (*Rasod. 21.*) Na vfigdar bodo Boga, tega najbolfhega, najlublenefhega Ozheta gledali, ino v' tem najzhifefho veselje, najvekfho dobroto vshivali, na vfigdar bodo v' tovarfhtvi tih Isvolenih, v' tovarfhtvi svoje shlahte ino svojih prijatelov, v' tovarfhtvi tih Angelov, v' tovarfhtvi Jesusa ino Marie. Ah kaj sa eno neisrezhenó veselje je tedaj tam v' nebesah! — Sato pravi sv. Augufhtin, da, zhe nishe nebi dushe, kak en sam den v' ti vezhni lepóti ino svetlobi bil, ino bi potli pres fhtevila veliko lét na svéti vse dobrote, nafladnofiti ino veselja vshival, tak bi vse to le sa prasno blato dershal proti nebeskem svelizhanji. Ino sv. Hieronimuf pravi, da nibeno delo se nemore preteshko, nibeden zhas predugi viditi tiftemi, ker to vezhno zhas ifhe.

Ino glejte, toto vezhno zhas ino veselje vi prostega ftana ljudje zelo lahko vshivati dobite; kajti nibeden ftan nema s' sv. Evangeljom telko ednakega, kak vash kmetizhki ino teshazhki ftan. To je previshano fkus sv. Ozhake starega Testamenta, ino bi fkus taushente is vafhega ftana v' novem Testamenti se poterdilo, da bi gdo bil njihovo shivljenje popifal.

Sato pa, ah kak flepi ste, zhe, kader s' sveftim opravlanjom vafhega teshkega dela, ino s' poterplivim prenefhenjom tih nadlog volo boshjo spunite, ino bi vam nebefa gvifhne bile, se sa eno samo nit puftite nasajdershati od tega na véke veselega neba — en sam navadni greh na vfigdar popuftiti, eno samo grefhno tovarfhtvo na vfigdar poverzhi, eno samo luzko blago poverniti, ino nikol vezh kaj luzkega vseti — samo to bi ftorili, ino ti vezhni nebeski raj bi bil na vfigdar vash. Da pa tega nezhetete, tak drugo nemozem, kak s' shaloftnim serzom vas pomilujem, kaj toto vezhno frezho, kera vam je tak blisu, savershetete, ino se rastóshen morem od vas prozh, ter k' tiftem oberniti, ker je sato na en zhas nebefa sapuftil, ino na svét prifhel, da bi nas v' to nebesko veselje spravil.

O lubesnivi Jesuf! obudi ti serza ino odpri ozhi tim terdokornim ino fleepim ludem, da se bodo vezhkrat na to nebesko veselje smislili, ino fkus to na pobolshanje se obudli, da bodo s' tim vezhnim veseljom se v' shalosti potroshtali, v' nadlogah ino teshah se okrepili, ino vse dushnosti svojega stana radi spunili. Obudi nje, da bo njihovo vfo shelenje le tá priti, gde ti s' timi Isvolenimi stanujesh. Amen.

Na nedelo po Boshizhi.

Slovójemanje starega leta.

On je slovó vsel. Tob. 5.

Srezhno oftante, jas morem od vas oditi, moje 365 dní sem doflushil, sdaj vas morem sapustiti, ino morem v' hisho te vezhnosti iti, sato me nebode nigdar vezh nasaj. (*Predgar. 12.*) Tak dnef en ftarez k' nam govori, ino toti ftarez je to staro leto. Srezhno oftante, ino mi nizh ne samerte, kaj sem ne vfem po voli flushil, kaj sem nékim pa zelo k' neperloshnosti bil, jas sem od tistega bil poslan, ker me sdaj odsod klizhe, od Gospoda te vezhnosti, ino sem mogel tak storiti, kak sem od njega rezheno imel. Zhe pa sem vam ravno ne po voli flushil, sej tudi sa plazho drugo nizh ne terjam, kak famo to, da bi k' sadnemi en dober navuk od mene hteli gorvseti. Jas sem ftari, sa staro leto me imate, od starih je vzhási dobro en navuk gorvseti. Prejd, kak ali odidem, bi vas rad na tri rezhi opomenil: 1. Na dobrote, kere ste letof od Boga sadobili. 2. Na vasho sadershanje v' totem leti. 3. Na to, kaj vas v' tem pridozhem leti dosezhi sna.

1. Spomnite se na dobrote, kere ste letof od Boga sadobili. Zhe se vam ravno sdi, da ste toto leto malo dobrega fi savshili, je vender vam Bog veliko debrot storil. Néki is vas so imeli frezho per svojem gospodarstvi, ino veselje per svojih opravilah, so imeli ti lubi mir, to lubo sdravje, ino ve-

liko drugih dobrot; ino zhe je Gospod Bog ravno néke is vas s' ménkanjom ino boshtvom, néke s' teshavnimi betegi, neke s' nefrezhami ino nadlogami obiskal, je on vender tudi totim dobro htel, ino je nekim na fred nadlog k' pomozhi prifhel. S' betegi ali bolesnimi je vas opomenil, da v' tem shivljenji né nizeh obfstojozhega, temuzh samo premenjavanje; on vas je opomenil, da bi v' bolesni sposnali, kaj sa ena dobrota je to lubo sdravje, ino da bi njega sposnali v' bolesni, da ga v' sdravih dneih ne ste sposnali. S' menkanjom ino boshtvom vas je opomenil, da na tem svéti nizeh ne nafho, temuzh le vse njegovo, ino da se nebi samo v' to posemelfko sakapali, temuzh najbolj sa to nebesko fkerbeli. S' nefrezhami ino drugimi nadlogami vas je opomenil, da se na tem svéti nebi na nizeh drugo sanafhali, kak na njega. Tak ali tudi s' nadlogami vam je Bog dobro htel. On pa vas je tudi velikokrat oblehkotil. Vi ste bili v' nevarnosti ino v' strahi, Bog vas je odtel. Skus vashe serze je vzháfi fhel en mezh te shalofti, Bog je vashe ranjeno serze s' fladkim troshtom obveselil. Vi ste si doftokrat s' veliko fkerbjo glavo terli, ne snajozhi, kak bi s' totoj ali tistoj rezhjoj obernili, Bog je povishal vashe pamet, ino vse je dobro vunsifhlo. Ja v' najveksnem terplenji je on vam k' pomozhi prifhel. Vi ali s' Ap. Pavlom morete rezhti, da ste velikokrat bili zhres mero ranjeni na vashem serzi, ranjeni na vashem teli, velikokrat ste bili v' nevarnosti te smer-ti, v' nevarnosti od rasbojnikov, v' nevarnosti od vashe shlahte, v' nevarnosti od nevernih ludi, v' nevarnosti na samozhi, v' nevarnosti te vode, v' nevarnosti od lashlivih bratov, v' trudi ino puti, v' lakoti ino sheji, v' nadlogi, v' hudi simi, v' teshki vrozhini, vu veliki fkerbi, od samega terplenja zelo flabi; ali Bog je vam per vsem tem na pomozh prifhel. (II. Korint. 11.) O naj se le vsakfhi smifli na to, kaj je v' totem leti imel, tak bode vidil, da je veliko dobrot od Boga sadobil.

2. Kakfho pa je vashe sadershanje v' totem leti bilo? Jel ste bili sahvalni, kaj ste telko dobrot od Boga sadobli? Jel ste v' nadlogah se njegovi sveti voli prék dali, ino na njega savupali? Jel ste Bogi flushili, njega lubili, ino to leto v' dobrih delah dopernesli? Jel ste tak shiveli,

da se nizeh nebi bali, zhe bi ravno dñes bil tudi ti sadni den vašega shivlenja? O zhe ste to leto tak dopernefli, te lahko od vaš flovo vsemem, sato da vém, da se nebote sa me shaluvali, temuzh s' veseljom se bote na me smiflili tudi te, kader od vaš odidem. Zhe pa ste bili nesahvalni, zhe je shtevalo vašhieh grehov letof she vekfho, shtevalo vašhieh dobrih dél pa she menfho, kak lani; zhe so vaše roke letof she bol s' krivizami omadeshane, kak lani; zhe so vaše serza od sovrashtva ino jese letof she bol napihjene, kak lani; zhe ste to lepo oblazhilo te nedushnosti letof tá vergli, ino to blatno halo te nezhistofti oblekli; zhe ste le samo sa telo fkerbeli, dufho pa sapustili, ino njo she sverh tega s' grehi obteshili — ah te jas teshko od vaš grem, kajti vém, da se le s' britko-shaloftnim serzom morete na me smifliti. O spomnite se tedaj na vašho shivlenje ino sadershanje v' totem leti, ino ti dobri bodite dushe bolfhi, ti hudobni pa is serza poshalujte vaše grehe, ino storte pravo pokoro.

3. Premiflite pa she tudi, kaj vaš toto leto vse dosezhi sna. Jas dñes grem od vaš, sa menom pride en drugij tifti bo tak dugo pri vaš, kak sem jas bil, ino bo nékega is vaš sa menom ta v' to hisho te vezhnosti poslal. Nekim, ki she mislijo duge léta shiveti, bode na enkrat rekel: V' red spravi vse per tvoji hishi, sakaj ti bosh vmerl. (*Jesai. 38.*) Néke, kí se famega veselja trofhtajo, bode s' mezhom te shalofti v' serze sbodnil. Néke, ki so sdaj sdravi ino veseli, bode s' bolesnimi vdaril. Nekim, ki svojo serze k' svojem blagi terdno perklenjeno imajo, bode vse vsel, kaj imajo. Néki hishni drushbi bode vsel ozheta ali mater, fina ali zher. Néko prijateljstvo bode rasmetal. O kak bo vam, zhe nebote k' vsem tem perpravleni? Sa tega volo smo Kristjani, pravi fv. Augufhtin, da bi se sploh na to pridozho spominjali. Ja ravno sato, da ne vejte, kaj vaš zhaka, morete vsako vuro tega novega leta k' dobremi naoberniti, ino se s' terdnim savupanjom boshji voli prék dati, ino se tak sadershati, da bote od Boga vse dobro savupati mogli.

To so tedaj ti navuki, kere vam pred mojim odhajanjom dam. Tak govori ti dnefni starez sadnizeh

k' nam. Ne savershte totih mojih navukov, temuzh radi nje gorvsemte. Premislite, kaj vam je Bog letof dobrega storil, ino sahvalte njemi sa vse, sapojte njemi she k' sadnjemi to hvaleshno pesem. Premislite vasho shivljenje ino sadershanje, ino popravte, kaj ste ne dobro storili, sakaj eden ali drugi den tega novega leta sna ti sadni vashega shivljenja biti. Amen.

Na nedelo po novem leti.

Vfaki stan imá svoje teshkozhe, pa tudi svoje veselja.

Stani, vsemi to dete ino njegovo mater, ino pojdi v' Israelsko semlo. Math. 2.

Zhe ravno sta Joshef ino Maria shlahtnega ino vifokega roda bila, je vender tudi njujni stan ne pres teshkozih ino nepovolnostih bil; sakaj to edino veselje, kero sta s' tim boshanskim detetom imela, se njima je velikokrat na britkost ino shaloft obernilo. O kaj sa en strah njima je kral Herodesh naredil, kader je tega lubega sinka ifkal, da bi ga vmoril; kak njuj je moglo serze saboleti, kader sta zhula, kak nesmilno je toti kral vse Betlehemfke otrozhizhe dal spomoriti, ino to sa Jesusovo volo; kaj sa ene teshkozhe sta onedva na tem preganjanji ino sem no tá potuvanji imela; kakfho shaloft sta imela, kader sta vidla, kaj sa eno preganjanje ti na odrefhenje tega sveta poslani Mesias she sdaj v' svojem slabem detinstvi terpi! O kelko teshkozih sta onedva v' svojem stani imela! To je pa ne samo njima se godilo, tak je she sdaj, da ima vfaki stan svoje teshkozhe ino nepovolnosti, pa vender tudi svoje veselja, kakti v' moji dnefni predgi pokasati hozhem.

Veliko je na svéti teh, kí so s' svojim stanom ne sadovolni, kí vse druge stane hvalijo, samo zhres svojega se toshijo. Kmetizhki, kí v' puti svojega ob-

lizhja is semle more shívesh ífkati sa se, sa te svoje, ino to, kaj ima gospodski dati, misli, da né teshé-
fhega stana na svéti, kak je njegov; on si misli, da
drugi níz ne delajo, temúzh samo od tega vshivajo,
kaj on tak teshko perpravi. Tak si misli meshter-
ki, tak teshazhki, da je vsakíhi drugi stan bolíhi,
v kerem ne treba delati. Je she resen, da vi kme-
tizhki ino teshazhki, ter meshterfki ljudje imate en
teshki stan, ino vasího shivlenje né eno lahko shiv-
lenje; ali sakaj vi samo na to gledate, kaj je tesh-
kega vu vasíhem stani, sakaj ne vidite tudi tísto, kaj
vasíh stan dobrega imá? Sakaj per drugih stanih
gledate samo na to dobro, sakaj né tudi na to hudo?
O moji ljudje! da bi vzháísi tístim v ferze vidli, kerim
fte tak nevosíhlivi, nebi si vi sheleli is vasíhega, pa
v níhiov stan priti, kajti bi se previshali, da tudi
drugi stani imajo svoje teshkozhe, samo da so né
tak ozhitne. Poglavari ino Visíhíhi imajo v sívojem
stani vezhkrat telko nevarnostih, telko fkerbi, da bi
néki takíhi rajíhi v kerem koli drugem stani bil.

Jel pa te vi priprosti ljudje zelo nízh dobrega,
zelo nízh veselega vu vasíhem stani nemate? Glejte,
ravno vasího delo, zhres kero se tak toshite, je vam
k' sdravji; néki bogatez, kí si v jestvinah prebira,
ino po pernati posteli se kota, bi si shelel, da bi
njemi jesti ino spanje tak díshalo, kak vam. Ino ka-
der je vasího delo lepo opravleno, ino od Boga po-
shegnano, je vam to ne k' velkem veselji? Ravno s'
vasíhim delom vi vasího dúshnost, ino tak volo boshjo
spunite, je to né veselo sa vas? Kaj imajo Poglavari
sa eno drugo pravo veselje, kak zhe so níhiovi pod-
loshniki sadovolni ino srezhni? Kaj imajo ti drugi
Visíhíhi sa eno pravo veselje, kak zhe tudi pomagajo
podloshnike tak vishati, da so sadovolni? Kaj sa eno
drugo veselje imamo mi Duhovniki, kak to, zhe smo
s' nasíhim vsím persadenjom gde kere od húdega od-
vernili, ino ga k' dobrem naravnali?

Nibeden stan je ali ne pres teshkozh, pa tudi
ne zelo pres veselja. Bodite sato le s' vasíhim stanom
sadovolni, ino né nevosíhlivi Poglavarom ino Visíhí-
shim, gospodski ino Mesíhnikom. Sv. Elisabet je sívojo
kralevsíko krono ino oblazhilo tá djala, ino se po
kmetizhko oblekla. Sv. Alojs se je na nibeno visho
ne dal sa Mesíhnika shegnati, da se je tega možno

bal, kaj sa en razhun en Mefhnik more dati. Sv. Gregor se je fkril, kader fo ga sa Papesha svolili. Tak bi neki vu vafhem priprostem ftani fhe sdaj bol sadovolen bil, kak je v' enem drugem visfhifhem ftani.

Obernite se sato sadnizh k' temi, ker je kral vseh kralov, pa je vender v' priprostem ftani, v' firo-mafhtvi na ti svét prifhel, totemi se perporozhte, ino rezte: O prelubljeni Jesuf! sadovolni fmo, sadovolni s' nafhim ftanom, ino hozhemo teshkozhe to-tega nafhega ftana radovolno prenefti, bodi famo ti, ponishno te profimo, nafh pomozhnik vse dni nafhe-ga shivlenja. Amen.

Na 1. nedelo po treh Kralih.

Od dushnostih gorodrafhenih otrok.

On je njim pokoren bil, Luk. 2.

Trikrat v' leti so Judje is zele deshele mogli v' Jerusalem priti: Na sprotletje k' Vusemfkim svetkom, po leti k' Finkofhtnim svetkom, v' jesen k' svetkom selenih fhatorov. Zhe ravno je pa le moshke tota sapoved vesala, je le Maria tudi, kak dnefhni Evangelium prizhuje, k' Vusemfkim svetkom v' Jerusalem fhla, ino tudi druge shenfke so tá fhle. Shli so pa vseli moshki posebi, ino shenfke posebi, otrozi so pa bili per ozhetih ali per materah. Jesuf je tedaj sadi saostal, ino sta Joshef ino Maria tega ne vpamet vse-la, sakaj Maria je mislila, da je on per Joshefi, Joshef pa je mislil, da je per Marii, ali pa per shlah-ti. Kak so tedaj na ti prvi ofhtarii vkupprifhli, kak so imeli skos nozh oštati, sta oneja Jesufa sgreshla. S' velko shalostjo sta ga te fhla ifkat, ino fhe le na tretji den sta ga v' Jerusalemi v' tempelni najfhla med Vuzhenikmi, ino on je fhel s' njima, ino je njima bil pokoren. Ino od njegovega dvanajstega noter do triestega leta fv. Evangelisti nizh drugo ne povejo, kak to, da je njima pokoren bil. Ali ravno to je ti lepi isgled vsem gorodrafhenim otrokom. To

tudi jas dnef hozhem verstnim ali gorodrafhenim otrokom svetlo ino ostro nasozhi postaviti, ino njim pokasati, kak imajo svojim starshim 1. pokorni biti, 2. nje poshtuvati, 3. nje lubiti.

1. Tudi gorodrafheni otrozi morejo svojim starshim pokorni biti. Da otrozi imajo svojim starshim pokorni biti, to vsi sposnate; kaj bi pa tudi ti gorodrafheni otrozi she starshim pokornost mogli fkasati, to nezhetete snati. Jas sem ne vezh mali otrok, sem she 20 lét star, kaj bi mogel tak kak en otrok v' strahi biti? Tak si guzhite, ali poglejte na Jesufa, on je né samo do dvajftega, temuzh noter do triestega leta svojim starshim pokoren, dobro snajozh, kak Bog nepokorne gorodrafhene otroke kafhtigati sapové, rekozh: Zhe ker zhlovek ima enega terdokornega ino suprotivnega fina, ker nezhe flifhati, kaj njemi ozha ali mati sapovejo, ino she permoran nezhe pokoren biti; tak ga naj popadnejo, ino ga naj pelajo k' tim stareshim tega mesta, ino k' vratam te sodnize, ino naj rezhejo k' njim: Toti nafh sin je terdokoren ino suprotiven, on nafhe opominjanja sametavle, on se poshretnosti, kurvarii ino pojednizam ino pianosti prék dá; tak ga ludstvo tega mesta naj s' kamenjom pofiple, naj bo mertev, da bo to pohujfhanje na fred val pokonzhano, ino bo ves Israel se bal, kader bode to zhul. (*V. Mois. 21.*) Tak glejte, tak imate vi nepokorni sinovje ino zheri kafhtigani biti. — Ja, rezhete na to, mi moremo nafhim starshim kruh perpraviti, oni she nizeh nemorejo. O ja, te si ti, nesahvalni otrok, she posabil, kak dugo so tvoji starshi tebi kruh perpravlali, tebi postregli, tebe oblekli ino te redili? Ne vidish, kak Jesus svojemu rejniku Joshefi pomaga zimermanfko delati, ino tak njemi ino svoji materi kruh perpravlati? — Ja, rezhete pále, nafhi starshi so tak vnoshlivi, tak shegavi ino gundravi, da njim nikol nizeh po voli nemore storiti; ali ravno sato morete poterplenje s' njimi imeti, sakaj zhe se vi starosti vzhakate, bote tudi takfhní, ino bote sheleli, da bi vam drugi sanefli. Jas nemam vezh ozheta, ne matere, rezhe en drugi, imam ozhiha ino mazhiho, totim pa nebom pokoren. O gledi pále samo na Jesufa, kak je on Joshefi pokoren, kí je tudi ne njegov pravi, temuzh le njegov

krufhni ozha. Ta prva dushnost gorodrafhenih otrok je ali svojim starfhim pokornost fkasati vu vsem, kaj je ne proti sapovedi boshji, ino v fakhhi, ker je svojim starfhim nepokoren, fi velko kafhtigo saflushi. Vunyseti fo otrozi od tote pokornosti, zhe bi starfhi nje k' shenitvi permarijali, sa kero je njim ne, ali k' enem drugem stani, ker se njim zelo ne dopadne. Pametni starfhi tudi tega ne storijo. Gorodrafheni otrozi morejo

2. Tudi svoje starfhe poshtuvati. To je Bog v' fhterti sapovedi ne samo tim malim, temuzh tudi tim velikim otrokom sapovedal, ino Jesus je v' tem vsem lep izgled dal. Ino strafhno je zhuti, kaj Bog pravi od tiftih otrok, ker svojih starfhih ne poshtujejo. On rezhe: Proklet bodi tifti, ker svojega ozheta ino svoje matere ne poshtuje, ino vfo ludstvo ima rezhti: Naj bo. (*V. Mois. 27.*) Ker ozheta ali mater vdari, ima mertev biti; ker ozheta ali mater preklinja, ima mertev biti. (*II. Mois. 21.*) Slifhte vi gorodrafheni otrozi, ker vi vafhe starfhe preklinjate, zhertite ino sovrashite, ali se zelo podstopite, nje vdarti? Ja zhe vi vafhe starfhe le hudo pogledate, tak Bog rezhe, da imajo vranovje eno takfho oko vunspraskati, ino mladi orli nje naj pojéjo. (*I. Mois. 9.*) Zhujete to vi, ker vi vafhih starfhih namer nemorete viditi, ino nje sato sametavlete, shalite ino jesite? Zhafno ino vezhno nefrezhni fte tedaj vi, kéri vafhih starfhih ne poshtujete. — Gorodrafheni otrozi morejo

3. Svoje starfhe lubiti. Ker svojih starfhih ne vej lubiti, tifti se tega naj gre od nevumne stvarivuzhit. Naj gre gledat, kak ena mlada ovzhiza med taushent drugimi ovzami svojo mater vej najti, ino kak ona od veselja okol nje poskakuje, ino tak svojo proti njoj lubesen fkashe, kam bol fte vi gorodrafheni otrozi dushni, vafhim starfhim lubesen v' djanji fkasati, ino lastno, zhe fo ozha ino mati stari, boleni, ali zhe nemajo kruha. Sv. Hieronimus pravi: Imej fkerb, da bosh tvojim starfhim, kí fo se tvojega bezhanja ino zepetanja ne navolili, ino fo te vsega spokufhnili, toto lubesen povernil. Ino sv. Ambrosius pravi: O otrok! kaj sa eno strafhno sodbo bosh ti prestal, zhe tvojim starfhim ne dafh shivesha. Ja Bog sam pravi: Poverni tvojim starfhim, kak fo oni

tebi storili. (*Sirah. 7.*) — O kakfhi ste tedaj vi otrozi, ker vi vašem staremu ozheti, vašhi stari materi, kader vam vse prék dajo, njihov shivesh obezhate, potli pa njim ga ne date, al' pa njim takšhega date, kakfhi je namer ne sa zhloveka? Kakfhi ste vi otrozi, ker vi vašem ozheti, vašhi materi ne vofhite to troho kruha, kaj ga pojéjo, ne tega kóta, v' kerem sedijo? Kakfhi ste vi otrozi, ker vi vašhim staršhim sploh smert shelite, nje le sploh's poti hozhete imeti, nikol ene dobre besede s' njimi ne govorite, v' njihovi bolesni menje na nje poglednete, kak na shivino, kader njoj kaj pride? Jel se vi smislite, kak bi vufhi vaš bile snale pojesti, kak bi vi vu vašhi nesnagi bili segnili, ako vaš vašhi staršhi nebi bili snashili ino gorškopali? To je te sdaj sahvala sa njihove dobrote? — Ah eno takšno grobianfko nesahvalnost ti pravizhen Bog nemore tak pustiti. Da bode on enkrat nad vsemi tistimi, ker so nesmilezhni bili, s' timi ftrašhnimi besedami sagermel: Pojdite tá vi prokleti v' ti vezhni ogen, sakaj jas sem bil lazhen, ino vi ste meni ne jesti dali — kaj she le bode takšhim otrokom rekel? (*Math. 25.*) V' peršhoni tvojega ozheta, v' peršhoni tvoje matere sem jas bil lazhen, ino ti si mi ne jesti dal, le pojdi v' ti vezhni ogen.

Kaj so dneš vaše besede tak hude ino ftrašhne? bi me gdo is vaš barati snal. Ne moje, temuzh te is fv. pisma vsete besede so tak ftrašhne, ino ravno sato se vašho ferze more preoberniti, da bote odsdaj vašhim staršhim pokorni, da bote nje poshtuvali, ino lubili. Amen.

Na 2. nedelo po treh Kralih.

Podvuzhenje sa tiste, ker se hozhejo sheniti.

Bilo je gostovanje v' Kani Galilei. Joh. 2.

Jesuf je po prizhuvanji dnešhnega Evangelja sred svojo materjo ino svojimi Jogri v' Kani Galilei na eno

gostuvanje shel, ino te gosti s' svojim pervim zhudeshom rasveselil, na snanje dajozh, da nam ne prepovedano, na zhase se tudi na eno poshteno visho rasveseliti; na snanje dajozh pa tudi, kak je on sakonfski stan, visoko fhtimal. Sakonfski stan pa tudi je en veliko vreden stan, zhe se dushnosti totoga stana svešto sdershijo. Od sakona Ap. Pavl pravi, da je to en velki Sakrament v' Kristusi ino ti zirkvi. (*Efes. 5.*) Ali dushnosti totoga stana so ne tak male ino lehke, kak si neki mislijo. Néki si mislite, da bi se le oshenili, te bote vse imeli. O to je ne tak; sakonfski imajo velike ino teshke dushnosti proti endrugemi, proti svojim otrokom, ino proti drugim. Ali zhe sakonfski Jesusa ino Mario na gostuvanje povabijo, to je, zhe s' Jesusom svoj sakon sazhejo, ino s' Jesusom v' njem shivijo, te svoje dushnosti, naj bodo kakkoli teshke, lahko spunijo, ino njihov stan je en veseli ino lepi stan. Da se tedaj nebi zelo nepremishleno v' sakonfski stan podali, tak val dnef hozhem podvuzhiti, na kaj per shenitvi imate gledati, kaj preshtimati ino premisliti, prejd kak se oshenite.

Najbol faljeno je per dostih shenitvah to, kaj samo na bogastvo ino na lepoto gledajo. Tistega bom vsela, rezhe ena, on ima lep grunt, ima penese, ima druge rezhi dosti. Tisto bom si vsel, rezhe eden, bode lepo erbio imela. Tistega da bi mogla dobiti, kí je tak lep ino lushten zhlovek — tisto bi najrajshi imel, kí je tak lubesnivo lepa. Tak se govori. Se ravno nemore dolsavdarti, kaj se per shenitvi nebi smelo na premoshenje gledati; je ja potrebno, da kaj pershenite, sosebno, kerí velko gospodarstvo prék vsemete. Se tudi nemore dolsavdarti, kaj se nebi smelo na lepoto gledati, sakaj eno pershono si vseti, do kere nema nikfhe vole, nikfhe lubesni, je eno nesrezhno oshenenje. Ali samo na bogastvo, samo na lepoto gledati, to vfigdar dolsavdarim. Sakaj kaj ti pomaga, zhe bofh imela bogatega ino lepega mosha, zhe je drugazh grobian, potepuh, kartásh, pianez, svadlivez, kurvêr? Kaj ti bo pomagalo, zhe bofh imel bogato ino lepo sheno, zhe pa je drugazh grobianfka, suprotna, jesizhna, svadliva, vtragliva, ino nizh ne saftopi, ne per fkuhi, ne per gospodinstvi, ino zhe she ti je neverna tudi? Slishte en eksempel:

Sv. Gumar, en frameshlivi, pohleben, slo priden mladénzh, pride k' Franzofhkem krali Pipini, da si je s' njim v' shlahti bil. Tam njemi njegovo lepo shiyenje, njegovo sdershno, poboshno, ino vu vsem isgledno sadershanje spravi poshtuvanje ino lubesen od vseh Vifhifhah, sosebno od krala. Toti njemi sato spravi eno prav bogato ino lepo sheno. Ali ah shaloftno bogastvo, shaloftna lepota! Ta shena je nafkorem se fkasala fhtimana, napihjena, suprotivna, ino ostudna, tak, da je svojemi moshevi bila k' britkem terplenji. On je pa vse to poterplivo prenesel, mislezhi, da je ona njemi na fkufhavanje te poterplivosti dana. On je sato na vse vishe fkufhaval, njo na pobolshanje spraviti, ali vse je sabstojn bilo. Sa neke léta je Gumar mogel s' kralom na boj iti. Prej kak je odifhel, je svojo sheno opomenil ino profil, da naj s' podloshniki, flushebniiki, ino fushniki lepo dene. Ali namesto tega je ona njim grosno hudo sadevala. Enim je vosno shivino, drugim ovze prozh vsela, fkoro vsem pa telko rabote ino dela gornaloshla, da so néki zelo na nizh prifhli — fushnike pa je namesto shivine dala k' vosi saprezhi, ino nje s' palzoi biti, jesti ino piti pa njim je ne drugo dala, kak kruh ino vodo. Gumar nasaj domo pridozhi je sam najfhel, kak je eden is njegovih starih flushebnikov bil k' vosi sapreshen ino tepen. Toto nesmilno djanje njegove shene je njemi tak k' ferzi fhlo, kaj je milo Boga profil, da bi njoj odpustil, potem je njo 's lepega posvaril, tem pa, kerim je ona tak hudo sadevala, je ifkal sadovolshino spraviti. Da pa je njegova shena, zhe ravno je na to eno malo bolsha postala, pále od svoje prejdne nezlovezhje hudoserzhnosti se navsela, ino Gumar ne vezh poleg nje obftati mogel, si je naprej vsel, od nje prozh oditi. On tedaj postavi eno zirkvizo, ino poleg eno huto. Tá se on s' pervolenjom svoje shene tedaj podá, je pa fhe fkosi sa njo ino sa svojo hishvanje fkerb imel, poleg tega pa je lepo Boga molil sa preobernenje svoje shene, ino glej, Bog je oflifhal njegove profhnje, ta shena se je odimela, je sazabela premifhlavati svoje grosne djanja ino svojo hudoserzhnost tak, da je sposnajozha svoje pregrehe pod sóš prelejanjom Boga ino svojega mosha sa odpuštenje profla, potli pa v' pokori ino dobrem

sadershanji shivela, doklam je spravizhana vmerla devet lét prejd, kak njeni mosh, fv. Gumar.

Vidite, kaj je toti fv. mosh imel poleg svoje bogate ino lepe shene? kaj drugo, kak pezhezho shalost, ino grenko terplenje? Tudi med vami ima neki takfho sheno, ki hozhe vositi ino orati s' njim, ino ga telko shali, njemi telko sadene, da njemi ne mogozhe obstati; ali da bi vsakfhi, ker takfho sheno ima, s' svojimi molitvami, tak kak fv. Gumar, sprofil, kaj bi se pobolfhala, gvifhno bi njemi na ovem fvéti taushentkrat sahvalila.

Samo na bogastvo, ino famo na lepoto ali per shenitvi ne glejte, sakaj zhe kakkoli bogato ino lepo sheno dobifh, po njeni nesastopnosti, vtraglivofti ino sapravlivofti bo se to velko premoshenje naskorem fkerzhlo, lepota pa tak hitro ozvete — zhe kakkoli bogatega ino lepega mosha dobifh, po njegovi neskerbnosti ino potepanji bo 's bogastva naskorem firomastvo, 's tega lepega mosha en blatni pianez.

Na kerfhanfko zhednost, na bogabojezhnost, mirnost, pohlebnost, fkerbnost, delajozhnost, sastopnost, ino odpertoferzhnost, na to se more per shenitvi gledati, ino dobro premifliti, jel se bo s' toj isbranoj moglo v' sakoni shiveti ali ne. Da pa bote svedli, kakshe fhege, ino kakshega sadershanja je ta perfho-na, tak glejte, kaksfi so starfhi, ino kaksfo je gorsredjenje, sakaj malogda so otrozi drugazhifhi, kak starfhi: enega nizhvredno gorsredjenega fina sa mosha, eno takfho zhêr sa sheno fi sbrati, ino tak nepremifhleno se v' sakon podati je telko, kak se vtopiti, ino grenko grivanje je odlozhek enega takfhnega isbranja. To pokashe pále en ekfempel:

Bavo je svoji materi tak lubesnivi bil, kaj je ona temi lubemi otroki vse dopustila, ino je smel djati, kak je koli htel, zelo njegovi vuzheniki so njemi ne smeli nizh hudega rezhti. Tak je tedaj ti lubi pajbizh gorrafel pres straha, pres vuzhenja, pres reda, ino naskorem je 's njega bil en potepuh, kurvêr, ino na vse hudo navershen. Potem se osheni, ino dobi eno bogato, lepo, bogabojezho, lubesnivo ino pridno sheno. Ali, zhe ravno je imel velko veselje s' njoj, je le svojih gerdih navadih ne tá pustil, temuzh je fhel sa nasitenjom svojih shêl, ino je od leta hujfhi bil. To je njegovo sheno tak shalostilo, da je neko-

krat britko jozhezha Boga profila sa preobernenje svojega mosha. Njene profhnje so bile ofliffhane, ali ona se je tega ne vzhakala. Bog je njo k' sebi vsel, ino glej, smert ene takfhe poterplive, lublene shene je napravla, da je Bavo s' grenko shalostjo vdarjen sazhel premiffhlavati, kak je on svojo lubo sheno s' svojim gerdim shivlenjom smertno rasshalostil, ino da bi se v' nebesah s' njoj drugozh snajshel, je si terdno naprejvsel, pobolffhati se. Najprejd je shel v' Gent, da bi tega imenitnega predgara sv. shkofa Amanda zhul. Skus njegovo predgo genjen je on od zelega svojega shivlenja se pravizhno ino sgrivano spovedal, potem pa 24 lét pod objokanjom svojih grehov pokoro delal, ino sadnizh sveto vmerl.

Vidite, kakshni mosh je bil is tega nizhvredno gorsrejenega mladenzha. Tudi med vami neka ima takfhega mosha, kí je drugo ne kak potepuh, pianez, kartásh, kurvêr. O kaj sa shalosten sakon je tam! Sato pa, prejd kak se s' toj isbranoj perffhonoj vkupsvesati date, gledite na nje sadershanje v' ledizhnem stani. Zhe je ti fin she prejd grobian, suprotiven, prepravlavez, kurvêr, tak tudi potli nebo drugazhifhi, rasvun zhe ga Bog, tak kak svetega Bavoa, skus posebno gnado pela na steso tega pobolffhanja.

Naprej sposnavati to perffhono, s' keroj se ker hozhe v' sakon podati, je ali slo potrebno. Sa tega volo imate na vashe starfhe ino druge pametne ludi poslusfhati, sakaj toti snajo bol fastopti, kak vi mladi ludje', kaksha shenitva bo dobra ali ne dobra. Ali nesme se pa vseli na to gledati, kak starfhi ino drugi hozhejo, sakaj néki starfhi so per tem slo nespametni, oni famo na premoshenje ino dobizhke gledajo, ino tak svojega fina ali zhêr s' enoj perffhonoj perfilijo, do kere nema nikkhe vole. Ah kaj je ena taksha shenitva? Nebode le en takfhi fin, ena taksha zhi od svojih starfhih she noter v' grob hudo govorla?

S' ednoj besedo, le s' Jesusom se more shenitva sazheti, te bo Jesus tudi v' sakoni s' vami, ino Jesus bode vas na svojo nebesko gostovanje povabil, zhe vi njega na vasfo posemelsko shenitvanje vsemete. To hozhem pále s' enim lepim ekfempelnom poterditi.

Sv. Ida, ena v' bogabojezhnosti gorsrejena deklizh, je skus svojo nedushnost, frameshliivost, ino ti-

ho sadershanje per vseh, ker so njo posnali, veliko poshtenje sadobila. Namerilo se je, kaj je grof Egbert v boji ranjen ravno k' njenim staršim pernehen. Totemi je ona is lubesni k' Jesufi lepo stregla, ino se je s' njeno pametnostjo ino poboshno dobrotlivoftjo njemi tak dopala, da si je njo potli sa sheno vsel. Lubesen k' Jesufi, ker je sa naf na krishi vmerl, je tote dve perlhoni vkupsedinila tak, da sta nikol ne endruga shalila, temuzh s' tiho pohlebnoftjo endrugemi svoje slabosti prenesla. S' bogabojezhnoftjo, s' lepim sadershanjom, s' pohlebnoftjo, skerbnoftjo ino delavnoftjo je ta sv. shena svojega lubega mosha rasveselila. Ali she sa neke leta se je njega snebila. Po njegovi smerti je pa v' eni od nje postavljeni kapeli vzhafi zeze vure sa njega molila — ino zhe ravno njih je veliko bilo, ker bi bili to mlado vdovo radi sa sheno imeli, je ona ne vezh mosha vsela, temuzh s' molitvami, postom, ino drugimi dobrimi delami Bogi slushila, doklam je njo on poklizal v' ti veseli kraj, gde je svojega lubega supet najshla, s' kerim bo v' Angelski lubesni neraslozhno na veke se veselila.

Vidite, kaj je to sa en frezhen sakon, gde nevesta te lepe shaze tega divishtva, te pohlebnofti, bogabojezhnofti ino kerlhanske lubesni svojemi shenih sa juterno pernese, shenih pa njoj lubesen Jesusovo sasheni. Tudi med vami snajo takshi se snajti, ker so s' Jesusom se v' sakonski stan podali, ino she dosdaj njega sa vishara svojega shivlenja, ino sa pomozhnika v' nadlogah svojega stana imajo. O kak frezhni ste tisti, kere lubesen Jesusova vkupveshe! Totih nebo namer smert drugazhi raslozhla, kak le na en kratek zhaf, potem pa supet vkuppridejo v' ti veseli domovini, gde nigdar vezh lozhenja nebo.

Sa tega volo, da sem dnef dugo k' vam govoril, zhe ravno she ne sem vse povedal, kaj bi trebalo, morem s' tem dokonzhati, da vas sadnizh opomenem s' timi besedami: Ne gledite per shenitvi famo na bogastvo, neti famo na lepoto; ne podajte se nepremishleno v' toti stan, sakaj shenitva je ne na eno leto, ali na en mesez dni, temuzh sakon je ena neraslozhliva savesa; gledite na pravizhnoft, bogabojezhnoft, na shaze lepega ino dobrega sadershanja, na le-

poto tega serza; s' Jesusom pridite v' sakon, s' njim shivte v' sakoni, tak bote po vas'hi smerti s' njim na tem nebeskem gostovanji vse vezhne zhafe. Amen.

Na 3. nedelo po treh Kralih.

Od dushnostih gospodarov ino drushine proti endrugem.

Gospod! moj hlapez doma les'hi od boshjega shlaka vdarjen, ino velko mantro terpi. Math. 8.

Vse djanja tega dnešnega Vis'hishega so lepe ino hvale vredne. Njegova ponishnost pred Kristusom je tak velka, da on proti njemi rezhe: Gospod! jas sem ne vreden, ka bi ti pod mojo streho noter shel, temuzh ti le rezi eno samo besedo, ino moj hlapez bo de sdrav. Njegova vera je tak velka, da Kristus sam rezhe, da je takšhe vere v' Israeli ne najshel. Ali med vsemi njegovimi djanjami se meni najbolj to dopadne, kaj je on sa svojega hlapza tak skerben. Kak Jesus v' Kafarnaum noter pride, je on she pred njim, ino ga ponishno profi, rekozh: Gospod! moj hlapez doma les'hi od boshjega shlaka vdarjen, ino velko mantro terpi. On nad svojim hlapzom tako smilenje ima, da njegovo teshavo obzhuti kakti svojo, da sa njega skerbí kakti sa sam se. Toti Vis'his' je ali vsem gospodrom ino gospodinjam en isgled, kak imajo proti svoji drushini biti. Ti hlapez je pa tudi mogel en prav dober ino priden hlapez biti, da je njegov gospod si taksho skerb sa njega vsel; on je pa ali sa drushino en isgled. To mi tedaj lepo perloshnost dá, dneš govoriti od dushnostih, kere imate vi gospodari ino gospodinje proti vas'hi drushini, ter vi drushina proti vas'him gospodrom ino gospodinjam.

Kere dushnosti imate vi gospodari ino gospodinje proti vas'hi drushini? Od nekih is vas' sdajnih gospodarov ino gospodin se more

rezhti, kaj Ap. Pavl pravi, rekozh: Ker sa te svoje, posebno sa flushezhke, nema fkerbi, tisti je vero sa-tajil, ino je hujshi, kak en Nevernik. (*I. Tim. 5.*) Sakaj neki is vas per svoji drushini na drugo nizh ne gledajo, kak na to, da bi njim le delo lepo oprav-lali, drugazh naj je sa nje, kak hzhê. O strahota, strahota! kak bo sa vas na sodbi? Jel' ne vejte, da imate velike dushnosti proti vafhi drushini? Vi mo-rete

1. vafhi drushini takfho plazho dati, kak je prav, ino kak fte njim oblubli, pa ob pravem zhafi, ne fhe le dugo potli, kak she saflusheno imajo. To saflusheno plazho doltergati ali notersadershati je v' nebo krizhezhi greh. (*V. Mois. 24.*) Vi njim

2. morete dati to potrebno jesti, zhe hozhete, da bodo vam delati mogli. Sakaj da tudi tisti hozhejo jesti, keri nizh ne delajo, ino da sa vafho shivino fkerbite, ka jesti dobi, tak more s' tem bole vafha fkerb biti, da vafha drushina jesti dobijo. S' fkópim perkrazhenjom te potrebne jedi bi vi njim sami per-loshnost k' pomikavanji dali. Jesti ino postreshbo njim tudi v' bolenji ali betegi nefmete fkratiti, ter zhe so vu vafhi flushbi se starosti vzhakali. Vi mo-rete vafhi drushini

3. perjasnost fkasati, ne njim hudo sadevati, prevsetno nad njimi hrupiti, ino obsramotno nje sa-nizhavati, ali s' vezhim nje filiti, kak morejo storiti. Le premiflite, da le fkus boshjo dobroto fte vi v' enem ftani, v' kerem vam flushti ne treba; ja pre-miflite, da tak njihov, kak vafh Gospod je v' nebe-fah, ker je nje tak kak vas is nizhesa stvoril, ino fkus svojega Sina odreshil. (*Efes. 6.*) Vi morete

4. pred vafhoj drushinoj se tak sadershati, da bodo vas poshtovali. Sa tega volo se s' njimi nikol nefmete v' posebno posnanje spuštiti, néti njim naso-zhi dati, kaj vi nebi radi vunrasglasheno imeli. Varte se pa posebno vi sakonfki, s' vafhim hlapzom ali dekloj takfho sposnanje imeti, po kerem bi sovrashtvo ali spaka med vas prifhla. Vi morete

5. na sadershanje vafhe drushine fkerb imeti. Vi nje sa tega volo morete v' ostrem redi dershati, ino ne terpeti, da bi kakkoli nepridno ino greshno shiveli. Sv. Augufhtin pravi, da kaj so pravi gospo-dari, tisti svoji drushini tak kak lastnim otrokom s'

dobrim navukom naprej grejo, ino imajo fkerb, da drushina Boga poshtujejo ino njemi flushijo. Vi ali morete vafhi drushini perloshnost dati k' navuzhenji svojih dushnostih, sosebno, da po nedelah ino svetkih k' meshi ino predgi, ter k' kerfhanfkemi navuki grejo. Zhres to nje doma imate sbaruvati. Vi morete tudi se previshati, jel vafhi hlapzi ino dekle vejo defet sapovedih boshjih ino pet zirkvenih, jel po jutrah ino vezherah kaj Boga molijo ali ne. Perloshnosti k' nezhistofti ali drugim grefhnim djanjam nesmete dati, ino zhe je en hlapcz ali dekla grefhnega sadershanja ino tim drugim k' sapelanji, tak eno tako drushinzhe le prezi prozh dente. Ti gisdavi nebo per moji hishi prebival, ino ker krivizo govori, tifti se mojim ozhem ne dopadne, je David rekel. (*Pfalm. 100.*) Tote dushnosti imate vi gospodari ino gospodinje proti vafhi drushini.

Kere dushnosti pa imate vi drushina proti vafhim gospodarom ino gospodinjam? Nega fkorozhres nibeno rezh vezh toshbe, kak zhres sdajno drushino, da pazh nega takfhega hlapza, ne takfhe dekle dobiti, kak bi mogli biti. Pa so tote toshbe tudi ne pres sroka; je refen malokero drushinzhe po pravem redi. Ali ravno sato gorjê vam, vi drushina, kak bote enkrat razhun dali od spunenja vafhih dushnostih? Tote so: Vi morete

1. vafhe gospodare ino gospodinje poshtuvati. Ap. Pavel pravi: Hlapzi imajo svoje gospode vse zhafti vredne dershati. (*I. Tim. 6.*) She Moises je to od Boga sadobleno sapoved: Poshtuj ozheta ino mater! temi ludstvi obsnanil. Vafhi gospodari ino gospodinje so vam namesto ozheta ino matere, tak she sa tega volo nje imate poshtuvati. Vi morete

2. vafhim gospodarom ino gospodinjam pokorni biti, ino nje bógati vu vsem, kaj je ne proti sapovedi boshji. Ap. Pavel pravi: Vi hlapzi bodite pokorni vafhim telovnim gospodarom s' ftrahom ino trepetanjom v' proftofti vafhega serza, kakti Kristusi, ino ne flushte na ozhi, kak da bi se le ludem hteli dopasti, temuzh kak hlapzi Kristusovi storte boshjo volo is serza radi. (*Efes. 6.*) Kaj vam ali vafhi gospodari rezhejo storiti, to morete radi storiti, ino ne na drugo, tretjo velevanje zhakati. Takfho delo pa, kero she vejte, gda ino kak more opravleno biti, le

mate opraviti, zhe bo vam gdo rekel ali ne. Ino da bi val ravno vezokrat teshko stalo, tak ne mermrajte ino ne bodte vnoshlivi, temuzh premiflite, da ste na boshjo povishanje v' toti stan postavleni, ino da vam Kristuf vso flushbo, kero is lubesni k' njemi storite, vezhno plazhati hozhe, (*Kolof. 3.*) kakti je storil sv. Notburgi, sv. Ziti, sv. Kristjani, sv. Isidori, sv. Feliksi, ino veliko drugim, keru so ravno is vashega stana fhli v' nebefa. Vi morete

3. vashim gospodarom ino gospodinjam svestiti, vi morete na njihov hasek biti, ino sa nje fkerbeti, ne njim nibene fhkode, ne krivize storiti, ne njim nizh vseti, ne nizh samuditi. Ap. Pavel pravi: Hlapzom rezi, da nesmejo nasaj govoriti, ne golufati, temuzh povfod pravo sveftost fkasati. (*Tit. 2.*) Vi

4. od vsega tega, kaj vashi gospodari ino gospodinje nezhejo vunrasglasheno imeti, morete muzhati, she tudi te, kader od njih prozh odidete. Vi morete

5. sa dobro vseti s' tem, kaj pogojeno imate, ino si pod nibednim sgovarjanjom nesmete sami vasho plazho pobolfhavati. Zhe pa sa vafhe posebne fkerbnosti ino sveftosti volo kaj vezh dobite, kak sgovorejeno imate, tak sa to tudi posebno sahvalni bodite. Tote dushnosti imate vi drushina proti vashim gospodarom ino gospodinjam.

O kak bi na enkrat te mnoge toshbe gorhenjale, kere mate vi gospodari ino gospodinje zhres vafho drushino, oni pa zhres val, da bi vfi, tak vi, kak oni, svoje dushnosti storili. O tak storte nje odsdaj sa Jesufovo volo, ker vam to s' tim vezhnim shivlenjom poverniti hozhe. Amen.

Na 4. nedelo po treh Kralih.

Vse je Bogi pokorno, samo zhlovek ne.

Kaj je to sa eden, da so njemi vetri pokorni ino morje. Math. 8.

Kaj more to sa eden biti, da so njemi vetri pokorni ino morje? Tak so vsi sakrizhali, zhudivajozhi se, kak je na Jesufovo sapoved morje tiho obstalo, ino vetri so vtihnili. Ja boshanfko velka je mozh tvoja, o nebeski sapovednik! Tega nemore néti en najmozhnefhi velikan, kerega bi se ena zela vojska bala; tega nemore neti en poglavar, ker bi nesmerno velke deshele pod svojo sapovedjo imel. Morji ino vetrom nibeden zhlovek nizh ne sapovej, le Jesus, ker ima boshjo mozh, vetrom ino morji strah naredi, on je sapovedal, ino kprizhi je vtihnilo vse. Kak pokorni so ali Jesufi vetri ino morje! Néli je v' tem ta stvarjena rezh sposnala svojega Gosпода ino Stvarnika? Ali toti, ker je Gospod zhres morje ino vetre, je tudi nash Gospod. Smo tudi mi njemi tak pokorni? Ah k' framoti nash postavi ta nevumna narava — tota je svojemi Stvarniki pokorna, mi pa ne. Ja, vse je Bogi pokorno, samo zhlovek ne. Od tega bom dnef k' vam govoril.

She per stvarjanji tega sveta je Gospod Bog odredil, kak se kaj ima ravnati na semli, pod semloj, v' funzi, méfzi ino svésdah. Shtirem letnim zhasom je sapovedal, da na protulétje ima leto, na leto jesen, na jesen sima priti, ino kaj svét stoji, je v'feli tak prifhlo. Semli je sapovedal, da se v' 24 vurah ima okol sebe oberniti, da fkus to postane den ino nozh, ino kak je sapovedal, tak je fkosi. Méfzi je sapovedal, da se v' 27 dnef ima okol semle oberniti, da postane pun, ino postane mlad — ino kak je sapovedal, tak se sgodí. Néli so vsako leto tiste svesde na nebi, kakti kofzi, vós, deniza, i. t. v.?

Na semli je veliko, ah veliko stvarjenih rezhi, velkih ino malih; ali vse so svojemi Stvarniki pokor-

ne. Kelko taushent je stvarih na semli, vu vodi ino v' lufti ali sraki, ino vse se dershijo tega, kak od svojega Stvarnika imajo odredjeno. Semla, kak njoj Bog sapovej, sad pernesti, ali ne pernesti, tak ona rodi obilno vsega, al' pa ostane fkoru prasna, ino namer dela ne plazha.

Bog sapovej, da naj desh gre, ino she je desha sadofti; on supet sapovej, naj se rasjafni, ino she je lepo vremen. On vetri sapovej, od najmersléshega kraja pihati, ino on pishe, da vse od njega smersniti hozhe. On supet sapovej, da naj od toplega kraja pishe, ino on pride, ino stêre simo. Bog morji sapovej, da naj vunstopi, ino ono fhumezho ino se valajozho predere jejse, ino se vunraslije. On supet sapovej, naj nasaj stopi, ino she je pokorno.

Bog vsaki stvari sapovej, svoje mlade rediti, ino one nje redijo ino branijo bol kak néka mati svoje otroke. Bog nékim stvarim sapovej, v' jesen se v' topléfhe kraje podati, ino glej, one se v' zelih mno-shinah sdignejo ofdod, ino letijo v' topléfhe deshele.

Bog drevji sapovej, da naj zvete, ino sad rodi, ino glej, kak se ono s' difhezhim zvetjom oblepoti, ino ob svojem zhasi obilno sada pernese. On supet sapovej, listje spuštiti, ino glej, kak se sazgne shutiti, kak sazgne dol kapati, ino drevje je kakti suho ino mertvo.

Tak popunoma ino sevsema pokorno je vse tebi, o vsegamogozhni Gospod ino Sapovednik neba ino semle! Samo ena stvar je tebi nepokorna, ino tota stvar je ti zhlovek. Vse, kaj je na nebi ino semli, vse je Bogi pokorno, vse se po njegovi sapovedi ravna; ti zhlovek pa stori, kaj je Bog prepovedal, ne pa, kaj je sapovedal. Bog prepovej krafti, golufati, krivizo storiti, ali o framota! kelko je tatov, golufov, ino krivizhnih! Bog prepovej, luzko sheno posheleti, ino ah! kelko je sakona prelomnikov! Bog sapovej, blishnjemi v' potrebi k' pomozhi priti, ali ah! kelko je terdnih fkopih ino nesmilezhnih bogazov, kerí svojega blishnjega v' toshni nadlogi gledajo, pa je vender kameno njihovo serze. Bog sapovej, lubiti tudi svoje sovrashnike, dobro sheleti, dobro storiti tem, kerí nam hudo vzhinijo, ali kelko je teh, kí le ishejo svojega sovrashnika v' nesrezho spraviti. Ah kelko-

koli je grešnikov, telko je suprotivnikov sapovedi boshje.

O grešniki, o grešniki! jel bote vi tak noter do smerti vašemi vlegamogozhnemi Bogi nepokorni ostali? Ah kak bo te sa vas? Ta ladja vašega shivljenja fhe se dneš sna sazheti sajimati, ino gde imate tistega, ki bi ga klizali: Gospod! pomagaj nam, mi prejdemo? O nesgruntana nefrezha, zhe vu vašhi nepokornosti vmerjete! Da bi se vam vse nefrezhe sgodile, da bi ob vso vašho premoshenje prifhli, da bi vas vsi ludje sapustili, da bi vse teshavne bolesni, vse grosne mantre nad vas prifhle, tak vse to nebi nizh bilo proti tem, zhe vu vašhi nepokornosti vmerjete. Sakaj kaj imate dragšhega, kak vašho dušho? ino toto vi sgubite, ino njo na veke sgubite. Kaj bi imeli bolshega, kak to nebesko veselje, ino toto vi sgubite, ino njo na veke sgubite. Kaj bi vam frezhneshe bilo, kak per Bogi biti? ino od njega bote vi saversheni, ino na veke saversheni, pa v' eno nesrezhenno temo, v' en nesmilni ogen, k' strašnim mantram, k' tóshnem jozhi ino javkanji obfojeni, ino na veke obfojeni. Ino to vam, o nefrezhni! vsako vuro naprejstojí, vsako vuro se vašha od samih grehov teshka ladja v' to morje tega pogublenja potuniti sna. Ah odprite tedaj vašhe ožhi, ino glejte, v' kakšhi nevarnosti ste, glejte ino sposnajte, kam vas vašha nepokornost pela.

Ja, o lubesnivi Jesuf! mi vidimo sdaj ino sposnamo, ah trepezhi sposnamo, kak bliso ene na veke nefrezhne smerti smo savolo našhe nepokornosti proti tebi, keremi je vse na semli ino pod semloj, vse na nebi ino pod nebom szeloma pokorno; to mi s' sgrivanim serzom sposnamo, ino ponishno profimo tebe, odpusti nam, kaj smo dosdaj tak nepokorni bili: odsdaj je našho terdno naprejvsetje, tebi o Gospod tih vetrov ino tega morja! sevsema pokornost fkasati, daj nam tvojo gnado, da mi v' njoj ino s' njo se is morja tega zhašnega shivljenja mirno perpelamo v' deshelo vezhnega veselja. Amen.

Na 5. nedelo po treh Kralih.

Od dushnostih staršev ino otrok proti endrugem.

Nebesko kraljestvo je ednako enemi zhloveki, ker je dobro semen na svoji njivi vsejal. Math. 13.

To, kaj Jesus v dnešnjem Evangelji od enega zhloveka pravi, ker je dobro semen na svoji njivi vsejal, potli pa njemi je sovrasnik kokola ali drazha smes vergel, ja ena prava perspodoba sa staršev ino otroke. Tudi vam staršim se tak godi, da na ti njivi vaših otrok ne s-haja sama dobra setva, temuzh tudi kokol smes, per enih vezh, per drugih menje. Per nekkih otrokih ste vi staršhi krivi na tem, da sred dobrim semenom sami tudi kokola smes vsejate, per nekkih so pa hudobni sapelavzi na tem krivi, tudi otrozi snajo srok biti, da ti shkodlivi kokol to dobro setvo prevseme. Ravno sa tega volo vas dnes hozhem vuzhiti: Kaj sa ene dushnosti imate vi staršhi proti vašim otrokom, ino kaj sa ene vi otrozi proti vašim staršim.

Kaj sa ene dushnosti imate vi staršhi proti vašim otrokom? Vi imate proti vašim otrokom dushnosti spadajozhe na telo, spadajozhe na dusho. Vi morete najmre

1. skerbi imeti na njihovo shivljenje ino sdravje: ino to se dotizhe posebno vas, vi matere; sakaj vam je Bog najprejd otroke prekdal, pod vašim serzom so sazheli rasti, od vas so se na svet narodli, od vaših pers so najprejd vshivali, le kre vas ino na vašhi skerbi so v svojih pervih letah bili. Vi ali morete pasko imeti, da njim vi, ino da si oni sami na shivljenji ino sdravji kaj ne nashkodijo. Vi morete

2. vašim otrokom jesti spraviti ino oblzh. Sa to pa morete vi ozheti najbolj skerbeti, sakaj ne k' Evi, temuzh k' Adami je Bog rekel, da ima delati, ino v poti tega oblzhja si svoj kruh perpravlati. Gorje tedaj tistim ozhetom, ker nezhejo delati, te-

muzh vse v' kerzhmah sapijejo ino sakartajo, ali na eno drugo grefhno visho sapravijo, shena ino otrozi pa doma stradajo ino fkoro nagi okol hodijo: gorjê takfhim ozhetom, kader pridejo pred sodnika Jesufa, ker je otroke tak rad imel. Vi morete

3. sa to fkerbeti, da se vafhi otrozi kaj sefholajo, pa tudi da se delati vuzhijo tisto delo, s' kerim bodo fi potli svoj kruh flushili. Te, kaj se navuzhijo, njim sna k' vekfhem hafki biti, kak da bi kakkoli velko erbio po val prékprijeli, kere se fkus kakhofnefrezho hitro snajo snebiti. Vi morete

4. pa tudi pravo fkerb fi vseti, da bodo vafhi otrozi v' kerfhanfki veri dobro podvuzheni. Kelko ali vi vejte, telko nje sami podvuzhte, to drugo pa nje dajte v' fholi ino per kerfhanfkem navuki podvuzhiti, pa glejte, da bodo tudi tak djali, kak se vuzhijo, ino njim vi s' enim dobrim, lepim, ino poboshnim sadershanjom naprej svétite, ino tak famo dobro semen v' to njivo vafhih otrok vsejajte, ne kaj bi s' nespametnimi govorenjami ino s' enim gréfhnim shivlenjom to v' fholi ino v' zirkvi sadobleno dobro semen kakti s' famim zhernim kokolom nato-rili. Zhe pa bi vafhi otrozi poleg vseh dobrih navukov ino lepih ekfempelnov le hudobni bili, tak vejte, da je en svunfki sovrashnik vam kokola noter nasejal. Od tovarfhtva s' hudobnimi ludmi nje tedaj svésto odvrazhajte, ino nje tudi morete

5. sa njihove hudobnosti volo kafhtigati, pa ne's nagle jese, da njim gdé nebi vezh fhkode kak hafka napravli.

Tote dushnosti imate vi starfhi proti vafhim otrokom.

Kaj sa ene dushnosti pa imate vi otrozi proti vafhim starfhim? Vi morete

1. vafhe starfhe lubiti, sakaj vse, kaj imate ino potrebuje, dobite od njih. O ker otrok prav premifli, s' kakhimi bolezhinami je njega njegova mati rodila, kelko je te perve léta s' njim terpela, kelko nozhi sa njegovo volo prebedela, kelkokrat se nad njim rasjokala, kelko fi sa njega volo perkratila — ker vse to dobro premifli, pa tudi to, kakhof fkerb je njegov ozha sa njega imel, kelko truda ino teshkega dela, kelko hodov ino potov je sa njega storil,

tifti bi mogel le shelesnega ferza biti, zhe nebi svojih starfhih lubil. Vi morete

2. vashim starfhim pokorni biti, ino nje bógati vu vsem, kaj je ne proti sapovedi boshji. Oni vam ja, zhe so dobri starfhi, le kaj dobrega ino hasnovitega sapovejo, le na dobro vas opominjajo, je ali le vash hafek, da nje bógate. To se saftopi, da tu ne govorim od takfhih starfhih, kerí svojim otrokom velevajo krafti, fhkoduvati, ogovarjati, ali kerí sami svojim otrokom perloshnost k' grefhnim djanjam dajo. Sakaj takfhi so ne ozheti ino matere, temuzh Sata-ni svojih lastnih otrok. Vi morete

3. vafhe starfhe poshtuvati, ne pa, kak néki sdajni strahotni otrozi storijo, kí svojim starfhim grobianfko nasaj govorijo, nje zhertijo, preganjajo, ino vezh tega storijo tem, ki so rasvun Boga njihovi naj vekfhi dobrotniki. Kak se takfhim otrokom ima spredgati, to ste pred 4^{mi} tjedni flifhali. Vi morete

4. sa vafhe starfhe fkerbeti, kader she nemo-rejo delati, ali kader so boleni. Jesuf sam je na krishi vifezh svojo lubo mater Johanesi perporozhil, naj bi on bil kak njeni fin, ino bi naj sa njo fkerbel. Vseh od vafhíh starfhíh sadoblenih dobrot njim nikol ne-bote poverniti mogli, pa je vender vafha dushnost, njim telko storiti, kelko morete, ino kelko oni potrebujejo. Per tem imate tudi velko saflushenje sa ne-besa, velke saflushenja pa sa pekel, zhe nje sapuftite, ino njim namer to vunsgovorjeno ne date. Vi morete

5. sa nje Boga moliti. Zhe fhe shivijo, tak mol-te sa nje, da bi njim Bog dal dushe vezh dobrega storiti, ino da bi njim tudi to zhasno poshegnal k' povernenji tih dobrot, kere so oni vam storili. Zhe so she mertvi, tak vsaki den molte sa nje, da bi nje Bog, zhe so v' hizah, hitrej ino hitrej njihovega terp-lenja refhil, ino k' sebi v' nebo vsel. Tote dush-nosti imate vi otrozi proti vashim starfhim.

O da bi tedaj tak vi starfhi, kak tudi vi otrozi, vse vafhe dushnosti svefto spunili, kak frezhni bi vi te bili! ali shaloftno, kak se spunjavajo. Jas vas ali fhe samo s' Ap. Pavla besedami k' konzi opomenem, rekozh: Vi otrozi bógajte vafhe starfhe v' Gospodí, sakaj to je pravizhno. Poshtuj tvojega ozheta ino tvojo mater, kaj je ta perva sapoved, kera ima to

oblubo, da bo ti dobro fhlo, ino da bofh dugo shiv na semli. (*Efes. 6.*) Ino vi ozheti, ne drashte vafhik otrok k' ferdi, temuzh gorredite nje v' ftrahi ino svarjenji tega Gospoda. Amen.

Na 6. nedelo po treh Kralih.

Sakaj se tudi malih grehov moremo sdershati.

Toto je med vsem semenjom najmensho, ali kader ono gorsrase, je veksho, kak vse selisha, ino postane drevo. Math. 13.

En poshelni pogled, ena poidozh beseda, ena noterpadjena misel, eno na zhase od sam sebe pridozho poshelenje, eno sa fhalo fhtimanje, ena nagla jesa, ena mala nemernost v' pitvini, eno malo zhaskratenje, ena mala kriviza, eno sposnanje — sakaj bi to greh bil? o to je vse nizh ne. Tak si néki mislite, ino tudi tak govorite. Ali ravno dnefhni Evangelium naf opomene, kak is malih rezhi velke pridejo. En shelod je vender mala rezh, ali 's njega srase takfhi hraft, da se dve — tristo lét najmозhneshim viherom proti postavi. Eno shenfovo serno je zelo mala rezh, pa vender v' jutrefhnih deshelah 's njega srase zelo drevo. Ravno tak ti grefhnik ne postane na enkrat tak hudoben, o né, on je spervega ne velko hudega storil, ali ravno sato, da si je 's malih pregrefhkih nizh ne naredil, je on prifhel na to, da je sdaj ena framota tega zhlovezhanstva, ena ostudnost te semle. O ne ali dobro, ne, is malih grehov si nizh narediti, temuzh tudi totih se moremo sdershati: 1. sato, da maloker dobro vej raslozhti, kaj je mali ali velki greh; 2. da is malih grehov velki pridejo.

1. Tudi malih grehov se moremo varvati, sato, da maloker dobro vej raslozhti, kaj je mali ali velki greh. Po tem pride,

da neki zhlovek velke grehe stori, pa nje le sa male dershi. 'S hudih misli ino grefnih proshelenj, 's nevoshlivosti ino serda, so si Judje nizh ne naredli, sato da so toti grehi v' serzi, ne ozhitni. Ino tak si neki ludje she sdaj 's tega nizh ne naredijo, zhe kaj hudega mislijo ali poshelijo, zhe so komi nevoshlivi, ali na koga jesni. Ali Kristuf pravi, da luzko sheno sheleti je she tak kak sakon prelomiti, na svojega blishnjega serd imeti she tak kak ga vmoriti. (*Math. 5.*)

She druge grehe neki sa male dershijo, sato da vidijo, ka si drugi tudi nizh 's njih ne napravijo. Néki nizh sa greh ne dershijo, zhe so vtraglivi, da vidijo, ka drugi tudi nizh ne delajo. Neki mislijo, da je gisda ne greh, sato da telko drugih vidijo gisdavih. Neki nezhistosti ne dershijo sa greh, sato da vidijo, kelko se tega pres vsakega straha ino srama godi. Ali o strafhna flepota! Bog sam pravi, da enega lenega hozhe is svojih vust vunpluniti. (*Rasod. 3.*). Tim gisdavim Bog suprot stoji, pravo Ap. Jakob. (*Jak. 4.*) Keri nezhistost storijo, nebodo v' kralestvo boshjo prifhli, pravi Ap. Pavl. (*Gal. 5.*).

Pale drugi so, ker si 's nekih grehov nizh ne naredijo, sato da si mislijo: To je nikomi nizh ne k' fhkodi. Eno drevze na luzkem vresati ali vsekati, travo, derve, sad na luzkem sbirati, enemi bogatemi kaj sveti, kaj najdenega sebi sadershati, per kupzhii kaj golufati, desetino satajiti, sa fhalo koga ogovarjati, sa smeh klafarsko berbrati, na zhase se sapojiti, kaj lugati, to je nizh ne greh. Kaj pravish? to je nizh ne greh? Ap. Pavl pravi, da ne tati, ne pianzi, ne ogovarjavzi nebodo v' kralestvi nebeskem. (*Korint. 6.*) Savolo lashii ino golufanja pa sta en mosh ino shena pred Ap. Petrom kprizhi mertva. (*Djanj. Ap. 5.*). Ino Bog sam pravi: Gorje tistemi, ker s' krivizhnim si svojo hisho stavi, ino svojega blishnjega stiskuje (*Jerem. 22.*) On tudi ostro sapovej, to najdeno nasaj dati. (*III. Mois. 6.*) Ti pa rezhes, da je vse to nizh ne greh. Vidite tedaj, kak maloker dobro vej raslozhti, kaj je mali ali velki greh. She sa tega volo ali moremo se tudi malih grehov varvati, da neki snajo velke, ja smertne grehe storiti, sato da so nje sa male grehe dershali. Moremo pa se malih grehov tudi sato varvati,

2. da s njih pridejo velki grehi. To se poprizha fkus sv. pismo, ino porefni fkus nafho lastno svédnoft. Eva je ti prepovedani sad samo pogledala, ino na njem dopadnoft najfhla, ino tota dopadnoft je naredla, ka je Eva greh velike nepokornofiti ftorla. Kain je le nevofhljivofti svojo ferze odperl, ino nevofhljivoft je naredla, ka je svojega lastnega brata vmoril. David je samo gledal, kak se je Bethsabe kópala, ino is tega je prifhlo prelomenje sako- na, ino vmorjenje tega nedushnega Uriaša. Achani se je ti lepi plajfh samo dopadnil, ino to je naredlo, da ga je vkral. Tak tudi nafha lastna svédnoft kashe, kak ti leni nebi takfhi bil, da nebi bil she v' mladofiti se dela ogibal; pianez vej, da njegovo gerlo nebi tak poshertno bilo, da bi se spervega bil sdershal: kartafh vej, kelko bi njemi bilo v' mofhnji oftalo, da bi vzhãfi per pervi sgubi bil karte vunta pognal; svadlivez vej, da je le sato en takfhi nemirni, neprijatelni zhlovek postal, da se je ne vzhãfi spervega totemi nagnenji proti postavil; kurvêr vej, da nebi bil ena takfhna blatna ino oftudna ftvar postal, ako bi spervega se bil takfhih perloshnoftih ognil, ino svojim shelam ftrah naredil. S' ednoj befedo, vsakfhi vej, da je najprejd le mále grehe ftoril, ino da fi je s' totih nizh ne naredil, tak je pozhafih tudi velke grehe ftoril, ino tak je postal en vjetnik tega greha, en flushebnik tega Satana, ena framota tega zhlovezhanftva, ena oftudnoft te semle. Jel ali sdaj preshtimate, sakaj se tudi malih grehov moremo varvati?

O ne pravte tedaj: To je ne gréh, tega Bog ne sameri. Job, toti nedushen prijatel boshji, je rekel: Jas sem ne sagrefhil, pa je vender mojo oko puno bridkofiti. (*Job. 17.*) Ino Ap. Peter pravi: Da bo ti pravizhen se kumaj obranil, kak hozhe ti hudobni ino grefhnik obstati? (*I. Petr. 4.*) Ah da se takfhi sveti moshje svojih malih grehov tak bojijo, kam hozhete vi stopti, ki ali velke ino smertne grehe sa male dershite, ino nje vnémar ftorite?

O tak varte se tedaj tudi malih grehov sato, da dostikrat ne vejte raslozhti, kaj je mali ali velki greh, ino tudi sato, da is malih grehov velki pridejo. Béshi, pravi modri Sirah, béshi pred grehom kakti pred

giftnoj kazhoj. Ja napuni, o Jesus! nafhe serza s' tak-
fhim strahom tega greha, da bomo tudi malih gre-
hov se odsdaj svesto ogibali, ino tak tebi vfigdar do-
padlivi. Amen.

Na nedelo Septuagesimae.

Od nafhega dela, ino te pridozhe vezheri.

Vkuppoklizhi delavze, ino njim plazhaj. Math.20.

Kak smo is dnefnega Evangelja zhuli, tak je en
hishni gospodar delavze ifkal v' svoj vinograd. Ene
je she vjutro gorvsel, ene ob poldne, ene she le pro-
ti vezheri, ino je vsem oblubil plazhati, kak bo prav.
Toti hishni gospodar je Bog. On je ob vseh zhasih
veliko ludi na svet poslal, ino njim sapovedal, v' to-
tem njegovem vinogradi delati sa njegovo zhas ino
na svoj hasek. Toti Gospod tega sveta je vsakemi
zhloveki njegovo delo naprej dal, ino njemi rekel,
toto svojo delo svesto opraviti, net' se prejd prozh
podati, kak vezher pride; to je s' drugimi besedami:
Bog nam je dal en krazhish ali dugshi den tega shiv-
lenja, ino totega dneva nesmemo v' nizhdjanji do-
pernesti, temuzh na toti nash krazhish ali dugshi den
nafhega shivlenja mi moremo vse opraviti, kaj
nam je Bog gornaloshil, zhe hozhemo, da
bomo na vezher nafhega shivlenja nasho
plazho dobili, kakti val dnef hozhem vuzhiti.

Nasho najpervo ino najpotrebnesho delo je, sa
nasho svelizhanje se fkerbeti, ino to je ne eno lahko
delo. Sposnavati, gdo je Bog, ino Jesus Kristus, ino
kaj je njegova vola; grehi se sevsema odpovedati,
refnizhno se pobolshati, ino v' dobro djanji noter do
vezheri tega shivlenja sploh le gorjemati: to je nasho
gornalosheno delo, ah kak teshko je she toto! Ras-
vun tega je pa Bog she vsakega v' en posebni stan
postavil, ino njemi posebne dushnosti gornaloshil. Ene
je postavil v' meshni stan, ino njim je rekel: Vi bote
ludi vuzhili, kak imajo mojo volo dopuniti; druge

je postavil v' mešterski stan, ino njim je rekel: Vi bote toto vašho delo svěsto delali, ino tudi druge v' njem podvuzhli. Ene je postavil v' sakonski stan, ino njim je rekel: Vi bote vaše otroke k' moji zhašti gorsredli, ter vašho drushino k' sdershanji moje sapovedi ravnali; druge je postavil v' en bogati ino shlahtni stan, ino njim je rekel: Vi bote tim vbogim na pomozh. S' ednoj besedo: vsaki zhlovek ima svojo delo naprejdano, kero ima opraviti k' zhašti boshji, k' svojem ino tega blishnjega haski. Sa to smo mi v' tem vinogradi tega sveta. Vsakshi bi tedaj mogel telko dobrega dela opravlati, kelko po svoji mogožnosti samore, ino k' temu perloshnostih ima.

Ali toto nam naprejdano delo je ne lahko, zhe nje hozhemo prav opraviti. Zhe hozhemo toto našho delo k' našhem zhašnem ino vezhnem haski opraviti, tak se nebo smenkalo dnov, kí bomo tesho ino vrozhino mogli nositi, ino bomo sheleli, da bi f'koro ta hladna vezher prifhla. (*Job. 7.*) Ali sa tega volo ne mermrajmo, sej nebomo na vsigdar k' totem deli sapresheni, nebo našho shivljenje na vsigdar eno vojfkuvanje s' teshavami ino suprotivshinami. Po tem vrozhem dnevi pride ena hladna vezher, po toj teshi pride enkrat pozhivanje, po tem teshkem deli pride plazhilo. Kader bomo od totega našhega dela she prav trudni, te bo Bog svojemi flushebniiki, toj smerti sapovedal, rekozh: Poklizhi moje delavze, ino nje sem k' meni perpelaj, da njim njihovo plazhilo dam. Na našho smertno vuro je ali našha vezher. Zhe tedaj, o poboshen delavez! sazhesh flab biti, zhe se ti ozhi sazhejo temniti, zhe ti roke ino noge vterdnejo; tak imash snati, da te Gospod tega vinograda k' febi klizhe. On te klizhe od teshkega dela k' fladkem pozhivanji, on te klizhe od vseh tvojih teshkih potov k' vezhnem miri, od vsega tvojega bridkega vojfkuvanja ino trudnih bojov k' vezhnem pokoji. Ja, she vezh, ti ne gresh samo na pokoj, ti gresh k' Bogi, ker bode tebi sa vsaksho tvojo pravizhno ino svesto delo lepo plazho dal.

Ne tóshi se tedaj, Mešhnik, zhe so dnevi tvojega shivljenja doftikrat dnevi te teshave ino vrozhine; pride naskorem tista vezher, kader bo te tvoj Gospod vseh tvojih teshav reshil, ino ti s' vezhnim pokojom, s' vezhnim veseljom stoverstno plazhal vse

tvoje trude, vso tvojo persadenje ino terplenje. Ne toshi se, ti mosh, ti shena, ti ozha, ti mati, ti gospodar, ti dospodinja, ti hlapez, ti dekla, kaj te tvoj sakonfki stan teshko stane, kaj s' tvojimi otrokmi telko terpish, kaj ti tvoja drushina telko sadenejo, kaj v' tvojih flushbah moresh telko prestati — nebode vsega dugo, kaj bo tebe tvoj Gospod k' febi poklizal, ino bo ti obilno plazhilo dal sa vse, kaj si preterpel v' tvojem stani. Nibeden naj nebo rastoshen, Bog je svojih ozhi ne od nas prozh obernil, on bo nam nasho teshko delo s' toj kronoj vezhne zhafti plazhal.

Naj ali bo tebi, o lubesnivi Jesuf! gorofrana vfa tesha ino vrozhina nashega dela, naj bo tebi gorofrano nasho shivljenje, nasho djanje ino popufhenje: famo ravnaj nas, to te profimo, ravnaj nas, da bomo dushe bol sposnavali tebe ino tvojo boshansko volo, ino tak nasho naprejdano delo dobro, svešto ino s' poterplenjom opravljali noter do tiste vezheri, kader bomo, tak se stroshtamo, sa nasho kratko delo vezhno plazho prijeli. Amen.

Na nedelo Sexagesimae.

Od predgarov ino njih poslufhitelov.

Eno je palo na dobro semlo, ino je sraslo, ino je stoverstni sad perneslo. Luk. 8.

To dnefhno Evangelfko perspodobo je Jesuf sam rasloshil, ino je rekel, da to semen pomeni besedo boshjo. Od totega semena besede boshje on pravi, da le kumej shterti tal padne na dobro semlo, to drugo pa se vse sabstojn feja. To je she tak bilo spervkonza, je tak bilo sa Kristusove dni, ino je she den denefhni tak. She od sazhetka tega sveta, ino ob vseh zhasih je Gospod Bog ludem svojo sapoved pustil predgati; ali le samo eni so njegovo besedo gorvseli, ino njo sdershali, svekshinom pa so njo savergli, ino nje predgare sovrasli. Sadnizh je Gospod

Bog svojo besedo skus svojega lastnega Sina pustil predgati, ino ti zhlovezhki rod perzhistem podvuzhiti, kaj imamo storiti, kaj pustiti, da to vezhno svelizhanje sadobimo; ali tudi njegovih predgih so ne vsi gorvseli, ja eni so ga smertno sovrasli. Ino to, kaj je Kristus predgal, se vam s'he sdaj predga; ali ah s'he le veliko bi bilo, da di le shterti tal tega boshjega semena v' dobro semlo padnil, sakaj sdaj je morbiti med stomi kumaj eno ferze, kerega se beseda boshja prime. Da pa mi morbiti tudi snate rezhti, da je tudi med stómi kumaj eden pravi dober predgar; tak hozhemo dnef viditi, gdo je vekshi srok, jel predgari ali njih poslušhiteli, kaj beseda boshja ne pernese lepega sada tih zhednostih, ino rodne shetve tih saflushenjih?

Beseda boshja bi vsigdar mogla pernesti najljepshi sad, sakaj beseda boshja je puna ognja; ona je nashim nogam ena luzh. (*Psalms. 118.*) Beseda boshja je mozhna, ino ostresha, kak mezh, ker na dva kraja reshe, ona seshe noter do lozhenja te dushe ino tega duha. (*Hebr. 4.*) Beseda boshja je vsegamogozhna. (*Modr. 8.*) Beseda boshja je ena shlahtna rosa, ali desh, ker to semlo te dushe premozhi, ino rodovito stori. (*Jesai. 55.*) Beseda boshja je to dobro semen, kero v' dobro semlo vsejano pernese stoverstni sad. (*Luk. 8.*) — Beseda boshja je ali eno zhisto ino dobro semen. Sakaj je pa te to shlahtno semen besede boshje ob vseh zhafih le samo v' enih talih sad perneslo? sakaj ono sdajni zhaf tak zelo malo sada pernese? So morbiti sejazhi ali predgari ne dobri, ino tak oni srok te male rodovitosti totega nebeskega semena?

O gdo more rezhti, da Bog sam nebi en dober predgar bil? pa je vender njegova predga v' Paradishi ne dobrega sada pernesla; Adam ino Eva sta ne sdershala, kaj njima je Bog predgal. — Gdo more rezhti, da ti Patriark Noe nebi en dober predgar bil, keremi je Bog sam rekel, temi hudobnemim ljudstvi predgati, naj se pobolsha, ino naj pokoro dela? pa je vender s' svojimi predgami nizh ne opravil; ljudje so ne po boshji voli, temuzh po svojih greshnih shelah shiveli. — Gdo more rezhti, da je Moisel

ne dober predgar bil, kí je Bog sam s' njim bil, ino njemi te deset sapovedi dal? pa so vender Israelitanzi posabili na njegove predge, ino so sapoved boshjo prelomili. — Gdo more rezhti, da Preroki nebli bili dobri predgari, kerim je Bog sam v' serze ino na jesik dal, kaj imajo predgati? pa so savolo svojih predgih vmorjeni bili, ino se je Jesus sam pertoshil rekozh: Jerusalem, Jerusalem, ker ti vbijash Preroke, ino s' kamenjom posipávlesh tiste, kí so k' tebi poslani. (*Math. 23.*) — Gdo more rezhti, da Johanes Kerstnik nebi en dober predgar bil, kí je Bog sam k' njemi govoril, ino Jesus je od njega rekel, da je on vezh kak en Prerok, kí so njega vfi is Jerusalema, 's zele Judofke deshele, ino is vseh krajov Jordana shli poslushat? pa je vender sa svojih predgih volo v' jezho vershen, ino njemi glava vsekana. (*Math. 14.*) — Gdo more rezhti, da Jesus, Sin boshji, nebi bil en dober predgar, kí je povsod telko ludstva sa njim shlo, samo sato, da bi njegove predge flishalo, ker je tak lepo predgal, da se je reklo: Svelizhano je to telo, kero je tebe nosilo, ino te perfa, kere si ti vshival? (*Luk. 11.*) pa je vender tudi on savolo svojih predgih bil sovrashen, ino sadnizh ti naj shpotlivefhi smerti tega krisha prékdan. — Gdo more rezhti, da Apofhtoli nebli dobri predgari bili, oni, kerim je Jesus sam sv. Duha 's nebes poslal, ker je njim v' serze ino na jesik dal, kaj so govorili? pa so vender tudi oni bili sovrasheni, mantrani ino vmorjeni. Ino tak so bili ti potlanji Papeshi, Shkofi ino Meshniki dobri predgari; pa so tudi bili sovrasheni, mantrani ino vmorjeni.

Tak so s'he dnefshni den Shkofi ino Meshniki dobri predgari, sakaj oni predgajo sv. Evangeliom, predgajo to, kaj je Jesus, Sin boshji, predgal, predgajo besedo vezhnega shivlenja; pa vender malo opravijo. (*Joh. 6.*) Per kom je tedaj srok, da totega nebefhkega semena tak malo v' dobro semlo padne? Per besédi boshji ne, sakaj tota je od Boga; per predgarih tudi ne, sakaj oni ja boshjo besedo predgajo, ino tudi najflabefhi predgar nam vej povedati, kaj imamo storiti, kaj pustiti, da to vezhno svelizhanje sadobimo. Per kom je ali srok, da beseda boshja tak malo sada pernese? Per vas poslushtelih.

Vi besede boshje ne premislite, vi po njoj ne shivite. Vi nje ne premislite: kak bi njo premislili, da sem pridete se samo okoli oglejovat, ali dremat, ali drugazh po navadi samo sem sedit ino od dugzhasa séhat. Vsem takšnim poslušitelom sv. Augushtin pravi: Glej, kaj jas tebi pravim, v' tem sam sebe spreisli, ino se dobro svagaj; postavi sam sebe pred se, ino zhe sebe hudobnega najdesih, tak se pobolshaj. Tak je govoril sv. Augushtin k' svojim poslušitelom, ino tak rezhem jas k' vam: da beseda boshja more skus vuha v' serze iti, ino njo morete dobro premisliti, te bode sad pernesla.

O da bi tedaj vsakokrat, kader se od enega ino drugega naglavnega greha ino hudobnosti predga, s' timi Apofhtoli se pobarali: Jel sem jas? (*Math. 26.*) Sem jas tisti prevsetni, rasvusdani, hudobni zhlovek, od kerega tak ostro predgajo? Sem jas tista gisdiva, tista nesramna shenska, od kere se sdaj tak ostro govori? Sem jas tisti mladenzh, jas tista deklina, kerim se vezhna smert obsnanuje, zhe v' tem gerdem shivlenji obstojijo? Sem jas tisti krivizhen, jas tista krivizhna; jas tisti loter ali sakona prelomnik, jas tista nesvesta shena; jas tisti tat, jas tista tatiza; jas tisti pianez, jas tista pianiza: kak se sdaj od njih pravi, da nebodo kralestva boshjega vidli? Tak da bi se vi opitali, o kelkokrat bi vam vasha vést odgovorla: Ja, ja, ti si tisti, ti si tista. Ali tega vi ne storite, vi besede boshje ne premishlavate, zhe njo ravno zhujete, ino sv. Bernard ravno vam pravi, rekozh: Najdesih nekere, kí besédo boshjo tak poslušajo, kak da se njih zelo nizh nebi dotikalo. Da bo ali semen besede boshje sad perneslo, tak morete predgo premisliti, ino premishlavati imate sadošti tega, kaj vam najtislabeshi predgar povej.

Ti drugi srok, sakaj beseda boshja per vas sada ne pernese, je: da po njoj ne shivite. Da bi ravno besedo boshjo kakkoli radi poslušali, njo tudi premislili, tak vam vse to malo pomaga, zhe tega ne sdershite. Jas sem previshan, da neki is vas besedo boshjo tak k' serzi vsemejo, da si sdihavajo ino se rasjozhejo; ali kakhitro zhres prag vunta stopite, so she vashe besede te stare, vashe naprejšetje je she se raskadlo, she se podate v' greshne nevarnosti, ino ostanete nepremekjeni per vasih dosdajnih greshnih

navadah, per vašem grobianskem, sovrašnem, krivizhnem, ino nesramnem shivlenji, tak da se spuni, kaj se Prerok Ezechiel Gospodu Bogu pertoshi, rekozh: Oni poslušajo tvojo besedo, pa ne storijo po njoj. (*Ezech. 35.*) Ino k' poterdjenji tega she sami rezhete: Ja, saj naš lepo vuzhijo, pa mi nezhemo bógati. Ali ravno sato se bo tudi dopunilo, kaj Jesuf pravi, da ta beseda, kero je on k' vam govoril, bo vaš na sodni den sodila, (*Joh. 12.*) sakaj njegova beseda je tista, kera nebode prejšhla, zhe ravno nebo ino semla prejde. (*Luk. 21.*)

Da vaš tedaj nebi na smertno vuro grosovitno mantrala ta misel, kak ste lepo dostokrat skus predgara bili opomenjeni, vašo shivljenje poboljšhati, ino se k' Bogu nasaj poverniti, tak poslušajte besedo boshjo s' dobrim ino perpravnim serzom, premišhlovajte, kaj se vam predga, govorte od tega med sobom, ino sdershte navuke tega predgara: bodite, kak Ap. Jakob pravi, delavzi te besede, ne samo poslušhiteli. (*Jak. 1.*) Amen.

Na nedelo Quinquagesimae.

Od premišhlovanja mantre ino smerti Kristusove.

Glejte, mi gremo gor v' Jerusalem, ino dopunilo se bode vse, kaj je od Sina tega zhloveka skus Preroke pisano. Luk. 8.

Jesuf, Sin boshji, ker je sato zhlovek postal, ino na ti svet prishel, da bi to veliko delo našega odrešjenja na se vsel, ino toto s' svojoj mantroj ino smertjoj dopunil, je to sadnokrat v' Jerusalem idozhi svoje Jogle sozhitoma spomenil na svojo terplenje ino smert, da bi oni she naprej se smislili, kaj bo se vse s' njim godilo. Tak naš tudi naša mati zirkev sdaj v' Posti opominja, da bi terplenje ino smert Kristusovo premišhlovali. To tudi hozhemo storiti: ja terple-

nje ino smert Kristusovo, kera nam je pernef-
la odreshenje ino svelizhenje, hozhemo v' petih
skrivnostih tega Roshenkranza na tako visho pre-
mishlavati, kak bomo se dnes navuzhli.

Kader hozhemo terplenje Kristusovo premishlava-
ti, tak si moremo k' serzi vseti: 1. Gdo je terpel?
2. Kaj je terpel? 3. Sa koga je terpel?

1. Gdo je terpel? Ah nash Gospod Jesus, ker
nikol ne enega greha storil, ino se ne nibena golufia v'
njegovih vustah snajshla, toti Jesus je terpel. (*1. Petr.*
2.) Terpel je najnedushneshi, ti najpravizhneshi, ti naj-
zhisteshi. Terpel je tisti, kerega so zelo njegovi so-
vrashniki sa Sina boshjega sposnali. Terpel je tisti,
ker je naf lubil prejd, kak smo mi njega posnali.
Terpel je tisti lubesnivi, ker je, potem kak smo se
mi proti njemi spuntali, to nebesko zhaft, gde so
taushentkrat taushent Angeli njemi stregli, sapustil,
(*Daniel. 7.*) ino k' nam semdol prishel, spodobo enega
hlapza na se vsel, drugim ludem ednaki postal, (*Filip.*
2.) ter od svojega rojstva ino noter do smerti v' tesha-
vah ino bridkostih vse storil, vse prenesel, vse pre-
stal, da bi naf sgublene ovzhize najshel, na to pra-
vo steso perpelal, ino v' slobodnost postavil. O vezhni
Sin boshji, o nash smilen Odreshenik ino Svelizhar!
da so tebi nafhe dushe tak lube bile, gdo more tak
kamenitega serza, gdo tak nesahvalen biti, kaj se
nebi grenko smislil na terplenje tvojo, pa na hudob-
nost svojo?

2. Kaj je terpel? O shalost, o grenkost!
kaj hozhemo per tem rezhti? Rasshirimo nafhe misli,
kakkoli moremo, na vso shpotlivo ino krivizhno, na
vso ostro ino grenko, na vso kervavo ino smertno
terplenje, nizh temu spodobnega ne najdemo, ino se
poterdijo njegove lastne besede: O vi vfi, ker po to-
tem poti mimo grete, premislite ino poglejte, jel je
kera bridkost taksha, kak je moja? (*Jerem. tosh. 1.*)
Sakaj on je terpel na teli ino dushi: na teli kervavo
s' vojkami ino ketnami svesanje, grobiansko suvanje
ino bitje od sodnika do sodnika, nespodobno sa lasi mi-
kanje ino k' vuhi plufkanje, nezhlovezhjo gaishlanje,
kervavo s' ternjom kronanje, smertno teshko s' krishom
obloshenje, ino strashno bolezhjo na krish perbijanje.
— Na dushi je terpel najvekshe shalost ino bridkost,

kader je ne samo naprejvidil, kaj bode vse terpeti mógel, temuzh tudi pred ozhmi imel, da bode sa veliko ludi sabstojn terpel. To je njega s' kervavim potom polilo, sakaj njegova grenkost je bila en sajetek vseh teshav, nadlog, ino manter. O na téli ino dušhi révni Jesus! gdo more tak okoren biti, da nebi v' premishlavanji mantre tvoje se rasjokal zhres grehe svoje?

3. Sa koga je terpel? Na to sv. Johanes odgovori s' timi besedami: Glej jagne boshjo, kero odjimle greh tega sveta. (*Joh. 1.*) Sa naf, sa nafhe grehe je ali Kristus terpel. Ah kaj smo mi? kaj je ti zhlovek? Ti si prah, ino na prah bosh se supet obernil, je Bog she temi pervemi zhloveki povedal. (*I. Mois. 3.*) O zhlovek! ti si ali drugo ne, kak prah, ino sa te je Kristus telko terpel, ino tak rad terpel, samo sa tega volo, da bi ti prishel v' to vezhno veselje. O kaj je to sa ena velka dobrota, kaj sa ena neisrezhena gnada, kaj sa ena neskonzhna lubesen! Ali ah kak velka, kak nespodobna je nesahvalnost tega zhloveka proti temi tak dobrotlivemi, tak gnadlivemi, kak lubesnivemi ino smilnemi Odresheniki, ja nesahvalnost tega zhloveka, ker svojega Stvarnika ino Gospoda sapustí, ino gre po stesi tega greha, ino Kristusa supet mantra, supet ga krisha! Ah ti zhlovek je tisti, ker, ako se na mantro Kristusovo ne smisli, ne je vréden, da bi se on na njegovo dušho smislil. — Ker se pa more smisliti na Kristusovo terplenje, da se nebi tudi smislil na svojo gnusno, greshno shivljenje?

Na taksho visho tedaj moremo mantro ino smert Kristusovo premishlavati, ino toto premishlavanje bo nam hasnovito, sakaj ono bo naf od greha odvrazhalo, ino k' dobremi ravnalo. Gdo je tak nepoboshen, pravi sv. Bernard, kí se nebi obudil? gdo tak serdit, kí nebi odpustil? gdo tak shtimani, kí se nebi ponišhal? gdo tak nezhistoshelen, kí se nebi sdershal? gdo tak hudoben, kí nebi prave pokore delal, zhe si terplenje Kristusovo prav k' serzi vsemi?

O tak k' serzi vsemimo, gdo je sa naf terpel, ino kaj je terpel, ino rezmo: Ah kaj si ti, o smilen Odreshenik, ti o sladki Jesus! per naf vidil, da si ti si isvolil, sa naf telko storiti, telko terpeti, ino ze-

lo vmreti? Kaj drugo, kak naš grosne gresnike, ker smo tebe, ti sviralishe tega shivljenja ino veselja, sapustili, ino smo fhli po stopinjah te nevumne shivine, po stopinjah tega sapelavnega sveta, po stopinjah tega hudega sovrashnika? Ino ti si, namesto da bi naš bil po našem saflushenji kashtigal, noter do sdajne vure poterplenje s' nami imel, ah odpušti nam našo gerdo nesahvalnost: mi hozhemo odsdaj skus premishlavanje tvoje mantre ino smerti obudjeni tak shiveti, da vredni postanemo saflushenjih tvojega bridkega terplenja ino krishne smerti, ino vredni postanemo, s' tobom na véke se veseliti. Amen.

Na 1. nedelo v' Posti.

Jesuf, ker je sa naš kervavi pót potil.

Njegov pot je postal kak kervave kaple na semlo tekozhe. Luk. 22.

Da nam naša mati zirkev narozhi, sosebno sdaj v' Posti terplenje ino smert Kristusovo s' duhovnim hafkom premishlavati, tak totemi svetemi premishlavanji dnef sazhetek naredimo s' timi besedami: Jesuf, ker je sa naš kervavi pót potil — so besede, kere naše serza morejo sagreti, zhe premishlimo, da tudi mi smo is tistih nesahvalnih, sa kere je Jesuf vso svojo bridko mantro sabstojn preterpel, ino sa tega volo she pred svojim terplenjom tak mozno shalosten postal, da je njega po vsem shivoti kervavi pót polil. Prozh se tedaj dnef obernimo od zhasnih skerbi, prozh od posvetnih rezhih, tá v' ti Getsemanški vert se s' našim mishlenjom podajmo, ino gledimo tistega, ker je sa naš kervavi pót potil.

Jel bi s' besedami ali s' sósami sazhel? Moj lubesnivi Jesuf, ker je tam na Taborški gori v' svojem oblizhji se svetil kak sunze, ino v' svojem oblezhi bil beli kak sneg, (*Math. 17.*) ah kakshni je on tam na olški gori v' Getsemanškem ogradi! Ves s' kervavim potom polit! Kaj je to? Sakaj je on takshi?

Jel njemi njegova vést takſho teshavo dela? O! on je ja tifti, ker bara: Gdo mene more 's enega greha podushiti? (*Joh. 8.*) Jel se on smerti bojí? On ſi je ja ſam ſhelel vmreti. Sakaj je pa ali tak nesgruntano ſhaloſten? Morebiti sato, da naprej vidi, kak bode od ſvojih Jogrov ſa telko ſtorjenih dobrot isdan, satajen, ſapuſhen — od ſanikernih ſhodnerov v' lize popluvan ino pluſkan — od Judov krivo ſatoſhen, najgroſneſhim mantram, ino najſhpotliveſhi ſmerti prékdan? O on je ja eno tak velko lubesen do tega zhlovezhanſtva imel, da ne vojke, ne ketne, ne ſhibe, ne gaishle, ne ſhpot, ne ſaſramuvanje, ne terplenje, ne bridkoſt, ne krish, ne ſmert ne mogla njega naſajderſhati, da nebi vſem totim mantram proti ſhel. Kaj je pa te ſa en ſrok njegove globoke ſhaloſti? Je njegov Ozha nebeſki na njega tak jeſen poſtal? O on je ja od neba dol ſvoj glaſ dal, rekozh: To je moj lubleni Sin, nad kerim jas mojo dopadenje imam. (*Luk. 9.*) Ne na ſvojega Sina, le na naſ ino na naſhe grehe je Ozha nebeſki tak jeſen poſtal, da je, zhe ravno je is ſmilenja nam odpuſtil, eno pravizhno ſadovolſhino htel imeti, ino je sato ſvojega laſtnega Sina odlozhil, da bi on bil potalashenje ſa naſhe ino zelega ſveta grehe, (*I. Joh. 2.*) kakti je Prerok Jeſaias davno ſhe naprej povedal, da je najmre Goſpod Bog temi Meſiaſi grehe vſeh ludi gornaloſhil. (*Jeſai. 53.*) Ah nesgruntana teſha! Kelko grehov ſtori en ſam zhlovek, ker v' petdeſetih letih le vſaki tjeden enkrat pregreſhi? Kelko grehov ſe ſtori v' enem velkem meſti, v' eni zeli deſheli, gde je taſhent ino milion ludi? Ino, ah ſtrahovitna mnoshina! — kelko grehov ſo, ino bodo vſi ludje po vſem ſveti od ſtvorjenja ſem, ino noter do ſodnega dne ſtorili, kí njih je veliko, ker vſaki den pregreſhijo? Jel gdo more od vſeh totih grehov ſhteſvilo narediti? Ino vſe tote grehe je Jeſuf na ſe vſeti ino ſa nje ſadovolſhino ſtoriti mogel. Vejte, kak vaſ vzháſi en ſam greh v' ſerzi pezhe; Jeſuf je pa to nesmerno teſho vſeh zelega ſveta grehov na ſebi imel: ne zhuda tedaj, da je kervavo ſe potil, ino ſhe s' tem bole, da je naprej vidil, kelko ludi bo, ki ſe nebodo ſafluſhenjih njegovega terplenja hteli deleſhni ſtoriti, ino bodo sato na veke pogubleni.

Tudi naſhi grehi, moji lubi Kriſtjani! ſo Kriſtufi na ſerzi leſhali, ino ſo pomagali njemi to ne-

sgovorno teshavo ino to nesgruntano shalost delati, tudi naši grehi so pomagali njemi ti kervavi pót po vsem njegovem svetem shivoti vun gnati; ali jel to preshtimamo, jel to vsememo k' serzi? O shalostno! ti na svojem oblizhji v' svoji kervi na semli leshozhi Odrefhenik se milo toshi, rekozh: Kaj sa en hasek je od moje kervi? (*Pfalm. 29.*) Sakaj te is njegovih ozhi tekozhe kervave kaple k' nam krizhijo: Prozh obernte vash pogled od grefnih rezhi; ta is njegovih vust tekozha kerv k' nam krizhi: Naj se vu vashih vustah ne snajde nibena golufia, nibena kriviza, nibena lash, nibena neframna, nibena ogovorna, nibena sapelavna beseda, ino nibena kletviza; ta is njegovega zelega shivota tekozha kerv k' nam krizhi: da mi is njegovega nedushnega ino svetega shivota nebi smeli she vezh kervavega póta vun shmikati. Ali ah, sabstojn je njeni krizh! Nesmilno mi s' grehi tega pogleda, s' grehi tih vust, s' grehi tega shivota temi lubesnivemi Jesusi njegov kervavi pót supet is ozhih, is njegovih vust, is zelega njegovega shivota vunpreshamo. Ah kaj sa en hasek je od moje kervi? — Sato pa pravi sv. Bernard, da Jesus ne samo s' ozhmi, temuzh sevsemi glidi objozhe nashe grehe. Ah kaj mislimo, kaj delamo mi nespodobno nesahvalni ljudje? Kaj ne sposnamo, da je, kak pále sv. Bernard pravi, v' Jesusovem serzi takshi ogen te lubesni gorvrel ino gorrel, da je njegova kerv po vsem shivoti svirala? Kaj ne sposnamo nashe velike krivize? Kaj me objozhemo, ja s' kervavimi sosami, nashe grehe, kere smo storili s' ozhmi, s' vuhami, s' vustmi, s' rokami ino nogami, s' našim shivotom? — O Jesus, o Jesus! jas nemorem dale govoriti, temuzh samo toto kratko proshnjo k' sadnemi storim:

Milostivni Jesus! daj nam vsem to gnado, da is tvoje teshave, is tvojega kervavega pota, kerega so ti naši grehi nagnali, ne samo dnes, temuzh vfigdar sposnamo gerdobo ino hudobo naših grehov, ino se resnizhno pobolshamo, ter pokoro storimo, da nebo sabstojn tvoj kervavi pót. Amen.

Na 2. nedelo v' Posti.

Jesuf, ker je sa naf gaishlan bil.

Tedaj je Pilatush Jesusa prijel, ino ga je dal gaishlati. Joh. 19.

Isvoleni! potem kak smo se s' nashim mishlenjom bili v' ti Getsemanfki vert podali, ino objozhezh premislili, kak je Jesuf, nash lubesnivi Odreshnik, tam sa naf kervavi pot potil, gremo dnef s' nashim mishlenjom v' Pilatushovo dvorishe, ino ah, shalostneshega nemore nize biti, kak je to, kaj se tam godi! Pilatush je Jesusa vsel, ino ga je dal gaishlati. Pilatushovo dvorishe je ali ti kraj ene nezhlovezhje grosnosti, en kraj nespodobne kervishelnosti, en kraj shivinskega sdivjenja. Ali ah toshno ino shalostno, ka tudi mi smo tisti nespodobno nesmilni shodneri ino Judje, ker i skus nafhe grehe Jesusa do nagega flezhemo, njega k' stebri perveshemo, ino ga gaishlamo, kakti dnef pokasati hozhem. Eno malo poterpte, ino jas saznhem v' imeni tega, ker je sa naf gaishlan bil.

Kakhitro je Pilatush v' krizhanje tih Judov bil pervolil, ino Jesusa tim nesmilnim prekdal, so oni s' nespodobno grosovitnostjo nad njega planili, ino s' njegovega divishkega trupla dolsderli njegovo oblazhilo, ino so ga tak kakti najvekshega hudobnika do nagega flezhenega najvekshe framoti vunpostavili, tak da se je s' timi besedami pertoshiti mogel: Ta frameshlivoft mojega oblizhja je mene prek ino prek pokrila. (*Psalms. 43.*) Pa si tudi lahko k' serzi pelamo, kaksho velko framoto, kaksho neisrezheno shalost ino bridkost je njegovo najframeshlivefho serze pred timi najnesframeshimi Judmi moglo obzhutiti.

Ali pelajmo si per tem tudi k' serzi, kak mi skus ti greh nesmilno dolsderemo Jesusi njegovo oblazhilo, is naf pa dol stergamo to lepo oblazhilo gnade boshje, ino se k' framoti postavimo pred Bogom, ino pred ludmi; pa si vender neki nize s' tega ne naredijo, temuzh se she hvalijo, kaj so oblazhilo te

gnade prozh vergli, ino to shpotlivo oblazhilo najveksih ino najnesramneshkih grehov oblekli. O vi ostudni, o vi nesramni! Neli ste vi hujshi, kak so bili tisti, ki so Jesufa slazhli?

Pa she to tim nespodobnim Judom ne sadofti bilo, kaj so Jesufa k' takshem shpoti postavili, she k' vekshi framoti so oni njega k' enem stebri pervesali. Ino tam njega v' svoji misli gleda sv. Lovrenz Justinian, ino rezhe: Nibena druga ketna nebula mogla Sina boshjega per tem stebri obdershati, da nebi ketna te lubesni njega bila dershala. Ja resnizhno bi toti nebeski Samson lahko bil vojke ino ketne kak niti rastergal, ino ti steber na drobno vkup sterl; ali ta lubesen proti nam gresnikom njega per stebri svesanega dershi, da bi se mi na njega ogledali, ino slishli, kaj nam pravi: Odveshi ketne tvojega vrata, ti vjeta zhi Sionska. (*Jesai. 52.*) Sposnaj, o gresnik! kak si ti skus tvoje grehe mene k' tem stebri perklenil; sposnaj pa tudi, kak si ti sam sgubil slobofhino boshjih otrok, ino si postal en vjetnik tega hudega sovrashnika. Ah rastergaj enkrat to ketno tvoje gresne navade, tvojega gresnega tovarshstva, prozh versi te shpotlive lanze, s' kerimi si ti mene k' stebri, sebe pa k' pekli perklenil, prozh nje enkrat versi, ino ne pleti meni novih vojk, ne kovaj mi novih ketin, da nebofh enkrat na nogah ino rokah svesan v' to vunesfhno temnizo vershen, gde bo jozh ino shkripanje sobih na veke. (*Math. 25.*)

Ah sdaj ti nezhlovezhko nesmilni Judje tega do nagega slezhenega ino k' stebri perklenjenega Jesufa grejo gaishlat. Ah gledi, zhe od jozha morefh gledati, kak oni s' shibami, s' vojkami, s' remeni ti nedushen shivot nashega Odreshenika tak grosovitno sbijejo ino rasmefarijo, da po besedah tega Preroka od stopale tih nog, ino gor do verha glave ne nizh sdravega na njem, ja tak da je zeli njegov divishki shivot ena rana, ino ne en sam glid pres bolezhine, nibeden kraj pres shlaka, nibena kost pres bodezhega bolenja, nibena shila pres kervitozhenja — ja on bi, kak se je velikokrat pod gaishlanjom sgodilo, bil mogel kprizhi mertev biti, da nebi mozh ino mogozhnoft njegove boshje nature njegovo zhlovezhko flaboft bila okrepila ino gordershala, ino da njegova lubesen k' nam gresnikom nebi bila premagala vse

shibe, vojke, remenje ino gaishle. Ah tota lubesen je napravla, da so njemi ti hudobni Judje ne mogli telko terplenja narediti, ka on nebi bil she vekshe, she hujshe, she bridkeshe mantre sa naf prestati shelel.

Ah poglejmo si nashega lubega Jesusa, ino barajmo, sakaj se on na vsem shivoti tak smertno puſti rasgaishlati, ki bi sa odrefhenje tega zhlovezhanfkega roda ena sama kapla njegove predrage kervi sadoſti bila? Sv. Bernard pravi: On je na zelem shivoti bil gaishlan sa tega volo, da si ti, o zhlovek, po zelem shivoti pun tih nezhistih lufhtov. Ah ta neframna, gnufna ino shivinska nezhistost so ali tiste shibe, tisti remeni, tiste vojke, tiste gaishle, kere so to nedushno, divishko, najſvetefho truplo nashega lubesnivega Jesusa tak nefmilno rastergale, tak grosno rasmefarle. Ah premislite to vſi, ker se v' tem krivi snajdete, ino zhe vas ena sdvojezha smert, ena strafhna sodba, ino to gvishno vezhno pogublenje nemore od vashe smerdezhe navade odverniti, tak vas naj odverne to smertno rasmefarenje gaishlanja Kristusovega, kero se ſkus vashe grehe te nezhistosti ponovi. Ah vsemimo k' serzi, kaj se je dneſ nam povedalo od Jesusa, ker je sa naf gaishlan bil, ino k' sadnemi rezmo:

Ah najpoterpliveſhi Jefus! mi se prestrafhimo, kader smiflimo, kelko si ti v' tvojem grosno nefmilnem gaishlanji sa naf terpel, prestrafhimo se, kader se nam pravi, da ſkus greh te nezhistosti tebe supet gaishlamo. Ah mi ſtorimo to serzhno ino refnizhno oblubo, da se nebomo nikol vezh podſtopli, tvojo najſvetefho truplo tak grosovitno raniti, ja nam je tauſhentkrat shal, ino naf griva, kelko imamo laſi na glavi, kaj ſmo s' tobom tak ſtorili; ah mi hozhemo toto naſho nefpodobno proti tebi nesahvalnoſt s' telko ſosami objokati, kak je kapliz tvoje najſvetefhe kervi pod tim grosovitnim gaishlanjom is tvojih vseh shil, is tvojega zelega shivota ſteklo, ah odpuſti nam naſhe grehe, ino obveſeli naſho grenko shaloſtno ſerze s' tim troſhtom tvoje gnade. Amen.

Na 3. nedelo v' Posti.

Jesuf, ker je sa naf s' ternjom kronan bil.

Oni so spleli eno krono 's ternja, ino so njo njemi na glavo postavili. Math. 27.

Zhe ravno smo dnef tleden na Pilatufhovem dvo-
rifhi s' tim divifhkim ino nedushnim Jesufom tak
grosno vidli delati, kak fhe nigdar ne smo s' enim
delati vidli, tak fhe le tudi dnef moremo tam oftati.
Sakaj ta Judofka grosovitnost fhe od telko prelite
kervi ne sadofti nafitena, oni fhe hozhejo svojo div-
jo nezhlovezhjof dale gnati, oni hozhejo s' novim
saframuvanjom, s' novo bridkofstjo, ino s' novim terp-
lenjom Kristufa nafhega Gospoda obloshiti. Ti shod-
neri fo spleli eno krono 's ternja, ino fo njo njemi
na glavo postavili. Kumaj je ali to nefmilno gaish-
lanje bil preftal, tak je she ena nova grosovitna man-
tra sa njega perpravlena, najmre to ftrafhno bolezh
s' ternjom kronanje. Ino toto hozhemo dnef premifh-
lavati, premifhlavati najmre, kaj fe je per tem vse
godilo, ino sa kaj volo je Jesuf to fhpotlivo
ino grosno bolezh s' ternjom kronanje
preftal.

Kader je Jesuf fkus to kervavo gaishlanje tak
oflabil, da je od ftebra odvesan ne mogel preftopti,
fo ga mogli prozh pelati, kakti je ti fv. Evangelift
sapifal s' timi befedami: Shodneri fo njega pelali v'
lojpo te fodne hishe, ino fo vfo shodnirfhino vkup-
poklizali. Tam fo njemi en fhkerlatni plajfh okoli
djali. (*Math. 27.*) Ah ti lubesnivi Jesuf je ali fhe
tudi k' totem fhpoti postavljen, da je s' enim soglo-
danim she rasterganim fhpotlivim plajshom odet, tebi
k' snamenji, ti zhres tvoj ftan gisdavo oblezhen Krist-
jan! ino morbiti fi fhe s' luzkim oblazhilom fe odel.
Ah k' ferzi vsevte vfi gisdavi, kak je Kristuf per
svojem narojenji od svoje presvete matere v' boshne
plenize povit, kak je on potli od Herodesha s' enim
fhpotlivim belim oblazhilom obframoten, sdaj pa s'

enim rasterganim ino bernjavim plajshom ogernjen, ino v' tem shpotlivo kak en kral k' posmehi postavlen; vi se pa s' gisdavimi tenzhizami oblazhite. Ali gledimo dale, ah ti nespodobni she le nemajo sadoſti, she le vekſhi shpot Jesufi iſhejo napraviti, oni k' svojem she vekſhem posmehi, ino Jesufi she k' vekſhi bridkoſti ſpletejo eno krono 's ternja, ino njo njemi na glavo postavijo, ino tak s' tem krala vseh kralov sanizhujejo ino saſramujejo. 'S ternja, kaj je najtosadno na semli, ſo ſpleli eno krono, ino ſo njo pod velkim posmehom temi lubesnivemi Jesufi na njegovo najſvetelſho glavo sevſo mozhjo pertiſnili. Ah koga per tem nebi grenka ſhaloſt obifhla? O Jeſuf! kak ſtraſhno bolezhjo je bilo tvojo kervavo kronanje!

O moji Kriſtjani! néli ſmo mi tiſti, ker ſmo Jeſufi, naſhemi krali, naſhemi Goſpodi ino Ozheti, to ternovo krono pomagali gorpertiſniti? Ja, to ſo vſi tiſti, ker ſvoje ſhtimane glave giſdavo, prevsetno kres druge ſdigavajo, ino zelo ſvojim duhovnim ino poſvetnim naprejpoſtavlenim terdoglavno ſe protipoſtavijo, ja ah nesnana prevsetnoſt! ſhe kres boſhje poviſhanja mermrajo, ino le vſe po ſvoji glavi hozhejo imeti.

Ali ſhe le ne ſadoſti, ti ſhpotlivzi, ti oſtudni ſhodneri temi po vſem oblizhji ino po vſoj glavi kervavemi Jeſufi k' vekſhi ſramoti ſhe eno terſtiko nameſto kralevſke palze v' roke dajo. Eno terſtiko, ki je najſadno ſraſtje, dajo temu, ker je rekel: Me ni je dana vſa oblaſt na nebi ino semli. (*Math. 28.*) Ino on ne ſkaſhe ſvoje mogozhnoſti ſato ne, da bi nam pokasal, kak ſlaba je ta zhlovezhka mogozhnoſt, ino kak praſna vſa poſvetna zhaſt, tudi tih zefarov ino kralov.

Ah ti raſbojni ſhodneri ſhe ne ſo do konza priſhli, ſhe eden ſhpot oni temi lubemi Odreſheniki napravijo. Kader je on ſhe najmre ti ſamasan, rastergan plajſh okoli djan, to ternovo krono na glavi, ino terſtiko v' ti pravi roki imel, te ſo oni pred njim dolpoklekali, ſe 's njega oſmehavali, ino rekli: Bodi poſdravlen ti kral tih Judov! (*Math. 27.*) ter ſo po njem plivali, ino vſeli to terſtiko, ino s' njoj po njegovi glavi kukli. Ah to ſhe je ali k' ti bridkoſti tega naj ſhpotliveſhega ſanizhavanja moglo priti, kaj ſo edni njega ſhpotlivo ſa Judofkega krala poſdrav-

lali, drugi njemi v' njegovo najsvetefho lize pluvali, tretji njemi to terstiko 's roke jemali, ino ga s' njoj po ti kervavo ranjeni glavi kukli, fhterti njega v' lize bili. Ino Jesus vse to terpi pres mermranja, ino ne ene besede proti ne rezhe.

O lubi Kristjani! jel je mogla ponishnost ino poterplivost Sina boshjega veksha biti, kak je bila? Jel se je pa tudi ta terdoserzhna hudodelnost ino grosovitnost tih najnesramneshih ludi mogla vishe podigniti, kak se je podignila? Ja, podigne se od nekih sdajnih Kristjanov, ker, ako ravno véjo, da je tu na altari tisti Gospod ino Bog, pred kerim se imajo vse kolna na nebi, na semli, ino pod semloj nakloniti, (*Filip. 2.*) se vender tu osmehavajo, a' pa s' prasno ozhitnostjo tu stojijo, ali zelo spijo, ali k' endrugem sheptajo, ali po pershonah drugega spola gledajo ino greshne misli v' svojem serzi obudijo, ali k' svoji molitvi telko drugih fkerbi smeshajo, da namer ne vejo, gdé so. Kaj je to drugo, kak pred Jesusom shpotlivo poklekati, 's njega shpot ino posmeh imeti, njega poplupati, njega po glavi kuzhti, ino ga sa vuho biti? Jel bo pa Sin boshji to terpel? Ah le pregvishno je, da bo on takfhe shpotlive prevsetnjake, zhe se ne pobolshajo, na veke kashtigal.

Ah poshalujmo tedaj nashe grehe, ino rezmo: O najpoterpliveshi ino najkrotkeshi Jesus! kaj si ti shpotlivega ino grenkega per tvojem s' ternjom kronanji prestal, ino si vse s' krotkim serzom ino ponishno terpel. O smileni Gospod, o lubesnivi kral nebeski! odpusti nam, kaj smo tebe s' tim shpotlivim plajshom odeli, tebi to ternovo krono gorpertisnili, tebe k' shpoti ino posmehi imeli — ah odpusti nam, mi odsdaj hozhemo v' ponishnosti tebe zhaftiti, hvalti ino moliti, ino serzhno shelimo, da bi vrédni postali, tebe zhaftiti, hvalti ino moliti na vse veke. Amen.

Na 4. nedelo v' Posti.

Jesuf, ker je sa naf ti teshki krish nesel.

On je sam svoj krish nesel, ino je shel vun na to goro, kera se imenuje Kalvarie. Joh. 19.

Moji lubi! She dvé nedeli smo se s' nashim mishlenjom snajshli na tem odertem Pilatufhovem dvorishhi, ino smo se sdershavali per tem strahovitnem rasgaishlanji, ino shpotlivem s' ternjom kronanji nashega Odreshenika Jesufa Kristufa. She dnef naf nasha misel ta pela, sakaj s' nashim lubesnivim Jesusom se she je dale dosti godilo: ti nezhlovezhjo nesmilni Judje so nad tem, kaj so dosdaj s' njim storili, she svojo divjo ino derezho shivinstvo ne nashitili, oni so njega, zhe ravno je Pilatufh s' njim smilenje imel, supet toshli, ino s' velkim krizhom filo naredli, da ima krishan biti. Pilatufh pervoli, ino tak je ti najnedushneshi Jesuf k' smerti tega krisha obsojen, ino more svoj krish sam na goro Kalvarie vunta nesti. Sa Kristufom, ker sa naf ti teshki krish nesel, hozhemo dnef iti, ino viditi, kaj se vse tam godi, ino kaj se s' tega vuzhimo.

Per Kristufovem krisha vlezhenji vidimo sosebnost tri rezhi: 1. Kak je Kristuf ti krish radovolno na se vsel; 2. Kak je Simon Zirenenski ga njemi pomagat nesti; 3. Kak so se te Jerusalemske shene nad njim jokale.

1. Kader je Jesuf ti krish svoje smerti sagledal, je on njega, zhe je ravno velki ino teshek bil, radovolno ino s' veseljom na svojo oflableno ramo vsel, sakaj toti krish je bil sastava nashega odreshenja, on je bil premaganje tega pekla, ino kluzh k' nebesam. On je sposnal, da toti teshki krish ne telko od tih Judov, kak od njegovega nebeskega Ozheta sa odreshenje ino svelizhanje tega zhlovezhanstva njemi gornaloshen.

O kaj sa en lepi isgled nam je nash lubesnivi Jesuf v' tem dal, da bi tudi mi radovolno nash krish

na se vseli, ino ga sa njim nesli, mi, ki per najmenfhi nadlogi ali teshavi she hozhemo sdvojiti. Ja neki med nami se vundajo, kak da bi zelo po nedushnem mogli terpeti. Oni rezhejo, da le nevosfhlivost ino sovrashnost drugih ludi njim takfhi krish gornalaga, pa ne premislijo, da so krishi le od nebeskega Ozhta nam gornalosheni, ker nam dobro hozhe. Dobro je sa me, da si ti, o Bog, mene ponishal, je kral David rekel, ino tak bi mogli mi rezhti: Dobro ino hafnovito je sa naf, da si ti, Ozha nebeski! naf s' nadlogami obiskal; mi bi se bili prevseli, da naf ti nebi bil ponishal, sahvalti moremo tebi, kaj ti naf po tem poti tvojega Sina, po tem poti tih krishov, hozhesh v' nebefa perpelati.

2. Kader je she nash Odreshenik ti teshki krish en zhaf vlekel, je on od telko prelite kervi ino telko shlakov ves oflablen toto velko tesho ne mogel dale nesti; ves smantran je on pod krishom vezhkrat na semlo padnil. Sa tega volo so Judje tega Zirenenfkega Simona, ker je ravno is svoje pristave prishel, perfilili, da je ti krish sa Jesusom vlekel, kajti so se bali, da njim nebi smertno oflabil, ali zelo na poti mertev oftal, ino tak oni grosovitnosti tega krishanja nad njim nebi bili vunspelati mogli.

O kak terdi ino teshek je mogel ti krish biti, da je on Jesusa, ker vetrom ino morji strah naredi, tak vtrudil ino oflabil! Ali ta nesgruntana tesha je prishla od nashih grehov, s' kerimi je ti krish obloshen bil. Nafhi ino zelega sveta grehi so na krishi leshali, toti so Jesusa na semlo dol pertisnili. Sa tega volo je Simon Zirenenfki njemi ti teshki krish pomagat nesti, nam k' podvuzhenji, kak bi tudi mi eden temi drugemi mogli pomagati krishe tega shivljenja nositi. O pomagajte tedaj vi shene vafhim moshevom, vi moshje vafhim shenam ti krish te bolesni, ti krish tega preganjanja, ti krish tega sovrashtva, ti krish per gorsredjenji tih otrok, ti krish tih nadlog nositi: ne sapustite endrugega, polehkotite endrugemi teshave vafhega stana. Pomagajte vi sinovje ino zheri vafhim starfhim ti krish te starosti nositi, ne savershte njih, temuzh bodite njim k' polehkotenji ino k' pomozhi. Pomagajte vi drushina vafhim gospodarom ino gospodinjam ti krish tega teshkega gospodarstva, ti krish tih nadlog nositi, ne ogiblite se

tam, gde bi mogli kaj terpeti, bodite njim k' polehkotenji. Pomagajte Kristjan Kristjani tesho tih krishov nositi.

3. Kader je ti nedushen Jesus svoj teshki krish nesel, ino pod njim na semlo padal, je veliko ludi sa njim fhlo. Med totimi so tudi shene bile. Totim se je ti lubesnivi Jesus tak v' serze smilil, da so se jokale ino shaluvale zhres njega. Zhe ravno je zela mnoshina ludi is Jerusalema sa njim fhla, tak ne nizh sapifano, ka bi gdo nad tim vsega objokanja vrednim Jesusom bil svojo smilenje skasal; samo te shene so imele velko ino jozhezho smilenje s' njim. O to terdoserzhno ludstvo, ino ah terdoserzhni gresniki, ker vi vidite, da Jesus, to nedushno jagne boshjo, pod tim s' nashimi grehi tak teshko obloshenim krishom obnemaga, vidite sa njim kervave stopinje, vidite, kak on sdaj na eno, sdaj na drugo stran svoje shalostne ozhi oberne, pa ne nibenega, ker bi s' njim smilenje imel, ter se smilil, kaj on sa nashih grehov volo terpi — samo nekere shenske se rasjozheso, pa she tudi tote le savolo njegove teshave, ne javolo svojih grehov. Sato pa se on k' njim oberne, ino rezhe: Vi zheri Jerusalemske! ne jozhte se zhres me, temuzh jozhte se zhres vas ino vashe otroke (*Luk. 23.*) — jozhte se zhres vas ino vashe grehe. Ti greh je tista najveksa hudoba, kero imamo bridko objokati.

Ah poshalujmo ino objozhmo nashe grehe. Mi smo ja prezi do jozha shalostni, kader le kaksho malo rezh sgubimo, kader se nam le ena mala nadloshnost perblishava, kader se nashih starshov ino dobrotnikov, nashih bratov ino sester, nashih tovarshov, nashih otrok snebimo. Kader pa greh storimo, kader nashe dushe v' to nevarnost vezhnega pogublenja postavimo, kader Boga ino njegovo gnado sgubimo, je to ne taushentkrat vekshega jozha vredno? Je to ne vredno, da bi s' Prerokom Jeremiafom se rastoshli, rekozh: Kristuf nash Gospod je vjet v' nashih grehah, prejshlo je veselje nashega serza, nash veseli glas se je na shalost obernil; (*Jerem. tosh. 4.*) pala je ta krona nashe glave, gorje nam, kaj smo sagresili. Savolo tega je nashe serze shalostno postal, ino nashe ozhi so otemnele.

Ja, o Jesuf, ker si ti sa naš tak smertno oflablen, ker ti tvoj s' našimi grehi obloshen krish tak teshko neseš, mi s' pravo grivingo ino s' perferzhno shalostjo objozhemo naše grehe: daj nam, o milostiven Odrešenik! to gnado pravega pobolšhanja, da nebomo tebi v' tem teshkega krisha vlezhenji she k' vekšhi teshi, temuzh k' troshti ino sahvali sdaj ino vsigdar. Amen.

Na 5. nedelo v' Posti.

Jesuf, ker je sa naš krishan bil.

Tam so njega krishali, Luk. 23.

Isvoleni! da smo mi dneš teden s' našim mišljenjom sa tim s' teshkim krishom obloshenim Jesufom na goro Kalvarie šhli, tak hozhemo dneš tam biti, ino viditi, kaj se tam godí. Tam so njega krishali, je ti sv. Evangelist sapisal. To najbridkešo krishanje tega smilnega Jesufa bo ali tam našo rasgledanje. Tak — na to je tedaj prišel ti edinorojeni Sin Jesuf, naš lubesnivi Odrešenik Kristuf, na to je prišel, da bo na enem šhpotlivem mestu na ti šhpotlivi krish perbit od tih najnesramneshih hudobnikov saframuvan ino osmehavan; na to je ti najdobrotlivešhi Jesuf prišel, da bode to najbridkešo smert tega krisha prestal. Tam so njega krishali. O premislimo tedaj dneš: 1. Kristufovo nesgruntano bolezhona krish perbijanje, ino s' krishom gorpostavljenje; 2. njegovo na krishi vmiranje.

1. Kakhitro je ti smertno oflablen Jesuf s' tim teshkim krishom na goro Kalvarie prišel, so ti shodneri v' njega planili, ino njemi njegovo v' te kervave rane perfušheno oblazhilo pod nesgruntanoj bolezhinoj 's shivota dolsderli; te pa so njega na ti krish dolvergli, njegove roke sevso mozhjo rastegnili, ino nje s' shelesnimi zveki perbili, ino tak te shile, kere is zelega shivota v' rokah vkuppridejo, pod straho-

vitnoj bolesnoj grosovitno prederli. O tak so te svete roke nafhega lubesnivega Odreshenika tak grosno nesmilno mogle raspete ino prederte biti; pa sakaj? Sa tega volo, da bi on sadovolhino storil sa to, kaj gresniki s' svojimi rokami hudega storijo. O nesrezhne roke, kere vi na luzko, na krivizhno blago, ino na gresne rezhi se vunstegnete! She v' Paradishi je Adam svojo roko na ti prepovedani sad vunstegnili — ino ah kelko taushent ino milionkrat se one vunstegnejo na prepovedane rezhi! Ah premislite tedaj vi krivizhni, vi tati, ter vi nesramni, da vi, gdakoli valhe roke na luzke ali gresne rezhi vunstegnete, vfigdar Kristusove najsveteshe, najdarovitneshe roke snovega na krish raspinjate ino perbijate: o strahotno grosovitni vi Judje, ja taushentkrat strahotneshi, kak so Judje bili; sakaj, kak Ap. Payl pravi, da bi oni bili sposnali, nikol nebi Gospoda te zhahti bili krishali. (*I. Korint. 2.*) Vi pa vejte, vi sposnate, da je on nafh Odreshenik, ker sedi na desnizi vsegamogozhnega Ozheta, pa tak grosovitno s' njim storite, o gorjê vam, ino najbolj vam, kader bode on prishel sodit shivih ino mertvih! Jas rajshi prozh od val obernem moj pogled, ino pogledam tá na mojega lubega Jesusa. Ali ah kaj vidim?

Kader so njegove svete roke she bile na ti poprezhni les tega krisha perbite, so prezi tudi njegove noge na ti podugem les sevso mozhjo natesivali, ter nje, tak kak roke, s' shelesnimi zveki strahovitno bolezhno perbili. Ino kader je tak na krish perbit bil, so ga s' krishom gorsdignili, ino v' eno she kredi skopano jamo tak vsadli, da so glidi njegovega shivota s' zhlenka stopili, ino te nedopovedano bolezhne rane se she dale rastergale, is kerih je telko kervi teklo, da je semla pod krishom bila vsa kervava. Ah kak nesgruntano bolezhno je to nesmileno krishanje Jesusa nafhega Odreshenika, kak strahotno bolezhno njegovo s' krishom gorpostavlenje! Ino tak te sdaj on — to — na krishi visi! O shalosten pogled! Zhe se hozhe na noge opréti, tak se rasdirajo njegove rane na nogah; zhe svojo truplo hozhe na roke nasloniti, tak se rasdirajo rane njegovih rok; zhe svojo glavo hozhe nasaj, ali na stran nagniti, tak ga ternje te krone bolezhno sbada; zhe pa svojo glavo naprej nagne, tak more to najshpotlivefho saframu-

vanje tih s'hergov poslušati. O shalosten pogled! S' terplenjom ino bridkostjo je obdana njegova s' bo-dezhim ternjom kronana glava; s' bridkostjo je na-punjen njegov s' shuzhom sabridjen jesik; s' kervjo oblijane so njegove sveti ozhi; popluvano ino sbito je njegovo sveto lize; vsi glidi njegovega svetega trup-la terpijo nesrezhenno mantro. Ino kaj sa eno teshavo fhe le terpi njegova dusha od telko grenkega shpo-ta ino nespodobnega saframuvanja. Kaj ona terpi, ka-der vidi, kak nesahvalni so Judje, ino kak fhe le bo-do Kristjani proti njemi nesahvalni!

O bridkost zhres vso bridkost, pa tudi goso-vitnost zhres vso gosovitnost, kaj gresniki, kak Ap. Pavl porefni, Kristusa snovega krishajo. Ah te ne-frezhne noge, kere nestrudjene grejo sa gresnimi djanjami, so Jesusi noge na krish perbile, ino nje fhe sdaj na krish perbijajo. Grehi tega zhlovezhan-stva so Jesusa s' krishom gorsdignili, ino ga nesgrun-tano bolezh v' to skopano jamo vsadli — ino toto nesrezhenno mantro ponovijo vsi, ker smertno greshi-jo. — Ali gledmo dale.

2. Kader je ti smilen Jesus, ti nespodobno ras-mefarjen, s' krishom gorsdignjen ino v' to skopano jamo vsajen Odrefhenik tedaj sdaj na krishi visel, je on pod najveksim posmehom ino saframuvanjem, pod najshpotliveksim sanizhavanjom ino v' nesgrun-tanih bolezhinah rekel: Ozha, odpusti njim! — ino je profil sa svoje sovrashnike, shpotlivze ino vmarjavze. Potem je k' tem shahari Dismasi rekel: Resnizhno ti povem, fhe dnef bosh ti s' menom v' Paradishi. Te-daj je k' svojemi Jogri Johanesi rekel: Glej to tvojo mater — k' svoji materi pa: Shena, glej to tvojega fina — ino je tak svojo mater Johanesi, Johanesa pa svoji materi srozhil. Potem je rekel: Moj Bog, moj Bog! sakaj si ti mene sapustil? Naskorem potem je rekel: Jas sem shejen — potem pa: Vse je dopu-njeno — ino sadnizh: Ozha, v' tvoje roke srozhim mojo dusho. Te pa je glavo nagnil, ino je vmerl. — Tiho — tiho — ah — Jesus je sdaj vmerl — ah sosno, ah toshno! — ah sunze! fhe ti otemnish, fhe ti se skrijesh, ino od shalosti nemoresh gledati te goso-vitne nesmilnosti? Kaj fhe vezh? O to sagernjilo v' tempelni se na dvoje raszhesne. Kaj fhe vezh? Ah semla se trofi. Kaj fhe vezh? Pezhine pokajo. Kaj

šhe vezh? Grobi se odpirajo, ino ti mertvi grejo vun. Ah tak ali vsi Elementi, sunze ino semla, sagernjilo ino pezhine, grobi ino ti mertvi to velko shaloft zhres smert Kristusovo na snanje dajo. Ti pa, o gresnik! ne shalujesh zhres smert tistega, kerega so tvoji grehi na krish perbili, ino na krishi vmorili? Pezhine pokajo; tvojo od pezhine terdesho serze se ne gene. Ah kaj mislish? Kaj delash? Glej, Ap. Peter se je rasjokal, ino se je povernil, Magdalena je jokala, ino se je povernila, ti rasbojnik Dismas se je preobernil, ino zele mnoshine Judov so se preobernile ino spokorile — ah poverni se tudi ti — glej, ti krishani Jesus nagne svojo glavo, da bi tebe kushnil; on puſti svojo serze odgerniti, da bi ti vidil njegovo k' tebi lubesen; on ima svoje roke vunstegnjene, da bi tebe obinil, vſo svojo telo nam dá k' našem odreſhenji. O refnizhno, tote ozhitne snamenja neskonzhne lubesni naš morejo zelo omehzhiti ino obuditi, da bomo naše grehe sposnali, nje sgrivano objokali, ino tak shli k' troni tih gnad, najmre k' krishi Kristusovem, sa smilenje ino sa gnado profit.

Ah lubesnivi Jesus! naš nesgruntano griva, ino naš bo do smerti grivalo, kaj smo s' našimi grehi tebe tak rasshaloftili, ka si kervavi pót potil; griva naš, kaj smo s' našimi grehi tebe kervavo gaishlali; griva naš, kaj smo mi tebe s' ternjom kronali; griva naš, kaj smo s' našimi grehi tvoj krish tak obteshili; griva naš, kaj smo tebe supet krishali — ah posabi na naše hudobnosti. Mi tebe profimo skus to velko dobrotlivoſt, is kere si ti na krishi sa tvoje sovrashnike profil, skus tvoje svete pet rane, ino skus tvojo sveto reſhno kerv profimo tebe, odpuſti nam naše velke sakrivenja. Ah lubesnivi Jesus! oflishi naš, v' tvoje svete rane naš skrij, ino ne puſti naš vezh od tebe se lozhti, proti temi hudemi sovrashniki naš brani v' ti vuri te smerti, ino daj nam s' tim spokorjenim Dismasom k' tebi priti v' ti nebeski Paradish. Amen.

Na zvetno ali 6. nedelo v' Posti.

Se namesto predge Passion ali terplenje našega Gospoda Jesufa Kristufa naprejbere.

Na Vusemko ali Velikonozhno nedelo.

Kaj gorstojanje Kristufovo povernjenemi
greshniki pernese?

On je gorstanil. Mark. 16.

Veseli se nebo, veseli se semla, veselte se Angeli v' nebesah, veselte se vsi ljudje na semli: Kristus je od mertvih stanil. Premagan je svét, premagan sovrasnik, premagana smert, Kristus is groba vun gre, ino nam nese ti smoshno veseli glas, da je naša dusha nevmerjozhna. Kristus je od mertvih stanil, ino nam pravi: Zhlovek! ti bofh ravno vmerl, ali po smerti se sazhne tvojo na veke veselo shivljenje; tam dobifh plazho sa vse, kaj si na semli dobrega storil, ino ti noter gresfh v' to nebesko veselje, kero nigdar ne premine. Ja Kristus zelemi sveti pokashe, da je poboshen Job pravo resnizo govoril, kader je rekel: Jas vé m, da moj Odreshenik shivi, ino jas bom na sodni den is semle gorstanil, ino bom v' mojem teli Boga vidil. (*Job. 19.*) Ja vidil, ino na veke gledal ga bo v' njegovi zhafti vsakshi, ker od greha gorstane. Kaj ali gorstojanje Kristufovo povernjenemi greshniki pernese? Vse to, kaj je Kristusi perneslo. Njemi je perneslo: Nesrezhenno velko veselje, neskonzhno zhaft, nesgruntano lepoto, ino vezhno shivljenje; vse to ono pernese vsem tistim, ker od grehov gorstanejo. Aleluja tebi, o Jesus, ker si veselo od mertvih gorstanil!

Ah kaj je ti lubesnivi Jesus terpel na dushi! Kaksho nesgruntano shaloft je pa she le ona imela, kader je na krishi od tela se lozhla; ali kak je ona nesgruntano bila vesela, kader je supet se s' telom sedinila, sakaj ona je védla, da je on to teshko opravilo tega

odrešhenja dopunil, ti svét odrešhil od greha, ino vse teshave ino mantre preštal. Ah komi je mogože obzhutiti to nesgruntano veselje, kero je Jesus obzhutil, kader je kak Odrešhenik tega zhlovezhanstva (v' najvekfhi zhaſti ino flavi od mertvih gorštanil, kader je rasšaljenega nebeskega Ozheta s' svojoj bridkoj mantroj ino smertjo bil potalashil ino pomiril? Tudi vi vſi, ker ſte sdaj v' Poſti ſkus eno pravizhno ſpoved od greha gorštanili, ſe imate dneš neisrezheno veseliti, ino s' kral Davidom rezhti: Poſluhi mojem dašh veselje ino radoſt, ino veselí ſe to ponishano telo. (*Pſalm. 50.*) Aleluja tebi, o Jesus, ker ſi veselo od mertvih gorštanil!

Kriſtus je ob zhaſi ſvojega terplenja nesgovorno bil ſovraſhen, zherten, ino sanizhuvan, on je od tih Viſhiſhkih, od ludſtva, ja od najſadnih hlapzov obſramuvan; ah ravno ſato je njega Ozha nebeski iſviſhal, ino njemi dal Ime, kero je zhres vse imena (*Filip. 2.*) — ravno ſkus to zhaſtito od mertvih ſtajanje je on vſemi zhlovezhanſtvi pokasal, da je pravi Sin boſhji, ker je ſam ſebe od mertvih sbudil. — Ravno tak tudi greſhnik v' ſvojem od greha gorštanenji neisrezheno zhaſt ſadobí. Njegova duſha v' ſtani te gnade ſadobí takſho viſokofſt ino zhaſt, kera je zhres vse viſokofſti, zhres vse ſvetlobe, zhres vse ſhaze, zhres vse lepote zelega ſveta. Ja ſkus gnado boſhjo poſtanemo tempelni ſv. Duha, erbi kraleſtva nebeskega, otrozi boſhji. O kaj ſa ena zhaſt, kaj ſa ena viſokofſt! Toto ſadobimo v' naſhem od greha gorštanenji. Aleluja tebi, o Jesus, ker ſi veselo od mertvih gorštanil!

Kriſtus je v' ſvojem terplenji tak bil vdelan, tak napravlen, da je ne zhloveki ſpodoben bil, ino ga ſtraſhno bilo gledati. Ali v' njegovem gorštajanji je njegovo prejd popluvano ino kervavo lize ſvetleſho kak ſunze, njegovo prejd tak neſpodobno rasmefarjeno telo lepſho, kak vse lepote zelega ſveta. — Tak tudi mi, ki ſmo v' ſtani tega greha zherneſhi kak voglenje, v' naſhem od greha gorštanenji poſtanemo lepſhi, kak ſo vse lepote; (*Jerem. toſh. 4.*) ja, da bi ſe ozhi ſvétle kak svésde, da bi vuſtnize bile lepe kak ſhlahtni kamni, lize kak roſha zvetezho, obras tak lepi, kak ſe Angeli malajo, tak je tota vſa lepota le ſenza proti lepoti ene ſpravizhane duſhe. Ino toto nesgruntano dopadozho lepoto mi dobimo v' na-

shem od greha gorstanenji. Aleluja tebi, o Jesuf, ker si veselo od mertvih gorstanil!

Kristuf je, da je kak zhlovek na svét se narodil, tudi bil smerti podvershen. Ali v' svojem gorstajanji je on sadobil eno novo, nevmerjozhno, vezhno shivljenje. Toto je on tudi nam perpravil, zhe od greha gorstanemo. Zhe ravno nam je ali smert gvishna, se nje vender nemamo bati, sakaĵ mi bomo supet gorstanili, ino bomo se tam supet vkupsnajshli; starshi ino otrozi, moshje ino shene, prijатели ino snanzi, da bi nje tu to smertno lozhenje kakkoli rasshalostilo, tam se bodo pále vidli, ino nebo nigdar vezh lozhenja, Bog bo vse sóse 's nashih ozhi dolobrifal, ino tam nebode vezh smerti, ne shalosti, ne javkanya, ne nibene bolezhine. (*Rasod. 21.*) O to bo eno sevsema veselo, popunoma povolno, nesgruntano dobro shivljenje. Ino toto nam pernese Kristufovo gorstajanje. Aleluja tebi, o Jesuf, ker si veselo od mertvih gorstanil!

Kristuf je ali tudi nam spravil vse to, kaj je on v' svojem gorstajanji sadobil. On nam je spravil, da, zhe od greha gorstanemo, sadobimo neisrezhenno veliko veselje, neskonzhno zhast, nesgruntano lepoto, ino vezhno shivljenje. Le gor k' nebesam ali podignimo nashhe ozhi, tam je Jesuf nash Svelizhar, tam bomo tudi mi. Aleluja tebi, o Jesuf, ker si veselo od mertvih stanil! Amen.

Na bélo ali 1. nedelo po Vusmi.

Od trojnega mira.

Mir vam bodi! Joh. 20.

Kader je v' obzhinskem potopi, v' kerem je vse se potoplo, enkrat voda sazabela vtekati, ino je Noetova barka na ti gori Ararat obstala, je on najpred enega kavrazha ali vrana vunspustil. Toti je pa per tih mertvih gnilih truplah, kerih je sadoosti najshel, se tak shirovno gostil, da je posabil, nasaj k' Noeti se po-

vernti. Poshle tedaj Noe eno golobizo vun, ino tota proti vezheri pride nasaj, ino v' kluni pernese eno olivsko vejzo s' selenim listjom, pernese to snamenje tega mira, ino ti prejd shalostni v' barki fo možno veseli postali, sakaj Bog njim je na snanje dal, da je potalashen ino pomirjen. (*I. Mois. 8.*) Kader je zhlovezhanstvo to drugokrat si bilo saflushilo, na taksho visho kashtigano biti, je ti rasferdjen Bog svojega Sina na svét dal, ino njemi gornaloshil, v' tem potoki svoje predrage kervi vse grehe tega sveta potopiti, ino sam v' strashtnih valih nesmilne mantre sa nje svojo shivljenje gordati. K' snamenji pa, da je Bog skus to potalashen ino pomirjen, stane toti njegov Sin veselo od mertvih, ino dnef svoje prejd shalostne Jogre rasveseli s' tim posdravljenjom: Mir vam bodi! Kaj sa en mir pa bo naf rasveselil? En trojni mir, najmre: 1. Mir s' Bogom; 2. mir s' nami samimi; 3. mir s' nashim blishnjim.

1. Mi ali moremo mir imeti s' Bogom. Ah premislite, kelkokrat ste strashtno pregreshtli skus prelomenje sapovedi boshje, ino skus to si saflushli, od Boga ne samo v' enem obzhinskem potopi vkonzhani, temuzh v' te strashtne vale peklenškega plamna versheni biti. Da bi se tedaj s' tim rasferdjenim Bogom supet spravili ino vmirili, tak ste sdaj v' Posti na to opomenjeni jozhezh sgrivali vashe grehe, ino ste k' spovedi idozhi ponishno ga sa odpushenje profili, ino ste oblubli, odsdaj njegove sapovedi svesto sdershavati. Ino kak je ta skerbna golobiza k' Noeti s' toj selenoj olikoj nasaj perletéla, tak ste vi k' Bogi nasaj se povernili s' toj obluboj, da hozhete odsdaj mirno pri njem ostati. O kak dobro vam bo, zhe v' totem sladkem miri ostanete! ali gorjê tiftim, keru bodo, kak Noetov kavrazh, rajshi per smerdezhi gnilozi tega greha se gostili, kak bi per Bogi ostali, ino s' Bogom mir imeli!

2. Mi moremo mir imeti s' nami samimi. Greshtne shele ino shege fo tifti nashi snoterni sovrashniki, keru se sploh s' nami vojškujejo. Jas véem, da ste si sami skusli, kak vam je ta napihnjena gisdost ne dala mira v' ponishnosti, temuzh val je gnala na to nemirno pole tega shtimanja ino svikshavnja. Tak so te druge pohotnosti s' vami storile. Ta

stisnjena skopost ino sloka nevolhivost vam je ne pustila v' ti mirni sadovolnosti biti, ona vas je nozh ino den gnala po tih nemirnih stesah krivizhnih dobizhkov. Ta blatna nezhistost vam je ne dala v' tem sladkem miri te nedushnosti shiveti, ona vas je per svetlem dnevi tak kak v' terdi temi, v' delavni tak kak v' sveteshni den po sili le gnala v' svoje grisezho nemirne kote. Ta poshertna lakomnost vas je ne pustila v' miri te mernosti ino lubega sdravja, ona vas je tak dugo pertiskavala, da vas je dobila v' te nemirne ino nesdrave hishe te pianofti. Ta ofopna jesnost vas je ne pustila v' miri te krotkosti ino poterplivosti, ona vas je suvala sem no ta na oderte torisha te kletvize, zhertenja, terganja, ino kervavega bitja. Ta saleshana lenost vam je ne pustila sa vas ho dufho se truditi, ino v' tem iskati mir te vejsti, ona vas je rajshi sploh per sebi v' svojem nizhdjanji dershala. To so ti nemirni sovrashniki ino rasbojniki tega zhloveka. Ali vse tote ste sdaj v' Posti skus pomozh boshjo premagali, ino ste terdno si naprejseli, njim nikol vezh se prek pustiti. O kak dobro vam bo, zhe bodo toti sovrashniki vas mogli per miri pustiti! ali gorjê tem, ker bodo se supet od njih pustili sem ino ta goniti, sakaj oni bodo dushe veksho mozh kres vas dobli, ino sadnizh se njim nebote vezh braniti mogli, ino tak nebote nikol imeli mira sami s' sobom.

3. *Mimoremomir imeti s' nashim blishnjim.* Ah kelkokrat ste od vashega blishnjega hudo govorili, ga ogovarjali ino vunrasnashali, kelkokrat ste njemi poshtenje vseli, kelkokrat ga krivo dushili. Kelkokrat ste njemi shkodo delali na gruntih, na drevji, per drugem premoshenji ino glêfhti, kelkokrat ga golufali, okrali, ino krivizo njemi storili. Kelkokrat ste njega sovrashli, kleli, zhertili, ino vse hudo njemi sheleli. O kelko ste nemira naredli med ludmi! Ali vse to ste sdaj v' Posti popravli, kelko ste mogli. Vi ste, kakti ste per spovedi oblubli, ogovorone vashe besede nasaj vseli, ino ne ogovarjate vezh. Kaj ste blishnjemi shkode naredli, ste nadomestili, ino tega ne delate vezh. Kaj ste koga golufali, ali kaj ste drugazh luzkega vseli, to ste popravli, ino nizh vezh takshlega ne vzhinite. Tem, kere ste sovrashli, ste is serza odpustli, ino njim sdaj le dobro she-

lite. S' edno besedo, vi vu vsem vashemi blishnjemi mir date! Ne, né tak, gospod Predgar! ne tak, ne. Krivize ino nemira vse fele je sadofti. Ja, ravno sato pa gorjé vsem, keru s' svojim blishnjim nemajo mira, sakaj tifti tudi s' Bogom ino sami s' sobom nemajo mira, ino sato flifhijo v' ti oderti kraj vezhnega nepokoja.

O ftraffen odlozhek tim nemirnim! Toti naj nebo nafh odlozhek: mi hozhemo mir imeti s' Bogom fkus sdershanje njegovih sapovedih; mi hozhemo mir imeti s' sami sobom fkus vkorjenje nafhish shel ali pohotnostih; mi hozhemo mir imeti s' nafhim blishnjim fkus to, da njemi damo ino puftimo, kaj je njegovo. Ja tebe, o lubi fladki mir! mi obinemo vfi, ino le tebe, o nebeski fhaz ino svirovzhina shegna boshjega! mi hozhemo imeti ino dershati, doklam pridemo v' ti vezhni mir. Amen.

Na 2. nedelo po Vusmi.

Od dushnostih duhovnih pastirov, ino njih ovzhiz proti endrugem.

Jas sem en dober pastir, ino posnam moje ovze, ino moje posnajo mene. Joh. 10.

Kristuf, ti nebeski vuzhenik, se perfpodobi k' enemu pastiru, fvoje poslufhitele pa k' ovzam, ino pravi, da je on en dober pastir, ino da ima tudi boglive ovze, kere rade poslufhajo njegov glaf. To je pa se posebno Judofkih duhovnikov dotikalo, od kerih je Bog sam she fkus Preroka Ezehiela rekel: Moji pastiri ne fo barali po moji zhredi, pastiri fo le sebe napafli, ino moje zhrede ne fo pafli. (*Ezeh. 34.*) Ino Jefuf je od njih pravil, da fo le najemniki, kerim fo ovze malo na fkerbi. Po tem je pa tudi prifhlo, da njih je ludftvo ne velko fhimalo; k' Jefusi pa fo zele mnoshine prifhle, poslufhat ga.

To, kaj je Jefuf bil svojim Jogrom ino svojim poslufhitelom, to morejo duhovni pastiri ali Meshniki

ſhe sdaj biti temi kerſhanſkemi ludſtvi v' ſvoji fari. Ali tudi to kerſhanſko ludſtvo more ſvojim Meſhnikom biti to, kaj ſo Jeſuſi bili njegovi Jogri ino poſluſhiteli. Hozhem ravno ſato dneſ govoriti od duſhnoſtih, kere imajo duhovni paſtiri proti ſvojim kerſhanſkim ovzhizam, ter od duſhnoſtih, kere imajo kerſhanſhe ovzhize proti ſvojim duhovnim paſtirom.

Kaj ſa ene duſhnoſti imajo duhovni paſtiri proti ſvojim kerſhanſkim ovzhizam? Duhovni paſtiri ſo duſhni:

1. Svojim kerſhanſkim ovzhizam beſedo boſhjo predgati, ino nje v' kerſhanſkih navukih podvuzhiti. Tota njihova duſhnoſt je med vſemi najvekſha ino najtaperva. To nesnajozho ludſtvo ſ' tim boſhanſkim navukom raſvetiti je bila najvekſha ſkerb ino potrudenje naſhega Goſpoda Jeſuſa Kriſtuſa. Sa tega volo je tudi ſvojim Apoſhtolom rekel: Ite, ino vuzhte vſe narode. (*Math. 28.*) Tudi ſv. Ap. Peter pravi: Paſte zhredo boſhjo, kera je med vami, ino ofkerbite njo, ne po ſili, temuzh ſami od ſebe po Bogi; tudi ne ſa gerdobnega dobizhka volo, temuzh radovolno. (*I. Petr. 5.*) Ino ſv. Gregor pravi, da en Meſhnik, zhe pres predganja ſhivi, ſerdiſt ſodnika boſhjega zhres ſe ima. Beſedo boſhjo ali predgati, ino kerſhanſki navuk imeti je naſha najperva duſhnoſt. Duhovni paſtiri pa ſo tudi duſhni:

2. To drugo ſluſhbo boſhjo po redi opravlati. Kriſtuſ je ſvojim Jogrom tudi ſapovedal kerſhavati, on je njim per njegovi ſadni vezherji ſapovedal, k' njegovem ſpomini to ſtoriti, kaj je on te ſtoril — ſ' ednoj beſedo: on je njim ſapovedal ſv. meſhni ofer opravlati, ſv. Sakramente podeliti, ino vſe opravlati, kaj k' ſluſhbi boſhji ſliſhi. To je tudi duhovnih paſtirov duſhnoſt, da ſkus poboſhno opravlanje ſluſhbe boſhje kerſhanſke ovzhize obudijo k' djanji ino ſpunenji tega, kaj ſ' beſedo vuzhijo. Naſha duſhnoſt ali je kerſhavati, meſhuvati, ſpovedavati, obrejuvati, bolene na dom ſpovedavat iti ali ſe pelati, njim poſledno olje poloſhiti; naſha duſhnoſt je te ſarozhene vkupsdati; naſha duſhnoſt je

ozhitne molitve ino dela te poboshnosti po redi opravlati. Duhovni pastiri so dushni:

3. S' dobrim sadershanjom svojim kerfhanfkim ovzhizam k' isgledi biti. En dober pastir gre svoji zhrédi naprej, ino njoj kashe to pravo steso. Jesus sato pravi: Ino kader ti dober pastir svoje ovze vunspusti, tak on gre pred njimi, ino ovze grejo sa njim! (*Joh. 10.*) Jesus je pa tudi svoji zhrédi povsod k' lepem isgledi bil. On je ne samo vuzhil ino rekel dobro storiti, on je sam tudi tak storil, kak je druge vuzhil. Tak tudi mi, zhe ravno moremo s' Davidom rezhti: Glej v' nepravizhnostih sem spozhet, ino v' grehah je poprijela mene mati moja, (*Pfalm. 50.*) ne pa — s' Jesusom: Gdo mene more 's enega greha podushiti? (*Joh. 8.*) vender moremo dobrega sadershanja biti, sosebno pa v' sdajnih zhasih, kader nam ljudje radi she dosti permislijo. To so tedaj dushnosti duhovnih pastirov.

Kaj sa ene dushnosti imate vi kerfhanfke ovzhize proti vasnim duhovnim pastrom? Vi ste dushni:

1. Vashe duhovne pastire poshtuvati. Poshtenje, komi poshtenje dohaja, pravi Ap. Pavl. (*Rim. 3.*) Duhovni pastiri svoje ludi vuzhijo, ne, kak bi se sbogatli, kak bi k' velki zhasi prishli, kak bi zhasne nafladnosti vshivali, temuzh oni nje vuzhijo, kak imajo shiveti, kak storiti, da se bodo Bogi dopali, ino to vezhno svelizhanje sadobli. Skus njihove roke se Jesus Kristus v' sv. meshi svojem nebeskemi Ozheti gorofra sa odpushtenje tih grehov, kak se je njemi tam na krishi gorofral. Skus nje Bog grefhnikom grehe odpusti, skus nje on na vasho smertno vuro pride k' vam, ino val nashpisha s' svojim mesom, ino val napoji s' svojo kervjo. Zhe je ali nashi perfhoni ne poshtovanje pervosheno, tak nam savolo nashih svetih opravil poshtovanje gre. Ino sv. Pavl vsem kerfhanfkim ovzhizam nasozhi pravi, da imajo sposnati tiste, ker med njimi delajo (v' besedi boshji), ino so njim v' Gospodi naprejpostavleni, ino nje opominjajo. (*I. Tesal. 5.*) Kerfhanfke ovzhize so dushne:

2. Do svojih duhovnih pastirov vero imeti. En otrok more do svojega ozheta ino matere, en bolni ali beteshni do svojega vrazhitnika vero

imeti ino se na njega savupati. So vas hi Mesniki ne vas hi ozheti, vas hih duh vrazhitniki? Vi ali morete do njih vero imeti ino se sanesti, da njihovi navuki ne so njihove, temuzh boshje besede; vi morete do njih vero imeti ino se sanesti, da oni refnizhno imajo to oblast grehe odpulhati, ino to oblast kruh ino vino na telo ino kerv Kristusovo oberniti. Malo prida ovze so tiste, kere do luzkega pastira imajo veksho vero ino savupanje, kak na svojega, malo prida tisti farmani, ker i sploh inan k' mes hi ino k' spovedi hodijo. — Ker shansk e ovzhize so dushne:

3. Svo jim duhovnim past irom pokorni biti, ino nje bógati. Mo je ovze slis hajo moj glas, je Jesus rekel. Ne samo v' tem, kaj vam na predganzi ino v' spovednizi povejmo, temuzh tudi vu vseh drugih rezhih, kaj vam na vas h duhovni has ek narozhimo ali sapovejmo, nas morete bógati, sakaj Ap. Pavl pravi: Bógajte vas he naprejpostavlene, ino njim bodte podloshni, sakaj oni bedijo kak ti, ker i bodo sa vas he dus he odgovor davali, da oni to s' veseljom storijo, ino ne s' sdihavanjom. (*Hebr. 13.*) Sakaj to je sa vas ne dobro. — Ker shansk e ovzhize so dushne:

4. Svo jim duhovnim past irom shivesh dati. Mo isel je sa Judoske duhovnike desetino ino en tal od ofrov odlozhil. Ti pervi Kristjani so mele ino drugih sa jed rezhih na ofer pernesli, ino od tega so njihovi Mesniki en tal sa svoj shivesh dobli. Tudi v' sdajnih zhasih, kajkoli je na nas h shivesh odlozheno, to ste nam dushni pravizhno dati. Mi moremo vas vu veri ino ker shansk em sadershanji podvuzhati, ino smo k' tem she od nas he mladosti se mogli perpravlati. Rasvun podvuzhanja nas vi tak veliko potrebujete, da nam ne mogozhe, s' svojimi rokami si kruh perpravlati. Da mi ali samo sa vas moremo delati, tak ja morete sastopti, da ste nam tudi shivesh dushni dati. Ap. Pavl tudi pravi: Ti pa, ker i bo s' besedo j podvuzhen, podéli temi, ker njega podvuzhi, od vsega svojega premoshenja. (*Galat. 6.*) To so dushnosti ker shansk ih ovzhiz ali farmanov.

Tak tedaj vejte, kaj imamo mi duhovni pastiri storiti, ino tudi vejte, kaj vi imate storiti, ino jas drugo nizh vezh ne rezhem, kak tebe, o Jesus, ti najbolshi pastir tih duh! ponishno prosim, daj, da

bodo vsi, ker so pastiri tvoje zhrede, tebe si sa izgled vseli v' svetem spunenji svojih dushnostih. Daj pa tudi vsem kerfhanfkim ovzhizam, da bodo svoje duhovne pastire sposnale, ino njih glas flifhle. Amen.

Na 3. nedelo po Vusmi.

Od vezhnega grivanja tih pogublenih.

Zhres eno malo, ino she me nebote vidli. Joh, 16.

Kak en ozha na svojo smertno vuro k' svojim otrokom govori, tak je Jesus per ti sadni vezherji k' svojim Jogrom govoril. Ta vura njegovega terplenja je zelo blisu, ino on njim pravi: Zhres eno malo me she nebote vezh vidli, jas morem to opravilo mojega poslanja dopuniti, jas morem na odrefhenje tega zhlovezhanstva mantro terpeti, ino vmreti. O kaj sa ena grenka shalost je mogla per totem slovojemani njihove serza napuniti. Ali tota shalost je, kakti je on sam naprej povedal, se na veselje obernila, kader so njega po njegovem gorstajanji supet vidli, ino is njegovih svetih vust zhuli to prijatelno posdravlenje: Mir vam bodi! Veselili so se, veselijo se she sdaj, ino se bodo na veke veselili glede zhi njega v' njegovi zhafti. Samo Judash Ishkariot je nikol vezh ne vreden bil, svojega od njega predanega Moistra viditi. O gresnik, ker ti po spovedi nasaj v' tvoje stare grehe padesh, ino tak s' Judashom Jesusa, kerega si per obrejuvanji k' sebi prijel, predash sa eno prasno nasladnost ino nasitenje tvojih gresnih shel, kaj? zhe je Kristuf sdaj tebi rekel: Zhres eno malo me she nebofh vezh vidil, ino me nikol nebofh vezh vidil, ti bofh v' tvojih grehah vmerl. Ah strashen, taushentkrat shalosten glas! Ah kak bode tebe na veke grivalo: 1. kaj si nebefa sgubil; 2. kaj si si pekel saflushil.

1. Te pogublene na veke griva, kaj so nebefa sgubili. Po prizhuvanji Preroka Ezehiela Bog svojim sovrashnikom, tim pogublenim, kakti v'

enem s'hpégli ali ogledali naprejdeshi to največjo dobroto, kero so sgubili. Ker je tedaj na tem svéti ne na drugo gledal, kak samo na posemelsko blago, tistemi se tam na véke naprejdeshi to sgubleno blago kraljestva nebeskega. Ker je tu na svéti ne preshtimal, kaj sa ena neskonzhna dobrota je to vezhno svelizhanje, tistemi se tam na véke naprejdeshi ta rumena zhaft vezhnega shivljenja. Ker je tu na svéti svojo veselje v' prasnih nafladnostih, ino v' gerdobnem nasitenji svojih gresnih shel iskal, tistemi se tam na veke naprejdeshi to zhisto, prelepo nebesko veselje. Ah nigdar ali ti pogublen gresnik nebode mogel posabiti na to, kaj je sgubil. Sv. Krisostomus sato pravi: Te se njemi bodo ozhi odperle, te bode vidil, kaj je posemelsko blago proti nebeskem, kaj so posvetne nafladnosti proti nebeskem veselji. Ja resnizhno! te bosh sposnal, o nespameten, o flépi! kaj si od predgarov telkokrat flisihal, pa ne htel saštopti; te bosh vidil, kak lahko bi svelizhan bil, da nebi bil po spovedi se v' svoje stare grehe nasajpovernil, da nebi bil Kristusa is svojega serza vunsegnal, ino temi Satani prostor napravil. Ah te bodo tvoje hudobne djanja, kak sv. Bernard pravi, na véke pred tobom stale, ino ti pravile: To smo tiste djanja, kere si ti storil, me te nigdar ne sapustimo, ti pa moresh nebesa na veke sapustiti, ti bosh na véke od oblizhja boshjega savershen, ino nigdar ne dosegnesh tega, na kaj si stvorjen ino rojen, nigdar ne bosh noter shel v' to veselje vezhnega Boga, gdé je nesgovorno velka ino neisrezheno lepa radošt v' tovarshuvi ali drushbi matere boshje, tih Angelov ino Svetnikov. Te bosh vidil, kak bodo prishli od ishoda ino sahoda, ino bodo noter fhli v' kraljestvo nebesko; ti pa, ki si od perve vure tvojega shivljenja she tá bil posvan ali poklizan, bosh odvershen — ti, ki si bil sa enega otroka boshjega gorvset, sa erba kraljestva nebeskega noterpostavljen, s' tim lepim oblazhilom gnade boshje oblezhen, s' télom Sina boshjega nahpishan, s' telkimi dobrotami obdéljen, s' neprefeshno lubesno objet — ah ti bosh odvershen! En mali zhaft bosh Jesusa, tvojega sodnika vidil, potli pa nikol vezh. — O te, te bosh ti sdvojil sam sebe preklinjajozh ino govorezh: Ah kak sem jas tá dal ti lepi venez zhafti nebeske sa eno taksho kratko nafladnost, sa eno

takfho nevnunno ino gerdo djanje, sa en takfhi preminozhi krivizhen dobizhek. Ah kak bosh ti tvojo nevnunnost, tvojo flepoto spreklel! Ja na véke bode te grivalo, kaj si nebefa sgubil. Rasvun tote taushentkrat grenke shalosti savolo sgublenih nebes

2. Te pogublene na véke griva, kaj so si pekel saflushili. Bog skus Preroka Jeremiafa pravi: Jas nje hozhem s' pelinom shpishati, ino s' shuzhom napajati. (*Jerem. 23.*) O zhlovek, o Kristjan! ti se v' tvoje stare grehe nasaj povernesh, si nezhesh telko truda savseti, da bi sdershal to, kaj si na spovedi oblubil, se nezhesh odtergati od te perfhone, kera je telkokrat bila perloshnost tvojega smertno grefnega sagasenja, nezhesh poverniti luzkega blaga, nezhesh ostudne navade te kletvize, tega ogovarjanja tá pustiti. — Ah kak bosh ti tam obzhutil bridkost savershenja tvojega, ah kak bosh ti tam na véke, pa sploh sabstojn, pokoro delal! Kelko taushent sóš bosh tam pretozhil, kelko taushentkrat si sdehnil, pa ne bosh nikol imel savupanja, se tote teshave gda réfhti. Na véke bosh pogublen, pravi Bog skus prejdi rezhnega Preroka Jeremiafa. (*Jerem. 51.*) Ah kak nesgruntano bode tebe grivalo, kaj si si pekel saflushil!

Ah ne bodite tedaj tak nevnunni, tak flépi, da bi se supet vu vashe grehe nasaj povernili. Glejte, vi ste per spovedi ti lepo difhezhi venez gnade boshje sadobli, vi ste sdaj tifti, kere Bog hozhe per febi imeti — ino vi bi toti lepi venez savergli, od Boga se supet prozh obernili, ino fhli tá pred vrata tega pekla zhakat, doklam se vam bi odperle ino vas notri lopnile v' ti kraj, gdé bi vas na veke grivalo, kaj ste nebefa sgubili, ino si pekel saflushili. O prelubleni Jesus! vunstegni tvojo milostivno roko zhres nas, ino brani nas pred enoj takfhoj vezhnoj nefrezhoj. Amen.

Na 4. nedelo po Vusmi.

Kam mi gremo?

Nigdo is vaf me ne bara: Kam gresh? Joh. 16.

Ti lubesnivi Jesuf je vedil, kak se ima v' kratkem s' njim sgoditi, on je snal, da bode per nékih vurah svojim sovrashnikom v' roke dan, ino bo na tem shpotlivem krishi vmerl. On je pa htel, da bi njegovi Jogri sa vse to vedli. Sa tega volo je njim she enkrat rekel: Sdaj jas grem k' tistemi, ker je mene poflal. On je mislil, da bodo ga oni barali, kam bi shel: zhe bi resen vmerl, ino sakaj? Ali oni ga ne so barali. Njih ferze je prevezh shalofno bilo, ino od prevelke shalofsti so posabli barati: Kam gresh?

Ravno tak tudi mi storimo: tudi mi se ne pobaramo: Kam gresh? zhe ravno sploh dale gremo. Kak vse vode od vseh krajov te semle v' morje tezhejo, tak mi vsi k' enem zili ta gremo, ino smo vsako minuto blishe tam; ali nibeden se prav ne pobara: Kam gresh? Ravno sa tega volo pa hozhem dnef jas od totega baranja govoriti, ino na nje toti odgovor dati: Mi gremo: 1. s' telom v' semlo, 2. s' dushoj pa vu vezhnoft.

1. S' telom mi gremo v' semlo. Nasho shivljenje je nizh drugo, kak eno potovanje. Kral David pravi: Jas sem en popotni zhlovek, kak vsi moji ozheti. (*Pfalm. 39.*) Ap. Pavl pravi: Mi nemamo tu enega obftojezhega mesta, temuzh ishemo eno perhodno. (*Hebr. 13.*) Da smo tedaj le popotni, ino nemamo obstanjka tu na svéti, kam pa te gremo? Na to ti poterplivi Job odgovori, rekozh: Moji dnevi se perkrazhajo, ino mi k' sadnjemi nizh prék ne ostane, kak samo grob. (*Job. 17.*) Grob je ali tisti kraj, kam gremo. Njiva, vinograde, hishe, dnarje, ino vse, kaj imamo, moremo sapustiti, ino je k' sadnjemi drugo nizh ne nasho, kak samo grob — on je nasha prava lastinska hisha. K' toti nashi temni hishi mi vsaki den blishe pridemo. Sakaj nasho shivljenje je kak ena k' ostro tekozhi vodi postavlena sidina, kero vo-

da tak dolgo podkaple, da se notri podere. Tak léta ino dnevi našho shivlenje podkaplejo tak dolgo, da se prevershemo v' grob.

Na to se pa nibeden ne smifli; nibeden se ne pobara: Kam gresih? Le vsaki se sa to posvetno od ranega jutra noter do pósne vezheri fkerbí. Eni se na vezhno pravdajo sa eno málo semle, sa nekeri dnar, sa eno boshno hishko. Vse to njim smert she jutranji den sna 's rok stergati. Sa svoj shivesh fkerbeti, to svoje si braniti, je prav; ali per tem na svojo dusho zelo posabiti, je nikol ne prav. Kristuf pravi: Kaj zhloveki pomaga, zhe bi zeli svét dobil, zhe pa na svoji dushi fhkodo terpi? — (*Math. 16.*) Sato tudi sv. Augushtin pravi: Profim vas, premiflite, gdakoli mimo groba enega bogaza grete, ino dobro gledite, kam je prishlo njegovo bogastvo ino njegovi fhazi, kam njegova zhaft ino poslavitnost, kam njegovo prasno veselje, kam njegove dostikrat prevsetne ino gresihne nafladnosti, ino kaj je njemi od vsega tega prék ostalo? Premiflite, ino si dobro k' serzi vsemete, da je sdaj od vsega tega, ino tudi od njega v' grobi nizh ne najti drugo, kak prah ino pepel, smrad ino zhervje. Tak govori ti sv. Vuzhenik, pa je tudi resen; smifliti bi se mogli na vash grob, vi mladenzhi, keritelkokrat grete vashih gresihnih shel gasit. Na vash grob bi se mogli smifliti vi, kerit vi vafhe roke sa luzko blago, sa krivizhne dobizhke vunstegnete. Na vash grob bi se smifliti mogli vsi, kerit hudo storite. S' našhim telom ali gremo v' semlo. Kam pa s' dushoj?

2. S' dushoj mi gremo vu vezhnost. Da našha dusha ne vmerje sred telom, temuzh na véke shivi, od tega naš previsha našha pamet, ino sv. pismo. Našha pamet nam kashe, da te velke sapopadnosti te dushe, ki tu na svéti nikol ne dosegnejo telko, kak so dosezhi prikladne, morejo na enem drugem svéti k' svojem dovershenji priti. Našha pamet nam kashe, da ta shela do vezhnega shivlenja né sabstojn v' našho serze vsajena, temuzh da se tota shela tudi spuniti more. Našha pamet nam pravi, da pravizhen Bog to dobro more plazhati, to hudo pa kashtigati. Da se tedaj na tem svéti to hudo dostikrat ne kashtipa, néti to dobro ne plazha, tak se to ima na enem drugem svéti sgoditi. To nam našha pamet pravi. Sv.

pismo nam pa to popunem poterdi. Ti svet, tak sv. Johanes govori, ti svet premine s' svojim poshelenjom; ker pa volo boshjo ftori, tisti ostane na veke. (*I. Joh. 2.*) Kristuf pravi od Lazara ino od tega bogatufha: da je ti vbogi Lazar vmerl, ino je od Angelov v' krilo Abrahamovo (v' nebefa) neshen; tudi ti bogatufh je vmerl, ino je v' pekel pokopan. (*Luk. 16.*) Kader je Jesus na Taborfki gori se preobrasal, sta ta she dugo mertva Preroka Moises ino Eliaf se perkasala. (*Math. 17.*) Kristuf pravi: Ne bojte se pred temi, keri telo vmorijo, dushe pa nemorejo vmoriti. (*Math. 17.*)

Nafha dusha ali gre v' to vezhnost. Ali kaj mi ta s' sobom vsememo? Od blaga, dnarjov, zhafti, nafladnostih nizh, da vsega tega tam ne potrebujemo. Le krepost ino pravizhnost, le dobre dela nafha dusha ta s' sobom vseme; zhe totih nema, tak je pres gostuvanfkega oblazhila. Le dobro stormo, sdaj doklam fhe nam je zhaf dani, naf sato Ap. Pavl opominja. (*Galat. 6.*) Ah vseme k' serzi toto opomenje tega Apofhtola, ino pobarajte se, kaj sa ene dobre dela bi imeli Bogi naprejpokasati, zhe bi val on sdaj ta vu vezhnost poklizal? Neki is val she dugo shivijo, pa sa vezhnost fhe nizh ne fo shiveli. Njihovi mladi dnevi, njihove potlanje leta fo odifhle, ino oni fhe so per dobrih delah zelo boshni, fhe nizh nemajo sa vezhnost perpravleno. Na vsakfhi dalni pot si s' sobom vsemejo, kaj njim treba; k' tem najdalnem poti v' to vezhnost pa fhe nizh nemajo perpravleno. O kaj je to sa ena nevumna neskerbnoft! Sato pa Kristuf pravi: Te vrata fo voske, ino stesa je voska, kera k' shivlenji pela, ino malo njih je, ker njo najdejo. (*Math. 7.*) Ja malo njih je, ki bi hudega svetlo se varvali, ino bi le to storili, kaj je dobro ino prav, malo njih je, ki bi sa vezhnost se dobro oskerbeli. Ali ravno sato val baram, kaj mislite, kak bo sa val tam? Ap. Pavl pravi: Kaj zhlovek tu seja, to bode tam shel. (*Galat. 6.*) Ah smilen Bog! kaj bode to sa ena shetva, ki fte drugo nizh, kak famo hudo sejali? Le ti pravizhni, le ti, ker dobro storijo, bodo v' to vezhno shivlenje noter fhli, pravi Kristuf sam. (*Math. 25.*)

O tak ne pesabte nikol na to, kam grete. S' telom grete v' semlo, s' dushoj pa vu vezhnost. Ne

fkerbite tedaj samo sa telo, fkerbite najprejd ino najbolj sa duho. O lubesnivi Jesus! to mi odsdaj hozhemo — nam je taushentkrat shal, kaj smo dosdaj per dobrih delah ino saflushenjah sa vezhnost tak prasni ostali, ah daj nam samo she tak dugo shiveti, da se na pot v' to vezhnost perpravimo. Amen.

Na 5. nedelo po Vusmi.

Kak Jesus v' Getsemanškem verti, tak mi moremo moliti.

Proste, ino dobli bote. Joh. 16.

Ti lubi Jogri so možno shaloftni bili, da je njihov lubesnivi Moister njim pravil, da bo nje sapustil. Oni so si v' fkerbi bili, gdo bi njim sdaj tedaj kaj pomagat. Kristus pa njim rezhe: Doklam sem jas pri vas bil, tezhaf ste vi per meni pomozh iskali; sdaj pa, kader jas v' nebo odidem, morete vi, kaj bo vam trebalo, v' mojem imeni vashega nebeskega Ozheta profiti, ino sa kaj bote profili, to bote sadobli. To je on tudi nam povedal. Tudi mi smemo ino imamo v' naslih potrebah serze ino roke k' Bogi gorpodigniti, ino ga sa pomozh profiti. O to je en pravi serzhni trosht sa nas vboge gresnike, en takshi trosht, da je ti nadloshni Job, kader je drugo nizh ne imel, kak eno floko truplo s' mosolnatoj koshoj obdano, se vender she s' tem troshtal, da je imel vustnize, ino s' njimi Boga sa pomozh profil. (*Job. 19.*) Mi vsi ali snamo nebeskega Ozheta profiti sa vse, kaj nam treba. Samo to se bara, kak moremo k' nebeskem Ozheti moliti, da bo nasha molitva oflishana? To nas Kristus sam vuzhi. Tak najmre, kak je on v' Getsemanškem verti molil, moremo tudi mi moliti.

Da je nassemi lubesnivemi Odresheniki nibena rezh ne telko na serzi leshala, kak nashe odreshenje, tak je on toto najteshesheho opravilo s' najvekshe fkerbjo

sazhel. On je Jerusalem ino ti mestni nepokoj sapustil, ino je shel na olfko goro v' Getsemanfki vert. Tam je eno malo od svojih Jogrov prozh idozhi se dolvergel na svojo oblizhje, ino je molil. On je molil s' enim pravim sevsema' podignenjom svojih misli gor k' Ozheti, ino s' enoj pravojo svetojo volojo tega serza. Ino glejte, v' tem je on nam pokasal, kak mi moremo Boga moliti. — O podajmo se tudi mi, kader hozhemo Boga moliti, konzhi na samozho tega serza, to je, saveshmo se s' mislojo ino serzom s' tistim, ker ima mozh ino oblast nam vse storiti, sa kajkoli ga profimo. Ne mislimo tedaj ti mali zhas, kader Boga molimo, na nafho posvetno fkerb, na kupzhio, na posemelfke dobizhke, ali na druge rastrosfhene rezhi.

Kristuf je per svojo molitvi v' Getsemanfkem verti ne samo na svoje kolna se dolvergel, temuzh tudi na svojo oblizhje na semlo dolpadnil. Ah glejmo na njega v' nafhi molitvi, glejmo, kak se on na svojo oblizhje na semlo dolvershe, kak da bi najvekfhi gresnik bil, ker ne vupa k' nebi gorpogledati; mi pa, ki vejmo, da smo le prah ino pepel, le gresniki, ah ostudni gresniki, mi se ne ponishamo, namer glave ne naklonimo v' nafhi molitvi pred tem, ker ima mozh ino oblast nam vse storiti, sa kajkoli ga profimo. Kaj te hozhemo s' nafhoj molitvojo opraviti, kaj fkus njo sadobiti? Odpufhenje nafhih grehov? Gnado tega pobolsfhanja? Vsfakdenji kruh? Sdravje? Srezho ino shegen boshji? O zhe mi to hozhemo sadobiti, te more nafha molitva drugazhifha biti. Sv. pismo pravi: Molitva tega ponishnega bode fkus oblake fhla, ino nebode odstopila, doklam se najvisfhifh Bog nebo ogledal. (*Predgar.* 35.) Ker tedaj v' svojo molitvi sebe sa enega nadloshnega boshza ino sfirmaka sposna pred tem, od kerega vse imamo ino dobimo, ker se v' svojo proshnji sa enega sgublenega ino boshje dobrote nevrednega sina dershi pred svojim nebeskim Ozhetom, tistemi bo Bog en milostiven dobrotnik, en gnadlivi ozha. Ker tedaj s' ponishnostjo moli, tisti tak moli, kak je Kristuf molil.

Kristuf je v' Getsemanfkem verti eno molitvo trikrat molil. Kaj je ne pervokrat sadobil, sa to je to drugokrat profil, ino kaj she to drugokrat ne oflisfan bil, je tretjokrat molil. Tak tudi mi moremo storiti. S' stanovitnostjo moremo Boga profiti sa nje-

gove gnade, dare ino dobrote. Sv. Gregor pravi, da nibene mozhi nema taksha molitva, kere stanovitnost ne perporozhi. Ali kak redki so ti, ker bi s' stanovitnostjo Boga molili, ino neprehenjajozh ga profili tak dugo, da bi sadobli, sa kaj profijo. Potem pa je telko hudega med nami. Kajkoli greha storimo, kajkoli hudega terpimo, kajkoli boshje gnade samudimo, vse to se sgoti skus pomenkanje te molitve, sakaj molitva je najveksa pomozh sa preganjanje tih skushnjav, sa odvernenje boshjih kashtig, ino sa sadoblenje boshjih gnad. Proste, ino sadobli bote, pravi Kristuf v' dnefnem Evangelji. Ino en stari Prerok pravi: Zhe bode (Bog) odlagal, (tebi dati, kaj ga profish,) tak zhakaj na njega, on bo refnizhno prifhel, ino nebode dugo vunofthal. (*Habak. 2.*) Zhe tedaj na pervo profhnjo ne sadobimo, kaj profimo, tak profimo ga vezhkrat, ino zhe on odlaga, tak bo nam potem dvakrat telko dal, se sastopi, zhe v' stani tega pobolshanja, ino sa kaj takshoga profimo, kaj je nam k' pravem hafki.

Kristuf je pa per svoji molitvi v' Getsemanf'kem verti to dopunenje svoje profhnje svojemi nebeskemi Ozheti prekpustil. On je rekel: Ozha! ne moja, temuzh tvoja vola se naj sgoti. Tak je on she prejd vuzhil moliti: Sidi se vola tvoja. (*Luk. 22.*) Tak tudi mi moremo v' nafhih molitvah ino profhnjah se boshji voli popunoma prekdati. To moremo pa tudi sato, da so nafhe shelenja dostokrat nespametne, ino bi nafha al' pa drugih nefrezha bila, zhe bi se spunilo, kaj shelimo. Da bi mi ali eno rezh kakkoli radi ime-li, tak moremo tistemi prekpustiti, ker vse dobro stori, kajkoli stori.

Vuzhmo se tedaj od Kristusa Boga moliti. Prozh od nafhih telovnih fkerbi ino opravil obermmo nafhe misli, ino nje sevfema le k' Bogi gorpodignimo; molmo ponishno, sposnajozhi nafho nemogozhnost; molmo s' stanovitnostjo ino neprehenjajozh; molmo s' savuplivim boshji voli prekpushenjom; molmo po gosto ino radi, da v' skushnjave ino greh ne padnemo, da naf Bog pred vsem hudim obvarje, ino nam svojo gnado podeli, skus kero srezhni postanemo na teli ino dushi, tu na sveti, ino tam na veke. Amen.

Na 6. nedelo po Vusni.

Od prizhovanja ali svedofhtva.

On bo od mene prizhual. Joh. 15.

Da je Jesuf dobro naprej vedil, kak grenko shalofhtni bodo njegovi Jogri, potem kak bo on enkrat od njih odifhel, ino kak teshko bi to delo, kero je on njim gornaloshil, prav opravili, zhe bi nje bil zelo pres troshta pustil; tak je njim obezhal enega drugega namesto sebe poslati, najmre Duha svetega, ker bo nje troshtal ino vuzhil, kaj je refnizhno, ino ker bo od njega prizhual. Pa tudi vi, rezhe on v' dnefnem Evangelji k' njim, tudi vi bote od mene prizhuali, sakaj vi ste od sazhetka per meni bili. Troshtar Duh sveti je ali refnizo prizhual, sakaj on je Duh refnize. Tudi prizhovanje tih Apofhtolov od Jesufa, ter od njegovega navuka ino njegovih djanjih je refnizhno, sakaj oni so vse zhuli, kaj je on govoril, ino vse vidli, kaj je storil, ino so sato tudi sa njegovo vero svojo shivljenje gordali.

Tudi mi moremo vzháfi kaj od drugih prizhuvati ali svedozhiti, ino je na nasnem poprizhanji dosti leshozho. Jas sa tega volo dnef od prizhovanja hozhem govoriti, ino vas podvuzhiti: 1. Gda je en Kristjan dushen od drugih prizhuvati; 2. kakshno more nasho prizhovanje biti.

Od drugih prizhuvati se pravi: od njih povedati, kaj so govorili ali storili. Od drugih prizhuvati ne more nishe drugi, kak tisti, ker sa refnizo vej, kaj se je govorilo ali storilo, naj je te on sam vidil ino zhul, ali od takshnih svedil, ker so vidli ino zhuli, ino vej, da toti refnizo govorijo. Le en takshni sná od drugih prizhuvati, she te s' besedo ali s' pismom.

1. Gda je ali en Kristjan dushen od drugih prizhuvati? Od drugih prizhuvati smo dushni enkrat te, kader gospodfka nasho prizhovanje

potrebujejo. Tak so Apofhtoli savolo predganja navukov Jesusovih vezhkrat od judofkih ino haidofkih sodnikov bili naprejvseti, ino oni so prizhuvali od njegovih navukov ino djanjih. Tudi Jesus je bil pred tega visihfhega duhovnika perpelan, ino on je prizhuval od svojega nebeskega Ozheta. Mi smo ali she sato dushni pred gospodfkoj od drugih prizhuvati, da so Apofhtoli to storili, ino da je Jesus tak storil; pa tudi sato, da gospodfka dostokrat pres prizh nemorejo nizeh vunfkonzhati, néti pravize, nét' kafhtige sposnati, kak bi mogli. Sposnajte tedaj, da ne storite prav, kaj se savolo samere odpovéte pred gospodfko iti, ino od drugih prizhuvati. Na samero je ne Kristuf gledal, néti njegovi Apofhtoli, tudi vi ne smete na to gledati; ja vi snate greh imeti, zhe se pres vashega poprizhanja tistemi praviza sposna, keremi ne gre, tistemi pa se kriviza stori, ker bi po vashem snanji ino prizhuvanji bil pravizo dobil.

Nadale smo dushni od drugih prizhuvati, kader naf gdo takshi sa nafho poprizhanje poprosi, ker is tega sna hafek sa se imeti, ali je njemi drugazh dosti na tem leshozho. Tudi tu se ne smete odpovedati, temuzh morete le povedati, kak sa resnizo vejte. Tak je storil Kristuf, kader je od Johanesa prizhuval. Zhe vas tedaj gdo bara, gdé je ta prava meja per grunti — kaj sa ene stare pravize so tu ali tam — kakshi je toti hlapez, tota dekla — kaksha je tota pershona, jel bi dobro bilo, se s' njoj v' sakon podati — kak so se nafhi otrozi tam sadershali i. t. d.? tak ste dushni po pravizi povedati, kaj vejte, ja vi nebi lubesni blishnjega imeli, zhe to nebi poprizhati hteli. En Kristjan je ali od drugih prizhuvati dushen, gdakoli gospodfka ali gdo drugi njegovo poprizhanje potrebuje.

2. Kakshno pa more nafho prizhuvanje biti? Toto more vsigdar prava resniza biti, t. j., mi nesmemo vezh, pa ne menje povedati, kak kaj po pravizi vejmo, ino kelko je ovim potrebno snati. Ker ali od drugih kaj prizhuje, ne sme lagati, ali povedati, kaj je ne resen. To naf vuzhi Bog sam, ker je vezhna resniza, ino sato vfako lash zherti. To naf vuzhi Jesus Kristuf, ker je stesa, resniza ino shivljenje, ker je nikol ne ene lash v' svojih vustah imel.

To naš vuzhijo sv. Apofhtoli, ker so refnizo tak lubili, da so svojo shivljenje sa njo dali. To naš vuzhijo ti prvi Kristjani, ker so savolo refnize telko preganjanja, telko manter prestali. To naš vuzhi sv. pismo, kero pravi, da lashlivzi so hudizhi spodobni, ker je she našho pervo mater Evo s' lashmi na greh sapelal; (*Joh. 8.*) ino Bog sam je ja she Moisefi, ino skus njega nam vsem to sapoved dal: Ti ne smesh krive prizhe govoriti zhres tvojega blishnjega. Is tega tedaj vender vfi sposnate, da našho od drugih prizhuvanje more vfigdar prava refniza biti. Samo da imate nekaj proti rezhti.

Edni bote rekli: Zhe bom jas vfigdar tak prizhual, kak je refniza, te bom dostokrat sam sebi al' pa drugemi na shkodo. Ali moji lubi Kristjani! sposnajte samo, da nemate samo na vashe zhasne dobizhke gledati, temuzh najbolj na to, kaj sa vezhnost sgubite ali dobite. Kaj vam pomaga, zhe bi zeli svet dobili, na vashi dushi pa bi si nashkodili? (*Math. 16.*) S' edno besedo, kader smo dushni od drugih prizhuvati, te moremo povedati, kaj po pravizi vejmo.

Sapomnite si tedaj, I. Kr.! kaj sem vas dnef od prizhivanja ali svedozhenja vuzhil. Sapomnite si, da ste dushni od drugih prizhuvati, kader gospodfka ali gdo drugi vašho poprizhanje potrebuje; snati pa tudi imate, da vašho prizhuvanje vfigdar more refnizno biti. Ne gledite per tem né na vašh, né na drugih dobizhek ali sgubizhek, temuzh na vašho dushnost, ino na Jesusa ino njegove Apofhtole, ker so ne na to nikol gledezhi prizhuvati, gda ino gde je trebalo, ino ker so vfigdar prizhuvati, kaj je refniza bila. Amen.

Na Finkofhtno nedelo.

Od poslanja sv. Duha.

Ino vsi so bili s' sv. Duhom napunjeni, Djanj. Ap. 1.

Ah kaj sa eno nesgruntano lubesen ima ti lubesnivi Odrefhenik Jesus Kristuf do tega grefhnega zhlove-zhanstva! On potem kak je skus svojo bridko mant-ro ino smert ti svét bil premagal, ino nafho flaboft ne samo pekli odtergal, temuzh fhe njo na visokost svojega kralestva gorsanesel, poshle na dnefhni den sv. Duha, od kerega je svojim Apofhtolom prej d re- kel: Ino jas bom mojega Ozheta profil, ino on bo vam enega drugega Trofhtara dal. (*Joh. 14.*) Enega drugega, pa ne menfhega, kak je on, temuzh ednake visokosti, ednake nature, ino tistega bitja, kak on. O nesgruntana lubesen! Jesus poshle enega namestnika na svét, ker bi te od njega sazhete dobrote dopunil; on po- fhle sv. Duha. Kaj je sv. Duh v' tih Apofhto- lih storil, ino v' tih pervih Kristjanih, ter kaj mi imiamo storiti, da tudi v' nas pride: od tega bo moja dnefhna vekshital od sv. Augufhti- na vseta predga.

Na dnefhni den je ali sv. Duh v' te sa se per- pravlene tempelne tih Apofhtolov prifhel semdol, ne na eno obiskavanje samo, temuzh kak en Trofhtar na vfigdar. Kak eno mozno difhezho olje se je on kres Apofhtole raslil, da bi od njegove nebesko lepe sduhe po vsoj fhirokoj semli sadifhalo. Kak en shi- vozhi ogen je on prifhel v' njihove serza, da bi oni, kakti dvanajst sunzhni traki, kakti dvanajst nebeske luzhi, vso semlo rasfvétli. Ino glejte, jel se je totim dvanajst priproftim ribizhom mogla dati veksha sa- stopnost, popunomnesho snanje, moznesha serza go- rezhnost, stalnesha segurnost, kak so njo od Duha sv. dobli? Sakaj poglejmo, kak so oni bili pred po- slanjom tega nebeskega Trofhtara, kak pa potli?

Kak Jogri najprejđ Kristusa vidiĵo po tem p natnem morĵi sem priti, so od straha sakrizhali: To je en duh. (*Math. 14.*) Potem pa, kak so sv. Duha bili prijeli, so ne vezh rekli: To je en duh; temuzh: V' sazhetki je bila beseda, ino ta beseda je bila per Bogi, ino Bog je bila ta beseda — to je bila ta prava luzh, kera vsakega zhloveka presveti, kerkoli pride na sv t. (*Joh. 1.*) Eden is tih Jogrov, Tomash, prejđ rezhe: Zhe nebom v' njegovih rokah vidil snamenĵa tih zhavlov, ino nebom moĵo roko poloshil v' njegovo stran, tak nebom verjel. (*Joh. 20.*) Ali en drugi she napunĵen od navuka sv. Duha savuplivo saklizhe: To, kaj je bilo od sazhetka, kaj smo mi zhuli, kaj smo s' nashimi ozhmi vidli ino pregledali, kaj so nashke roke pokusle od besede tega shivlenĵa, to vam osnanujemo; mi osnanujemo to shivlenĵe, kero je vezhno, kero je bilo per Ozheti, ino se je nam perkasalo. (*I. Joh. 1.*) Ap. Pavl obilno nad ljen skus semdol pridozho ono visoko zhaftitost pun savupanja pravi: Zheravno smo Kristusa po mesi sposnali, ga mi sdaj vender vezh tak ne posnamo. (*II. Kor. 5.*) Sv. Peter se prejđ nezhe s' telom od Kristusa lozhti, ja on mezh potegne proti tem isdajniki ino proti shodnerom: Shtefan pa napunĵen od sv. Duha ne ishe Kristusa vezh na semli, temuzh on to boshĵo zhaft vidi v' odpertih nebesah; on ne misli hudo s' hudim povernti, temuzh on moli sa svoje preĵanĵave, ino prosi serzhnogorezh: Gospod! ne razhuni njim tega sa greh. (*Dĵanj. Ap. 7.*) Pred prihodom sv. Duha ob zhasi terplenĵa Gospodovega so edni is tih Jogrov spovujshli, drugi so skus besedo ene dekle postrasheni, ino od ene skus to trepezho serze idozhe bojezhnosti persilĵeni svojega Gospoda sataĵili. Ali po rasvezhenĵi ino okreplenĵi skus sv. Duha so mantrani ino tepeni shli veselo od strashnikov prozh: veselo, kaj so vr dni postali sa Kristusovo Ime framoto terpeti, ja oni so sdaj Kristusa ne samo s' besedoĵ sposnali, temuzh tudi s' svojim sadershanĵom, ino so poprizhali skus preliĵanje svoje kervi velikost svoje lubesni; ja oni so rekli: Terplenĵe sdajnega zhasa je ne vredno te perhodne zhafti, kera ima nad nami rasodeta biti. (*Rim. 8.*)

Pa ne samo Apofhtoli so se tak vplamenili od ognja sv. Duha, temuzh tudi sa njimi so se od njega vushgale serza tih Vernih. Tudi toti so pred rasvezhenjom sv. Duha le to zhasno fhtimali, le shelam tega mela serze ino ozhi odperli. Ali po sadoblenji sv. Duha so oni od korenike vun zelo preobernjeni le sdershanje fhtimali, né nafladnost; le bedenje, ne spanje; le siromafhtvo, ne bogastvo; sanizhozh vso zhasno fo oni le sdihavali po tem perhodnem, po oni vezhni domovini. Sa tega volo fo to teshko persadenje proti ti grefhni navadi sa najflajfho delo dershalii. Oni so lubli svoje sovrashnike, ino so dobro ftorili tem, kerii so nje zhertili, oni so ne se rasferdli nad framotoj, kero so mogli prestati, né se rashtoshli zhres krivize, kere so mogli terpeti. Ja od sv. Duha zelo navseti fo manterniki vsem navablenjam tega sveta se odpovedajozh fhli v' terplenja ino mantre, ne gledezh na grefhne fladkosti, ne na ozhinfko, ne na materinfko erbio, ne poslufhezh na vrifhanje svojih tem sapufhenji prékdanih otrok, ne na krizh svojih s' prahom poshtupanih starfhii, ne gledezh na svoje sa njih volo sdvojezhe matere, kere so si lasi popipale, ino liza rasmefarle. Od sv. Duha obdani fo oni k' nefmilnim bolezhinam ino rastesivanjam kakti k' trofhti ino plazhi hitrii. Glejte tedaj, kaj je sv. Duh storil v' Apofhtolih ino v' tih pervih Kristjanih.

Tudi mi svetkujemo ti nebesko gnadliv prihod sv. Duha. Ah tak bodmo zhifti ino prosti v' serzi ino misli, da se vredni ftorimo obifkanja ino rasvezhenja sv. Duha. Prosti bodmo od vse hudobe, sakaj v' eno hudobno dushe ne gre noter ta modrost, ino ne prebiva v' enem teli, kero je grehi podversheno. (*Modr. 1.*) Skus jeso ino prevsetnost se sv. Duha snebimo. Ah ne delajmo njemi shalosti, temuzh fkus ponishnost ino mirno potalashnost ga klizhmo k' nam, da bi v' lastinstvo vsel nafhe dushe; rasveselmo ga fkus nafhe djanja ino v' dobrem naprejduvanja, sakaj on sam fkus Preroka nam pravi: Nad kerim drugim hozhem se vstaviti, kak nad tim ponishnim ino mirnim, ino nad tem, ker ima strah pred mojimi besedami? (*Jesai. 66.*) Ozhiftmo tedaj to hisho nafhe dushe od grefhnih fhegmesene poshelnosti, od nadute presvetnosti ino smerdezhega fhtimanja; od krepéne mlazhnosti ozhiftmo njo,

ino njo oblepotmo s' timi roshami dobrega sadershanja; napunmo njo s' toj lepoj shlahtnoj sduhoj te zhistosti ino te vere, s' tim difhezhim kadilom te grivinge, s' balshamom te dobrotlivoſti, ter s' difhezhoj lubesnoj: da bo grehotnoſt is naſ pregnana, ino krepoſt gorvseta, da bo prebivaliſhe tega hudizha v' nami rasderto, ino mi v' en tempel boshji preobernjeni, v' kerem bo ſv. Duh veſelo prebival, kerega k' dokonzhanji ponishno tak proſmo:

O Bog Duh ſveti! ker ſi ti te priproſte Apofhtole tak vuzhene, tak modre, tak ſtanovitne ſtoril, ker ſi ti tim pervim Kristjanom eno takſho nesgruntano mozh dal, pridi, ah pridi tudi k' nam, daj tudi nam eno takſho mozh, ſkus kero bomo to naprejvseto teshko voſtkovanje proti tim ſovraſhnikom naſhe duſhe viteshko premagali. Ah! zhaſt bodi tebi s' Ozhetom ino Sinom na vſe vezhne zhafe. Amen.

Drugi rasdélek.

Predge na nedele.

Od perve do poslednje nedele po
Finkoshtih.

Drugi razdelok

Prebogi na nedole.

Od povero do pollehnje nebole po 1

Knjizilnik

**Na nedelo presvete Trojize ali 1. po
Finkofhtih.**

Vse tri boshje perfhone sa nafho sveli-
zhanje fkerbijo.

*Kershavajte nje v' imeni Ozheta, ino Sina,
ino svetega Duha. Math. 28.*

Dnef je najvekfhi svetek zelega leta. Po drugih svet-
kik naf najmre nafha mati zirkev opomene na gna-
de, fkrivnost ino dobrote te druge boshje perfhone
Jesusa Kristusa, kakti ob Boshizhi na njegovo naro-
jenje, na Vusem na njegovo gorstajanje, na Telovo
na noterpostavlenje sv. Altarskega Sakramenta. Dnef
pa kak na den presvete ino neraslózhne Trojize mo-
limo ino zhaftimo Boga Ozheta, Boga Sina, Boga
svetega Duha. Vfo nebo, kak je Prerok Jesaias vidil,
klizhe: Sveti, sveti, sveti je Bog nafh. (*Jesai. 6.*)
Vsa fhiroka semla se perklanja presveti Trojizi, ino
je puna njene zhafti. Ja fhe pod semloj te verne du-
fhe v' hizah se potrofhtajo s' tim savupanjem, da bo-
do fkoró presveto Trojizo v' nebesah gledale ino zha-
ftile. Ino ker is naf nebi dnef svojo serze, ozhí ino
roke gorpodignil ino rekel: Zhaft bodi Bogi Ozheti,
Sini, ino svetemi Duhi? Sakaj nesgruntana je lubesen
ino dobrota, kero nam te tri boshje perfhone fkashe-
jo, kader one vse sa nafho svelizhanje fker-
bijo, kakti v' moji dnefhni predgi pokasati hozhem,
kero sazhnem na zhaft presvetega trojnoedinega Boga.

Gdakoli pogledamo ti stvorjeni svét sevfem, kaj
je na nebi ino na semli, tak moremo v' ponishnosti
zhaftiti vsegamogozhnost ino nesgruntano lubesen Bo-
ga Ozheta, Stvarnika neba ino semle: ker je sa naf
ino sa nafhega svelizhanja volo stvoril vse rezhí; ker,
kader v' sv. písmi s' zhlovekom govori, to sa nafhe-
ga svelizhanja volo stori; ker, kader temi zhloveki
postave ali sapovedi dá, nje sa nafhega svelizhanja
volo dá; ker, kader temi zhloveki dá svoj shegen,

njemi ga dá sa nafhega svelizhanja volo; kader nam hude dné pofhle, nje nam pofhle sa nafhega svelizhanja volo. Ja, kajkoli Bog stori, to on stori sa nafhega svelizhanja volo. Vse drugo ima per njem le málo vrednost. On is neba dol vidi, kak se tim pravizhnim ino poboshnim hudo godi, on vidi, kak si v' svojih nadlogah sdihavajo ino se jozhejo, on vidi, kelko morejo terpeti: ali on njih ne réfhi njihovih nadlog, on njim ne dá bogastva ino dobrih dnov, sa tega volo, da on vfo posvetno blago ino kakkoli dobre dni sa premalo plazhilo dershi, kaj bi s' tem njih saflushenja plazhal; to vezhno svelizhanje njim hozhe dati, le toto je eno njihovim delam te zhednosti ino poboshnosti permerjeno plazhilo. On pa tudi 's neba dol vidi, kak temi gresniki vse po srezhi grê, kak ima vsega sadofti, ino prav dobre dni: ali on njemi nizh ne vseme, sato da bi to premala kafhtiga bila; to vezhno svelizhanje njemi vseme, ino da njemi toto vseme, tak njemi vse vseme. Le to vezhno svelizhanje je tista dobrota, kero je Bog tim pravizhnim ino poboshnim sa plazhilo odlozhil, ino le vezhnega svelizhanja fkratenje je tista kafhtiga, kero je on gresnikom perpravil. — Bog Ozha je ali ti svet ino naf sa nafhega svelizhanja volo stvoril, ino vse, kajkoli stori, to vse sa nafhega svelizhanja volo stori. Bog Ozha ali fkerbí sa nafho vezhno svelizhanje.

Poglejmo pa fhe na Boga Sina, ker is neba semdol na semlo pride, ker sam telko stori sa nafho vezhno svelizhanje. Bog Ozha srezhe samo eno besédo, ino she je zeli svet to; on le srezhe eno besedo, ino she je semla s' svetloboj obdana, she so vse svésde na firmamenti, she funze dá svojo svetlobo in toploto: Bog Sin pa ne isrezhe samo eno besedo, on moli, on se posti, on bedeje, on prenese siromafhtvo, sanizhavanje, preganjanje, ino eno teshavno persadenje zelih trinotridefet lét; ja sa nafho svelizhanje on svojo pofhtenje, svojo kerv ino shivljenje ta dá. Ah kelko je ali nafho svelizhanje vredno! Glejte tedaj, kak Bog Sin sa nafho svelizhanje fkerbí.

Poglejmo pa fhe, kaj Bog sveti Duh sa nafho svelizhanje stori: kaj on stori sa te pravizhne, kaj sa gresnike. Sakaj on svojim Isvolenim pofhle telko nebeskih rasvezhenjih, fkus kere njim pokashe njihove blodnje ino pregrehe, njihove nevarnosti: sakaj

on to stori? Sa njihovega svelizhanja volo. Sakaj on v' njihovih serzah vushge eno taksho lubesen, kera vse grefhne shele premaga: sakaj on to stori? Sa njihovega svelizhanja volo. Kaj pa she le Duh sveti sa grefhnike stori? Odkod pride, da je našo serze po doperneshenem grefhnem djanji tak nemirno ino postrafheno? Odkod to grisezho sponafhanje te véfti? Zhigava roka temi grefhniki sploh bodezho ternje na steso mezhe? Ti, o sveti Duh! vse to storish, ker ti, kak sv. pismo od tebe pravi, si sdihavash, ino si shalosten zhres grefhnike, ker sami v' pogublenje grejo. Taksho skerb ima Bog sv. Duh sa našo svelizhanje.

Glejte sato, ino preshtimajte, kak nam sama sv. Trojiza dá sposnati, kaj je našo vezhno svelizhanje vredno. Glejte na Boga Ozheta, našega Stvarnika, ker vse stori sa našega svelizhanja volo; na Boga Sina, našega Odreshenika, ker sa našo svelizhanje dá svoje kerv ino shivljenje; na Boga sv. Duha, našega Posvetnika, ker si sa našo svelizhanje telko persadene. Ja ker se od same sv. Trojize nebo navuzhil, vrednost svojega svelizhanja sposnati, tifti nje nigdar nebode sposnal. Ah nepreseshen, vse zhafti ino molitvanja najvredneshi trojnoedini Bog! Ah nesgruntana modrost, mogozhnost ino dobrota! Ah nesapopadliva velikost vseh popunomnostih! Bodi taushentkrat zhaftit ino hvallen Bog Ozha, Sin, ino Duh sveti! Na te, trojnoedini Bog, mi verjemo, na te mi savupamo, tebe mi is serza lubimo, ino te hozhemo lubiti na vse veke. Amen.

Na 2. nedelo po Finkofhtih.

Od našega na nebesko gostovanje povablenja ino sgovarjanja.

Ino on je poslal svojega hlapza tim povablenim pravit, da naj pridejo, je she vse perpravleno; oni pa so se eden sa drugim sazheli isgovarjati. Luk. 14.

To so bili eni neposhteni gostje, ki so na tak prijatelno povablenje ne hteli na gostovanje iti, ino so

s' prasnimi besedami se sgovarjali, zhe ravno so vedli, da je veliko perpravlanje bilo. Ali ravno toti v' dnefnem Evangelji na gostovanje povableni nesahvalni ino neposhteni gostje smo mi Kristjani. Nam je Sin boshji eno velko, eno vezhno gostovanje v' nebesah perpravil. On je sa tega volo v' nebo shel, nam enega mesta ali kraja perpravlat. (*Joh. 14.*) On nas lepo prijatelno na toto gostovanje vabi; mi pa se odpovemo, ino s' merslim serzom se sgovarjamo, da le nezhemo priti. S' ednoj besedo: nam je pazh to posvetno lubisho ino dragsho, kak to vezhno. Ah gdo bi to verjel, kaj bi mi Kristjani takshni bili? Je pa vender temi tak. Jas bom v' moji dnefni predgi pokasal: 1. Kak nas Bog s' najvekfhoj lubesnoj na to nebesko gostovanje povabi; 2. kak se mi totemi povablenji odpovemo.

1. Jas vam eno kralestvo perpravim, kak je meni moj Ozha eno perpravil, da bote vi per moji misi v' mojem kralestvi jeli ino pili, je Kristuf sam rekel. (*Luk. 22.*) Toto jesti ino piti je pa ne tak po naturalfko sastopiti, kak Turki verjejo ino vuzhijo, da v' nebesah najbolshe jestvine imajo, ino se v' samem mléki ino roshni vodi koplejo, da v' najlepshih s' dragimi grolzami ino s' shlahtnimi kamni oblepotenih kralevfkih hishah prebivajo, sploh mladi ostanejo, ino tih telovnih lushtov povoli vshivati imajo. O tak nas Kristuf ne vuzhi, temuzh to, kaj on od tega nebeskega gostovanja pravi, je le v' eni perspodobi rezhenno, ino pomeni to velko veselje, kero bomo tam vshivali gledezhi Boga od oblizhja do oblizhja, imajozhi njega ino njegovo lubesen.

Na toto gostovanje v' nebesah smo vsi povableni, ti pravizhni ino poboshni, pa tudi greshniki, zhe sebe vredne storijo. Temi pravizhnemi Bog rezhe: Ti dober ino svesti hlapez, pojdi noter v' to veselje tvojega Gospoda; (*Math. 25.*) povernjenemi greshniki pa pravi: Veselte se s' menom, jas sem mojo sgubleno ovzhizo she najshel. (*Luk. 15.*) O kelko si on sadene, da bi nas na to nebesko gostovanje dobil! On nam ponuja sv. Sakramente; on nas daruje s' neskonzhnimi saflushenjami svojega terplenja ino smerti; on nas shpisha s' svojim mesom, ino nam dá svoje kervi piti; on nam podéli veliko gnad; on nas pusti povabti

skus njegove noterdavanja ino opominjanja te vésti, skus predgare ino spovednike. Ja on naf po sili ta vlezhe skus vse forte krishe ino nadloge. Ali kak nesahvalni ino neposhteni smo mi, zhe toto povablenje samudimo, ali se zelo odpovemo. Pa je njih vender veliko, kerí, zhe ne s' besedoj, tak s' djanjom rezhejo: Jas nemorem priti.

2. Bog je vse ludi v' starem Testamenti skus Preroke, v' novem skus svojega lastnega Sina, na to nebesko gostovanje povabil, ino o kak grobi ino nesahvalni so vsi tisti, kerí nezhejo iti. Jas vam toto grobianško nasahvalnost v' eni perspodobi hozhem prav sastopno storiti. En ozha ima enega sina. Toti je per Turki vjet, s' ketnami obloshen v' eni smerdezhi temni jezhi sedi. Njegov ozha je to svedil. Njegovo ozhinsko serze nema mira, on vse to bolshhe odá, kaj ima, da bi shel, ino svojega vjetega sina si vanreshil. On se podá na ti dalni pot, ino more taushent neperloshnostih ino nevarnostih prestati. Sdaj on pride v' to Turško semlo ino k' tim sidinam, gde je njegov sin vjet. Turki ga sbijejo ino ga nashenejo, on pa to vse terpi, ino le profi, da bi ga k' njegovem fini pustili, on rezhe, da ima veliko dnarjov per sebi, da bi ga vunkupil. On dnarje saloshi, ino dobí dopushenje, k' svojem fini iti. Ah kakshega najde! Ali to veselje, da bo ga sdaj s' sobom domo vsel, njemi ne pusti njegovo nadlogo preshtimavati, on ga obine, pomozhezh njega s' vrozhimi sosami, ino rezhe k' njemi: Bodi taushentkrat posdravlen, moj lubi sin! Ah kaj sa en dalni ino teshavni pot sem jas sa tvojo volo storil, kelko framote ino bitja sem tu prestal, ali ti si meni lubi, sato sem vse to rad prestal. Sdaj le pojdi s' menom, jezha bo sdaj odperta, ino ketne ti dolysete, jas sem she dnarje sa te saloshil; le pojdi, moj lubi sin, moj trofht, moja veselje, moj erb! Pojdi, tvoja mati she teshko zhaka na te, tvoji brati ino sestre se te veselijo, zela shlahta bi te she rada vidla, eno velko gostovanje je sa te perpravleno.

Zhe bi sdaj te toti sin rekel: Ozha, jas sem ne po vas poshilal, ite le nasaj domo, jas ne grem s' vami, meni je tu nizh ne, jas ne shelim vunpriti, jas sem sdaj she temi vsemi navajen. Meni tu sdaj she nizh ne smerdí, jas pazh ne grem s' vami. Kaj ste sa moja volo spredali, ino telko dnarjov sa me salo-

shili, ste si sami krivi, sakaj ste to storili? Zhe se mati doma sa me jozhejo, kaj je meni sa to? Kaj je meni sa moje brate ino sestre, kaj sa shlahto? Jas ostanem tu, ino ne shelim nikol vezh v' svojo domovino priti, le sami ite domo. — O kaj je to? Jel se more en neposhtenéshti, en nesahvalneshti, en nespodobneshti sin najti, kak je toti?

Ali glejte, to je le ena perspodoba bila. Ino ah kelko njih je, kí ravno tak storijo! Ja veliko je tistih, kí se proti Jesusi ravno tak napravijo, kak toti sin proti svojemi ozheti. Kristus je najmre ti dalni pot storil's neba dol na semlo, je nesgruntano velke teshave prestal, ino je sam svojo predrago shivljenje saloshil, da bi nas is te nesmilne jezhe tega hudega sovrashnika vunkupil. Ali ah kelkim je vso njegovo terplenje ino njegova bridka smert sa nizh, kelkim je on svojo kerv sabstoju prelil! Kelko njih je, kí se na to nebesko domovino namer ne smislijo, ino kader so na to nebesko gostuvanje povableni, rezhe eden: Jas sem se oshenil, v' sakonskem stani je veliko skerbi, veliko dela, jas ne vtegnem tak dugo predge poslushati, ino she per drugih opravilah te poboshnosti biti, se néki den skoro ne vtegnem prekrishti, jas pazh nemrem — naj bom sagovorjen. En drugi rezhe: Jas sem si grunt kupil, meni je ne mogozhe veliko Boga moliti, sakaj jas imam veliko ludi na skerbi, vsakshi hozhe to svoje imeti, gospodski pa tak nemoremo nikol sadofti dati, s' ednoj besedo, jas morem hlapze ino dekle, ter druge delavze k' deli ravnati, pa she sam od ranega jutra ino noter do temne vezheri prav ostro delati — jas pazh nemrem priti, naj bom sagovorjen. En tretji rezhe: Jas sem vole kupil, jas imam veliko shivine, per toti more vse ob pravem zhasi ino po redi opravleno biti, zhe te vzhasi flushbo boshjo samudimo, naj bom sa to jas sagovorjen. En fhrteti rezhe: Jas grem po moji kupzhii v' nedelo ino v' svetek, v' delavnik nemam zhafa, naj bom sagovorjen. Tak se eden sa drugim isgovarjajo, da pazh le to zhasno shivljenje, le to zhasno blago lubijo, ino so ti sasmradjeni jezhi tega hudega sovrashnika ino njegovim ketnam she tak navajeni, da rajshi hozhejo v' toti jezhi ostati, kak bi se pustili vunpelati. Ino tak bo se nad njimi spuniti moglo, kaj ti evangelski hishnik pravi, da

nibeden is tih povablenih nebo njegovega gostovanja kofhtal.

Ah k' serzi tedaj vsemete, kaj Kristuf pravi: Ishte najprejd kralestvo boshjo, ino njega pravizo; (*Math. 6.*) sapomnite si, kaj Ap. Pavl pravi: Zhaf je kratek, ino kaj prek oftane, je, da ti, ker ti svet vshivajo, ga majo vshivati, kak da ga nebi vshivali; (*I. Korint. 7.*) sakaj podoba tega sveta prejde. Vshivajte tedaj to zhafno, pa le tak, da bote to vezhno najbolj sheleli. Zhe vam je to posvetno lubo, tak vam vafha dusha fhe veliko lubisha more biti, sakaj to posvetno je le na en zhaf vafho, potem drugim v' roke pride, dusha pa fhe po smerti vafha oftane. Ah premislite, da samo edno dusho imate, zhe je tedaj tota sgublena, tak je vse sgubleno. Vi imate dve oki, dve vuhi, dve roke; je edno oko, edno vuh, edna roka prozh, tak fhe edno imate: dusho pa imate le samo edno, bodite si tedaj v' fkerbi, da nje ne sgubite.

Da naf ali Bog tak prijatelno na to nebesko gostovanje vabi, tak se ne sgovarjajmo, ne odpovedajmo se, toto lubesnivo povablenje sa najvekshe dobroto, sa najvekshe zhast gorvseti. Ja, o lubesnivi Jesus! mi sposnamo, da le ti si fkus tvojo bridko mantro, ino shpotlivo smert tega krisha nam perpravil to nebesko gostovanje, na kero naf lubesnivo vabish; mi smo perpravleni iti: samo sa edno te profimo: podeli nam tvojo gnado, da bomo s' totim gostovanskim oblazhilom obdani tudi vredni na tvojo nebesko gostovanje priti. Amen.

Na 3. nedelo po Finkofhtih.

Od savupanja na milost boshjo.

Jas vam povem, da bo veksho veselje v' nebesah nad enim greshnikom, ker pokoro stori, kak nad devetnodevetdesetimi pravizhnimi, ker pokore ne potrebujejo. Luk. 15.

Jas gledam okol ino okoli po zirkvi, pa nemrem sagledati tistega zhloveka, kerega bi rad vidil, nem-

rem najti tistega, ker bi pres greha bil, ino nebi pokore potrebuval; sakaj zhe ravno vam nemorem v' serze viditi, tak mi moja lastna svednost, ino sv. pis-mo pravi, da ne na semli enega samega, ker nizh nebi pregreshil. Sami gresniki ali smo, kaj nas je koli na semli — ah shalostna, ah jozha vredno pre-misshenje! kak bo s' nami? — O lubesnivi glas, ke-rega is dnefnega Evangelja sazhujem! Jesus je nasz pastir, ker sa nami v' hosto tih grehov sablodjenimi ovzhizami gre po ternji ino kamenji, po bregeh ino grabah, po jamah ino prepadih tak dugo, da nas naj-de, ino kader nas je najshel, nas lubesnivo permarnya nasaj iti v' njegovo ovzharnizo. O tak ne smo sa-versheni, ne sapusheni, sam Sin boshji nas ishe, ino nas s' veseljom gorvseme. O sladki trosht, o lubes-nivo oblehkotenje serza! Savupati tedaj imamo na milost boshjo, ino od tega hozhem dnef k' vam govoriti. Rasveselte se, ali — kaj bom od sa-vupanja na milost boshjo povedal, na to dobro pasite.

Kader dnef od savupanja na milost boshjo hozhem k' vam govoriti, tak vam morem najprejd po-vedati, da to, od zhesa dnef govorim, se tistih nizh ne dotizhe, ker pobolszhanje ino spokorjenje do sad-ne vure odlagajo, ino samo te pres grivinge, pres pokore s' eno samo persiljeno spovedjo hozhejo vse popraviti, kaj so v' svojem nesnano gresnem ino hu-dobnem shivlenji sakrivili: o totim je mali trosht obe-zhani, sakaj, zhe ravno je en kre krishanega Jesusa visezhi rasbojnik na svojo posledno vuro gnado bosh-jo sadobil, tak nam sv. Hieronimus pravi, da is sto-taushent ludi, ker pobolszhanje shivlenja do visoke starosti ali do smerti odlagajo, kumaj en sam odpu-shenje grehov ino vezhno svelizhaje sadobi, da najm-re tisti, ker v' svojem shivlenji vsej gnade boshje savershe, ino svojega Boga ino Stvarnika prevsetno rasshali, si ne saflushi nibene gnade, nibenega smi-lenja. — Jas ali dnef le k' tistim govorim, kere serzh-no grivajo njihovi grehi, ino njim je prava resnizh-na vola sa svoje grehe tudi pravo resnizhno pokoro storiti. Totim to gvishno savupanje dam, da imajo odpushenje svojih grehov savupati, zhe bi ravno bili veliko sagreshli. Sakaj Bog sam pravi skus Preroka Miheasa: On bo vse nashe hudobnosti prozh vsel,

ino vse nafhe grehe v' globozhino tega morja vergel. (*Mihea. 7.*) Ino skus Preroka Ezehiela: Zhe ti hudobni pokoro stori, ino se poverne od vseh grehov, kaj njih je storil; tak na njegove velike pregrehe namer nebom vezh smislil. (*Ezeh. 33.*) Kaj pa Kristus sam skus to perpovést od sgublene ovzhize, od sgublenega dnarja, od sgublenega fina dá na snanje? Kaj drugo, kak to, kak lubesnivo ino s' veseljom Bog gorvseme v'lakega gresnika, ker pokoro dela ino se poverne.

Zhe ste tedaj ravno veliko pregreshli, tak le imate savupati, da bodo vam vashi grehi vsi odpusheni, savolo svoje dobrotlivosti ino savolo saflushenj Kristusovih bode vam Bog vse odpustil. Sakaj to je Bog she velikokrat pokasal nad ludmi, ker so veliko ino veliko sagreshli. Israelitanzi so velikokrat proti svoji Bogi sagreshli, ja zelo savergli ga so, ino so krive boge zhasili, ino Bog je njim to vse odpustil, kakhitro so se bili k' njemi povernili. Ninivetanzom je sa njihovih mnogih grehov volo skus Preroka Jonasa pustil osnaniti, da samo 40 dni she imajo odlog, te pa bodo sred svojim mestom vkonzhani. Ali da so se k' njemi povernili ino pokoro storili, je njim vse odpustil, ino je njih ne s' tim poprétenim vkonzhanjom kashtigal. Kral David, kral Ahab, kral Manases so bili možno pregreshli: ali da so svoje grehe sposnali, nje sgrivali, ino pokoro storili, njim je Bog vse odpustil. Ap. Peter, Magdalena, Zaheuf so možno sagreshli, ali da so se k' Bogi povernili, ino te storjene krivize obilno popravili, je on njim vse odpustil. Augushtin, Bavo, Luzian, Marzian, Maria Egiptofka, Margeta Kortona, ino taushent drugi so bili možno veliko sagreshli; ali da so se k' Bogi nasaj povernili, ino sa svoje hudobnosti veliko pokore storili, je on njim vse odpustil, ino nje sa svoje Isvolene v' nebo gorvsel.

Ker tedaj pravo resnizhno pokoro dela, tisti naj ne dvoji nad odpushenjom svojih kakkoli velkih grehov. Vam sa tega volo ne treba iti v' pushavo, ino tam v' menkanji jestvine ino oblezha, v' neprehejanem jozhi svoje dni dopernești, kak so storili ti prejdi rezheni Svetniki ino Svetize, ne, vi se tak dostikrat snajdete v' ti pushavi veliko revnih nadlog, v' toti pushavi objozhte vashe grehe, ker so dostikrat

srok vafhij hudih pergodenj, tote objozhte, ter stor-te pravo resnizhno pokoro, ino snati imate, da vam Bog sam skus Preroka Jesaiasa puſti povedati: Ako bi vafhi grehi bili erdezhi kak ſhkerlat, tak imajo beli poſtati kak ſneg. (*Jesai. 1.*) Ali jas ſem rekel: Pravo resnizhno pokoro morete delati, ne tak, kak njo vi svekſhima delate, kaj po ſpovedi oſtanete vu vafhij greſhnih navadah, ino ſe nasaj ſpodate vu vaſhe greſhne perloſhnoſti, kaj ne povernete luzko blago, ne popravite, kaj ſte komi naſhkodili. Takſha pokora je ne niſhha pokora, ſato, da nega pobolſhanja. Gde je pravo pobolſhanje, tam je prava pokora, gde je pa prava pokora, tam je gvifhno odpuſhenje grehov, gde je pa odpuſhenje grehov, tam je vezhno svelizhanje gvifhno.

O tak bodi taushentkrat hvalen, lubesnivi naſh Jeſuf! ker ti naſ ſgublene ovzhize iſheſh tak dugo, da naſ najdeſh. O kak neſpametni ino neſahvalni bi mi mogli biti, zhe bi ſhe duſhe ti oſtudni greh lubili, tebe pa ſavergli, ki ſi tak lubesnivi. Ah ne vezh greha, ne; le tebe, miloſtiven Jeſuf, odsdaj hozhemo lubiti, doklam prideſh, ino naſ vſemeſh na tvoje plezha, ino naſ neſeſh k' zhredi tvojih Iſvolenih. Amen.

Na 4. nedelo po Finkoſhtih.

V' imeni boſhjem moremo delati.

Na tvojo beſedo hozhem mreſho raspreſtreti.
Luk. 5.

Da vſakſha ſtvar, od najvekſhe ino do najmenſhe, dela ino opravla to, kaj od ſvojega Stvarnika ima naprejdano, tak je zhlovek, ti najpreſhtimanefhi med vſemi ſtvarmi, gvifhno ne ſa to na ſvétu, ka bi pres dela bil. Ravno on je ja takſhe mozhi téla ino duſhe od Boga ſadobil, kakſhij nibena druga ſtvar nema. Vſakſhi zhlovek je ali duſhen delati, ino nibeden ſi naj ne miſli, da ſna pres dela biti, ino od perprav-

ka drugih ludi shiveti. Mi Kristjani ne potrebujemo she le previshanja od tega, mi moremo she previshani biti, da je delati naša dushnost. Ali eno drugo se bara, najprej: kak moremo delati? To naš pa Simon Peter v' dnešnem Evangelji vuzhi, ker k' Jesusi reže: Mi smo resen vso nozh delali, pa nizeh dobli, ali na tvojo besedo, v' tvojem imeni, hozhem le mresho vunprestreti. V' imeni boshjem ali moremo delati. Od tega dneš hozhem govoriti, ino hozhem pokasati: 1. Kaj se pravi, v' imeni boshjem delati; 2. sakaj moremo v' imeni boshjem delati.

1. Kaj se pravi v' imeni boshjem delati? Zhe vi per sazhetki vašhega dela rezhete: Bog nam pomagaj; ali „v' imeni boshjem“: tak je to ena lepa beseda, en lep sazhetek; to se pa she ne pravi v' imeni boshjem delati. V' imeni boshjem delati se pravi: sato delati, ta Bog hozhe, da delamo, ino tak delamo, kak Bog hozhe imeti. Da Bog hozhe, ka bi delali, to lahko sposnamo is tega, da nam je telko mozhi téla ino dushe dal; to tudi lahko sposnamo is tega, da vsakšha stvar nekaj dela. Bog je sato she temi pervemi zhloveki rekel: Ti imash s' delom si tvoj kruh perpravlati vse tvoje shive dni. (*I. Mojs. 3.*) Job pravi: Kak ptiza sa létanje, tak je zhlovek sa delo rojen. (*Job. 5.*) V' ti perspodobi od talentov je tudi Jesus ozhitno na snanje dal, da smo dushni delati. (*Math. 25.*) Ino Ap. Pavl pravi: Bratje! mi vaš profimo, da se pomojate, mirno shiveti, da se vašhega opravila dershte, ino da delate s' vašhimi rokami. (*I. Tefal. 4.*) Bog ali hozhe, da bi delali. Ino zhe tedaj našho delo sato delamo, da Bog tak hozhe imeti, te v' imeni boshjem delamo. — Zhe ste te dosdaj sato delali, da vam je vašho delo dober dobizhek noter verglo, tisto delo pa pustili, per kerem je ne dobizhka bilo, te ste ne v' imeni boshjem delali: ino kelko je takšhah delavzov, kelko takšhe drushine, ker to naprejdano delo le te prav vurno ino dobro opravijo, kader se njim kaj posebnega obezha; kelko je takšhah meshterskih, ker le tisto delo najprejd v' roke vsemi, sa kero najvezh dobijo, zhe je ravno sa drugo dosti bol fila; kelko je takšhah staršhah, kí svojim otrokom ne pustijo v' sholo

iti, da eno delo naprejimajo, is kerega hozhejo velki hafek vseti. — Je she refen, da zhlovek more sato delati, ka bi imel kaj shiveti, ali zelo famo sa tega volo delati je v' imeni svojega lampa, ne v' imeni boshjem delati. Ne gledajte tedaj per vas hem deli famo na zhasni dobizhek, temuzh delajte najbol sato, da Bog hozhe imeti, ka bi delali, te bote v' imeni boshjem delali.

V' imeni boshjem delati se drugizh pravi tudi tak delati, kak Bog hozhe imeti. Bog hozhe, da vas ho delo zelo ino prav svesto opravite, ne famo na pol ino kakbodi, kak neki delavzi, neka drushina delajo, kader gospodara ali gospodinje ne poleg. Toti ne premislijo, da Bog njihovo delo vidi, zhe gospodar ali gospodinja ne. Vi morete vas ho delo s' veseljom radi opraviti, né s' mermranjom sazheti, s' kletvizoj delati ino tak delo dokonzhati, kakti neki snajo. Vi morete Bogi prék puftiti, kakshni hafek bote 's vashega dela imeli, ino nje ne sato poverzhi, da vidite, kaj nebo velkega hafka, ne, temuzh: Na tvoje besedo, morete rezhti, hozhem toto delo she pa le opraviti. — To se te pravi v' imeni boshjem delati, kader najmre sato delate, da Bog hozhe, ka bi delali, ino tak delate, kak Bog hozhe imeti.

2. Sakaj moremo v' imeni boshjem delati? Sato, da Bog tak hozhe imeti. Jesus, ker je najbol vedil, kaj je boshja vola, je to velko delo prav v' boshjem imeni opravil. On je rekel: Jas sem sa tega volo na svét prifhel, da bi to storil, kaj je meni moj Ozha sapovedal. Njegovo delo je ali bilo, volo svojega nebeskega Ozheta storiti. Ino sa tega volo je on telko storil, pa je ne ifkal nibenega zhasnega dobizhka, fkril se je, kader so ga sa krala hteli postaviti: (*Joh. 6.*) sanizhavanje, obframovanje, to bridko mantro ino smert je imel sa to nesgruntano dobrotlivo opravilo tega odreshenja. On je svojo delo zelo opravil, on je na krishi vifesh rekel: Opravleno je. (*Joh. 9.*) On je svojo delo rad delal, on je rekel: To je moja veselje, moja shpisha, volo mojega Ozheta storiti, ker je mene poslal, da bi njegovo delo opravil. (*Joh. 4.*) On je per svojem deli se svoji nebeskemi Ozheti prékdal, ino je nikol ne mermral, zhe je ravno per veliko ludih nizh ne opravil.

Jesuf je ali prav v' imeni boshjem delal — ino tak tudi mi moremo delati.

V' imeni boshjem moremo drugizh sato delati, da drugazh sa nafho delo nemamo na ovem sveti nibenega plazhila. Jesuf od Farisearov pravi, da od njihovih mnogih molitvih, od njihovih ostrih postov, od njihovega obilno vbogeime darovanja nebodo nibenega plazhila na ovem sveti imeli, sato da vse to storijo sa ludi volo, ne sa Boga volo.

V' imeni boshjem moremo tretjizh sato delati, da si tak nafho delo polehkotimo. Vse, kaj is lubesni proti Bogi delamo, naf lahko stane, da bi drugazh kakkoli teshko bilo, ino tudi prejd ne popustimo, doklam je ne opravleno.

V' imeni boshjem moremo shtertizh sato delati, da le te se nam dobro sdi, ino smo dobre vole, kader smo nafho delo v' imeni boshjem opravili. Jesuf je sadovolen snal is tega sveta iti, da je vse opravil, kaj ino kak je njegov Ozha nebeski htel imeti. Tak si tudi mi le te s' mirnim serzom vezher snamo dollezhti, zhe vejmo, da smo skus den to storili, kaj ino kak Bog imeti hozhe; nemiren ino v' strahi pa more tifti spat iti, ker vej, da je svojo delo ne opravil, ali ne telko opravil, kak bi bil snal opraviti, ali je s' mermranjom ino kletvizoj, al' pa samo sa zhafnega dobizhka volo delal.

Lubi Kristjani! delajte tedaj vasfo delo v'feli v' imeni boshjem tak, kak nje svekshima v' imeni boshjem sazhnete; delajte sato, da Bog hozhe, da bi delali; delajte tak, kak Bog hozhe, opravte najmre vasfo delo zelo, opravte nje radi, ino se per njem boshji voli prek dajte: te bote volo boshjo storili, bote per Bogi saflushenje imeli, bote vasfo delo lahko opravli, ino se vam bo po opravlenem deli dobro sdelo. Te bote se tudi shegna boshjega per vasfem deli trofhtati imeli, kakti je Simon Peter poshegnan bil, kaj je v' imeni boshjem delal. Ja na sodni den bode Jesuf k' vam rekel: Pojdite noter, vi svesti hlapzi ino dekle! v' to veselje vashega Gospoda. Amen.

Na 5. nedelo po Finkofhtih.

Od serditoſti.

Pojdi, ino pomiri ſe s' bratom tvojim, Math. 5.

Da je Kristuf vedil, kak ſo Fariseari ino Piſmoſnanzi le ſamo hude djanja ſa greh derſhali, hudih poſhelenj pa ne, tak njim je vezhkrat to naprejsnaſhal, kakti dneſhni Evangelium poprizha, v' kerem Jeſuf Farisearom ino Piſmoſnanzom ti krivi navuk od jeſe, ſanizhavanja, zhertenja, ſerda, ſvaje, kletviſe, s' ednoj beſedoſi od ſerditoſti pravi: Vi ſte vu vaſhah ſholah doſtikrat zhuli, da je vmarjanje ali vbitje prepovédano, ino more oſtro kaſhtigano biti; jaſ vam pa povém, da je ne ſamo vmorjenje pod oſtroj kaſhtigoj, temuzh tudi tiſti, ker ſe na ſvojega bliſhnjega ſerdi, je kaſhtige vreden. Velka ino dugo terpezha jeſa ali ſerd je tedaj velki greh. Od ſerditoſti ſato hozhem dneſ k' vam govoriti, ino pokasati, kaj ſa en velki greh je ſerditoſt.

Da ſe ti ſerdiſi od velikosti greha te ſerditoſti previſha, tak naj premiſli, kaj je ſerditoſt, zhe gleda na Boga, na ſvojega bliſhnjega, ino na ſam ſe.

Gledezh na Boga ti ſerdiſi naj premiſli, kakſhe dobrote ſo njemi od njega oblublene, zhe ſe ne ſerdiſi; pa tudi naj ne poſabi, kakſhe kaſhtige njemi naprejštojijo, zhe ſe ſerditoſti ne ſderſhi. Ker ſvojemi bliſhnjemi odpuſti, ino ſe na njega ne ſerdi, tiſtemi je vekſha plazha obezhana, kak tim vbogim v' duhi, vekſha, kak tim dobrotlivim ino krotkim, vekſha, kak tim, ker ſe jozhejo ino preganjanje terpijo, ſa kaj tiſtemi ſe povej, da bo otrok Ozheta nebeſkega, ker ſvojo ſunze puſti ſijati zhres dobre ino hudobne, ino ker deſha da tim pravizhnim ino nepravizhnim. O kaj ſa ena zhaſt, kaj ſa ena viſokost! Poſta- vim, pravi ſv. Kriſoſtomuſ, da bi enemi Neverniki gdo rekel: Ti boſh ſa zefarovega ſina ſpoſnan, ino k' zefarſki viſokosti podignjen; ti boſh takſho zhaſt prijel, s' kakſhno ſo najviſhiſhi troni obdani, zhe

bosh ti tak, kak zesar, sam sebe premagal, ino od tega naprejvsetega napezhenja odstopil. Nebi le on kprizhi to storil? Ino glej, ti serditi! ti bosh en lubesnivi otrok boshji, ti bosh, kak Jesus, Sin boshji, na en nebeski tron podignjen, zhe tvojemi blishnjemi odpustitih. Ah jel moresh she dushe jeso imeti? Zhe pa she le v' tvoji jesi ostanesh, ino na nibeno visho ne odstopish od tega naprejvsetja, tvojo jeso nad tvojega brata vunspustiti, tak le spuni tvojo nesmilno naprejvsetje, pa tudi s' strahom zhuj, s' kakshnoj kashtigoj se ti Bog grosi ali preti.

Kristus v' dnefnem Evangelji pravi, da ker na svojega blishnjega jeso ima, ino ga v' jesi kune, ali zhe ga zelo sa norza ima, ino njemi vso dobro dolrezhe, je vezhne kashtige vreden, si saflushi v' peklenfki ogen vershen biti. Ah podaj se v' mishlenji ta v' ti kraj vezhne teshave, vezhnega ognja, v' to vezhno jezho, v' ti kraj vezhne teme, vezhnega sdvojenja, podaj se tá; o kak hitro bosh ti od tvojega naprejvsetega napezhenja, od tvoje gorezhe jese odstopil, ino s' dobrim serzom rekel: Odpusti nam nashe duge, kak mi odpuštimo nashim dushnikom!

Gledezh na svojega blishnega naj ti serditi premisli, kakshno pohujshanje on drugim, lastno tim svojim dá, ker se po njem navadijo, sploh v' sovrash-tvi, sploh v' svaji biti; kelkokrat en takshni perloshnost dá, da se veliko od njega govori, pa nizh dobrega; kakshno framoto on dela tem Kerfhanstvi, ker ro naf vuzhi, is serza odpuštiti nashim sovrashnikom. Zhe pa svojo jeso vej premagati, ino svojemi blishnjemi odpušti, kakshno lepo ime si te spravi, kakshne hvale si saflushi! Ino kelko she le per svojem sovrashniki s' tem opravi! Kader je David Sauli se k' nogam dolvergel, ino ga sa prijatelstvo poprofil, je 's to tega strashnega leva na enkrat postala ena krotka ovzhiza. Saul, ker je prejd Davida tak mozno prega-njal, je sdaj na jozh genjen, ino rezhe k' Davidi: Kaj, ti moj sin si tó, ti en tak pravizhen zhlovek pred nogami enega tak hudobnega krala! O od tote-ga dneva bode moja serzhna lubesen tebi plazhilo sa tvojo tak shlahtno serze, ino kader ti dam mojo serze, ti hozhem tudi mojo krono prékdati. Ti bi bil snal mene vbiti, moj sin! tvoji zhednosti imam sahyalti, da she shivim. Tak je Saul govoril s' Davidom;

ino tak bo vsakshi govoril, keremi odpustite. Ja, moji Kristjani! s' tem vi snate serze vashega sovrashnika tak geniti, da bo on she na ti posledni sodbi k' boshjem sodniki rekel: Ja, ja, to je tisti milostiven zhlovek, ki je nad menom se rasjesil, pa mi je hitro odpustil.

Gledezh sadnizh na sam se naj ti serditi premisli, kaj bode imel sa to, kaj svojemi blishnjemi tak napezhe? Mersenje, supernost, grisenje te vesti, nizh drugo. Mersenje, sakaj skus to sam sebe she dosti nefrezhneshega stori. Supernost, sakaj zhe ravno svojemi sovrashniki napezhe, njemi vender on tudi sna she vse hujshe sadévati, ino tak njujna jesa rase, ino je sa obá hujsho. Grisenje te vésti, sakaj zhe ravno svojo ostudno shelo nafiti, bo ga vender potli serze bolelo, kaj je storil, ino njegova vést bode njemi glasno pravla: Ti, zhe se sdaj smislish na nebefa, koga imash tam? Boga, tvojega Gospoda, ker ti she naprej pusti povedati, da zhres te nesmilezhne pride ena sodba pres smilenja. Zhe se smislish na Jesusa, tvojega Svelizhara, tak vidish, da je on tisti, ker je vso svojo kerv prelil sa svoje sovrashnike, ker je do svoje sadne vure nje k' sebi vabil, ino she vmirajozh sa nje profil. Zhe smislish na tvojega sovrashnika, kerega tak zhertish, tak vidish tistega, ker je prej tvoj prijatel bil, ino sná enkrat sred tobom en Isvolen boshji v' kralestvi nebeskem biti. Zhe smislish na sam sebe, tak vidish enega zhloveka, kerega se kakti ene divje stvari ogibati more.

Kak frezhen pa je en takshi, zhe svojo jeso potalashi. Njegovo serze vshiva ti sladki mir, njegov blishnji ga shtima, ino tak v' lepem miri shivita. Pa kaj she le od Boga vse dobi? Popunoma odpushenje svojih grehov, posvezhujozho gnado, ino dare Duha svetega: on postane en otrok boshji, ino erb krone nebeske.

O tak vtalashite vashe velko jesnost, kera ima to naprejvsetje, blishnjemi nashkoditi, odstopte od totega greshnega naprejvsetja, sakaj skus to zhasno ino vezhno nefrezhni postanete. Taksha jesa je ena vbijozha kazha, kera giftno pizhi tega, ker njo ima. Sadushte tedaj toto nefrezhno shelo, tak bote zhasno ino vezhno frezhni. Ludje bodo vas lubili, Angeli se

bodo nad vami veselili, Bog sam bode s' vami veselje imel, vi sami pa bote nad sami sobom največjo veselje imeli na vse vezhne zhafe. Amen.

Na 6. nedelo po Finkoštih.

Od jutresne, obpoldnesne, ino večeršne molitve.

On je sahvalil, ino je raslomil. Mark. 8.

Čakoli je Jezus ti lubi kruh na zhudeshno višo pomnožil, ino ga med te nasozhne dal rasdati, ga je vŕeli prejd poshegnal, ino je svojemi nebeskemi Ozheti sahvalil, kakti tudi dnešni Evangelium prizhuje. Sv. Krisostomus na to bara: Sakaj je Jezus, kader je bolene vusdravljal, ne prejd sahvalil, ino njih poshegnal? Sakaj je ne tak storil, kader je mrtve gorsbudil, ali vale šhumezhega morja vtishal, temuzh le samo per jedi? Ino na to on sam odgovori: Kristus je to sa tega volo storil, da bi nam vsem navuk dal, kak imamo per jedi Bogi sahvaliti. To naj bo vsem tištim povedano, ker k' misi ino od mise grejo, kak shivina k' jašlam ino od jašel, da ne sahvalijo temi dobrotivnemi Ozheti sa njegove dare. Ino ravno sa tega volo imam po narozhenji dnešnega Evangelja vaš dneš vuzhiti, kak moremo po navuki Kristusovem, ino kak kral David pravi: 1. v jutro, 2. ob poldne, 3. vezhêr Boga moliti. (*Psalms. 54.*)

1. Sunzi imamo naprej priti, da tvoj shegen sadobimo, o Bog! pred svitom imamo tebe moliti, pravi sv. pismo. (*Modr. 16.*) Pa je tudi prav, da v jutro, kader stanemo, Gospodi Bogi sahvalimo sa to veliko gnado, kaj smo se srezhno ino sdravi totega dnê vzhakali. Kelko taushent njih je po vsem svêti toto nozh sbolelo ali zelo vmerlo. To blo se tudi nam snalo sgoditi; ali Bog nam je dal se totega dnê vzhakati, da bi naših dugov kaj odflushili, naše saflushenja povekšhali, sa našo svelizhanje škerbeli.

Smo njemi ne dushni sa to sahvalti? O da bi Bog enemi pogublenemi toto gnado fkasal, ino njemi ti dnefshni den k' sgrivanji njegovih grehov dal: kelko taushentkrat bi on njemi sa to sahvalil, ino kak lepo bi on na toti den sa svojo svelizhanje fkerbel! Nam je pa Bog toti den ravno k' tem' dal — o gdo tedaj nebi s' Davidom k' njemi rekel: O Bog, moj Bog! k' tebi se v' svíti sbudim, k' tebi saran ober-nem moje ozhi, ino storim mojo poboshno molitvo. (*Pfalm.* 118.) Resnizhno, ker tega ne stori, je ne vreden, da bi se ene takfhne gnade ino dobrote gda vezh vzhakal.

Zhe she poleg tega premislimo, v' kaj sa ene gréhe she toti den sapasti, v' kaj sa eno nefrezho priti snamo; tak moremo vender sposnati, da smo dushni, Boga sa pomozh ino obrambo profiti, ino ti den, da bo nam k' srezhi fhlo, kaj pred se vse-mo, s' enoj poboshnoj molitvoj sazheti. Ti velikoi-menitni Vuzhenik Klimakus pravi, da on is svoje vju-trefhne molitve vej, kak bo njemi toti den kaj fhlo: zhe je tota dobro opravlena bila, tak so vekfhital tu-di vse djanja tega dneva se dobro opravlale; zhe pa je vjutrefhna molitva ne dobra bila, tak so tudi vek-fhital vse druge djanja ne dobro vuns-hajale. O kak potrebna je tedaj vjutrefhna molitva, ino kak nesa-hvalni ino sa sami sebe nespametni so tisti, kerí vju-tro nizh Boga ne molijo! Sv. Krisostomus njim pra-vi: Kader vjutro gorstanesh, si roke ino lize vmijesh, tvojo dusho pa, kera je puna neshage, vnemar pu-ftish. Jel ne vésh, da kak se telo s' vodoj ofnashi, tak se dusha s' molitvoj ozhistiti more? — O ne po-sabte tedaj, vsakshi den to vjutrefhno molitvo po-boshno opraviti.

2. Ravno tak potrebna je pa tudi obpoldnesfha molitva, ali molitva pred jedjo ino po jedi. She v' starem Testamenti je navadno bilo, da ne so prejd jesti sazheti, doklam je ne eden to jed poshegnal. Kristus je tudi tak storil; ino od tih pervih Kristja-nov Tertulian pishe, da so si ne prejd k' jedi seli, doklam so ne bili Boga molili. Sv. Basilius pa pravi: Moli pred jedjo, Bogi sahvali po jedi, ker je njo te-bi dal. Ino Jesus nas vuzhi sa vsakdenji kruh profiti. Ali kelko njih je med sdajnimi Kristjani, kí ne mo-lijó pred jedjo, ne po jedi. Takshi Kristjani so huj-

shi, kak Judje, ja slozhefthi, kak ta neyumna shivina; sakaj Judje pred jédjo molijo, ino per vfaki fhpishi rezhejo: Bodi zhaftit, o Gospod! ker si ti dober, ino vsem dobro storish. Te neyumne ftvari, kak David pravi, Boga kakti klizhejo, ino on njim dá jesti. (*Pfalm. 146.*) En zhlovek pa nebi namer to storil, kaj ta neyumna shivina stori? O zhujmo, kaj sv. Krisoftomuf pravi: Potrebno je, da pred jédjo ino po jédi nafho molitvo opravimo, sakaj ta misa, kera se s' molitvoj sazhe, ino s' molitvoj gorhenja, nebo nikol dolvsela. Ino Bog sam sapovej, rekozh: Kader si se najel, ino si fit, tak imash Boga hvaliti. (*V. Mois. 8.*) Enemi vbogemi, ker vam sa ti prijete dar ne sahvali, nizh vezh ne date, ino rezhete, da je ne dara vreden; mi vfi pa, kak sv. Augufhtin poterdi, smo fhtêrzi, petlari pred vratmi Ozheta nebeskega. Ne samo ti siromazhki, tudi ti bogati ino shlahtni, od njega dobijo almoshtvo; ja fhpishe na zefarovi ino kralovi misi so eno samo almoshtvo od Boga. Zhe tedaj po jédi ne sahvalimo Bogi, tak nam sna vse fkratiti, kakti per neki hishi je, da poleg vse fkerbi ino dela le dushe bol vse menka, ino je morbiti najbolj to srok, da nishe Bogi sa te prijete dare ne sahvali. Potrebno je ali tudi pred jédjo ino po jédi Boga moliti.

3. Kak smo pa Bogi sa fhpisho dashni sahvalti, tak smo njemi v' nafhi vezherfhni molitvi dashni sahvalti sa vse gnade ino dobrote, kere smo fkus den na teli ino dushi od njega sadobli. Poleg tega pa se ja tudi moremo Bogi perporozhiti, sakaj v' nozhi smo taushent nevarnostim na téli ino dushi vunpostavleni. Zhe najpre premiflimo, kaj se fkus ogen, vihêr ino hudo vremen, fkus povoden, fkus tate ino druge permerenja sakonfskim, kaj otrokom, kaj shivini, kaj per hishi, kaj na njivah ali v' gorizah snásgoditi, tak lahko sposnamo, kak potrebno je, da se s' nafhoj vezherfhnoj molitvoj boshji obrambi perporozhimo. O kelkokrat se je she sgodilo, da je ena mati vjutro med svojimi otrokmi enega mertvega najshla. Kelkokrat se je she sgodlo, da sta mosh ino shona vezher si sdrava ino vesela dollegla, vjutro je she eden terdi bil. O kak potrebno je tedaj, da vezhêr molimo: Od nagle ino neprevidene smerti refhi naf, o Gospod! Kak mozno potrebno je, pred spa-

njom popolnoma grivngó obuditi, da, zhe bi naglo vmerli, nebí na veke pogubleni bili. O strahno, kak néki s' smertnimi grehi oblosheni grejo spat, ino kader se sbudijo, so she v' pekli. O zhe vse to k' serzi vsememo, tak gvíshno nebomo nikol spat shli, kaj nebí prejð Boga molili ino popolnoma grivngó obudili. Potrebno je tedaj tudi vezhêr Boga moliti.

O tak navadite se, vjetro, pred jédjo, po jédi, ino vezhêr poboshno Boga moliti; vadite pa na to tudi vashe otroke ino drushíno. S' kral Davidom hvalte Boga vjetro, obpoldne, ino vezhêr, tak bo Kristus te vashe ino vso vashe hishvanje poshegnal. Ah! sa to mi tebe profimo, lubesnivi Jesus! ino oblubimo, da nikol nezhemo posabti na to vjutreshno, obpoldnesno ino vezherfshno molitvo, ah le oflishaj njo vseli. Amen.

Na 7. nedelo po Finkoshtih.

Od grehov tega popushenja.

Vsako drevo, kero ne perneje dobrega sada, bo dolposékano, ino v' ogen versheno. Math. 7.

Meni se sdí, da se dnefnega Evangelja besede vas slo dotizhejo, tote najmre, da vsako drevo, kero ne pernese dobrega sada, bo vunvsékano, ino v' ogen versheno; ali s' drugimi besedami, da vsaki, ker to dobro storiti popusti, bo v' ti vezhni ogen versheni. Tote besede, jas rezhem, se vas slo dotizhejo, sakaj da tudi tisti, kerí she se hudega tak preze ogiblete, shtimate, da ste sato she dobri ino pravizhni, zhe ravno malo ali zelo nizh dobrega ne storite. Ali v' tem se možno norite, ino bi vashe golufio she is tega mogli sposnati, kaj vi sami s' enim takshim drevom storite, kero nezhe roditi: poderete nje, sese-kate ino seshgete nje. Ino glejte, ravno tak bode vash Ozha nebeski s' vami storil, zhe to dobro ne storite. To dnefni Evangelium kashe, ino od tega

bo tudi moja dнешna predga, v' keru pokashem: 1. Kak malo si is grehov tega popushenja naredite; 2. kak bote ravno sa totih grehov volo na véke pogubleni.

1. Malo si is grehov tega popushenja naredite. Grehi tega popushenja najmre so, zhe nizh dobrega ne storite, sosebno, zhe dushnostih vafhega stana ne spunite. Dushnosti svojega stana spuniti je to pervo, ino gre pred vsemi drugimi dobrimi delami. Zhe totih dushnostih ne storite, tak ne pridete v' nebefa, da bi kelkokoli Boga molili, na boshji pot hodili, se postili, vbogeime darovali. Dushnosti nafhega stana ali moremo najprejd storiti, te s'he le druge dobre déla. To naf Bog sam vuzhi, ker je she per stvarjanji tega sveta semli sapovedal, da ima drevje, drevji, da ima sad, temi zhloveki pa, da ima sad dobrih del pernefti. Sv. Johanes Kerstnik je v' sakega, ker ga je k' Jordani prishel barat, kaj ima storiti, na dushnosti njegovega stana opomenil. Ino sv. Ap. Pavel naf opomene, da najprejd nafhe dushnosti proti Bogi imamo spuniti: on pravi sakonshim, kaj imajo v' svojem stani storiti; drugim, kaj imajo storiti per tershtvi ali kupzhii; pále drugim, kak se imajo proti svunskim, ino kak proti svojim domazhim sadershati. Na sadnje vsem poprék rezhe: Mi vaf profimo, bratje! da se vafhega opravila dershite, ino storite, kaj vam je vu vafhem stani gornalosheno. (*I. Tefal. 4.*)

Takshih dushnostih tega stana pa imate v' sakshi najmenje s'hest: 1. Kak Kristjani proti Bogi; 2. kak starshi proti otrokom, ino kak otrozi proti starshim; 3. kak sakonski proti endrugem; 4. kak hishni gospodari proti drushini; 5. kak vkuptovarshi ene sofezhke proti sofezhki ino sofedom; 6. kak podloshniki proti vafhim naprejpostavlenim. — Kak Kristjani imate vse sapovedi boshje sdershati. Kak starshi morete vafhe otroke po kershansko gorsrediti, nje od hudega prozh, ino k' dobrem ravnati, nje v' kershanski veri dobro podvuzhiti, ino podvuzhiti dati, pa nje tudi k' deli vaditi, otrozi pa imate vafhe starshhe poshtuvati. — Kak sakonski s'he endrugemi svestoft, lubesen, edinost ali sloshnost, trosht ino pomozh dushni, tak dugo, doklam vaf ta smert ne

raslozhi. — Kak hishni gospodari ste vafhi drushini dushni shivesh ino to pogojeno plazho dati, ter nje k' enem kerfhanfkem sadershanji ravnati, drushina pa si morete jesti ino plazho s' svéstim delom saflushiti, ino se povishanja vafhih gospodarov ino gospodin dershati. — Kak vkuptovarshi ene sofezhke imate s' vafhimi sofedi v' lepem miri no pogodbi shiveti, ino endrugemi dobro storiti. — Kak podloshniki imate vafhim duhovnim ino posvetnim naprejpostavljenim pokorni biti ino nje poshtuvati. Tote dushnosti so vafhe najperve dushnosti. Rasvun totih pa imajo duhovni ino posvetni naprejpostavljeni svoje posebne dushnosti; meshterski ino tershzi svoje posebne dushnosti; kerzhmari, delavzi, pastiri, prifeshni svoje posebne dushnosti. Vse tote dushnosti se morejo spuniti. Jel se pa tudi spunijo?

O kak malo je nékim med vami na fkerbi, spunjavati sapovedi boshje, fkerbeti sa telovno ino duhovno svojih otrok. Kak se neki otrozi proti svojim sharshim, kak neki hlapzi ino dekle proti svojim gospodarom ino gospodinjam sadershijo? Kakshi mir imajo néki sofedje med sobom? Kaksho je vafho sadershanje proti vafhim naprejpostavljenim? Kaksho je shivljenje ino sadershanje nekih sakonskih? O toshno taksho spunenje svojih dushnostih! Ali sato imate tudi snati, da

2. Bote ravno savolo totih vafhih grehov tega popushenja na veke pogubleni. To Jesus pokashe v' ti perspodobi od tih deset diviz ino tega nemarnega hlapza. Is tih deset diviz je njih pet bilo vunsapertih, pa sakaj? So ja nizh ne hudega storile. Pa so ne bedele, ino svojih posvetil ne s' oljom ofkerbele, kak bi bile mogle. (*Math. 25.*) Sakaj je ti nemaren hlapez v' te vunefhne temnize obfojen? Je ja nizh ne hudega storil, on je tega prijetege talenta ne sapravail, ga ne savergel, ne sgubil, temuzh ga je lepo pokopal, da njemi ga nishe nebi mogel vkrafti — on ga je svojemi gospodi lepo nasajdal, On je pa s' tim sadoblenim talentom nizh ne perdobil, nizh ne perpravil, kak bi bil mogel. Sakaj bode Kristus k' tim na levi strani vkupsbranim enkrat rekel: Pojdite od mene v' ti vezhni ogen, ker je hudizhi ino njegovim Angelom perpravlen? (*Math. 25.*) Sakaj bode tak rekel? Sato da so to dobro ne sto-

rili, kaj bi bili mogli storiti. Jas sem bil lažhen, bo-
de Kristuf k' njim rekel, ino vi ste meni ne jeſti da-
li; jas sem bil ſhejen, ino vi ste mi ne piti dali; jas
sem bil popotni, ino vi ste me ne na ſtan vseli; jas
sem bil nagi, ino vi ste me ne oblekli. — Da ste ne
dobrih del ſtorili, tak le v' ti vezhni ogen s' vami.

Neki je drugazh prav po redi zhlovek, ino en
dober Kristjan, pa nikol nizh nezhe dati, pa ne sa
vbogeime ſtoriti; pale en drugi je tudi en dober zhlo-
vek ino en dober Kristjan, pa ſvojim otrokom vſe
dopuſti; en tretji je v' ſpunenji ſvojih duſhnoſtih tak
ſveſti, da bi njemi nebefa gvifhne bile, ali on je ti-
ho k' tim greſhnim djanjam njegove druſhine; en
ſhterti je prav dobrega ſadershanja, ali on pazh to
luzko blago nezhe nasajpoverniti, ino to napravleno
ſhkodo nadomeſtiti; en peti ima ſamo to navado, da
kleje, ino tega nezhe tá puſtiti, i t. d. To ſo ſami
grehi tega popuſhenja, ino sa totih volo bote na ve-
ke pogubleni: ſakaj vnemar puſhanje ſvojih duſhno-
ſtih je doſtikrat tudi ſrok, da bo vaſh bliſhni na
veke pogublen; popuſhenje ſvojih duſhnoſtih je ne-
sgovorno velka ſamera per Bogi.

O tak dobro premiflite, v' zhem ste doſdaj va-
ſho duſhnoſt ſtoriti popuſtli, ino ſe previſhajti, da ſo
gréhi tega popuſhenja ne tak mali, kak ste doſdaj
miſlili, temuzh da bote ravno sa totih volo na veke po-
gubleni. Varte ſe tedaj hudih ino greſhnih djanj, ſdersh-
te ſe hudih ino greſhnih beſéd; ſtorte pa tudi to do-
bro, ſveſto ſpunte vaſhe duſhnoſti, da nebote kak ne-
rodne dreva dolpoſekani, ino v' ti vezhni ogen ver-
ſheni. Amen.

Na 8. nedelo po Finkoſhtih.

Od krivizhnoſti.

*Daj razhun od goſpodarenja tvojega, ſakaj ti
ſhe neboſh duſhe goſpodariti mogel. Luk. 16.*

Tak ſe godí tak, ker krivizo dela, da k' ſadnemi
ne vej kaj. Ti hiſhnik v' dneſhnem Evangelji je ſvo-

jega gospoda duge léta slepil ino golufal, ali kaj je sadnizh imel? Kader ga je gospod pred se vsél, ino njemi rekel: Daj razhun od tvojega gospodarstva, sa-kaj nebofh dushe gospodaril; je on shalofsten proti sam sebi rekel: Kaj bom sdaj? 'S zhesa bom shivel? Moj gospod me prozh dene, drugi me nebodo hteli imeti, da véjo, kak sem krivizo delal. Deli sem ne navajen, kopati nemorem, kruha si profit iti me je fram. Tak to rado pride, gdé se kriviza dela, da k' sadnemi ne vej kod kam. Ti hishnik je pa she per tem ne ostal. On je, namesto kaj bi bil svojega gospoda poprofil, rajshi dushnike vkuppoklizal, ino njim krive dushne pisma napravil, ino tak supet krivizo naredil. Tak delajo tisti, ker se enkrat v' krivizo spustijo. Oni toto svojo delo tak dalezh shenejo, da se sadnizh vezhnega poglublenja namer vezh ogniti nemorejo. Ino ah kelko je tega! Jas sato dnef hozhem od krivizhnosti k' vam govoriti, ino pokasati: 1. Skus kaj vse se kriviza sna storiti; 2. kak je ti krivizhen zhalno nefrezhen.

1. Skus kaj vse se kriviza sna storiti?
Kriviza se stori:

1) Skus tatbino. Ah shpot ino framota, kelko je tega! She ja nega sofeshke, ne verha, skoro ne hish, gde nebli she okradjeni bili. Tu okradnejo otrozi svoje starfhe, tam drushina svoje gospodare; tu sofed sofeda, tam eden drugega; tu se vkradjeno blago skrani, tam odá. O kelkokrat sem jas v' pravizhni jesi moj glaf podignil, ino ostro posvaril tiste, ker to delate; kelkokrat sem krizhezho vam na vuha povedal te besede sv. pisma, kero pravi: Ti krivizhni nebodo kralestvo boshjo posedli; ne tatje, ne golufi, ne tolvaji nebodo deleshni kralestva boshjega (*I. Kor. 6.*) — pa vse sabstojn, vi ste se, kak Kristus pravi, v' Satana vergli, ste vashe vést sadushli, vi slepi ino terdokorni, ino sato gluhi k' vsakem podvuzhenji ino posvarenji, vi glasa vashe vésti nebote prejd zhuli, kak na smertno vuro, ali pa she le vu vezhnosti tam. Ah gorje vam! — Kriviza se stori:

2) Skus golufanje. Tudi tega je kaj med vami. Eden menje navaga, kak si dá plazhati; drugi menje naméri, kak bi mogel; tretji slozhafo blago sa dobro odá; shterti per kupzhiji zigani, kak naj

bol more; peti sa bodikak opravleno delo vseme dobro plazho; shesti per mejah, per sfpili golufa i. t. v. To so sami tatje, pa ne verjejo tega, si tega namer sa gréh ne razhunijo. Ali gorje njim! Bog sam skus Moisefa pravi, da on zhertí tistega, ker to dela (*V. Mois. 16.*) — ino skus Ap. Pavla, da golufi ne pridejo v' kralestvo boshjo. Ah gorje vam golufam! — Kriviza se stori:

3) Skus nasajsadershanje luzkega blaga. Tudi tega je veliko med vami. Eden drushini ino delavzom to saflusheno plazho dolterga; drugi dugov ne plazha; tretji to, kaj najde, sebi sadershi; shterti desetino sataji, zinsha, shtibre, maute, harmize ne plazha; peti per erbii sebi sadershi, kaj bi drugim vunplazhati, ali med vboge, ali na meshe mogel dati. To so sami tatje, pa ne verjejo tega; ali gorje njim! Bog skus Ap. Jakoba pravi, da dolvterganje saflushene plazhe v' nebo krizhi (*Jak. 5.*) — ino skus Preroka: Gorje tistemi, ker s' luzkim blagom to svoje pomnoshi (*Habak. 2.*) — ter sv. Augushtin pravi: Zhe si kaj najshel, pa si ne nasaj dal, tak si vkral. — Kriviza se stori:

4) Skus ofhkodenje svojega blishnjega na njegovem premoshenji ino njegovih pravizah. O kelko se tega med vami stori! Edni s' shivinoj, drugi sami radi na luzkih njivah, travnikih, v' leseh, ogradih ino vinogradih, na drevji shkodo delajo, drugi posojene rezhi pogubijo, drushina gospodarove rezhi pustijo na nizh priti. Edni skus krivo prizhuvanje, skus dolsguzhanje, ali na kaksho koli visho svojega blishnjega ob to spravijo, do zhesa je pravizo imel i. t. v. To so sami tatje, pa ne verjejo tega. Ali gorje vam, zhe bote, kak sv. Evangelium pravi, tak dugo v' jezhi, doklam slédnega penesa ne poplazhate!

O kak strashno dosti se ali krivize na svéti stori, ino si tak malo 's tega naredijo; ali strashno je tudi njih odlozhenje, sakaj:

2. Ti krivizhen je zhafno ino vezhno nefrezhen. Premoshenje tega krivizhnega bo kak en potok se posufhlo, (*Sirah. 4.*) pravi sv. pismo; pa tak tudi je. Kak v' sufhi vsi potoki persehnejo, tak se per nekem krivizhnem vso njegovo blago raskadi, da njemi nigdi glasa ne. Ino zhe tega kri-

vizhnega djanje vso na svetlo pride, kak je pa te? Neboli en takšni te s' tem dnešnim hishnikom rekli: Kaj bom sdaj? Pa zhe se ravno naméri, da gde ker s' svojimi krivizami na skrivnem ostane, ino njemi vse po srezhi gre, tak fo njegovi otrozi per tem krivizhnem blagi nesrezhni — ino enega takšnega vést, jel ona more gda mirna biti? Néli je pa she to najvekšha nesrezha? Ti krivizhen je ali na tem svéti ne srezhen. Kak bo pa na ovem svéti sa njega? Jel bode svelizhan? Teshko, al' pa zelo ne; sakaj vso krivizhno blago more povernjeno biti. Da bi tedaj ravno on ino shena ino otrozi vfi mogli si kruha profit iti, tak poverniti more, kaj je po krivizi vsel. O kak teshko bo to! Ti dnešni hishnik, namesto kaj bi bil povernil, kaj je krivizhnega imel, je le mislil, kak bi snovega krivizo delal, ino kak je on storil, tak ti krivizhni svekšhinom naredijo. Sa tega volo pa sta sa tega krivizhnega le dvé rezhi: Poverniti ino popravititi to storjeno krivizo, al' pa temi vezhnemi svelizhanji slovo dati. O strashen odlozhek!

Da nas tedaj she na smertno vuro našha vést nebi pekla savolo krivizhnega blaga, tak bodmo le s' tem sadovolni, kaj si po pravizhnem tali spravimo ino perpravimo; delajmo radi, delo je ne nibena sramota: golufati, krivizo delati, krafiti, to je zhasni ino vezhni shpot, zhasna ino vezhna nesrezha. Le pravizo tedaj lubmo, kriviza pa nam naj vsigdar odurna bo. Ja, o vsegasnajozi najpravizhneshi Bog! daj nam, da bomo tudi mi, kak si ti, puni pravizhnosti. Amen.

Na 9. nedelo po Finkoshtih.

V' rasdiranji Jerusalema naj terdokorni gresnik gleda svoj konez.

Oni bodo tebe ino tvoje otroke v' tebi na semlo smetali, ino nebodo v' tebi kamna na kamni pustili. Luk. 19.

● kak velka, neisrezheno velka je dobrotlivoft boshja. Ti zhlovek si dvakrat, trikrat, ja stokrat kashtigo

saflushi, Bog pa s'he je le milostiven proti njemi. Kader she vidi, da je vse sabstojn, te s'he le gordigne svojo roko, ino tega terdokornega vdari, pa s'he tudi te njemi dobro hozhe. On Adama ino Evo is Paradisha vunseshene, njuj obsodi k' teshkem deli, k' s'osam ino shalosti; ali on njima dobro hozhe, on njima v' tem dá perloshnost k' pokori. On si naprejvseme to hudobno zhlovezhanstvo skus en obzhinfki potop vkonzhati; ali on to ne stori na enkrat, né na naglem, temuzh le pozháfih voda narase, ino nastopi do verh bregov. Tá s'he greshniki snajo odbe-shati, ino s'he imajo zhaš svoje grehe sgrivati. On zhres ti hudobni Jerusalem isrezhe ti s'ód, da v' njem nebode kamen na kamni ostal, on toto terdokorno mesto s' gladom, pomorom ino bojom gaishla, ino zhe bi to dushe terpelo, tak nebi ne en sam zhlovek v' Jerusalemi shiv ostal; ali on toto mesto prejd Rimarom prékdá, da nebi vsi od glada spomerli. Bog temi zhloveki shivljenje zelo dolrezhe, ino bi kprizhi postal hrana tih zhervov; ali on ga prejd v' postelo vershe, ino njemi skus bolesen dá perloshnost ino zhaš k' pobolshanji. Ali ravno sato je strashen bil konez tega od Jesufa s' sosami pomiluvanega Jerusalema, da je sa vse to nizh ne maral; ino ravno sato bo tudi strashen konez tega greshnika, da na vse to nizh ne poraita, temuzh v' grehi shivi, v' grehi vmerje. V' rasdiranji Jerusalema naimre naj terdokoren greschnik gleda svoj konez: 1. v' rasdiranji tega spodnega mesta vkonzhanje svojega téla; 2. v' rasdiranji gornega mesta vkonzhanje svoje dushe.

1. V' rasdiranji tega spodnega mesta naj terdokoren greschnik gleda vkonzhanje svojega tela.

Kak je Tituf svojo vojsko obsegurjal, je hitro naprejstopil eden po imeni Sabinuf, ino je rekel, da hozhe ti pervi prék méstnega sida biti. On dere po sidi gor, da kamenje prashí, ino pride na verh sida, te pa kak divji dirja sa Judmi, ali on sa njimi vihrezhi padne, to Judje sagledajo, se obernejo nasaj, ino ga kprizhi s' kamenjom vmorijo. Njegova kerv krizhi k' Rimarom dol, ob petih vezher pride dvajsti Rimarov po sidi gor, oni strasho dobijo, ino njo vmo-

rijo, ino vsemejo ti grad Antonia. Sdaj napnejo svoje trobente, podignejo velki krizh, ino Tituf pride sevfoj svojoj vojskoj, ino veliko Rimskih legionov pride po eni skrivni stesi v' mesto noter. Sdaj mladi ino stari, moshki ino shenfke vsi v' tempel beshjo. Pride deseti den méfza Augusta, en den te strahote, en den bridkoshalofnega spomina, sakaj na toti den je ti smoshno lepi Jerusalemski tempel pogorel. Zhe ravno so ga obraniti hteli, je le plamen na vse kraje se raspustil, ino je to prelepo hisho boshjo na pepel obernil. Sdaj je nastal krizh, javkanje, vrihanje v' mestu ino vuni. Ti jesni mezh tih Rimarov tak nesmilno kole po mestu, da je tih mertvih truplo per trupli, ino po mestu vse kervavo. Zelo shazi tega mesta sgorijo. Tak je to spodno mesto vseto.

O ogleadni se, terdokoren gresnik! na to strashno vkonzhanje Jerusalema v' tem spodnem mestu: takshi bo konez tvoj na teli. Bolesna slabost bode prishla, ino bode tvojo telo salegla, ona bode luzh tvojih ozhi pogafnila, jesik tebi sterla, tvoje glide slamala, ino s' tim teshavnim gergranjom bode to nepremagljivo smert poklizala; ino hitro bo tu ona, kere se nishe na svéti nemore ogniti, kera svojo nesmilno koso nad krale ino zefare, nad zeledeshele samahne. Ona bo hitro to, ino bode ti vbila noge, one noge, kere so na gresnih potih nikol ne se vtrudile; ona bode gnilozho vlila v' tvoj drob, vstavla bode ti kerv, ino bo zelem tvojem teli dala svojo blede spodobo; sterla ti bode tvoj jesik, ti jesik, kerega je nishe ne mogel strahovati; sterla ti bode tvoje roke, kere si telkokrat po luzkem blagi vunstegnili. Tvojo lize, kero je dostim bilo k' prasni dopadnosti, tebi pa k' bedašem shtimanji, toto tvojo lize bode ti gerdo sgerbazhla; tvoje vuha, kere so gerde ter gresne rezhi dosti rajshi, kak besedo boshjo poslufhale, bode ti saterdla; tvoje ozhi, ki so te telkokrat k' gresnim djanjam pelale, bode ti globoko pod zhelo noter vtisnila, ino na vsigdar satemnela, fose bo k' sadnjemi is njih vunstisnila, da bosh jozhezh shel is sveta, kak si jozhezh prishel na svét. Sadnizh bo ona svoj mezh tebi na serze postavla, ino tak tvojo telo tem hudem sovrashniki v' roke dala, kero bo na sodni den v' ti vezhni ogen si nesel. O strashen odlo-

zhek! Ali pojdemo s'he v' gorni Jerusalem gledat. O strahota! glej ti terdokoren grešnik:

2. V' rasdiranji gornega mesta v kon-
zhanje tvoje duše. O ti nefrezhni Jerusalem
s'he se le proti stavi, zhe ravno vidi, da je njegov
tempel prozh, s'he se v' tem gornem mestu brani
od najvišihih turnov semdol, zhe ravno more vedi-
ti, da Gospod Bog, ker je to spodno mesto sovrash-
nikom prékdal, bo tudi s' tim gornim tak naredil. —
Ah glej! s'he Rimari prashijo po sidih gor, s'he ras-
dirajo najmozhneshe poshtajne, s'he najimenitneshi
Judje na kolna dol padajo, ino sa pomozh profijo.
Oni to gorno mesto sapustijo, ino v' to spodno beshi-
jo, ino se skrivajo kak divje stvaru v' temnih votlinah,
ino Rimari vsemejo tudi to gorno mesto. Sdaj oni
davijo zeli den, tuzhejo ino na semlo mezhejo vse,
kaj njim pod roke pride, néti se ne smilijo zhres-
déte pod maternim serzom, vse je kervavo po mestu,
o strashno gledanje! Ali kam strashnesho s'he se le je
gledati, kak duša tega terdokornega grešnika od-
sod odhaja.

Ona bo to od smerti dolpoderto prebivalishe
mogla sapustiti, od téla se lozhti; ali ah! ona sagled-
ne Angela s' vagoj v' roki, v' eni s'halizi ima eno
velko mnoshino grehov, v' drugi pa nizh od dobrih
dél. Kak to sagledne, se nesnano prestrashi. Ta vbo-
ga duša s'he si od tega pervega straha ne odhenja,
njo s'he drugi popadne; ona sagledne, kak ti pravi-
zhen sodnik svojo oblizhje na vsigdar od nje prozh
oberne. Ah toshno, kaj sa en strah njo to popadne!
Ali s'he vsa trepezha sagledne sadnizh, kak bode v'
to vezhno terplenje se mogla podati; o toshna, o na
vezhno nefrezhna duša, lublena nevesta Kristusova!
na to si ti prishla.

O stani tedaj, grešnik! ino hitro pojdi k' tvo-
jemi Bogi. On s'he zhaka na te, on s'he ti svoje gna-
de ponuja, on s'he nam vsem pravi: Pojdite vsi sem
k' meni, pojdite, ino nibeden nebode preposno pri-
shel, zhe se s' resnizhnoj grivingoj pridete. Jerusa-
lem, Jerusalem, poverni se k' Gospodi Bogi tvojemi.
Amen.

Na 10. nedelo po Finkoshtih.

Od sagovarjanja lastnih pregreškkih.

Jas sem ne tak, kak so drugi ljudje. Luk. 18.

Potem kak sta Adam ino Eva v' Paradishi bila pregrešla, te pa to pregreho eden na ovega, sadnizh pa na to kazho svrazhala, so ljudje sploh tak, da se zhres svoje pregreške sprizhavajo, ino nje sagovarjajo. Tak je ti dnešni Farisear htel zelo pres pregrehe biti, ino se je sato le s' samimi dobrimi djanjami hvalil. Hvalo tebi dam, o Bog, da ne sem takšhi, kak so drugi ljudje, rasbojniki, krivizhni, sakona prelomniki i. t. d. Tak je ti shtimanez govoril. O mi vboge sirote! gdé pa je tisti zhlovek, ker bi po pravizi rezhti mogel, da nema nibene pregrehe? Pa je vender tudi med vami veliko takšhih, kí nezhejo nizh krivi biti, zhe kak koli velke pregrehe storijo. Jas sa tega volo dneš hozhem pokasati, da veliko vekšhi krivzi postanete, ino greh na greh storite, zhe vashe pregrehe sagovarjate.

Jas ne govorim od tistih terdokornih savershenih grešnikov, kerí svoje grehe tajijo, she zelo pred spovednikom, ali kerí namer k' spovedi ne grejo, temuzh jas govorim dneš od tistih grešnikov, kerí se is svojih hudih djanjih sprizhavajo, ino nje sagovarjajo. Takšhih pa je dosti med vami. Sakaj edni mislijo, da so njihove pregrehe per Bogi ne tak sa veliko gorvsete, sato da poleg tega le tudi veliko dobrega storijo. Toti tedaj svoje pregrehe s' svojimi dobrimi delami hozhejo sakriti. Ali jas te baram, ti krivizhen: Jel si ti sato ne vezh krivizhen, da se vzhá si kam na boshji pot podash, da rad Boga molish, rad vbogeime darujesh i. t. d.? Jel je ti dnešni Farisear od Kristusa sa tega volo sa pravizhnega sposnan, da pravi, kaj on vse dobrega stori? Néli je prava resniza, kak Apofhtol pravi, da tisti, ker sam sebe hvali, ne je poterdjen, temuzh le listi, kerega Bog hvali? (*II. Korint. 10.*) — Drugi svoje gréhe

pomenfajo, ino le drugih ljudi djanja sa velke pregrehe dershijo. Toti s' tim dnešnim Farisearom rezhejo: Jas véem, da sem ne pres pregreshke, pa tak sem le ne, kak so drugi, ki so rasbojniki, krivizhni, lotri, i. t. d. Toti so ravno telko spravizhani, kak je ti dnešni Farisear bil. — Pále drugi so, ker svoje pregrehe na druge svrazhajo, ino rezhejo: Jas sem resen slo klel, pa sem jas ne kriv, jas she imam takšne sosede, takšno sheno, takšne otroke, takšno drushino, kí me sploh shalijo ino jesijo. — Ena druga rezhe: Jas sem v' nezhistosti pregreshila, pa sem jas nizh ne kriva, naj le tisti gnusen sapelavez razhun dá. Ali jas vse takšne baram: Jel je Bog Adama ino Eva sato ne kashtigal, da sta srok svoje pregrehe na to sapelavno kazho svrazhala? — Néki svoje pregrehe s' tem hozhejo sakriti, da so s' svojim gresnim djanjom nikomi nizh ne nashkodili. Ali jel je samo tisto greh, kaj drugemi shkodo napravi? Ti dnešni Farisear je ne nikomi shkode naredil, on je od vsega defetino dal, je né nizh skrtil, ne nizh satajil, je ne bil rasbojnik, ne krivizhen, ne sakona prelomnik, pa je le Kristuf ne dobro od nje ga sodil, sato, da se je sgisdil. S' ednoj besedo, ljudje pazh svoje pregrehe sagovarjajo.

Sakaj pa to storijo? Sato, da ne lubijo to dobro, temuzh le to hudo, ino tudi sato, da so gisdavi. Da bi sposnali, da le to je lepo ino dobro, zhe zhlovek svoje dushnosti spuni, ino da, ker se resnizhno hozhe pobolshati, resnizhno zherti vse tisto, kaj ga od spunenja sapovedi boshje nasaj dershi. Tak pa tega ne sposnajo, temuzh da na gresne djanja pride framota ino nadloga, njih gisdava glava pa nezhe k' framoti postavlena biti, tak pazh na vse vishe svoje pregrehe sagovarjajo.

Ali kaj pride is tega? Is tega pride saglufhenje te vésti. Nafha vést naf lepo opominja, da nebi hudo storili, ino nam bridko sponafha nafhe storjene pregrehe, da bi ravno od drugih k' tem bili napelani. Ker pa svoje pregrehe sagovarja, ino nezhe nizh kriv biti, tisti svojo vést saglufhi ino vuispi, ino tak te greh na greh stori, ino kakti flépi gre sraven nad to globoko jamo tega pogublenja.

Ah kaj sa ena huda ino nesrezhna rezh je ali: svoje pregrehe sagovarjati. Dobro je tedaj sa tistega,

ker se rad od dobrih ljudi, posebno pa od Boga, pušči vishati, ker svoje pregrehe sposna, ino tiste rad ima, ker ga od hudega odvrazhajo. Bol je zhlovek perpravlen svoje pregrehe sposnati, ino se njih framuvati, leshi bo se njih skus gnado boshjo ogibal, ino svesteshe bo njegova vést na njega pasko imela, bo tudi menjekrat kaj sakrivel, pa s' tem bol v' tem dobrem gorjemal. K' enem takshnem isgledi nam je ne famo ti dnešni ozhitni greshnik, kerega Kristus sato pohvali, da on sebe sa greshnika sposna, temuzh en takshni isgled nam veliko Svetnikov dá.

Kral David ne henja od svojih grehov govoriti. Jas mojo krivizo sposnam: tebi samemi sem sagrašhil, ino hudo pred tobom storil. (*Psalms. 50.*) Tak se on pertoshi svojemi Bogi. Maria Magdalena s' vrozhimi sosami pomozhi noge Kristusove, ino nje s' svojimi lasmi obrishe, (*Luk. 7.*) kak da bi htela rezhi: Ah jas sem morbiti vezhkrat pregreshila, kak imam lasi na glavi. Ap. Pavl sam od sebe pravi: Jas sem ne vreden sa Apofhtola se imenuvati, sakaj jas sem zirkvo boshjo vishe reda preganjal: (*Galat. 1.*) jas sem bil en preklinjavez, preganjavez, en oshpotlivez. (*I. Timot. 1.*) Sv. Augushtin je svoje blodnje ino pregrehe jozhezh sposnal, ino nje sapisane temi svéti na svetlo dal. Sv. Pelagia, ena gisdava shenska ino ozhitna greshniza, je skus eno predgo sv. Shkofa Nonusa obudjena se pred njim na kolna dolvergla, ino je pred vsemi v' Antiohenski zirkvi vkupsbranimi Shkofi svojo greshno shivljenje sposnala. Tak je tudi veliko drugih storilo.

O tak sposnajmo tudi mi nashe grehe, ino ne sagovarjajmo naslih hudih djanjih; sakaj ravno skus to si mi najvekshe nesrezho perpravimo. Kaj nam pa tudi pomaga, nashe grehe pred svétom sagovarjati ino skrivati: neboli enkrat prishel tisti den, gda bo vso nashe djanje ino popushenje pred vsem svetom na svetlo dano? Jel bode tê ker mogel svoje grehe sagovarjati? Ah na persa sato poloshmo s' tim dnešnim ozhitnim greshnikom nashe roko, ino s' njim sposnajmo nashe grehe, nashe hudobne djanja; s' Davidom, s' Magdalenoj objózhmo nje, ino rezmo: O Bog! bodi smilen nam greshnikom. Amen.

Na 11. nedelo po Finkofhtih.

Od strahote navadnega greha.

Perpelali so k' Jesusi enega gluhega ino mutastega. Mark, 7.

Ti gluhi ino mutasti v' dnefnem Evangelji mene spomene na eno strafhno nevarnost, v' keru se edni med vami snajdejo. Kaj so to sa eni? Ah to so navadni gresniki, to so tisti nesrezhni, ki so skus gresne navade tak gluhi postali, da ne zhujejo, kaj njim pravi njihova pamet, njihova vest, ali ta sveta vera — ne zhujejo prijatelnega k' sebi vablenja boshjega, neti ostrega njegovega pretenja — ne zhujejo nizh od fladkega veselja nebeskega nad sobom, neti od grosnega prashanja peklenkega ognja pod sobom. To so tisti, ki so mutasti, kader bi mogli sgrivano od svojih grehov govoriti, ali pravizhno s njih se spovedati — mutasti so, kader bi mogli Boga hvaliti s molitvami, s' poboshnim govorenjom ino dobrimi navuki. Toti na svoji dusi gluhi ino mutasti gresniki so v' eni takshi strafhni nevarnosti, da jas dnef ravno od njih govoriti morem, ino vam pokasati strahoto navadnega greha.

Da she en sam velki greh le enkrat storjen nasho dusho v' en toshni stan postavi, tak snate, kaj je te, zhe se en takshi greh telkokrat sa endrugim stori, da ena navada s njega postane, kera se teshko ta pusti. En navadni gresnik svojo vbogo dusho v' eno ostudno jezho dene, ino sam sebe k' enem shpotlivem sushni tih poshelenj napravi. On sam sebi oko te pameti ino vere vun spraska, svojo serze pusti okameneti, tak da se ga nibeno duhovno vrazhitvo vezh ne prime. Bogabojezhnost, fram, poshtenje, ino vse, kaj ga je prejd od greha prozh dershalo, je sgubleno, ino on je v' enem stani, v' kerem je ob njegovo svelizhanje she skoro djano.

Ah v' toti strafhni nevarnosti se vas veliko snajde! Vsi tisti najmre, keru bres vsega straha ino

frama nezhistoft storijo, kradnejo, golufajo, pijanzhi-
 jejo, sovrashtvo na sovrashtvo delajo, vse sorte kri-
 vize, ino s' edno besedo naglavne grehe navadno
 storijo. O strahen vash stan! Ali kak je sa boshjo
 volo to prishlo, kaj ste se tak sposabli? O na to
 ste vi ne na enkrat, na to ste vi le pozhasih prishli.
 Smislite se na tiste dni, kader she ste nedushni ino
 she s' nezhistoftjo ne nizeh omadeshani bili, kakshi
 strah vas je obletel, zhe ste v' taksho perloshnost
 se namerili. She potli, kak ste she pervokrat bili
 nezhisto sagreshli, vas je serze sabolelo, gdakoli ste
 se smislili, kak ste vasho nedushnost sgubili; ali da
 so skushnjave she veksho mozh zhres vas dobile,
 tak ste sazheli vashim greshnim shelam se prekpusha-
 ti, ste sazheli greshne perloshnosti lubiti, podali ste se
 v' nje, ino pregreshli ste drugokrat, pregreshli tretjo-,
 shtertokrat, ino potli vas she ne vezh strah, ne fram
 bilo, she ste s' veseljom shli v' to greshno perloshnost,
 ino tak ste na to prishli, da se sdaj she s' vashimi ger-
 dimi djanjami hvalite, ino she druge na to napelavate.
 O strahovitno, kam ste prishli! She vam je ta hu-
 dobna greshna navada noter v' kosti sarasla, ino se
 nebode prej od vas podala, doklam se nebo sred
 truplom na prah obernila, kakti nam sv. pisimo pravi,
 da se bodo vasho kosti od hudobnosti vasho mladosti
 navsele, ino s' vami bodo v' grob shle vasho greshne
 navade. (*Job. 20.*) Tak ste vi ne na enkrat golufi,
 krivizhni, kradlivi postali. To pervokrat ste eno
 malo desetine satajili, kaj najdenega sebi obdershali,
 pa she ste se tega bali, gda ste se smislili; o potli
 ste vezh pol desetine satajili ali skrili, ne samo to
 najdeno sebi sadershali, temuzh tudi drugo luzko
 rezh sazheli jemati, tak dugo, da ste postali golufi,
 krivizhni, tati, ino totih navad nebote ta pustili,
 doklam bote shivi, tak, da bo se nad vami spuniti
 moglo, kaj Ap. Pavl pravi: da ne kurveri, ne sa-
 kona prelomniki, ne ti krivizhni, ne golufi, ne tatje
 nebodo kralestva boshjega posedli. (*I. Kor. 6.*) Tak
 ste ne na enkrat pijanzi, kartashi, preklinjavzi po-
 stali. To pervokrat vas je fram bilo, kaj ste se do
 pijanosti napili, potem pa ste is tega eno navado na-
 pravili, tak da tega nemorete se sdershati, ino se
 nebote sdershali, doklam nebo vso vasho premoshe-
 nje, ter dusha ino telo spravleno. Ravno tak ste

storili s' kartanjom. Pervokrat ste nekere groshe safhpilali, na to ste jesni bili, ino vam je merselo do kartanja, ali kak so vas kartafhi drugo-, tretjokrat k' fhpili dobili, ste potem naredli 's tega eno navado, v' keru ste pres fkerbi le golufali, pres straha le kleli, i. v. t. S' kletvizoj je bilo ravno tak. Pervokrat vas je kakti grosa obletela, kaj ste sakleli, potem ste se temi navadli, ino tak navadli, da sdaj kunete ino preklinjate, da je strah poslufhati, ino od tote navade nebote prejd odstopti, kak te, kader bo smert vam jesik savesala, ino bo se nad vami spunilo, kaj Ap. Pavl pravi: da tudi, keru kunejo, neti pijanzi nebodo v' kralestvi boshjem. (*I. Kor. 6.*) O nefrezhna gresna navada! o strahota uavadnega greha! sakaj navadnemi gresniki je fkoro ne mogozhe se poverniti. Jel en zherni Afrikanez more svojo kosho premeniti? Kak vi tedaj morete dobro storiti, potem kak ste se hudo navuzhli, hudemi pervadili? bara Jeremial Prerok. (*Jerem. 13.*) Ja lesi je kakkoli terdokorno drevje sred korenjom vun spraviti, kak gresne navade vun stergati. Le fkus en velki zhudesh vsegamogozhnosti ino milostivnosti boshje sná en takfhi gresnik supet k' shivlenji te gnade se prebuditi.

Ja milostivnost boshja pela to ozhitno nezhisto gresnizo Magdaleno k' Jesusi, da ona tam sposna strahoto svojega navadnega greha, ino ga objokano sgriva. Milostivnost boshja klizhe tega v' dnarje salublenega Matheja ino Zaheusa k' Jesusi, ino k' tem naprejvsetji, vso krivizo po fhtiri gibê poverniti ino popraviti. Le milostivnost boshja naredi, da ti pijanosti ino nezhistosti prekdani Bonifaziuf od svoje Aglaes opomenjen se pobolsa, ino potli vmerje kak Manternik ino Svetnik, Aglaes pa kak sveta Spokorniza. Le milostivnost boshja Landelini v' snéh pokashe to mesto, gde njegov tatofki tovarsh she v' pekli strafhne mantre terpi, ino njemi dá na snanje, da to tudi njemi naprejstoji, zhe se nebode vzhafi od totih tovarshov prozh podal.

Ah vsemete tedaj k' ferzi, kaj je navadni greh, v' kakfhi strafhni nevarnosti je navadni gresnik, kak teshko bo kaj, da bi se povernil ino pobolsal, drugazhi, zhe ga Bog fkus posebno gnado obudi.

Ah sa toto, sa toto tebe ponishno profim, moj prelubesnivi Jesuf! ker fi ti nad Magdalenoj, nad Mathejom ino Zaheusom, ter nad Bonifaziusom, Aglaesoj, Landelinom ino veliko drugimi pokasal, da fi prishel ifkat, kaj je sgubleno; vrazhit, kaj je boleno; oshivlat, kaj vmira; profim tebe, pusti eno ifkro tvoje boshanfke gnade priti v' serza navadnih grefhnikov, ino njim rasvėti, zhe so vrédni, njihovo pamet, da bodo sposnali, v' kakfhi strafhni nevarnosti se snajdejo, ino da bodo se odperle njihove vuha, ino se odvesal njihov jesik, da bodo zhuli prétenje tvojo, ino bodo objozhezh svoje grehe vzhista povedali namestniki tvojem k' odpufhanji tistih ino fkus nje saflushenih vezhnih kashtig. Amen.

Na 12. nedelo po Finkofhtih.

Od gréfhnih djanjih proti sapovedi lubesni blishnjega.

*Lubi blishnjega tvojega tak, kak samega sebe.
Luk. 10.*

Zhe ravno je ta sapoved: Lubi blishnjega tvojega kak samega sebe, she v' starem Testamenti ena is tih pervih sapovedih bila, v' novem Testamenti pa od Jesufa k' ti prvi ino najpreshtimaneshi sapovedi postavlena, je vender se fhe negda veliko pregreshlo proti toti sapovedi, ino fhe se sdaj tak godí. V' dnefnem Evangelji se nam perpovéda, kak so se sagrefhli nad enim popotnim, kí je od Jerusalema v' Jeriho dol fhel. Totega so gorprijeli, ga flekli, do kervavega sbili, ino na pol mertvega na ftesi pustili. O kaj je to sa ena lubesen blishnjega! Ali ne sgodi le se tudi sdaj dostikrat, da tam enemi v' sapelanji dofllezhejo oblazhilo te nedushnosti, ino ga na dufhi na pol mertvega pustíjo, pa grejo? Ne sgodi le se, da tu enega nesmilno sbijejo ino na pol vmorijo, tam enemi vsemejo sukajo tega poshtenja; tu enega vunporobijo ino okradnejo, tam enega fkus krivizhne pravde ogulijo? O sgodi se, ino to po

gosto. Da tedaj, kak J esuf v' dnefnem Evangelji pravi, le lubesen boshja, ino lubesen blishnjega naf k' vezhnem shivlenji pela, kam bote te vi prifhli, keritelko sagrefhite proti lubesni blishnjega? Jas bom sa tega volo dnef od grefhnih djanjih proti sapovedi lubesni blishnjega k' vam govoril, ino pokasal, kak teshko bote svelizhani, zhe nebote tote sapovedi drugazhi sdershali.

Vfe, kaj zhlovek ima, je: 1. Njegova nedushnoft, ino krepofst ali zhednoft; 2. njegovo shivljenje ino sdravje; 3. njegovo pofhtenje; 4. njegovo zhafno blago ali premoshenje. Zhe vafhemi blishnjemi eno ali drugo is totih rezhi vsemete, ali njemi kaj perkratite, tak njemi velko krivizo ftorite, ino sagrefhite proti sapovedi lubesni blishnjega.

1. Proti sapovedi lubesni blishnjega ali pregrefhite, zhe njemi vsemete njegovo nedushnoft ino krepofst. Nedushnoft ino krepofst je venez te dufhe, ino zhe totega kerit dufhi vsemete, tak fte hujfhi rasbojniki, kak fo oni bili, ki fo tega od Jerusalema v' Jeriho idozhega popotnika tak nefmilno vdelali. Ino, ah! kelkokrat fe sgoti, da enega ali eno sapelate na neframne govorenja, na ogovarjanje, na kletvizo, na nezhistofst, na tatbino ino druge krivizhne djanja, na pijanofst, na fhpil, ino na vfe forte grefhne djanja. V' tem, kaj vafhega blishnjega na grefhne djanja sapelate, vi ftrafhno pregrefhite, sakaj fkus to poftanete fovrashniki boshji, fovrashniki vafhega blishnjega, fovrashniki famih sebe. Vi poftanete fovrashniki boshji, sakaj vi to od njega ino na njegovo fpodobo ftvorjeno, fkus kerv Kristufovo odrefheno dufho vkonzhate; vi poftanete fovrashniki vafhega blishnjega, sakaj vi njega ob gnado boshjo, ino tak ob vfe fppravite; vi poftanete fami svoji fovrashniki, sakaj vi fe poleg vafhjih grehov tudi luzkih grehov krivi ftorite. Ah zhe bo fe nad vami dopunilo, kaj fv. Krisoftomuf pravi: da Bog nafhe lafne grehe, naj fo kakkoli veliki, nam raj odpufiti, kak najmenfhega, ker je nafhemi blishnjemi k' pohujfhanji bil, kak bo te sa vaf sapelavze? O tak le kak najprejd te od vaf na greh sapelane perfhone fkus opominjanje, podvuzhenje, profhnje ino dobro

sadershanje od grešnega shivlenja odvernte, ino nasaj na steso te zhednosti spravte.

2. Proti lubesni blishnjega pregreshite, zhe njemi sdravje ali shivlenje vsemete. O kelkokrat se sgodí, da vashega blishnjega telko jesíte ino shalite, da more sboleti; kelkokrat nastane grosno bitje med vami, tak da ti sokuzhen ino ranjen dugo nizh nemore, ino néki sa tega volo prejd vmerje; kelkokrat s' nespametnim vrazhitvom tega bolenega she bol pogubíte. Ah to so strashne pregrehe, sosebno, zhe vassemi blishnjemi shivlenje perkratite ali vsemete; to so grehi, ker v' nebo krizhijo, ino bodo teshko odpufheni.

3. Proti lubesni blishnjega pregreshite tudi, zhe njemi njegovo poshtenje vsemete. Ker nema poshtenja per ludih, tisti nemore velko dobrega med ludmi istoriti, néti velko pomozhi od ludi savupati. Poshtenje je sato, kak modri Salomon prav rezhe, vezh vrédno, kak velko bogastvo. (*Pravozhi 22.*) Poshtenje vi vassemi blishnjemi vsemete, kader ga ogovarjate, ino kader ga rasnashate. Ino ravno v' tem vi najvezh proti lubesni tega blishnjega pregreshite. Kaj sa en velki gréh je ogovarjanje, nam Ap. Pavl na snanje dá, ker rezhe: da ogovarjavzi so Bogi odurni, (*Rim. 1.*) ino sv. Augufhtin pravi, da ogovarjavez hudizha na jesiki nofi. Modri Salomon pa rezhe: Ne vtizhi se med ogovarjavze, sakaj naglo bo njihovo pogublenje prishlo. (*Pravozhi 24.*) Ja resnizhno ste v' tem vezhnem pogublenji, zhe toto hudo navado nebote tá pustili, zhe vashih beséd nebote nasajvseli, ino popravili, kaj ste vassemi blishnjemi s' ogovarjanjom ino opravlanjom nashkodili.

4. Proti lubesni blishnjega pregreshite sadnizh, zhe vassemi blishnjemi to njegovo vsemete, ali njemi ne date, kaj je njegovo. Tudi tega se veliko med vami sgodí. Tam edni golufajo per kupili, drugi per predaji; edni per shpili, drugi per plazhili; edni per mejah, drugi per desetini; tam kradnejo sad, tu grosdje; tam derve, tu travo; tam zeug, tu posodbo; tam dnarje, tu blago; tam edni na luzkem spasejo, drugi v' luzko noter orjejo ino kopajo; tu edni dug satajijo, drugi to najdeno febi sadershijo; tam edni duge delajo, kerih nikol nebodo plazhali, drugi saflusheno plazho doltergajo. O strahota! kaj

so to sa ena dela! gde je lubesen blishnjega? Kak bote vi k' vezhnem shivlenji prifhli? Ti krivizhni bodo preifhli, pravi kral David. (*Pfalm*, 36.) Ne táti, néti golufi, néti krivizhni ne pridejo v' kralestvo boshjo, pravi Ap. Pavel. (*I. Korint*, 6.) Ja resnizhno, ne pridete v' kralestvo nebeshko, temuzh v' to vezhno pogublenje, zhe nebote povernili ino popravili, kaj ste vafhemi blishnjemi vseli ali drugazh k' fhkodi bili, zhe nebote vafhemi blishnjemi dali, kaj je njegovo.

Tak vidite, tak se per vas sdershava sapoved lubesni blishnjega. Proti nibeni sapovedi se telko ne pregrefhi, kak proti toti. Kak vam more per serzi biti, kader vam sdaj tu, sdaj tam morejo rezhti: Ti si tat moje nedushnosti, tat mojega sdravja, tat mojega poshtenja, tat mojega blaga; ti si srok mojih shaloftnih dnov, srok telko prelutih fós, telke kletvize? Kak bo vam per serzi, kader bo smert vas odsod pelala pred sodnika boshjega, ker bo vam rekel razhun dati od spunenja njegove sv. sapovedi?

O tak nikol ne posabte na to velko sapoved: Lubi blishnjega tvojega kak samega sebe. Skashte vafhemi blishnjemi konzhi telko lubesni, da ga nebote jesli, ne shalili, da njemi nebote krivize, ne fhkode delali. Ino zhe ste kaj takega storili, tak le kak najprejd popravte, ino kak najbolj morete, drugazh nebo dobro sa vas. O moj lubesnivi Jesus! jas vem, da sem s' totimi mojimi besédami pá zelo malo ali nizh opravil, prosim sato tebe, pridi ti s' tvojoj gnadoj vsem naprej, da bodo enkrat sposnali, da njim na takfho visho ne mogoze k' vezhnem shivlenji priti, da bodo sato popravili, kaj so dosdaj sakrivili, odsdaj pa v' djanji pokasali, da blishnjega lubijo, kak samega sebe. Amen.

Na 13. nedelo po Finkofhtih.

Od nesahvalnosti.

Néli njih je deset ozhishenih? Gdé je pa ovih devet? Luk. 17.

Svojim dobrotnikom sahvalnost fkasati je ena dushnoft, kero vfaki, tudi najprostefhi zhloyek, more fposnati. Néli je zelo shivina sahvalna proti tiftemi, ker njoj jesti ino piti dá? Ino gdé je tifti, keremi se nesahvalnost nebi samerila? Ali zhe ravno je sahvalnost ena od vseh fposnana dushnoft, je vender med desetimi moshi dnefnega Evangelja devet nesahvalnih bilo. Deset moshi, kí fo en teshavni, oftudni ino okorni beteg imeli, je Jefus vusdravil, pa famo eden, en savershen Samaritan, se je Jefusi, svojemi dobrotniki, pred noge dolvergel, njemi sahvalil, ino Bogi zhaft dal sa to perjeto dobroto. Ovi devet fo fhli svojim potom, ino fo se namer ne smiflili, ka bi se svojemi dobrotniki bili sahvalili. Tak fhe je sdaj med desetimi fkós devet nesahvalnih. O to je gerdo, kaj ludje v' toti rezhi zelo sa shivinoj nasajoftanejo. Hozhem sato dnef od nesahvalnosti govoriti, ino vam pokasati: 1. Kak fo ludje nesahvalni; 2. sakaj fo tak nesahvalni.

1. Veliko je nesahvalnih ludi. So pa nesahvalni proti Bogi ino proti ludem. Da fo ludje proti Bogi nesahvalni, to pokashe njih sadershanje. She Israelfko ludstvo je to pokasalo. Totemi ludstvi je Bog posebne dobrote storil. On je nje is vjetja réfhil, on je kak en lubesnivi ozha sa njih frezho fkerbel, on je njim od zhasa do zhasa modre moshi poflal, ker fo nje na sloshnoft, pravizhnoft ino poboshnoft opominjali. Ali oni njemi ne fo sa tote dobrote sahvalili, temuzh fo njegovo sapoved savergli, se od njega prozh oberbili, fo krive boge molili, ino telko greha storili, da je Bog sam fkus Preroka rekel: Jas sem otroke gorsredil, ino oni fo od mene odstopli. Vol posna tifttega, keremi flifhi;

oflizeh posna svojega gospoda jasle: Israel pa me ne posna, mojo ludstvo ne pasi na me. (*Jesaias* 1.)

Kak so bili Israelitanzi, tak je tudi med nami Kristjani veliko takšnih, ki so proti Bogi nesahvalni. Veliko njih je, ki Bogi ne sahvajiyo ne sa shivlenje, ne sa sdravje, temuzh si sdravje s'he le pogubijo s' zhres red jestvinoj ino pitvinoj, s' nezhistoftjo, s' jesoj, nevos'hlivostjo, s' prevelikoj shalostjoj ino drugimi neporednostmi. Néki so tak nepoterpeshlivi, da si zelo smert shelijo. Sadošti je takšnih, ki Bogi ne sahvajiyo sa ti vsakdenji kruh, ne sa obilnoft sada te semle, temuzh so v' obilnofti darov boshjih s'htimani ino prevsetni, proti vbogim pa s'he le terdni. Veliko je takšnih, ki Bogi ne sahvajiyo sa te dobre navuke, kere njim je on s'kus Meshnike, s'kus staršhe, s'kus shkolkike ino druge dobre ludi dal, temuzh nje savershejo ino osmehavajo. Ti dobrotlivi Bog v'fo semlo s' sunzhnoj luzhjoj presvéti, on semlo namozhi s' rosoj ino rodovitnim deshóm, on nam dá dobre prijatele, ino nam taushent dobrot stori. Malokeri se njemi sa to sahvaji, temuzh sa to se prelomijo skoro vsaki den njegove sv. sapovedi. O kak veliko je ali tistih, ki so proti Bogi nesahvalni!

Veliko je pa tudi takšnih, ki so proti ludem nesahvalni. Le poglejmo, kak so otrozi proti staršhim, sholari proti shkolkikom, podloshniki proti svojim duhovnim ino posvetnim naprejpostavljenim.

Gdo otrokom veksho lubesen s'kashe, gdo njim vezh dobrega stori, kak starshi? Mati svojemi deteti sevsoj s'kerbjoj postréshe ino na njega pasko ima, ona si kerokrat spanje perkrati, ino si pozhitka néti kakšnih veseliz ne vos'hi sa otroka volo; ona s' neisrezhenó poterplivoftjo prenese njegov jozh ino krizh, ter njegove nevumnosti ino suprotivnosti; ona je nesgovorno shalostna, zhe se njemi kaj s'godí. Ozha svojemi otroki perpravi kruh ino oblazhilo, on ga dá kaj dobrega ino hasnovitega navuzhiti, ino gleda, da njemi sa perhodno tudi kaj perskerbí. Ali ah tóshno, kak eni otrozi svojim lubim staršhim toto s'kerb, tote vse dobrote plazhujejo! S' grobianškimi besedami, s' neboglivoftjo, s' shalenjom, s' nespodobnim ino gerdim sadershanjom, ino sadnizh s' tem,

da nje na starost preshenejo ino sapustijo. Tak se otrozi svojim staršim sahvalijo.

Gdo si sa staršimi s' otrokmi vezh sadene, kak shkolkniki? Nékemi otroki morejo eno rézh vezh stokrat pokasati ino naprejpraviti, morejo si skerb vseti, kak bi nje vse potrebne rezhi navuzhiti mogli. Kaj pa navadno sa eno hvalo sa to dobijo? Toto, da se njim namer ne dá, kaj njim gre, ino kaj se njim dá, to se njim stokrat sponosi. Kaj bi se njim to saflusheno poshtenje skasalo, od tega namer né misliti. Taksho sahvalo imajo shkolkniki.

Kelko storijo duhovni ino posvetni naprejpostavljeni sa svoje podloshne! Duhovni naprejpostavljeni skerbijo sa vasho dufhno svelizhanje, oni vam dajo Meshnike, kerí vas v' kerfhanfki veri podvuzhijo, vam sv. Sakramente delijo, vas v' bolesni obishejo, vas na pokoro opominjajo, ino tudi vashe otroke k' vezhnem shivlenji ravnaajo i. t. v. Posvetni naprejpostavljeni so dushni sa to skerbeti, da je vasho premoshenje ino shivljenje na shihrem; oni sato morejo te nemirne ino krivizhne kashtigati, ino taksho povele vundati, skus kerih sdershanje se mir med ludmi obdershi, i. t. v. S' ednoj besedo, najprejpostavljeni morejo biti, ino pres njih bi ti svét bil ena tolovajfka graba, ali ena jama tih rasbojnikov. Ali na to ludje ne smislijo, temuzh so nepokorni, suprotivni, ino spreklejejo svojo gospodfko, kunejo svoje Meshnike, in njim vse sorte gerdobnosti smislijo. Taksho hvalo imajo duhovni ino posvetni naprejpostavljeni.

Tak sdaj sami preshtimate, da je veliko takshih, kí so nesahvalni proti Bogi, nesahvalni proti ludem.

2. Ali sakaj so tak nesahvalni? To po tem pride, da na te prijete dobrote ne smislijo; tote sa dushnost dershijo: ter da ne sposnajo, kak gerda je nesahvalnost.

Mnogi so nesahvalni sato, da se na te prijete dobrote ne smislijo. Poshtuj tvojo mater, pravi stari Tobias svojemi fini, ino se spomeni, kakshne nevarnosti je ona prestala, kader je tebe pod svojim serzom nosila. (*Tobia. 4.*) Jel se vi otrozi smislite, kaj so vashe matere s' vami terpele, se smislite, kelko skerbi so vashi starshi s' vami imeli? Jel se vi sholari smislite na to, kaj so vashi shkolkniki s' vami djanja imeli? Jel se vi ti gorodrasheni smislite na dobrote,

kere vam vašhi duhovni ino posvetni naprejpoštavleni storijo? O da bi se vsi na te prijete dobrote smislili, nebi telko nesahvalnih bilo.

Mnogi so pa tudi sato nesahvalni, da dobrote sa dushnosti dershijo. Ti nesahvalni otrok rezhe: Moji starshi so réfen s' menom nekaj terpeli, pa kaj? to je ja njihova dushnost, oni so mi sa tega volo ozha ino mati. Ti nesahvalni sholar, kader she sholo popusti, rezhe: Jas sem se v' sholi refen nekaj navuzhil, pa sej so shkolknik svojo persadenje dobro plazhano dobli. Ti nesahvalen podloshnik rezhe: Zhe gôspoda sa nas kaj storijo, sej si oni svojo sadenje dobro plazhajo; mi nje moremo rediti, nje moremo prav dobro shiriti, ino njim mofhnje puniti. Ti nesahvalen farman rezhe: Zhe si nashi Meshniki sa nas kaj persadenejo, ino per tem kaj terpijo, tak je ja to njihova dushnost, oni so sa tega volo tu, ino imajo vse od nas, pa nam morejo tudi postrezhi, naj bo gda hzhê. Tak mnogi ne smislijo, kak ravno tistim gre poshtenje, ker si svojo dushnost storijo.

Mnogi so sadnizh sato tak nesahvalni, da ne sposnajo, kak gerda je nesahvalnost. Da je en nesahvalni zhlovek tak oduren, da so zelo stvaru dopadnéfhe, to sposnajte is tote perpovésti: Enega Rimara hlapez je prozh odifhel, ino je sa tega volo divjim stvarim naprejvershen. En velki strahovitni oroflan plane nad njega, ali na enkrat obstane, ino se njemi sazhne radivati. Ino glej, to je bil tisti oroflan, keremi je on v' Libinskih pufhavah se fkrivajozh en tern is taze smeknil. Toti oroflan je sa toto dobroto njemi zele tri leta meso nosil, kaj si ga je na sunzi pekel, ino njemi je tudi sdaj nizh ne storil. Glejte, kak ena divja stvar eno málo dobroto tak pomni, ino se tak sahvalna fkashe, vi pa ste tak nesahvalni, o odurni ludje! Sato en stari Modri prav pravi, da nizh hujfhega, nizh odurnefhega na semli nemre biti, kak je en nasahvalen zhlovek — ino sv. pismo pravi: Ker to dobro s' hudim povrazha, od tistega hishe se nefrezha nebode prozh dala. Pa kaj sa eno frezho, kaj sa en shegen bi en takshi mogel imeti, ki se Bogi ino ludem tak nespodobno sameri, jel je frezhe, jel shegna vreden?

O ne bodte tedaj nesahvalni, smislite se vsaki den na dobrote boshje, ker nam nefkonzhno veliko dobrot stori, ja vsaki dober ino popunoma dar pride odsgoraj dol. Smislite se, kelko dobrega vam vasfi starfhi, vuzheniki ino dobri prijateli, ter vasfi duhovni ino posvetni naprejpostavljeni stori: preshtimajte to, ino bodte sahvalni, povernte dobro s' dobrim. Amen.

Na 14. nedelo po Finkoshtih.

Od kmetizhkega ino teshazhkega stana.

Glejte lilje na poli. Math. 6.

Ludje so v' to posvetno tak salubleni, sa to zhasno tak fkerbni, da poleg same posemelfke fkerbi posabijo na svojo dusho, na kralestvo nebesko, na svojo vezhno svelizhanje. Sa tega volo Kristuf v' dnefnem Evangelji pravi, da nebi smeli samo sa tim zhasnim dirjati, temuzh le kralestvo nebesko najprejd iskati, ino na Boga savupati, ker ptizam ino telko milion stvarim dá shivesh, ino rosham lepsho oblazhilo, kak nje imajo krali ino zefari, kaj nebi sa naf fhe bol fkerbel? Ali kak to pravim, se mi sdi, da si edni is vas mislijo: Sej je refen, da je sadofti takshih, ki tak kak ptize shivijo od tega, kaj drugi perpravijo, sadofti takshih, ki njim, kakti rosham, ne treba nizeh delati, pa so vender vsaki den dobre jedi ino pitvine puni, pa prav lepo oblezheni; ali nam kmetizhkim ino teshazhkim ludem je drugo, mi se dobro moremo fkerbeti ino truditi, pa fhe dostikrat nemamo kaj na se djati, ino dostikrat ne kruha perhishi, mi smo v' enem stani, gde se nizeh dobrega ne savshijemo. Ja kaj je tistemi gospodi, kaj tistemi purgari ali tershkemi, kaj tistemi Mefhniki? Ali mi revni kmetizhki ino teshazhki! Ne tak ne, m. l.! naj vas moja dnefna predga previsha, da ravno vas h kmetizhki ino teshazhki stan je en frezhen ino poshtuvani stan.

Resen je, da vi kmetizhki ino teshazhki imate en teshki stan: vi morete od ranega jutra ino do posne vezheri na teshkem deli biti, morete vafho mozh dobro napeti, se truditi, vrozhino ino simo terpeti, na vétri, deshi ino snegi biti, da si le telko perpravite, kaj sa se ino sa te vafhe en flab shivesh imate; ali sa tega volo ste ne v' enem nesrezhnem stani. Glejte, she Adami je Bog rekel: S' mnogim delom bofh ti si na semli tvoj shivesh spravlal vse tvoje shive dni; v' poti tvojega liza bofh mogel tvoj kruh jesti, doklam bofh nasaj postal semla, od kere si vset. (*I. Mois. 3.*) She Adami je ali Bog osnanil svojo volo, on najmre hozhe, da bi zhlovek s' trudnim delom si svoj shivesh perpravlal. Ino glejte, ravno vi kmetizhki ino teshazhki ludje ste tisti, ker s' svéftim opravlanjom vafhega teshazhkega dela volo boshjo spunite. Tisti pa, pravi Kristuf, ker volo mojega nebeskega Ozheta spuni, bode noter shel v' kralestvo nebesko. (*Math. 7.*) O kak srezhen je ali vafh stan, zhe vi s' vafhim delom veselje imate, ino nje Bogi isrozhite. Ja resnizhno je, kaj en modri ino vuzheni pravi, da nibeden stan ne tak k' prostosti tega Evangelja permerjen, kak kmetizhki ino teshazhki, nibeden stan ali tudi nema telko perloshnostih k' enem poboshnem shivlenji, kak kmetizhki ino teshazhki. Sa tega volo je tudi Kristuf od nibenega stana ne telkokrat govoril, kak od stana kmetizhkih ino teshazhkih ludi. Najvezh svojih perspodob je on od vafhega stana vsel. On je kralestvo nebesko perspodobil enemi zhloveki, ker je dobro semen na svojo njivo vsejal, (*Math. 13.*) ino vam je s' tem nasamlal, kak se imate ob zhafi setve na Boga smisliti, ker vam dá semen, vrémen, sdravje, ino vse, kaj vam treba, da vafhe njiva obsejate; se smisliti, da tak, kak je le enkrat dobro sejati, ino se toti zhas ne smé samuditi, tak je vafho shivlenje en zhas te setve, v' kerem imate na vafho duhovno njivo to dobro semen poboshnih dél nasejati; imate se smisliti, da tak, kak per setvi veliko terpite, pa na vse to posabite, kader se na eno dobro shetvo smislite, tak vse terplenja vafhega shivlenja radi prenesete, kader se smislite, kak bodo tisti, ker v' sósah sejajo, enkrat vu veselji sheli. (*Psal. 125.*) — Kristuf je kralestvo nebesko per-

spodobil enemi hishnemi gospodari, ker je delavze v' svoj vinograd najemal, (*Math. 20.*) ino vam je nasnamlal, kak ste vi od Boga, kakti delavzi v' eno vinfko gorizo, na toti svét poslani, ino je vsakemi njegovo delo gornalosheno, kero more svésto opraviti, ino ne prejd poverzhi, kak vezher, ne prejd s' dobrimi délami prehenjati, kak na vezher tega shivlenja, kader bo ti nebefki hishnik vas k' sebi poklizal, ino vam vasho saflusheno plazho dal. — V' dnefnem Evangelji vam Kristuf pravi: Glejte na ptize tega neba, glejte na lilie tega pola! ino vam je s' tem nasnamlal, kak imate vségamogozhnost ino dobrotli-voft boshjo v' nasitenji tih ptiz, ino v' oblezhenji tih rósh preshtimavati, ino terdno savupati na tega, ker sa zhloveka veliko vezh fkerbí, kak sa ptize ali roshize. Vidite tedaj, kak srezhni ste vi, kí ste v' enem stani, v' kerem imate telko lepih perloshnostih si nebefa saflushiti, ino je is vashega nifokega stana ne samo en sv. Isidor, sv. Rajmund, sv. Notburga, sv. Feliks, sv. Zita, sv. Florentin v' te visoke nebefa shel, temuzh taushent ino taushent drugih, kerih poboshnega shivlenja je nishe ne popisal.

Vash stan je pa tudi en poshtuvanja vréden stan, sakaj vash stan je najpotrebneshi ino najhasnoviteshi na svéti, sakaj vu vashem deli, vu vashih trudih stoji srezha te deshele, vi ste tista roka lubesnivega Boga, s' keroj on vsaki den telko taushent drugih ludi, telko milion stvarih nasiti. Zhe ste vi premoshni, ino imate obilno perdelanega sada te semle, tak vsi v' desheli imajo svoj potreben shivesh; zhe pa vam smenka, tak vsi pomenkanje imajo. O kak poshtuvani je tedaj vash stan!

O pomirte se tedaj, ino ne bodite rastóshni, kak da bi vash stan en nesrezhen stan bil sa tega volo, da možno delati morete. Ravno v' tem vam je Bog taushent perloshnosti k' lepim saflushenjam dal. Ne bodite shalofni, kak da bi vi v' enem savershenem stani bili, sakaj kerí koli vas kmetizhke ino teshazhke ludi sametavlejo, ne vejo, kaj govorijo, ne vejo, kaj storijo, ne vejo, kaj je vash stan vreden. Sposnajte tedaj vrédnost vashega stana, sposnajte srezho, kero, ako vashe dushnosti spunite, vu vashem pri-

prostem stani pred veliko drugimi imate: sposnajte to, ino sahvajte dobrotlivemi Bogi, kaj vas je v' toti frezhen stan postavil. Amen.

Na 15. nedelo po Finkofhtih.

Smisli se na smert.

Glej enega merlizha so vunnesli. Luk. 7.

Kader je Jesus tega 38 lét bolenega per Jerusalemski kopeli vusdravil, je njemi rekel: Ti si sdaj vusdravlen, ali ne delaj vezh greha, da se ti nebi kaj hujshega sgodilo; (*Joh. 5.*) kader je pa tega dnefnega mladenzha pred Naimskim mestom mertvih sbudil, je njemi nizh ne rekel, kak bi odsdaj mogel shiveti. Sakaj ne? Toti mladenzh je ja bil is tistih lét, v' kerih se najvezh hudega stori? Na to sv. Euthymiuf odgovori, ino rezhe, da totega mladenzha sa tega volo ne trebalo opomenti, da je od mertvih stanil, sakaj ker se na smert misli, tistega ne treba na poboshnost opominjati, prav kak modri Sirah pravi: Vu vseh djanjah tvojih se misli na tvoje poslédne, ino nikol nebofh greha delal. (*Sirah. 7.*) Da pa je ali smert en tak dober vuzhenik te zhednosti ino poboshnosti, tak tega dnefnega merlizha postavim pred vas, da bote sosebno tri rezhi na njem preshtimavali, najmre: kaj je pred smertjo, kaj per smerti, kaj po smerti.

Tega mertvega gledezhi mislite si, kak da bi she dnef tisti vash sadni den bil, gda se vam pravi: Red napravi per tvoji hishi, sakaj ti bofh vmerl. (*Jesaiaf 38.*) Vrazhitnik je per vas, pa zhisto dvojezh ino pres savupanja, da bi vam gda bolshe gratalo. Vashi prijatli, vasha shlahta vas obiskavat pridejo, pa so tak tiho, tak shaloftni, da lahko po njih posnate, da tudi oni nad vashim gors-hajanjom dvojijo. Vi se valate, kotate po posteli, ne vejte, kam bi glavo djali. Sdaj si vi pres henjanja shdivate, ino si mislite: Sdaj je moje shivljenje prozh,

sdaj vidim, da morem sapuštiti svét, blago ino vse. Kaj sem si te spravil? Kaj mi prék ostáne? Drugo nizh, kak ena jama, ena truga ino ene boshne zape. Tezhas pridejo Mefhnik k' vam, vi se spovejte, ino vam per serzi leschi grata; ali bolesen se pohujsha, she vam vpadne nos ino ozhi, v' lizi oblédnete, na zheli vam mersli pót vun nastopi, dá se vam shegna na svézha v' róke, prijatli ino shlahta slovo od vas jemlejo, vas od jozha nemorejo dushe gledati. — Sdaj te morebiti hozhete vashe grehe prav sgrivati, ino pokoro sa nje delati? O tóshno, kaksha bo to pokora! Sv. Augushtin pravi: Grefhnik bo s' tem opomenenjom kashtigan, da na smertno vuro posabi na sam se, kir je v' shivlenji na Boga posabil. To je pred smertjo. —

Sdaj pride ti sadni hip, ta sadna troha zhafa, v' keru se dokonzha ta kratka zhafnost. Ah kak she le bo vam te per serzi, kader bote vidli, kak se vam odpirajo vrata v' to neskonzhno vezhnost, ino nebote snali, kak bo tam sa vas! O vezhnost, o vezhnost! O ti vboga dusha, kaj bosh si sdaj s' sobom tá nefla? Gdo bode kre tebe tá shel? Le en máli odlog bote si she sheleli, pa sabstojn; segnili bote sadnokrat po duskhko, te pa vtihniete ino vterdnete. — To je per smerti.

Sdaj je djano, dusha se je lozhla od téla, shivlenje je dokonzhano, tu leschi to mertvo truplo. O sdaj je vse drugazhi: She dusha vidi pred sobom sodni stol boshji, svojega Angela Varuha sa prizho, tega hudega sovrashnika sa svojega toshnika; ona vidi zelo mnoshino grehov pred sobom. Sdaj bode sodba. — Ah postoj sato, postoj eno malo, vboga dusha! per tem mertvem trupli — glej, to je tvojo télo, kero si tak dobro shirila, toto je sdaj ena hrana ali shpisha tih zhervov, ino ena posodba tega smrada; toto télo, keremi si ti storla, kaj je koli htelo imeti, ino si sa tega volo sapovedi boshje, opominjanja svojega Angela Varuha, svojih Spovednikov ino Predgarov savergla — o pogledni ino rezi sdaj, kaj so nafladnosti ino dobrote tega svéta? O kak dobro bi sdaj sa te bilo, da ti nebi v' totem téli bila tvoje ozhi telkokrat na grefhne rezhi obernila, tvoje roke na luzko blago vunstegnila, tvoje noge na grefhnih potih trudila, tvoj jesik s' telko

taushent greslnimi besédami sblatla; o kaj sa eno veselje bi ti sdaj imela, da se ti s' totim tvojim telom nebi bila v' ti gnušni nezhistosti kotala. Tak pa, ah le idi, ino terpi na vsigdar sa te kratke nafladnosti, sa te preidozhe dobrote tvojega nespametnega shivljenja.

O lubesnivi Kristjani! kaj k' temu rezhete? Vidite, to je oni rasgled, ker na nas vse zhaka. Prishel, ah prishel bode on hip, v' kerem bomo vse to vidli. Ah stormo tedaj to, kaj bomo te sheleli, da bi storjeno bilo. Premishlavajmo ino preshtimavajmo našo smertno vuro, da bo naš toto premishlavanje ino preshtimavanje k' zhednosti perganjalo, ino od greha nasajdershalo. O moj lubesnivi Jesuf! kak ti s' shalostnim serzom morešh viditi, kelko taushent je tistih nesahvalnih, kí le sa tem grejo, le po tem lovijo, kaj telo posheli, s' pokoroj pa zhakajo ino odlagajo do tiste vure, kader bodo tebe kak pravizhnega sodnika she pred sobom imeli — ah daj njim, daj nam všem to gnado, da bo naš eno po gošto premishlavanje te smerti na pravo pokoro genilo, ino da bomo mi skus to potroshtani na našo smertno vuro. Amen.

Na 16. nedelo po Finkoshtih.

Od posvezhuvanja nedél ino svetkov.

Spomeni se, da svetek svetish. II. Mois. 20.

Judje so svoj sveteshni ali sobotni den vsigdar s' velko sveštostjo svetili, she skoro vezh, kak je sa poved bila; pa bol na skasanje, kak 's poboshnosti, kakti se is dnešhnega Evangelja poprizza, v' kerem njim Kristuf sponasha, kak oni enemi shivinzheti na sveteshni den pomagati ne dershijo sa prepovedano, le enemi nadloshnemi zhloveki v' svetek pomagati je ne dopusheno.

Takshih, kí bi sveteshne dni s' prevelko sveštostjo posvezhuvani, je venda malo med nami, takshih

pazh sadoſti, kí ſvetka nikol prav ne ſvetíjo, temuzh tudi ſvetek ino nedelo k' delavnem dnevi napravijo. Kak je Kristuf Fariseare baral: Jel je dopuſheno ob ſobotnem dnevi vusdravlati? tak jas tote baram: Jel je dopuſheno v' nedelo ino v' ſvetek to delati? ino pokashem, da ſe nedela ino ſvetek ima ſvetiti:

1. ſkus sdershanje od ſluſhbenega dela;
2. ſkus dopernafhanje dobrih dél.

1. Nedela ino ſvetek ſe more ſvetiti ſkus sdershanje od ſluſhbenega dela. Zhe ravno ſo vſi kraji ino vſi dnevi boſhji, tak je vendar ſi on poſebne takſhne kraje iſvolil, najmre zirkve, kere on ſvoje hiſhe imenuje, ino v' kerih on hozhe poſebno zhaſtit ino hvalen biti; — on ſi je poſebne dní iſvolil, gda hozhe, da vſi ludje njega zhaſtijo, ino njemi ſluſhijo. Toti k' ſluſhbi boſhji poſebno odlozheni dnevi ſo nedele, kere ſe ſa tega volo tudi imenujejo: dnevi Goſpodovi. Po nedelah ali imamo poſebno Bogi ſluſhiti, ter ſa naſho duſho ſkerbeti. Tega pa njih veliko ne ſtori: mnogi ſe ſluſhbenega dela, al' pa gréha ne sdershijo. Na ſvetefhni den nemaſh nize delati, rezhe Bog ſam, né ti, né tvoj ſin, né tvoja zhi, né tvoj hlapez, né tvoja dekla, né tvoja ſhivina. (*II. Moís. 20.*)

Kak oſtro je Bog od negda tiſte kaſhtigal, kerí ſvetka ne ſvetijo, vidimo is tega. Judje ſo Moíſeſi v' puſhavi enega zhloveka ſatoſhli, kí je na ſobotni den derve sbiral. Pelajo oni njega pred Moíſeſa ino Arona: onedva ne vejta, kaj bi ſtorila, miſlezh, da derve sbirati ne tak velka rezh; ali Bog njima odgovori: Toti zhlovek imá mertev biti, vſo ludſtvo ga naj s' kamenjom poſíple. (*IV. Moís. 15.*) — Nikanor, en Haid, je ob ſobotnem dnevi po ſili ſe vojkuvat ſhel, je pa ſa kaſhtigo ſgubil 35000 ludi, ino ſam ſvojo ſhivljenje. (*I. Makab. 7.*) — Tak Bog tudi sdaj velikokrat kaſhtiga tiſte kraje, gdé ſvetka ne ſvetijo, s' nefrezhami, s' bolesni, s' hudimi létami, s' tozhoj, s' povodnamí, s' dragozhoj, s' kugoí, s' ognjom, ino s' drugimi nadlogami. Keri pa ſvetek ſvetijo, tiſtim on oblubi nebefko ſvelizhanje ino ſhegen te ſemle. (*III. Moís. 26.*) On oblubi ti potreben deſh, obilno ſada od ſemle ino drevja, vina ino olja préksadoſti;

on oblubi mir ino pokoj, srezho per gospodarstvi ino otrokih.

Ali kak bi nam on srezho ino shegen dal, kak néki nedele ino svetke svetijo? Néki ja po nedelah ino svetkih delajo, kak gdakoli inda. Jel ste to Kristjani? Jel ne vejte, da je nedela tisti den, gda se ne dela, en den tega pozhivanja, en den, kader se vsega teshazhkega ino flushbenega dela morete sdershati? Ne pa samo od dela, temuzh tudi od greha. Ali o toshno! kelko grehov se ravno sveteshne dni stori! Kelko pijanosti, kelko gisdavega shtimanja, ino ah! kelko se po totih dnevih tega Gospoda samo nezhistega greha stori! Kelko se ogovarja, kelko penes sahnpila, kelko se na pleši hudega stori! Kelko se preklinja, kelko sváje ino nemira napravi! O smilen Bog! kaj je to sa eno posvezhuvanje dneva Gospodovega? O namer dushe od tega nezhem govoriti, temuzh rajshi mojo govorenje obernem k' tistim délam, kere se v' sveteshni den storiti imajo. Svetek se najprej imá svetiti:

2. skus do pernashanje dobrih dél. Ne mislite sato, da je she sadošti, zhe se na sveteshni den sveteshno obleznete, ino k' meshi grete, zhe se flushbenega dela sdershite, pa drugo tudi nizeh ne storite, kaj samo se okol poteplete, ali gdé okol mertvarite. O to se ne pravi svetek svetiti. Bog hozhe, da po svetkih ino nedelah rasvun sv. meshe tudi predgo ali njegovo besédo poslušate, sakaj ker boshjo besedo ne poslušha, tisti je ne is Boga, pravi Kristus sam. (*Joh. 8.*) Bog hozhe, da po svetkih ino nedelah sv. Sakramente te pokore ino réshnega Téla primete: on hozhe, da sosebno po svetkih ino nedelah déla te pokore ino déla te milosti storite.

Mi smo slisnali, da je Bog v' shestih dnevih ves svet stvoril, na sedmi den pa je pozhival. Jel je pa te na sedmi den zelo nizeh ne storil? On je vse pogledal, kaj je prejd stvoril, ino vse je prav dobro bilo. Tak tudi mi imamo po nedelah ino svetkih pregledati, kaj smo skos tleden storili, kaj treba popraviti ino pobolshati. Kader se na dalni pot hozhemo podati, si prezi perpravimo, kaj mislimo s' sobom vseti; tak mi konzhi po nedelah ino svetkih imamo na ti dalni pót v' to vezhnost se perpraviti, ino se poskerbeti, da bomo vse k' redi imeli, kaj bo nam

tam treba. Sv. Gregor pravi: V' nedelo se moremo od tega ozhistiti, kaj smo v' prejdnih shestih dneh sakrivili, ter spokoriti se 's tega, kaj smo fkos tleden sagreshli. Ino Origenes pravi, da po nedelah imamo vse posemelfko k' strani pustiti, ino sa to duhovno fkerbeti, zirkve obiskavati, sa odpushenje grehov profiti, déla te milofti storiti, na Boga ino na nebeske rezhi si smifliti.

Spomeni se, 'da svetek svetifh, nam ali Bog sam k' dokonzhanji nashega dnefnega premifhlanja pravi, spomeni se. — Per tih drugih sapovedih on samo rezhe: Poshtuj ozheta ino mater — ne vbij — ne stori nezhisto i. t. d.; per toti sapovedi pa rezhe: Spomeni se, imej posebno fkerb, da bosh svetek svetil. Svetek pa imash svetiti fkus sdershanje od flushbenega dela, ino fkus sdershanje od gréha, ter fkus dopernafhanje dobrih dél. Te se nebosh imel onih kashtig bati, kere pridejo kres tiste, kí svetek ofkrunijo, temuzh ti bosh prijel ti shegen, ker je oblublen tem, ker svetek svetijo. Amen.

Na 17. nedelo po Finkofhtih.

Od greshnih popushenjih v' sapovedi lubesni blishnjega.

Lubi blishnjega kak samega sebe. Math. 22.

Sapoved od lubesni tega blishnjega je, kak Jesus pále v' dnefnem Evangelji pravi, ti pervi ino najveksli sapovedi ednaka, ino ena sapoved, pres kere se to vezhno shivljenje nemore dosezhi. Ali, kak sem vam pred nekerimi tjedni povedal, da se proti nibeni sapovedi telko ne pregreshi, kak proti toti, sakaj taushent djanjih vi proti toti sapovedi storite; tak vam dnef povém, da she ne sadofti od prelojenja tote sapovedi povedano, sakaj ona se ne prelomi samo s' hudimi djanjami, temuzh tudi s' popu-

shenjom ino samudenjom tega, kaj bi vašemi blishnjemi dushni bili dobrega storiti. Da tudi v' tem možno dostikrat proti ti sapovedi lubesni blishnjega pregresnite, tak bom dnes od tega k' vam govoril, ino vam pokasal: gda vi s' popushenjom proti sapovedi lubesni blishnjega pregresnite.

S' popushenjom dél te lubesni, dél te milosti pregresnite: 1. zhe k' totim delam imate premoshenje ino perloshnost; 2. zhe je vaš blishnji v' filni potrebi; 3. zhe ste savolo vašega stana posebno dushni, takšhe dela storiti.

1. S' popushenjom ino samudenjom ali proti sapovedi lubesni blishnjega pregresnite: zhe premorete ino posebno perloshnost imate, vašemi blishnjemi pomagati ino dobro storiti, pa ne storite. Tak pregresnite vi, ti bogati, zhe ne date jesti ino kakšho ponosno oblazhilo tem, ker so sa refnizo siromasni, nadloshni ino vaše pomozhi potrebni. Tak proti toti sapovedi sagresnijo vsi naprejpostavleni, ker hudodelnikov ne kashtigajo. Tak proti toti sapovedi pregresnite, ker imate koga bolenega, pa njemi ne postreshete, néti njemi po Mesnika nezhetite iti. Tak proti toti sapovedi pregresnite, zhe nevuzhenih ne vuzhite, shalostnih ne troshtate, po nedushno satoshenih ne sagovorite, i. t. d.

2. S' popushenjom ino samudenjom proti sapovedi lubesni blishnjega pregresnite: zhe vašemi blishnjemi ne pomagajte, kader je v' filni potrebi. Ne samo eno nekeršansko, temuzh eno nezhlovezhjo serze pokashete vi, zhe vidite, da je vaš blishnji skus ogen ali skus kakšho drugo nesrezho ob vse to svojo prishel, pa njemi ne pomagajte. Ravno tak, zhe vidite, da je vaš blishnji v' nevarnosti tega shivlenja, pa ga nezhetite odteti, i. t. d.

3. S' popushenjom ino samudenjom proti sapovedi lubesni blishnjega pregresnite: zhe ste savolo vašega stana posebno dushni, vašemi blishnjemi déla te milosti storiti, pa njih ne storite. Tak proti toti sapovedi pregresnite vi staršhi, zhe vaših otrok ne pošhlete v' sholo ino k' keršanskemi navuki, ino zhe njih namer sami ne podvuzhite, kelko vejte. Ravno tak, gospodari ino gospodinje, zhe samo na to gledate, da vam vašha drushina vašho delo opra-

vijo, na to pa ne, zhe bi kerfhanfki navuk vedli, ino se po kerfhanfko sadershali. Ravno tak Mefhnik, zhe nevuzhenih nebi vuzhili, bolenim ne sv. Sakramentov delili, dvojezhim ne dobrega navuka dali, ino sosebno, zhe sa samere volo nebi vupali grefhnikov ostro posvariti, ino njim strahoto njihovih djannjih nasozhi postaviti. Ravno tak fhkolniki, zhe bi famo na debele dohodke bistro gledali, fholare pa pres podvuzhenja pustili, i. t. d.

Tak, vidite, tak proti sapovedi lubesni blishnjega pregreshte! Ino, ah! kelko se takfhkih grehov stori, ki se njih namer ne spovejte! Kaj je temi najbolj srok? Per enih je fkopost, kera ne dopusti, kaj bi komi kaj pomagali; per drugih je dobizhnost, kera njim ne da nizm storiti, kaj je ne sa dobro plazho ali povernenje; pale per drugih je lenost, kera njim brani, sa svojega blishnjega kam stopiti, ali kaj storiti. O shalofno je takfho sdershanje te velke sapovedi: Lubi blishnjega kak samega sebe! Ena nesmilna sodba zhaka na te nesmilezhne, pravi Ap. Jakob. (*Jak. 2.*) Kam bote tam gledali, kader bo vam sodnik boshji pravil: Jel ste ne vedli, kelko taushent stopin ino potov, kelko milion besed sem jas storil, ino fkus moje namestnike pustil storiti, ino vse is lubesni proti vam: ne sem plazhila ifkal, tudi ne prijel, sa vse moje dobrote sem le preganjanje, sovrashtvo ino sadnizm eno takfho bridko mantro ino fhpotlivo smert mogel prestati, vi pa ne ste nikam stopti, ne nizm storiti hteli sa vafhega blishnjega, kaj vam ne dobro plazhano bilo? Kam bote gledali, kader bodo tisti Sveti pred vas prishli, ki so vfaki den nekerim vbogim jesti dali, popotne na stan vseli — tisti, ki so duge leta is same lubesni k' Jesusi tim bolenim v' fhpitalih strégli — tisti, ki so po telkih mestah ino deshelah fhli nevuzhenih podvuzhat, pa sa nibeno drugo plazho, kak sa manternizm krono? i. t. d. O kam je odishla tista lubesen, tista dobrotlivoft, kakfho so ti pervi Kristjani endrugemi fkasali?

O tak bol sdershte to velko sapoved lubesni blishnjega, storte vafhemi blishnjemi dela te milofti, sosebno, kader vidite, da je v' filni potrebi — sosebno, kader vas vafh stan k' temi posebno veshe.

Storte tote déla vašhemi blishnjemi radi, sakaj to, kaj vi vašhemi blishnjemi v' imeni Jesufa storite, bo on vam stoverstno povernil, ino bo vam to vezhno shivljenje dal. Amen.

Na 18. nedelo po Finkoshtih.

Od dobrih prijatelov.

Pernefli so k' njemi enega od boshjega shlaka vdarjenega. Math. 9.

Ti dnefni od boshjega shlaka vdarjeni je dvojno frezho imel: eno, kaj je odpufhenje svojih grehov; drugo, kaj je ob enem tudi telovno sdravje sadobil. Komi pa je on sa toto dvojno frezho imel sahvalti? Posebno Jesusi, temi Svelizhari; svun njega pa tudi svojim dobrim prijatelom, ker so njemi veliko od Jesufa vedli povedati, ino tak to velko na Jesufa savupanje obudili, ter njega k' njemi nefli. Da on totih dobrih prijatelov nebi bil imel, bi pazh bil v' svojem nadloshnem stani obstal ino vmerl. Is tega, moji Lubi! se vuzhimo, da so dobri prijateli kaj vrédni. Od tega tudi dnef hozhem govoriti. Hozhem najmre vam pokasati: 1. da so vsakemi zhloveki dobri prijateli potrebni; 2. da le tisti so pravi dobri prijateli, ker k' Jesusi pelajo; 3. da je Jesus nash najbolshi prijatel.

1. Vsakemi zhloveki so dobri prijateli potrebni. Néki zhlovek je tak odluden, da nikomi dobre beséde ne dá, nikomi nizeh dobrega ne stori, néti fkoro nikoga prijatelno ne pogledne. On si misli: Saj jas nizeh od nikoga nemam, néti ne potrebujem, mi je tudi nifhe nizeh ne k' hafki. Ali to je nespametno, ino je ne po kerfhanfko. Nespametno je: sakaj zhe nam je en zhlovek nizeh ne k' hafki, tak nam sná k' fhkodi biti. Ne je po kerfhanfko: sakaj kerfhanfka postava nam sapovej, da imamo lubiti tudi zelo tiste, ker nam hudo storijo. Bolshi

je ali vsigdar koga sa prijatela, kak sa sovrashnika imeti. Ino zhe dobro premislimo, tak je malo takshih, ki nam zelo nizh nebi k' hafki mogli biti. Zhe sajdesh, tak te najboshneshi shterz sna na pravo steso pelati; zhe opadnesh, tak ti najboshneshi zhlovek gorpomagati sna; najboshneshi zhlovek te na kaksho naprejstojezho nesrezho opomenti sná. Prav tedaj sv. Pismo pravi: da je en dober prijatel vrazhtvo shivlenja ino nevmerjozhnosti; da je on ena mozna bramba; da se k' enem dobrem prijateli nizh ne more perspodobiti, on vezh vlezhe, kak srebro ino slato. (*Sirah. 6.*)

Dobri prijateli so ali vsakemi zhloveki potrebni, ino Bog nam dostokrat ravno sa tega volo ne pomaga, da hozhe, ka bi mi skus druge ludi njegovo pomozh iskali. Ino Jesuf, keremi nebi prijatela bilo trebalo, si je Johanesa sa svojega dobrega prijatela svolil. Gdo ali nebi sposnal, da so dobri prijateli vsakemi zhloveki potrebni? Ali bara se sdaj, kakshe dobre prijatele si imamo sbrati?

2. Le tisti so pravi dobri prijateli, ker i k' Jesufi pelajo. Prijatele najdesh povsod takshhe, ki bodo s' tobom jeli, kader kaj imash, ino s' tobom pili, kader kaj dash ali plazash. To pa so ne tvoji prijateli, da bi se ravno stokrat sa takshhe vundali; toti so le tvoji sovrashniki: oni so sovrashniki tvojega gospodarstva, sovrashniki tvojega premo-shenja, sovrashniki tvojega sdravja, sovrashniki tvojega poshtenega imena — o Bog nas vari takshih prijatelov!

Sv. pismo govori od vse sorte takshih savitih prijatelov, ino nasozhi pravi, da se ne smemo enemi prijateli vzhãsi rasodeti, njemi ne vzhãsi verjeti. (*Sirah. 6.*) Takshhe prijatele si tedaj svolmo, ker i nas k' Jesufi pelajo, ali ker i nas konzhi od njega prozh ne vrazhajo. Keri so nizhyredni Kristjani, s' tistimi se ne pufhaj v' prijatelstvo. Ker je ne boshji prijatel, tisti je tudi ludem ne prijatel. S' poboshnimi ludmi se rad pajdashi, ino s' vsakim, na kerem pravo bogabo-jezhnost vpamet vsemesh. (*Sirah. 37.*) Taksho prijatelstvo Bog poshegna, ino Kristuf je na sredi med takshimi prijateli.

En bogabojezhi prijatel je vsigdar odpertofer-zhen, on ne ishe svojega hafka. On je ne tak, kak

je bil vran v' Noetovi barki, ker je samo tezhaf no-tri oftal, doklam je barke potreben bil, potli pa je prozh odletel. En bogabojezhi prijatel bo tudi te tvoj, kader nebo od tebe nizh potrebuval, on bo lepo pametno tebi tvoje blodnje ino pregrefhke povedal, on te v' nadlogi nebo sapustil, on tudi nebo nibene druge plazhe ifkal, kak tvojo prijatelstvo. Namer smert takfhega prijatelstva ne rasvershe, temuzh en takfhi ostane tvoj prijatel she te, kader bosh she v' grobi perhnel. Takfhe prijatele si tedaj ishmo. Posebno pa glejmo, da Jesusa sa nashega prijatela dobimo, sakaj

3. **Jesuf je nash najboljshi prijatel.** Jesuf hozhe nash prijatel biti, ino hozhe naf sa svoje prijatele imeti. On samo hozhe, da bi njegove sapovedi sdershali. Vi ste moji prijateli, on pravi, zhe to sdershite, to storite, kaj vam jas sapovém. (*Joh. 15.*) Njegovo prijatelstvo mi imamo posebno ifkati. Tomash Kempenski pravi: Med vsimi tvojimi lubimi prijateli naj sam Jesuf bo tvoj najper-vi prijatel. Pres prijatelov nebosh lahko mogel shiveti, ino zhe je Jesuf ne pred vsimi tvoj prijatel, tak bosh nadloshen ino pres troshta. Ja bolshe je, zhe bodo ti vsi ljudje sovrashniki, kak zhe ti Jesusa nebi sa tvojega prijatela imel: ker njegovo prijatelstvo najde, tisti najde najvekfhi shaz na semli; ker pa tisto sgubi, tisti sgubi vezh, kak zeli svet. Jesuf je tisti prijatel, ker vse to svoje, ino zelo sam febe nam dá: on nam dá svoje boshje dare, ino sa to on drugo nizh ne vsemi, kak nasho nadloshnost; on naf obogati s' svojimi saflushenjami, sam febe pa zelo obóshi; on se smerti podvershe, da bi naf nevmerjozhne storil. Ker prijatel telko stori? Refen je tedaj, kaj kral David pravi: Ozha ino mati so me sapustili, Gospod Bog pa me je gorvsel. (*Pfalm. 26.*) Zhe naf vsi sapustijo, ino nishe nezhe nash prijatel biti, tak Jesuf ostane nash prijatel: on naf nikol ne sapustí, zhe le mi njega ne sapustimo; on nam svést ostane, on naf lubi ino brani, ino se ne lozhi od naf, doklam koli se mi od njega ne lozhimo. Ja namer smert naf od njega lozhti nemore, ino gda je nam en dober prijatel potrebneshi, kak na smertno vuro? Tvoji dobri prijateli snajo te okol tvoje postelev stati, te snajo gorsdizhi ino dolpoloshiti,

oni ti snajo vrazhitvo dati ino te obvesati, oni snajo se jokati ino javkati, oni snajo per tebi oštati, doklam se dufha od tela ne lozhi; ali jel ti oni morejo pravo sgrivanje tvojih grehov dati? Jel te morejo okrepati proti skufhnjavam? Jel morejo tvojo dufho v' nebefa gorvseti? Tega oni nizm nemorejo; to le Jesus samore.

Jel pa bode on to tudi storil? Ja, refnizhno bode on to storil vsem, kerl sa fvojega shivlenja njegovo prijateljstvo ifhejo; kerl pa fo rajfhi prijateli tega fvéta, prijateli fvojih grefnih shel, prijateli tega Satana, kak bi njegovi prijateli bili: kak bode on s' tiftimi storil? Strafhne fo befede boshje zhresto fkus Preroka Jesaiafa isrezhene: Zhe bote vi vafhe roke k' meni gorpodignili, tak bom moje ozhi od vaf prozh obernil, ino zhe bote kelkokolikrat molili, tak vaf nebom oflifhal. (*Jesai. 1.*)

O tak ifhmo fi ali takfhe prijatele, kerl fo ob enem prijateli boshji, prijateli Kristufovi; stormo pa tudi vfigdar tak, da bomo v' stani gnade boshje, ino tak njegovega neisrezheno velikovrédnega prijateljstva vredni. Nam fo prijateli potrebni: najboljhi prijateli fo tifti, kerl naf k' Jesufi pelajo; Jesus pa je nafh najboljhi prijatel. Nikol sato od njega ne odstopmo, lubmo njega, ino sa njegovo volo neprehenjajozh dobro stormo, da mi kak njegovi obftojozhi prijateli s' njim to najfrezhnesho vezhno veselje pres konza vshivati vrédni bomo. Amen.

Na 19. nedelo po Finkofhtih.

Od posvanja ino isvolenja nafhega.

Veliko je posvanih, ali malo je isvolenih. Math. 22.

Primte ga, no ga sveshte, ino vershte ga v' to vufnefhno temnizo, kaj bi s' totim nepofhtenjekom tu? Vfi imajo goftuvanfke oblazhila, samo on ne, le vunta s' njim. Tak fe ti kral v' dnefnem Evangelji rasluti nad enim povablenim, ker je ne, tak kak ti dru-

gi, to od njega naprejdano gostuvanško oblazhilo hotel na se vseti, ino je tak neposhteno ino nesahvalno se skasal proti temi krali. Ali skus totega neposhtenega ino vnemarnega zhloveka so sastopleni vsi tisti Kristjani, ker se samo sa Kristjane imenujejo; vsi tisti, ki ja shelijo enkrat na to nebesko gostovanje priti, pa se nezhejo s' gostuvanškim oblazhilom, s' keršhanskimi krepostmi oblezhi. Ino totih je tak veliko, da bi Kristus tudi sdaj rekel: Veliko je posvanih, pa malo isvolenih. Ravno sa tega volo pa, da smo vsi posvani, bi vi resnizhno radi bili, da bi vam jas vedil povedati, ker so isvoloni. Ravno to vam dnes hozhem povedati, kader vam pokashem: kak smo vsi posvani, ino ker so ti isbrani.

Vsi zelega sveta ludje so na Keršhanstvo posvani, sakaj keršhanske vere navuki so sa vso zhlovezhanstvo, sa vse narode od is-hoda do sahoda sunza. Kristus je tudi hotel, da bi vsi ludje njegovo vero, njegove navuke gorvseli. Pojdite, je on svojim Jogram rekel, pojdite po vsem svéti, ino vuzhte vse narode, ino kerstite nje v' imeni Ozheta, ino Sina, ino Duha svetega, vuzhte nje sdershavati vse, kajkoli sem vam jas sapovedal. (*Math. 28.*) Toto Kristusovo velenje pa she se je dnešnega dne ne zelo dopunilo; so she zeli narodi, ki so ne Kristjani. Enkrat pa se bo to spunilo, da bodo vsi narodi Kristjani.

Mi, ki smo v' keršhanski veri se narodli, smo vsi k' Keršhanstvi posvani. Mi smo she od perve mladosti se vuzhili navuke keršhanske vere, mi imamo keršhanske vuzhenike, keršhanske bukvice, ino keršhanske zirkve, v' kerih sv. Sakramente primemo. — K' Keršhanstvi je pa potrebno, da smo tu pravizhni, poboshni ino dobri, ino da bi tak po tem shivlenji to vezhno svelizhanje sadobili. Vsfakshi bi mogel s' svojim stanom sadovolen biti, vsfakshi bi mogel s' tim od Boga sadoblenim talentom dobro gospodariti, vsfakshi bi mogel dushnosti svojega stana spuniti, vsfakshi bi mogel sebi ino drugim k' haski biti, vsfakshi bi mogel tudi te hude dni s' poterplivostjo prenesti, vsfakshi bi mogel Bogi svesto flushiti. To je našo posvanje na svéti. Mi smo pa tudi k' enem vezhnem shivlenji, v' kerem se s' Kristusom na vsigdar imamo veseliti, njega v' njegovem prezhaštem

boshanstvu gledajozh, ino s' njim vu vezhni svetlosti prebivajozh: — k' enem vezhnem shivlenji smo posvani, v' kerem bo nam stoverstno plazhano, kaj sdaj tu is lubesni k' Bogi terpimo; v' kerem nam niksha fkerb nebode glave terla; v' kerem se nebomo vezh nikshe bolesni, nikshe nadloge, néti smerti vezh bati imeli. — Glejte, k' tem smo mi posvani; o kaj je to sa eno lubesnivo lepo posvanje! Ali zhe ravno smo k' tem vsi posvani, so vender ne vsi isvoleni. Keri so tedaj tudi isvoleni?

Ti Kristjan, ker ti tak shivish, kak ti kerfhanfka vera sapovej, ker ti fkashefh lubesen Bogi ino blishnjemi, ti si ne samo posvan, ti si tudi isvolen.

Ti ozha, ker ti per tvoji hishi pravi red dershish, ino sa te tvoje fkerbish, ker ti tvoje otroke lepo gorsredish, ravnajozh nje k' fkerblivofti, k' lepem sadershanji ino k' poboshnofti, ker ti tim tvojim s' lepim isgledim naprejgrefh, ker ti s' tvojoj shenoj v' lepem miri ino edinosti shivish, ino tudi otroke vuzhish, kak svojo mater poshtuvati imajo, ker ti vsako pohujshanje od tvoje hishe prozh dershish, ker ti povfod poshtenost, pravizhnoft, sveftoft fkashefh, s' ednoj besedo, ker ti tvoje ozhinfke dushnofti po sapovedi boshji spunish, ti si ne samo posvani, temuzh tudi isvolen.

Tudi mati, kera si ti tvojemi moshevi svefta ino njemi ena prava pomozhniza, kera ti njega s' djanjom ino s' besedo nasajdershish od tega, kaj je ne prav, ino njemi v' naglosti prehenjash, kera ti per tvojem gospodinstvi povfod snashnoft, red, fhparnoft ino mernoft obdershavash, kera ti te tvoje she's mladege vuzhish, kak se imajo proti Bogi, ino kak proti ludem sadershati, kera si ti pametna v' govorenji ino sadershanji, mirna, dobrotliva ino povfod po boshji sapovedi, o rasveseli se, ti si ne samo posvana, ti si tudi isvolena.

Ti sin, ti mladenzh, ker se ti grefhnega, hudobnega tovarshiva varjesh, ker ti pametno govorish ino tvojo serze zhisto dershish, ker ti rad storish, kaj ti tvoji starshi rezhejo, ker ti s' tvojimi brati ino sestrami v' lepem miri ino edinosti shivish, ino tvoje dushnofti proti tvojim naprejpostavlenim ino tvojemi blishnjemi lepo storish, ker ti tvoje vuzhenike poshtujesh, ino se rad kaj dobrega vuzhish, pa

tudi po tem shivish, ker se ti nemernosti, sváje, prepiranja varjesh, ino Boga sploh prod ozhmi imash, ino se vu vseh tvojih djanjah ino besedah na njega smiflish, o dober si ti, ti si ne samo posvani, ti si tudi isvolen.

Ti zhi, ti deklizhka, kera se ti lepo ino poshteno sadershish, kera ti tvojo serze zhisto obvarjesh, kera se sapelavzov ogiblesh, kera ti tvoje starfhe ino naprejpostavlene rada bogash, kera si ti fkerbna ino rada delash, kera ti Bogi flushish, ino prezhisto Divizo Mario nasledujesh, o ti si ne famo posvana, temuzh tudi isvolena.

Vi hlapzi ino dekle, kerí vi vashim gospodarom ino gospodinjam skerbno ino svesto flushite, kerí ste sadovolni s' vashim stanom, pokorni, mirni, v' teshavah poterplivi, s' ednoj besedo, kerí storite, kaj ste vu vashem stani dushni storiti, o vi ste ne famo posvani, vi ste tudi isvoleni.

Tak ali vsakshi lahko vej, jel je isvoleni ali ne. Ali sakaj pa bi Kristuf she sdaj, ino lastno od naf rezhi mogel: Veliko je posvanih, pa malo isvolenih? Sato, da je malo tiftih, kerí bi bili s' tim gostuvanfskim oblazhilom te kreposti oblezheni; veliko je pa tih, kí so nezhisti, fovrashni, krivizhni, nevoshlivi, golufni, lashlivi, ogovorlivi, nepokorni, serditi, nemerni, léni, v' ostudnih pregrehish shivezhi. Kak bi se takshi mogli med te isvolene shteti? Gde je njihova krepost, gdé so njihove dobre dela? Gdé je njihovo gostuvanfsko oblazhilo?

O tak le prezi sazhnimo pred Bogom ino ludmi tak shiveti, da nebomo famo posvani, temuzh tudi isvoleni. Tu she ja vsi vkup shivimo, ti hudobni ino ti dobri, ti isvoleni ino ne isvoleni; ali kader bo Gospod na sodbo prishel, bode te hudobne na levo, te pravizhne pa na pravo stran postavil. Gorjê tem, kerí bodo na levi strani! Skerbmo se sato, da na stran tih isvolenih pridemo, is kere bo naf Jesus vsel, ino naf s' sobom pelal v' to na veke veselo prebivalishe tih Isvolenih boshjih. Amen.

Na 20. nedelo po Finkoshtih.

Od spovedi tih bolenih.

On je prošil Jesufa, da bi dol prishel, ino njegovega sina vusdravil, sakaj on je sazhel vmirati. Joh. 4.

Je ravno lepo bilo, kaj je ti dнешni kral sam k' Jesufi fhel pomozhi ifkat sa svojega she vmirajozhega sina; sakaj gde bi on bil hitrefho ino gvishnesho pomozh najshel, kak per Jesufi? Ali on je vender ne vse prav naredil. On je ne imel sadofti mozhne vere, sato da je zhudeshe perzhakal. To njemi je Jesuf naprejsponofil, rekozh: Zhe vi zhudeshov ne vidite, tak ne verjete. Tudi je ne prav naredil, kaj je Jesufa prošil, da bi k' njegovi hishi prishel, kak da bi Jesuf mogel tega bolenega she prejd viditi, s' njim govoriti, ino se ga dotekniti. Sato je Jesuf tudi rekel k' njemi: Le pojdi, tvoj sin shivi. Najmenje prav je pa to bilo, kaj je tak dolgo odlagal, ino she le te k' Jesufi fhel, kader je njegov sin she vmiral. Da bi se she le eno malo bil pomudil, tak bi njemi sin bil snal vmréti. Je pa ne samo toti kral tak naredil, je njih veliko med vami, ker ravno tak storite. Zhe vam najmre gdo sbeteshá, tak zhakate, zhakate, ino odlagate zelo do sadnjega, kader ti boleni she nizh vezh nemore, te se she na Jesufa mislite, te se hiti praviti: Le hitro po Meshnika, glejte, nizh she nemre. O to je ena velka pregréha, kaj ste per toti najpotrebneshi rezhi tak najbolj mudni. Jas vam sa tega volo dnef morem ti potreben navuk dati: 1. Da en boleni nesmé s' spovedjo do sadnjega zhakati; 2. kaj she drugazh ima storiti.

1. En boleni nesmé s' spovedjo do sadnjega zhakati. En pravi Kristjan bi ravno mogel sploh k' smerti perpravlen biti, ino, kak sv. Bernard pravi, povsod smert perzhakati, da ona povsod na njega zhaka; ali lastno bi se k' tem te mogel perpraviti, kader ga ena bolesen obifhe, naj njemi tota je

k' smerti ali ne. Kak pa per tem storite? Namesto da bi po Mesnika poslali, bolnika hitite vrazhti s' vse sorte kadilami, masilami, babjimi verami; po enega vuzhenega vrazhitnika namer ne poshlete; zhe ravno vejte, ka je to vashe dushnost. Pred vsem drugim je pa tvoja dushnost, da se 's tvojih grehov spovedesh. Ozhisti tvojo serze od vsega greha, pravi sv. pismo. (*Sirah. 38.*) Ti ne vesh, jel bo bolesen hitro ali pomalem gorbrala, ne vesh, jel bofh per dobri pameti ostal ali ne. Sv. pismo ti sato pravi: Ne bodi muden, k' Gospodi Bogi se poverniti, ino ne odlagaj od dne do dne. (*Sirah. 5.*) Ne pravi sato: Naj she bo, naj, morbiti pa bode mi she bolshe; ne pravi tega, drugazh ti sna Bog na enkrat rezhti: Sdaj je she preposno.

Resnizhno je to ena strashna ino nesapopadliiva rezh, da en zhlovek s' totim najimenitneshim opravi- lom odlaga, v' kerem morbiti stoji njegovo vezhno svelizhanje ali vezhno pogublenje. Zhe tvoj hram sazhe goreti, bofh te tudi rekel: Naj she bo en zhas, morbiti nebode dale gorelo? Kaj si tedaj v' oskerblenji tvoje dushe tak muden? Kaksha bo te tvoja spoved, zhe bofh she le te po Mesnika poslal, kader bo she velka sila? Kader je pamet she smotjena, serze puno teshavne shalosti, telo od bolezhine ophano, kaksha bode te tvoja spoved? Sakaj ali odlagash? Jel bi te Bog mogel profiti, da bi ti tvoje grehe smel odpustiti? Ali bi on mogel s' smertjo pozhakati, doklam bi se tebi sdelo, 's tvojih grehov se spovedati?

Snajo se pa tudi takshi okol tebe snajti, ker se ti s' tem hzhejo perfladiti, kaj ti pravijo, da je tvoja bolesen ne nevarna, ino she ne treba po Mesnika iti. To so pravi sapelavzi ino skushnjavzi. Totih ne poslushaj, oni ti snajo krivi biti, da spoved samudish, ino v' to vezhno pogublenje pridefh. Ker ti nashih povej, da sna nevarno sa te biti, tistemi veri, ino se sa tega volo ne prestrashi: Manterniki ino Svetniki so se veselili, kader se njim je njihova smertna vura obsnanila, sakaj bi se te ti bal ali prestrashil? Je pa veliko ta misel med vami, da, zhe se date spovedati, te pa bote mogli vmreti. O slabe pameti zhlovek, ker to misli! Jel resen vsakshi vzhasi vmerje, kak ga na dom pridemo spovedavat? Pa vesh, da nebofh vmerl, zhe se ne dash spovedati? Kak pa,

zhe bi te Bog ravno sa tega volo s' smertjo kashtagal, ino te v' pekel poslal? Pále neki si mislijo, da Mefhnik nebodo hteli iti, bodo se kregali. O to bi en malovreden Mefhnik bil, ker svojo dushnost nebi htel storiti; takshih, jas mislim, nega dofti. Kaj pa se vzháfi ker Mefhnik eno malo gordershijo, je toti srok, da bolnik she zeli tjeden lesi, pa ravno v' nedelo, kader Mefhniki najvezh opraviti imajo, pride po spoved, sato da te tāk k' zirkvi pride, ino doma nikshega takega dela nema. She eni rezhejo: Nemorem nikoga dobiti, kí bi mi po Mefhnika shel, dati nemam kaj, drugazh pa ne gre. O eni nesnani ludje, ker eno tak velko saflushenje per Bogi nezhejo imeti, temuzh le zhasno plazhilo ishejo! Jas dobro vém, da njih je sadofti med vami, ker tak storijo, ali totih jas ne preshtimam sa Kristjane, temuzh sa Haide, ker samo sa toti svét shivijo. Zhe Mefhnik gre, ne samo v' eden kraj, temuzh na vse kraje po vsoj fari; zhe on gre, ne samo enkrat, temuzh stokrat, pa ne gre sa plazho, temuzh sato, da bi ti greshni dushi mogel k' vezhnemi shivlenji pomagati: sakaj nebi ti enkrat totih stopin storil na dushno pomozh tvojega blishnjega?

O ne odlagajte sato v' bolesni s' spovedjo. Toto odlaganje je tak nevarno, da ravno sa tega volo snate to vezhno svelizhanje samuditi.

2. Kaj pa she drugo ima en boleni storiti? Potem kak si ti tvojo dusho ofkerbel, she to stori, kaj bom ti sdaj povedal.

1) Zhe si s' kom sovrashtvo imel, tak ne sadofti, da njemi is serza odpustish, temuzh poshli nekoga k' njemi, ino ga pusti sa odpushenje profiti.

2) Zhe si kaj takshega govoril ali storil, kaj je drugim na shkodo bilo, tak gledi, da bo to popravleno: postavim, zhe si mejnike prestavil, kaj per mejah ali drugazh krivo prizhuval, kaj po krivizi pod se spravil, ali kaj takshega. Vse to pa na skrivnem eno dvema pametnima moshoma povej

3) Zhe si komi poshtenje vsel, tak gledi, da njemi nje, kelko je mogoze, nasaj spravish. Zhe si kaj vkral, koga golufal, ali kakshi dug satajil, tak to le sam popravi, ino ne pushaj tega tvojim erbom prék: oni od tega nizh ne bodo hteli snati, ino bodo te rajshi do sodnega dne pustli v' hizah

terpeti, kak bi kaj sa te's rok spustili. O kelko njih sa tega volo v' pekel pride, da luzko blago ne po-vernejo.

4) Kader si she vse to naredil, te napravi Testament, ali to posledno sporozhenje, zhe kakshno premoshenje imash. Testament pa napravi sa zaita, napravi ga pravizhno ino po kerfhanfko. Napravi ga sa zaita, t. j. doklam she si per dobri pameti. Sv. Augushtin pravi: Napravi tvoj Testament, doklam she si sdrav, ino she sam svoj gospod (gospodar). Per Testamenti moresh to storiti, na kaj te tvoja vést opomene; od tega pa, kaj komi sporozhish, bodi tiho kak sid, zhe hozhesh na tvojo posledno vuro mir imeti: drugazh bodo te obiskavat prishli, pa ne, da bi te troshtali, temuzh da bi kaj dobili. Sa tega volo ne daj enemi takshemi Testamenta pifati, ker bi kak ena baba vse vunpovedal. Napravi tvoj Testament pravizhno, t. j. sapovej, da bodo duge poplazhali, ino luzko blago nasaj spravili. Sa sheno ino otroke fkerbi tak, de nibenemi nebo kriviza. Otrozi so vsi tvoji, da tedaj nebosh enemi vse to bolshe sporozhil, tim drugim pa to boshnesho. Napravi tvoj Testament po kerfhanfko, t. j. ne posabi na tvojo dusho. Skerbi konzhi nekaj sa njo, zhe pa otrók nemash, te pa s' tem vezh. Namesto kaj bi tvojo she prejd bogato shlahto she bol bogatil, tvojo dusho pa v' boshtvi pustil, fkerbi rajshi sa njo; zhe pa so tvoja shlahta siromashki, tak ne posabi na nje.

To sem vam ali imel dnes povedati. Perpravte se ali sa zaita k' eni frezhni smerti. Spravljajte si shaze dobrih del, ino dajte vsakemi to njegovo she pred smertjo. V' bolesni ne odlagajte s' spovedjo, temuzh sa toto najpotrebnesho rézh fkerbte najperle, potem pa tudi, da s' tim posvetnim po pravizi ino po kerfhanfko sravnate. Skerbte sadnizh, da bo tudi po smerti se sa vashe dushe kaj storilo. Amen.

Na 21. nedelo po Finkoštih.

Od vsakdenjega gréhov premišlavanja.

Nebeskó kraljestvo je ednako enemi krali, ker je s' svojimi slushebniiki htel obrazhuniti. Math. 18.

Tak je tak — tak se godí, kader íse skós odlaga, skós odlaga, ino zhlovek she le te hozhe razhun delati, kader bi ga she mogel naprejpoloshiti. To je te spravlanje ino skerb pres konza ino kraja, kakti se temi Evangelskemi slushebniiki godí, kí je telko duga pustil vkuppriti, da njemi namer ne mogozhe bilo, ga poplazhati. Tak se sná nam goditi, da, zhe s' razhunom te vésti dushe dale naprej odlagamo, sadnizh nebomo s' razhunom vedli kod kam. Ah gorje nam! zhe nebomo perpravleni, kader Gospod pride. Da bomo tedaj nash razhun sploh k' redi imeli, ino se nam nebode sodbe trebalo bati, tak vsako vezher pred spanjom sami s' sobom obrazhunmo skus premišlavanje grehov.

Temi zhloveki je postavleno enkrat vmreti, ino po smerti je sodba, (*Hebr. 9.*) so davno snane besede Ap. Pavla. Bedite tedaj, sakaj vi ne vejte dneva, ne vure, (*Math. 25.*) so tudi davno snane besede Jesufove. Tote besede pa nas ozhitno previshajo, da smertna vura gvisihno pride, pa ne vejmo, gda pride, ino da prezi po smerti moremo nash razhun pred Jesusa nashega sodnika naprejnesti, ino da sato toti nash razhun moremo sploh k' redi imeti. Sploh k' redi pa bomo ga imeli, zhe bomo vsako vezher pred spanjom nashe grehe premislili ino sgrivali. V' nozhi sem premišlaval v' mojem serzi, ino sem sbaruval mojo vést, je kral David pravil; (*Psal. 76.*) ino tak imamo tudi mi, vezher, kader smo she bol na mire, se pobarati, kaj smo toti den hudega ali dobrega storili, gde smo bili, kaj smo govorili, kaj delali? Eno taklho nashih grehov premišlavanje ino njih sgrivanje je tak hasnovito, da, zhe mi ravno nebi

vezh gorstanili, temuzh v' spanji vmerli ino na sodbo posvani bili, tak se nebi imeli nizhesa bati, sakaj frezhen ino svelizhan je tisti hlapez, kerega njegov gospod, kader domo pride, bedezhega najde. (*Luk. 12.*)

Eno taksho vsakdenjo premisshlavanje grehov je tudi sa tega volo hasnovito, da zhim bol mi nashe grehe premisshlavamo ino nje sgrivamo, s' tem odurneshi nam morejo naprejpriti, ino s' tem hitrej bode prishlo, da homo se njih zelo varvali.

Od totega vsakdenjega grehov premisshlavanja ino sgrivanja imamo sadnizh tudi toti hassek, da nas tak potli per spovedi zelo lahko stane. Resnizhno njih je veliko, ki se ne spovejo dobro, da se malogda na svoje grehe smislijo, pa posebno, ker malogda k' spovedi grejo. Per takshih je she kaj navadnega, da se namer 's pol grehov ne spovejo. Ah smilen Bog! kaj je to sa ena spoved? Kakshi bo toti razhun? Ker si pa vsako vezher svoje grehe premisli, ino svojo vest pobara: Kaj je dneš bilo mojo djanje ino popushenje? Jel sem ne kaj saklel? Sem mojim starshim, sem mojim naprejpostavljenim pokoren bil? Jel sem moje otroke od hudega odvrazhal, ino nje k' dobremi ravnal? Jel sem se kaj jesil, sem koga svadil, sem komi pohujshanje dal? Jel sem nezhisto govoril, shelel, ali zelo v' takshem djanji pregreshil? Sem ne kaj vkral, koga golufal, kakshno krivizo ali shkodo napravil? Sem vsakemi dal, kaj ga gre? Jel sem ne kaj krivo prizhuval, koga krivo satoшил, koga ogovoril? Sem ne imel shele do tega, kaj je drugih? Sem ne bil shitimani, skop, nevoshliv? Sem ne prevezh pil, sem ne kaj dobrega storiti samudil? Sem ne koga drugega na greh napelal, ali drugazh srok bil, da so se od drugih grehi storili? — Ker se, pravim, zhres svoje grehe tak isbaruje, tisti bode svoj razhun vsako vuro lahko naprejpoulosil.

Ja, se mi sdi, bi neki rad rekel, zhe bom jas po mojem trudnem deli, po kerem kumaj dobim, da bi si dol legel, she si tote zele regishtre prebiral — eh to she namer ne treba praviti. Ali jas vsakemi takshemi odgovorim: Zhe si po tvojem trudnem deli, kero Bogi gorofrash, she tudi toto malo mojo vsemesh, da tvoje grehe premislish ino nje sgrivash, te snash prav mirno saspati. Zhe pa tvojega ra-

zhuna nezhefh tak pelati, te bode se ti godilo, kak temi hlapzi v' dнешnem Evangelji, da nebofh snal kod kam, kader bode sodnik nebeski ti rekel tvoj razhun naprejpoloshiti.

Srezhni ste sato, rezhem k' dokonzhanji, srezhni ste, kerí vsako vezher pred spanjom vash razhun naredite, sakaj vas bo lahko stalo per spovedi, vi bote skus toti vsakdenji razhun od hudega dushe bol se odvernili, vi bote, da bi ravno vas smert prenagila, vash razhun k' redi imeli. Amen.

Na 22. nedelo po Finkolhtih.

Od dushnostih naprejpostavljenih ino podloshnikov proti endrugem.

Dajte zefari, kaj je zesarovo, ino Bogi, kaj je boshjo. Math. 22.

Kak pále v' dнешnem Evangelji Jesusovi sovrashniki srok ishejo, njega is sveta spraviti. She davno bi oni to radi bili storili, pa so ne smeli, sakaj oblast zhres shivljenje so te le Rimari imeli, ne vezh Judje. Toti bi tedaj Jesusa radi bili per zhem takshem dobili, na kaj je od Rimarov smert bila postavlena, kakti spuntanje proti Rimski oblasti. Ali vse to je sabstojn bilo, sakaj Jesus je tak v' svojih navukih, kak v' svojem djanji pokasal, da so podloshniki dushni svojim poglavarom ino naprejpostavljenim pokorni biti, ino njihove povele sdershati. Dajte zefari, kaj je zesarovo, ino Bogi, kaj je boshjo, so njegove lastne besede. Ino ravno to meni perloshnost dá, dnes od dushnostih govoriti, kere imajo naprejpostavljeni proti svojim podloshnikom, ino kere imajo podloshniki proti svojim naprejpostavljenim.

Povejte mi, jel morete per mirem Boga zhaftiti, zhe ste si s' vashim shivljenjom ino premoshenjom ne shiher? Jel morete sa vasho dushno svelizhanje

fkerbeti, zhe ste si sploh v' strahi pred rasbojniki, tati, ino krivizhnimi? Tak bi nam pa bilo, da nebi poglavarov ino naprejpostavljenih imeli. Pres totih bi ti svet bil ena jama tih rasbojnikov, en kraj, gde nebi nizeh shiher bilo, gde nebi bilo nikakšnega veselja, néti kreposti. Sv. písmo sato pravi: Gde nega poglavara, tam se ludstvo vkonzha. (*Pravozhi* 11.)

Sa tega volo so poglavari ino naprejpostavljeni dushni svoje podloshnike pametno vishati, ino sa dober red fkerbeti. Oni so dushni ostro gorgledati, da se komi kriviza ne stori, s' ednoj besedo, oni morejo fkerb imeti, da vse odvernejo, kaj je podloshnikom shkodljivo, vse tisto pa vpelajo ino vterdijo, kaj je njim hasnovito ino k' frezhnosti. Tote dushnosti imajo posvetni naprejpostavljeni proti vam. So pa tudi duhovni naprejpostavljeni, tudi toti imajo svoje dushnosti proti vam. Oni vas morejo v' ti pravi veri podvuzhati, ino vam pokasati, kak vi v' vsakem stani snate po Jesufovem navuki shiveti; oni vam morejo sv. Sakramente deliti, da gnado boshjo sadobite. Oni vas morejo od hudega odvrazhati, ino k' dobrem ravnati, s' ednoj besedo, njihova dushnost je, da vas k' zhasni frezhnosti ino k' vezhnem svelizhanji pelajo.

Tote dushnosti imajo posvetni ino duhovni naprejpostavljeni proti svojim podloshnikom. Kaj sa ene dushnosti pa te imajo podloshniki proti svojim naprejpostavljenim?

Vashe dushnosti proti vasnim posvetnim poglavarom ino naprejpostavljenim so: da ste njim pokorni, da storite, kaj vam sapovejo, zhe je ne proti sapovedi boshji. Zhe se vam tedaj ravno vzháfi sdi, kak da bi ene ali druge postave tih poglavarov nepotrebne ino ne prav bile, tak imate snati, da tote povele ali naredbe ne so sa famo enega zhloveka, temuzh sa zelo deshelo vundane. Tak kak so naprejpostavljeni potrebni, tak potrebne so njihove sapovedi ino prepovedi, ino njih sdershanje. Pres naprejpostavljenih ino njih naredbih bi se she kam vezh hudega ino krivizhnega storilo, kak se stori. Podloshniki ali imajo svojim poglavarom ino naprejpostavljenim pokorni biti, ino njihove postave sdershati.

Vashe dushnosti proti duhovnim naprejpostavljenim pa so, da navuke kershanske vere poslushate, nje radi gorysemete, ino po njih shivite. Vasha

dushnoft je, da sapovedi ino naredbe te zirkve sdershite, da fv. Sakramente vrédno primete, k' boshji flushbi pridete. Vafha dushnoft je sadnizh, da sa vafho farno zirkev, ino sa vafhe duhovne pastire fkerbite. To ali, vidite, to fo dushnofti, kere naprejpostavljeni ino podloshniki proti endrugem imajo.

O lubesnivi Jesus, kral nebeshki ino poglavar vseh poglavarov! vishaj nafhe duhovne ino posvetne poglavare ino naprejpostavlene, da bodo per vsem dobro s' nami sravnali; daj pa tudi nam, da homo njihove postave sa tvojo sapoved sposnajozhi vfigdar pokorni temi, kaj je ne proti tvoji najvishishi sapovedi. Amen.

Na 23. nedelo po Finkofhtih.

Jel bi dobro bilo, zhe bi nafhi lubi pokojni nasajprishli?

Tedaj je en vishish prishel k' Jesusi, je njega molil, ino je rekel: Gospod! moja zhi je vmerla; ali pridi, ino poloshi tvojo roko na njo, tak bo shivela. Math. 9.

● kaj sa eno velko veselje je mogel ti dnefni vishish imeti, kaj je svojo lubo zher supet shivo nasajdobil! Kaj sa eno neisrezheno radoft je pa mogla tudi ta luba dekliza imeti, kaj je supet shiva svojemu lubemu ozheti sa fhinjak se sgrabila! Nebili velka frezha sa naf bila, da bi tudi mi tak mogli k' Jesusi iti, ino ga profiti, da bi nam nafhe lube pokojne od mertvih sbudil, ino nam nje nasajdal? O kak bi se neki starshi, neki otrozi, neki mosh, neka shena, neki brat, neka sestra veselila, da bi nasajprishli ti pokojni lubi otrozi, starshi, mosh, shena, brat, sestra, na kere tak teshko posabijo! Ali zhe to prav premislimo, tak se nam nasozhi pokashe, da nebi prav prishlo, zhe bi ravno Bog nafhe shelenje dopunil, ino nam nafhe lube pokojne nasajdal. Od tega vaf dnef hozhem previshati, ino vam pokasati, da Bog prav ftori, kaj nam nafhish lubih pokojnih ne poshle nasaj: sa kaj to

1. nebi prav prishlo sa nje; 2. nebi prav prishlo sa naf.

Jesuf bi bil snal veliko ludi od mertvih sbuditi, pa je tega ne storil, da je dobro snal, ka je bolshe, da ti pokojni ostanejo, gde so. On je samo nekere od mertvih sbudil, ino je to sato storil, da so ti tedafhni ludje nizh ne hteli verjeti, zhe so ne snamenjih ino zhudeshov vidli. To je on tudi sato storil, da bi v' tem svojo boshjo mozh pokasal. Nam je pa njegova boshja mozh snana is sv. pisma, v' kerem so vfi njegovi zhudeshi, ino vse njegove djanja sato sapifane, da bi na nje verjeli, zhe njih ravno ne vidimo. Pa da bi Gospod Bog ravno nafhe lube pokojne od mertvih sbudil, tak to

1. Nebi prav prishlo sa nje. Sakaj zhe so oni v' nebesah, jel bi njim te sa to bilo, ka bi nasajprishli na toti svet? Jel bi njim sa to bilo, ka bi oni odonod, gde lubesnivega ino zhastitega Boga v' sladkem veselji gledajo, sem fhli gledat to nadlogo ino teshavo tega sveta, velikoverstno hudobnost tih ludi? Jel bi njim sa to bilo, ka bi odonod, gde najveksho veselje ino vse dobrote vshivajo, sem fhli k' teshavam, slabostim ino revam totega nadloshnega shivlenja: od pozhivanja k' teshkem deli, od pokoja k' nemiri, od nevmerjozhnosti k' vmerjozhnosti? Oni, ki so she vso to hudo prestali, vojskuvanje te vere frezhno dokonzhali, ino krono te pravize sadobli, bi njo sdaj supet mogli sgubiti, s' grehom, s' hudimi shelami, ino bridkimi teshavami tega shivlenja snova se sazheti vojskuvati, ino sadnizh se drugozh smerti poverzhi, kero so si she enkrat skufl! O kak hudo bi oni menjali. Bog vej, kelko hudega je prejd na nje zhakalo, da bi bili dushe shiveli: Bog je pa nje prejd k' sebi vsel, da je nje rad imel. Gdo sna, kaj sa eno shaloft ino nadlogo bi mogli prestati, zhe bi nasajprishli. Kak se je temi supet k' shivlenji gorbudjenemi Lazari godilo? Neli je on od Judov pregnan, na eno rastergano ino poterto barko sesuvan, ino tak temi gvishnemi vtoplenji prekdan, da njega Bog nebi bil na zhudeshno visho per shivlenji obdershal? Neli je pa on, potem kak je vu Franzoski semli zelih 30 let sv. Evangelium bil predgal, ino negovorno veliko Haidov bil preobernil, na sapoved deshelfkega oblastnika s' shpizhastimi shelesnimi terne-

ki nesmilno gaishlan, s' sharjavimi shelesnimi plehi po vsem shivoti obloshen, ino sadnizh ob glavo djan? To je on najshel, kaj je supet k' shivlenji sbudjen.

Nadale, kak pa bi sa nafhe lube pokojne bilo per posvetnem premoshenji, zhe bi nasajprishli? Vi ja vejte, kak se vse premeni, kader ker vmerje, kak je prezi per njegovu hishi vse drugazhi. Zhe bi te toti nasaj prishel, kam pa bi shel? Njegovo flushbo, hisho, grunt, sheno, penese she drugi imajo, kaj bi te on sazhel?

O ne profmo si ali tega, da bi nam Bog nafhe lube pokojne nasajdal, sakaj to nebi prav prishlo sa nje. Naj pozhivajo v' miri, tih pravizhnih dushe so v' boshjih rokah, ino nebode se njih teknila teshava te smerti. (*Modr. 3.*) Sahvalmo Gospodu Bogu, kaj je nje vseh nadlog reshil, ino v' to vezhno veselje gorvsel. Zhe pa she keru is njih tudi tam skus terplenja se she zelo ozhishavajo, profmo sa nje. Zhe bi ali ti pokojni nasajprishli, tak to nebi prav prishlo sa nje. To pa tudi:

2. Nebi prav prishlo sa naf. Kaj bi nam to pomagalo, zhe bi nafhi lubi pokojni nasajprishli? Mi bi ja sami mogli shalostni postati, da bi vidli, kak so oni shalostni, kaj smo nje nasaj sem sheleli. Serze bi naf moglo boleti, da bi vidli, kak so oni to deshelo vezhnega mira ino veselja sapustili, ino tu sem prishli, gde telko terpijo, ino zhe bi naskorem drugozh vmerli, tak bi mi, ki smo sdaj na njihovo smert she eno malo posabli, snova mogli obzhutiti teshavo tega shalostnega lozhenja. Ino zhe bi oni sdaj pod nastornostmi ino skushnjavami tega hudega sovrashnika bili v' grehe opali, ino bi tak sa nafho volo sdaj tam she, Bog vej, kak dugo mogli terpeti, o kaj sa eno grizezho sponafhanje bi mi sami sebi mogli storiti!

Kak pa bi sa naf bilo per posvetnih rezhih? Otrozi she imajo hisho ino grunte prekdane, sdaj pa bi ozha ino mati prishli nasaj. Shena she ima drugega mosha, sdaj bi ti pervi prishel nasaj. To flushbo she en drugi ima, sdaj bi ti pervi prishel nasaj. Toti kruh she drugi jejo, sdaj bi ti pervi prishli nasaj. O kaj bi to sa ena smeshnjava bila!

Vidite ali, m. L., da nebi nizh prav prishlo, zhe bi nam ravno Bog nafhe lube pokojne nasajdal. Nebi prav prishlo sa nje, nebi prav prishlo sa naf. Ravno is tega tedaj, da nam Bog nafhih lubih pokojnih

ne dá nasaj, moremo sposnati njegovo lubesen proti totim, kerí so to teshavno na sveti potovanje dokonzhali; ravno is tega moremo tudi sposnati, da on red lubi, ino sato tak povisha, da na tem sveti eden drugemi prostor napravimo; ravno is tega moremo sadnizh sposnati, da je toti svét ne nasha ta prava domovina, temuzh le tam, gdé bo Bog dolobrisal vse sóse od nashih ozhi, gdé nebo vezh smerti, ne shaluva nja, ne krizha, ne bolezhine. (*Rasod. 21.*)

O lubesnivi Jesuf! ker ti imash to mozh, tudi mertve gorsbuditi, refen se neki ozha, neka mati jozhejo, kaj so njim njihovi otrozi spomerli; refen se néki mosh, neka shena fosí, kaj je smert rasvergla njujno tovarshstvo; refen se neki brat, neka sestrale s' fosami smisli na smert svojega brata, svoje sestre; refen neki otrozi nemorejo posabti na smert svojih lubih starshih; refen smo mozhno shalofni, kader nam smert enega ali drugega od tih nashih prozh vseme: ali mi ne shelimo njih nasaj, temuzh zhe so v' nebesah, tak se veselimo nad njihovej srezhoj, daj tudi nam tá priti; zhe she pa v' hizah zhasne kash tige morejo terpeti, tak profimo tebe, perkrati njim njihove terplenja, ino daj njim skoro no skoro pred tvojo boshjo oblizhje priti. Amen.

Na 24. nedelo po Finkoshtih.

Trikrat strashen den te sodbe.

Tedaj se bodo jokali vsi narodi te semle. Math. 24.

Da bi jas kakhte rad kaj takshega k' vam govoril, kaj bi valhe serza rasveselilo, tak vender dnef to nemore biti; jas dnef po sv. Evangelji morem od sodnega dne govoriti, ino od totega sv. pismo pravi, da je en den pun bridkosti, réve ino teshave, en den te file ino tega serda. Kristuf sam v' dнешnem Evangelji pravi, da bodo tisti den strashne perkasni naprejosnanjuvale: Vojfkuvanje, tema, semle potref, ogen, ino veliko premenjanja na sveti — dolkapanje svésd, otemnenje funza, sakervavlenje méfza, vmiranje vseh shivih, vkuppadnenje vsega na semli. Ino ah

vse to ima kres naš vboge grešnike priti: o strašhen den! Ali še strašneše, kaj se nizeh na to ne smilimo. Tedaj se bodo jokali vsi narodi te semle, nam sato Kristus dneš pravi: Tistega dneva stiske ino bridkosti bodo najmre tak velke, da bodo vsi narodi te semle se jokali; vi pa se namer nizeh na to ne smilite. O premišlavajmo tedaj dneš od sodbe, sosebno od sodbe zhres nespokorjenega grešnika. Sakaj totemi bo, kak sv. Tomash Aquin. pravi, den te sodbe en trikrat strašhen den: Strašhen bo najmre 1. sodnik; strašno bo 2. preiskanje; strašno bo 3. to sadno obsojenje.

1. Strašhen bo sodnik. Kaj more sa enega rasbojnika hujšhega biti, kak zhe je ravno tisti njegov sodnik, keremi je prejd hudo storil, ker je sato njegov najhujšhi sovrashnik? On ja še more naprej viditi, da je sgublen. Ah grešniki! gdo je tisti, kerega smo rasshalili ino rasferdli? Gdo drugi, kak Jesus naš Svelizhar? Totega smo mi taushentkrat rasshalili, odurjavali, sametavali, ino še lastno tisti den, kader smo per spovedi bili, ino njegovo sv. réshno Telo k' sebi prijeli. Njega, ja njega smo rasshalili v' jesi, v' kletvizi, njega smo rasshalili s' našim nedostojnim sadershanjom v' zirkvi, njega smo zhertili ino preganjali v' pershoni tih vbogih, njemi smo telko dušh po sili vseli skus sapelanje ino pohujšhanje. Zhres vse to, ino kaj še smo drugo hudega storili, bomo mi sojeni; pa od koga? Ravno od totega našhega Svelizhara, kerega smo si mi sami sa našhega sovrashnika narédli. Ravno toti bode prishel s' velko mozhjo ino svetlostjo sodit shivih ino mertvih. Vobrasajmo si, kak pod strašnim bliskanjom ino germlenjom pride en strahoviten oblak, ino na totem se najprejd perkashe krish, na kerem smo odresheni; satem s' Angeli ino Svetniki pride Sin boshji, naš sodnik, ker bo govoril v' serditoosti svoji, ker bo rekel: Jas sem Jesus, glejte mojo nekonzhno vsegamogozhnost, kere se ne ste bali, mojo nesgovorno dobroto, kere ne ste preshtimali, mojo nesgruntano s' vami poterplenje, kerega ne ste premislili. To sem sdaj jas, to ste tudi grešniki vi. Jel me sdaj sposnate? Jas sem Jesus, kaj ste pa vi? Vi ste tisti, kí ste ne na me nizeh porajtali. Jas sem Jesus, keremi bli vi flushiti mogli, pa ste namer ne

hteli od tega nize snati. Jas sem Jesus, ker sem vam sval, da bi sa menom shli, pa vam je fram bilo, mene nasledovati. Vi ste se mojim skus predgare ino spovednike vam isrezhenim poprétenjам posmehavali; ali glejte me sdaj, jas sem Jesus, sodnik shivih ino mertvih, oblastnik zhres nebo ino semlo, gospod kres dvojno vezhnost. Kaj bode te pred njim rekel en Herodesh, ker je njega kak enega norega obframotil? Kaj bode rekel en Pilatush, ker je njega k' smerti obfodil? Kaj bode rekel en Malhus, ker je njega v' lize bil? Kaj bodo rekli oni shodneri, ker so njega gaishlali? Kaj bodo rekli oni hudobni Kristjani, ker njega s' Herodeshom ofhpotarijo v' osmehavanji besede boshje, ker njega s' Pilatushom krivo sodijo v' krivem sodenji blishnjega, ker njega s' Malhusom v' lize bijejo v' preganjanji tega Meshtva, ker njega s' timi grosnimi shodneri nefmileno gaishlajo v' ostudnih djanjah te nezhistosti? Kaj bodo rekli, kader bode on v' serditosti svoji nad njimi sagermel: Jas sem Jesus! Ah bregovje ino gore, sesiplite se na nas, skrijte nas pred lizom na sodnim troni sedezhega rasferdjenega Boga!

2. Strašno bo preiskanje. Da je she tak strahovitno pred sodnika boshjega priti, kak strahno she le bo to, kader bodo se vse djanja ino popushenja tega gresnika preiskale, ino se pred vsem svetom na svetlo dale? Tu na sveti dosti framote ino odurnosti, dosti kriviz sakritih ostane; ali Bog hozhe, da resniza more svojo pravizo najti, ino k' framoti tih hudobnih na svetlo priti. Vsi grehi, ker na spovedi satajeni ostanejo, bodo vu vsjoj svojoj gerdobi ino framoti zelemi sveti naprejpokasani. Gospod bode rasvétel vse, kaj je v' temi skrito, pravi Ap. Pavl. (*I. Korint. 4.*) Vse bode nasozhi dano: mishlenja, poshelenja, pajdashstva, perloshnosti, poti, djanja. Ino zhuli bodo narodi njegovo framoto, pravi Prerok Jeremias. (*Jerem. 46.*) Vsi narodi, o gresnik! bodo zhuli tvojo framoto, zhuli njo bodo prijateli ino neprijateli, snani ino nesnani, otrozi, shena, starshi, vsi posvezheni ino vsi pogubleni. Kaj rezhem, zhuli bodo? Tudi vidli bodo vse framote tvojega zeliga shivlenja, ino vsakshi gresnik bode tam stal, kak da bi ravno na grehi doblen bil. Ah te bode gresnik s' poterplivega Joba besedami rekel: Ah da bi ti mene v' grobi skrtil, doklam tvoja serditost premine! (*Job. 14.*) Kak

hudo zhloveki dene, zhe se njegove pregrehe le samo v' eni sofezhki ali vesi vunsvejo: kak bo pa te, kader bodo vse pregrehe ino framote zelega shivljenja pred vsemi ludmi vunosanjene?

3. Strašno bo to sadno obsojenje. Takšno framoto pred vsem svetom imeti je sa gresnikka gvišhno velka kashtiga; ali kam lesi bi she toto framoto saterpel, kak bode to sadno obsojenje zhuti mogel: Prozh pojdite od mene! Ah moj Jesus! saterpi eno malo, samo eno malo prehenjaj, le en mali zhasek mi pusti s' sgrivanimi sosami objokati mojo gresno shivljenje! Sabstojn je, sabstojn; nebode mogozhe najmenshe trohe zhafa dobiti, da bi se le mogli 's nashih grehov spovedati, ino 's grunt serza sgrivati, nebo né — le prozh od mene, vi prokleti, v' ti vezhni ogen tá! O strahovitno obsojenje! Le prozh od mene! Da ste vi mene ne hteli sa vashega Svelizhara imeti, tak me sdaj vezh ne bote sa Svelizhara imeli. Le prozh od Marie! Da nje ne ste hteli sa mater imeti, tak vam ona sdaj vezh nezhe mati biti. Le prozh od Angelov! Da njih ne ste hteli sa Varuhe imeti, tak vam tudi sdaj nezhejo vezh Varuhi biti. Le prozh od mojih isvolenih Svetnikov! Da njih ne ste hteli sa saproshnike imeti, tak njih tudi vezh ne bote sa saproshnike imeli. Le pojdite v' ti ogen, ker nikol ne pogasne. Ah strahotno, strahotno! sdaj bodo to vezhno flovo od endrugega jemali, sin od ozheta, zhi od matere, brat od brata no sestre, prijatel od prijatela, ino snanez od snanza. —

Ja refnizhno bo nam den te sodbe en trikrat strashen den: strashen, savolo sodnika; strashen, savolo preiskanja; strashen, savolo sadnjega obsojenja. Zhe nas tedaj nizh na svéti nemore obuditi, da bi povergli tote dela, savolo kerih nam ena taksha strashna sodba naprejstoji, tak nas toto dnešhno od sodbe premishlavanje naj k' tem gene. Ja, o Jesus! ti sodnik shivih ino mertvih, zhe se mi smislimo, kak strashen bosh ti na sodbi temi terdokornemi gresniki, tak v' strahi ino trepeti pred tobom dolpadnemo, ino te ponishno profimo, daj nam gnado tega povernenja, pravega spokorjenja, ino tak ene smilene sodbe se vzhakati. Amen.

Tretji rasdélek.

Predgena svetke.

Na den spozhetja Div. Marie.

Jesuf ino Maria na terdokornega gresnik
nika sodbi.

Bodo snamenja na sunzi ino mészzi. Luk. 21.

Isvoleni! ti sv. Advent se je sazhel, ali strahne ino shalostne so te besede, kere se prezi v' sazhetki Adventa obsnanujejo, da bodo najmre na sodni den strahovitne snamenja na sunzi ino mészzi: sunze bo obtemnelo, ino mesez nebo dal svoje svetlobe. To lubo sunze, kero je med vsemi planetmi najlepšo, kero vso semlo ino vse stvarj s' svojoj svetloboj ino toplotoj rasveseli, toto rumeno sunze bode svojo prijatelno lize premenilo, ino bode zherno postalo. Ti prijatelni mesez, ker popotnim v' nozhi tak lepo svéti, toti bode ves kervavi gratal. (*Rasod. 6.*) O strahen isgled! Ali kam strahnej she le bo, kader bo Jesuf, toto nebeshko sunze, na sodni den pred terdokornim gresnikom zelo otemnel, kader bo Maria, toti nebeshki mesez, na den te pravize pred nespokorjenim gresnikom zelo se premenila. Ja resnizhno je, da Jesuf, ker je s' luzhjo svojih nebeshkih navukov telko ludi rasvétel, ino nje s' telkimi dobrotami rasveselil, ino ker she sdajno vuro luzh svoje gnade pusti priti kres dobre ino hudobne, bo na sodni den toto luzh te gnade pred nespokorjenim gresnikom zelo skril, ino bode se strahno spremeni. (*Djanje Ap. 10.*) Pa tudi Maria, kero si je Bog posebno isvolil, da bi ona kak en lubesnivi mesez vsem v' temi tega greha blodezhim svetila, ino nje na steso tega svelizhanja pelala, nebode na sodni den terdokornemi gresniki vezh taksha, temuzh zhisto premenjena. S' edno besedo: Jesuf, ker je sdaj en smilezhni ozha tih gresnikov, bo na sodni den en pres smilenja sodnik; ino Maria, kera je sdaj gresnikom ena smilena mati, bo te ena rasferdjena satoshniza.

Jesuf Kristuf gvisihno gnadlivo na gresniko gleda, ino se njemi smilezhen skashe. To je on pokasal nad Ap. Petrom, nad Magdalenoj, nad Matheushom, nad Zaheusom, nad toj Samaritanjkoj per studenzi, ino nad taushentimi drugimi, na kere se je s' ozhmi te gnade ogledal, ino nje na pokoro obernil. Tak on she tudi sdaj kak en milostivni ozha nebi rad, da bi ker od njegovih otrok sgublen bil. Ja on sa tega volo vezh stori, kak na vsem svéti gde en ozha. On naf glasno sove, ino lastno pale sdaj v' Adventi, rekozh: Gorstante vi ti mertvi, ino pojdite na sodbo: — vi, kí ste skus smertni greh sgubili vashe duhovno shivljenje, stante gor, ino pojdite na sodbo; pa ne na ono strashno sodbo, gde bode se ferditost pravizhnega sodnika strahotno pokasala, temuzh na tisto sodbo, kera je v' spovednizi.

O néki ino néka je kak sablodjena ovzhiza ne snala, kam bi shla, ino je she bila v' nasozhni nevarnosti, med vuke priti, ker bi njeno dushe bili posherli, ali ti dober pastir je sa njoj prishel s' rasvezhenjom pameti, ino je njo odtel. Néka ino néki je kak en sgublen sin erbio te gnade v' ti luzki desheli tega greha vso sapravil, ino sadnizh k' svinjam prishel. Tam so se njemi ozhi odperle, ino on je k' sam sebi rekel: Ah jas bom shel k' mojem ozheti nasaj, ino bom pred njim sposnal moje pregréhe. Ino glej, Jesuf se je prezi skasal kak ozha te milosti, ino kak Bog vsega troshta. (*II. Korint. 1.*) S' rasprestertimi rokami je njemi proti prishel, ino ga je skus Sakrament te Pokore supet sa svojega sina gorvsel. On je ne htel, da bi toti njegov sin na vsigdar sgublen bil.

Ravno tak si Maria, doklam gresnik na semli shivi, vso skerb vsemi, da bi njemi k' vezhnemi shivljenji mogla pomagati. Sakaj kak je Jesuf 's neba na semlo dolsem prishel, iskat, kaj je sgubleno; vrazhit, kaj je beteshno; povrazhat ino svelizhat gresnikov: tak je Maria 's semle v' nebo gorvseta, da bi ona tam neprehenjajozh sa gresniko profila, ino boshjo ferditost od njih odvernila. Sa tega volo njo imenujemo sa perbeshalshie tih gresnikov, sa mater te gnade ino te milosti. Ino da je ona resnizhno tota lubesniva mati, kera gresnika sevso skerbjo na pravi pot povrazha, to se, med taushent ino taushent

drugimi, poprizha nad Egiptofkoj Marioj, kakti v' Svetnizhkih bukvizah snate brati. Ja Maria je ti do- brotlivi mezez, ker tim v' nozhi tega greha blode- zhim lubesnivo svéti, da bi svojo nevarnost vidli, ino se nasajobnili.

Ali kak dugo pa bo to tak, da bo Jesus en smi- len ozha, Maria ena smilena mati tih grefhnikov? Kak dugo bode ti lubesnivi nebeski pastir tebe, o grefhnik! sabstojn sval? Kak dugo bode Maria, ta smilena mati, sabstojn sa te profila? Nizh dushe, kak do konza tvojega zhasnega shivljenja; te pa bo sunze te gnade fkrilo svojo svetlobo, ino bode te na vfigdar v' temi pustilo — ti lubesnivi mezez nebo vezh svet- lobe od sebe dal, temuzh bo kervavo lize imel: Je- sus Kristus, ker je tebi sdaj en milostiven ozha, bo tebi te en pres smilenja sodnik, ino Maria, mati te milosti, bo se preobernila v' eno pres smilenja sa- toshnizo. Jesus tebi sa tega volo fkus sv. Hieronima pusti povedati, da bo nespokorjenim grefhnikom to serdito oblizhje boshjo dosti tesheshe gledati, kak mantre tega pekla terpeti. On ti fkus sv. Krisosto- mufa pusti obsnanti, da bo ta posledna sodba tak strafhna, da namer ti najnedushneshi nebode na se savupal, sa pravizhnega sposnan biti. On te fkus sv. Ap. Petra pusti barati: Da bo ti pravizhen ku- maj svelizhanje sadobil, gdé bode se ti hudobni grefh- nik vupal perkasati? On ti fkus sv. Tomasha Aquin. pusti povedati: da bode on s' strafhno germezhim glasom na Jerusalem kasoZh k' tim terdokornim grefh- nikom tak govoril: Vidish ti, to je pred tvojimi ozhmi to Jerusalemfko mesto, gde sem jas kres te ino kres tvoje grehe bridko se jokal! Gledi, tam je ti ograd Getsemane, gdé sem jas sa tvojo svelizha- nje serzhno profil, ino sem kervavi pot potil! Glej, tam je dvorishe vishishega duhovnika Anafha ino Kajfaha, na kerem sem jas sa tvojo volo nesnana v' lize bit, ter sem ino ta suvan bil! Glej, tam je Herodesh stanaval, ker si je is mene sa tvojo volo takshi velki shpot naredil! Glej, tam je bila sodni- za Pilatufhova, gdé sem jas sa te s' fhibami po vsem shivoti tak nesmilno rasmefarjen, ter s' ternjom kro- nan bil! Glej, tam je ta shalostna gora Kalvarie, na kero sem jas s' tim teshkim krishom obloshen, ino s' kervjo ves oblijan gorprifhel, da bi sadnizh

is nefkonzhne lubesni sa te to najshpotlivefho smert storil. Tam sem jas tebi nebefa drugozh odperl, da bi ti noter shel; sem mozh tega pekla poterl, ino tega hudega sovrashnika pervesal, da tebi pres tvoje vole nebi nafhkoditi mogel. — Kak pa si ti meni mojo lubesen povernil? Kaj ti je mojo bridko terpenje, moja prelita kerv, moja grenka smert pomagala? Menje kak nizh. O ti nesahvalna, nesnana stvar! Sdaj imash mojo pravizhno serditoft obzhutiti, da si v' tvojem shivlenji moje nefkonzhne dobrote ino k' pokori vablenja ne htel zhuti. Tak bode Jesus na den te pravize nad vsemi terdokornimi gresniki bliskal ino germel, ino nebo nibenega smilenja per njem.

Pa bo se Maria, ta najsmilenesha mati, na gresnike ogledala, ino bode sa nje profila? Tudi ona ne. Nishe, kak sv. Tomash de Villanova pravi, nishe ne bode sa vas saproshnik, ne ta sveta Diviza, ne nibeden Angel, ne nibeden Aposhtol. Ino Maria sama je sv. Brigidi rasodela, da je ona ena mati tih gresnikov, pa le tistih, ker per njoj ishejo mozh proti fkuhnyavam, premaganje te telovnosti ino tega hudega sovrashnika: takshim, ker svoje grehe sposnajo, nje sgrivajo, ino se pobolshajo, takshim je ona ena smilena mati. Ker pa nikol ne henjajo, njo s' tem shalostiti, da s' svojimi grehi njenega fina Jesusa sploh snovega mantrajo, tistim bo ona ena serdita satoshniza tam.

O gresniki, gresniki! ne pustite, da bi na to prishlo, temuzh sdaj, kader she vam sunze ino melez k' svelizhanji sveti; sdaj, doklam she Jesus ino Maria vam milostivna sta, ino na vashe pokoro zhakata; doklam she vam je Jesus en lubesnivi ozha, ino Maria ena smilena mati: sdaj odstopte od vasih grehov, sgrivajte vashe gresno shivlenje, ino delajte pokoro, da bota Jesus ino Maria s' milostivnim lizom vas med te isvolene otroke boshje gorvsela. Amen.

Na sveti Den, ali na Boshizh.

Kaj nam Jesus is neba pernese?

Ino ta beseda je meso postala, ino je med nami prebivala, Joh. 1.

Kaj more potroshtneshega, kaj veseleshega biti, kak to, kaj se nam dnel obsnanuje? Pred nekimi dnevi je Johanes obsnanil, da bode vso zhlovezhanstvo vidlo svelizhanje boshjo; dnel se nam she obsnani, da je Bog zhlovek postal, ino je od neba dol gnado, resnizo, ino srezho na semlo pernesel. Zhe so tedaj Marii te besede, kere je od svojega novorojenega deteta zhula, k' serzi fhle; zhe so pastiri zhaftili ino hvalili Boga zhres vse to, kaj so zhuli ino vidli; zhe so vfi, do kerih je toti glas prishel, se zhudivali: tak more to nam she kam bole k' serzi iti, ino naf kam bol rasveseliti, sakaj skus Jesusa, tega vzhlovezhjenega Sina boshjega smo mi s' tim na veke zhaftitim ino dobrotlivim Bogam v' sposnanje prishli; skus Jesusa je s' nami si dober postal tisti, ker je gresnikom strafhen; skus njega mi imamo eno pres konza dobro ino srezhno odlozhenje perzhakati. O zhaft sato Bogi na vishini, zhaft temi lubesnivemi boshjemi Sini, ker nam je 's neba pernesel: 1. najboljhe navuke; 2. najboljhe savupanja.

1. Jesus nam je 's neba pernesel najboljhe navuke od Boga, od previdnosti boshje ino od kreposti.

Kaj so ljudje pred Kristusovim prihodom sa eno sposnanje pravega Boga imeli? Namer Judje, ki so se lastno sa ludstvo boshjo vundali, so od Boga ne imeli pravega snanja, ino Haidi ali Neverniki, ah toshno, v' kakshi temi, v' kakshi slepoti so oni bili! Kak je pa Jesus na svet prishel, je on zhlovezhanstvo rasvetil, ino gdékoli je njegov navuk gorvset, tam je palo to neyumno malikovanje, ino vsakshi najprostefhi zhlovek jo sposnal tega pravega Boga, ker

je Stvarnik tega sveta, sa svojega vsegamogozhnega Ozheta. Néli je pa kam bolfhe sa naf, da vejmo, da flifhimo enemi Bogi, ker je nefkonzhno mogozhen, nesgruntano moder, nesgovorno dobrotliv, kak da bi v' temni neveri, kakti fhe njih veliko je, mogli nafhe dni dopernefti? Néli je nafho ferze obudjeno, da tiftega imamo sa ozheta, ker vse ima, ino vse samore?

Od previdnosti — kaj fo mogli, ali kaj morejo Haidi od nje rezhi? Kaj fo oni mogli, ali kaj morejo se sanesti na svoje kamene ino lefene, ali tafhe boge, ker fo, doklam fo na fveti, le v' gerdih luftih se kotali, endrugega nespodobno zhertili ino fovrashili, ino krivizhni ino nevumni bili? Jesus pa, ti vzhlovezhjen Sin boshji, je 's neba pernefel ti navuk ino sashihranje, da fmo mi vfi pod dobrotlivo ofkerbnostjo vsegamogozhnega Boga, ker ne pufi, da bi le en laf pres njegove vole nam 's glave padnil, ker sa vse nafhe potrebozhe vej, ino nam vu vseh nafhah nadlogah pomagati sna ino hozhe. (*Math. 10.*) O vi Kristjani, ker fo ste v' nadlogah bili, ali fhe v' njih ste, ino per ludeh ne najdete pomozhi, ne trofhta, néli ste radi, da Boga imate sa tiftega svojega prijatela, keremi se vu vafhah ftifkah pertoshiti, ino na njega se sanesti snate?

Od kreposti — kaj fo Haidi od nje vedli? Da fo od pravega Boga nizh ne vedli, tak fo njim tudi njegove sapovedi ne snane bile, kaj bi oni tedaj bili tafhe djanja dopernefli, kere fo po boshji sapovedi? Sato pa fo, kak njim Ap. Pavl pravi, bili napunjeni sevfoj krivizoj, hudobnostjoj, loternioj ali sakona prelomenjom, s' fkopoftjo ino savitnostjo, fo bili puni nevosfhlivofsti, vmarjanja, sváje, golufie, hudih shel, fo bili podpihavzi, ogovarjavzi, fovrashniki boshji, preklinjavzi, gisdavi, fhtimani, pozhetniki tega hudega, starfhim nepokorni, neverni, rasvusdani, pres lubesni, nesvesti ino nesmilezhni. Pa kak bi njim tudi sa to bilo, ka bi hudega se varvali, ino dobro ftorili, da njim ne snano, ka je en fodnik, ker to hudo kafhtiga, to dobro pa naplazha, ino ker to hudo kafhtiga s' vezhnim terplenjom, to dobro pa plazha s' vezhnim veseljom, ja ker najmenfho dobro delo ftoverftno poverne. To je le Jesus, vuzhil, ino le od njega je ta pravizhnost ino

krepost, kera se med pravimi Kristjani snajde, ja lubesen blishnjega je le od njega vpelana. O hvala sato Bogi na vishini, hvala lubesnivem boshjem Sini, ker nam je takšne navuke od pravega Boga, od previdnosti boshje, ino od kreposti 's neba pernesel!

2. Jesus pa nam je tudi najboljše savupanja 's neba pernesel, najmre savupanja v' frezhi, savupanja v' nefrezhi, savupanja na smertno vuro.

V' zhem so Haidi iskali ali ishejo svojo frezho? Samo v' dobrotah tega shivlenja. Sa tote frezhe volo pa si sploh morejo v' fkerbi ino strahi biti; ali nam Kristjanom je rezheno, da je naša frezha temi Gospodu v' rokah, ker je nebo ino semlo stvoril, ino ker vezh samore, kak gdo shivi na sveti. Ja mi od Jesusa imamo to sashihranje, da zhe smo le mi s' Bogom, tak je on tudi s' nami, ino nishe nam nizh nemore.

Zhe pa ravno v' nefrezho pridemo, tak smo tudi v' nefrezhi she kam bolshi, kak ti, ker od Kristusa nizh ne vejo. Kam se Haid, kam se Nevernik v' nefrezhi hozhe oberniti? Na koga hozhe savupati? Na ludi? Ludje, ker ne so Kristjani, se na enega nefrezhnega malo ogledajo. Hzhe na Boga savupati? Kak, da namer sa njega ne vej? Kaj njemi tedaj prekostane, kaj drugo, kak sdvojenje? Ker je pa od Jesusa previshan, da smo mi njegovi brati ino sestre, ino ali otrozi vsegamogozhnega, najmodrefhega, najdobrotlivshega Boga, tisti nebode sdvojil, kader v' nefrezho pride, sakaj on vej, da je njegovemi Bogi vse v' rokah, ino da on to nefrezho prezi odverniti sna, ino zhe njega rayno v' njoj pušti, tak njemi sa to zhafno nefrezho hozhe vezhno frezho dati, kere njemi nishe vezh vseti nemore.

Na smertno vuro pa fhe le, kak je te sa Nevernike, sa Haide? Na kaj imajo savupati? Na eno novo shivlenje? Kak, da od tistega nizh ne vejo, ker je toto oblubil? Eno bolsho shivlenje ali bolshi odlozhek? S' zhim so si ga saflushili? Ah shalosten je konez njihovega shivlenja! Ta zhaft, kero so dosdaj imeli, je prozh; to veselje, s' kerim so si svojega shivlenja dni posladili, je prozh; njihovo blago je prozh; njihovi prijateli ino snanzi so njim prozh. Kaj pa imajo savupati? Nizh ne vejo, kak bo tam

sa nje. O kak strahna je takšim ta smertna vura! Ali mi imamo od Jesusa to sashihranje, da smo skus njega otrozi nebeskega Ozheta postati, ker nam je svojo vezhno kralestvo odperl, da bi, potem kak se tu k' temu perpravimo, v' nje notri shli na veke vshivat nebeskih dobrot. Jesus je semdol prifhel, da bi nas k' sebi vsel, da bi nas skus smert k' novem shivlenji pelal, ino nam tam v' nebeski zhasti neskonzhne veselja vshivati dal. — Pridi ali le, ti postrahna smert! tim Pravovernim si ti ne strahna! Ti le njihovim teshavam ino krishom, njihovim flabostim ino blodnjam konez naredish, njim vsemeshie zhafne veselja; Ozha nebeski pa, ino njegov Sin Jesus Kristus nje vsemi v' nebesko vezhno veselje.

To nam ali Jesus 's neba pernese. On nam pernese najboljše navuke od Boga, od previdnosti boshje, ino od kreposti; on nam pernese najboljše savupanja v' frezhi, v' nefrezhi ino na smertno vuro. O zhast ino hvala ali bodi Bogi na vishini, zhast ino hvala tebi boshjemi Sini, ker ti nas v' frezhi ino nefrezhi, v' shivlenji ino na smertno vuro potrosh-tash! Nigdar te nezhemo sapustiti, da nebomo v' nefrezhnih dneih pres obrambe, ne v' hudih zhafih pres trosh-ta, ne na smertno vuro pres savupanja. Obder-shi nas per tvojih nebeskih navukih, bodi ti s' nami, ino daj nam s' tobom biti, da bomo per tebi na vé-ke s' Angeli veselo pejli: Zhast bodi Bogi na vishi-ni, zhast ino hvala tebi, boshjemi Sini. Amen.

Na den sv. Shtefana, perv. Mant.

Kaj so sv. Manterniki sa vere volo storili, ino sakaj?

Oni so ga 's mesta vunsesuvali, ino ga s' kamenjom posipali. Djanj. Ap. 7.

Isvoleni! mi dneš fvetimo ti zhastiti spomin sv. Shtefana, ino od totega beremo, da so Judje njemi nizh ne mogli doldobiti, ino so sa tega volo tak jesni na

njega postali, da so nad njega planili, ga 's mesta vunsefuvali, ino ga s' kamenjom posipali. On je ali ti prvi bil, ker je kerfhanfko vero sa tak dobro sposnal, da je svojo shivljenje sa njo dal. Sa njim jih je na taushente bilo, ki so se ne fkus simo, ne fkus vrozhino, ne fkus glad, ne fkus shejo, ne fkus preganjanje ino ketne, ne fkus tepenje ino grosno smert od Jesusa ino njegove vere lozhti dali. O kaj sa ena sveta vera je to, sa kero je telko tau-shent, ja vezh kak ofemnajt milionov poboshnih ludi se vmoriti pustilo. O kaj sa en trofht je to nam, da smo se v' toti veri narodli, v' toti gorsraflj; ali shalofhtno je, da sdajnim Kristjanom kerfhanfka vera tak malo valá. Ti prvi Kristjani so fkus kerfhanfko vero tak mozni postali, da so najstrafhne-she mantre ino smert prestali, pa se nad tak strafhni-mi terplenjami veselili; sdajni Kristjani namer eno telovno poshelenje nemorejo fkus vero premagati.

Sakaj pa so ti prvi Kristjani sa vere volo telko storili, ino sakaj ona per sdaj-nih Kristjanih tak malo samore? Na to hozhem dneš odgovor dati.

Sv. Manterniki so sa kerfhanfko vero tak do-
fti storili:

1. sato, da so se od refnizhnosti to-te vere shivozho previshali. Oni so spo-snali, da je Evangelium prava boshja refniza, ke-ra zhloveka na dobro ravná. Od tote refnizhno-
fti preprizhani so oni pred haidofkimi sodniki tak govorili, da so nje k' framoti postavili, ino njim nishe ne mogel njihove besede dolsavdarti, kakti od sv. Shtefana beremo. Sv. Epipodius, en mladenzh, se od tega haidofkega sodnika na nibeno visho ne dá perpraviti, da bi krive bogê molil, temuzh rezhe k' njemi: Je tebi ne snano, da zhlovek ima dusho ino télo? Pri naf dusha sapovej, ino télo je pokor-no; te nesramnosti, ker vi vafhim bogovom na zhast storite, le téli nagajajo, dusho pa vmorijo. Mi se s' télom vojkujemo, ino nje kakti vmorimo; to pa storimo, da dusha per shivljenji ostane, ino gospo-duje. Vi, potem kak se kakti shivina v' telovnih nafladnostih sblatite, ne najdete k' sadnjemi drugo nizh, kak eno shalofhtno smert; mi pa, zhe naf vi

vmoriti puftite, gremo vu vezhno shivljenje. Sv. Alekſander, Felizitin ſinek, rezhe temi haidofkemi ſodniki: Jas ſem en flushebnik Kriſtuſov; totega jas ſposnam s' vuſtmi, totega jas terdno v' ſerzi derſhim, totega jas pres henjanja molim. Jas ſem ravno, kakti ſam vidifh, ſhe ſlo mladi, ali tudi mladof, kader enega Boga moli, ima ſére ſtarof, modroft. Tak ſo negda mladenzhi, otrozi ſposnali ſvojo kerſhanſko vero.

Lubi Kriſtjani! tudi vi ſposnate, kaj je reſniza, ino njo s' krizhom vzháſi ſagovarjate; ſakaj ſte pa per reſnizah te vere tak mlazhni? Sato, da ſte od nje reſnizhnof, ne previshani. Zhe val baram, ſakaj ſte Kriſtjani? tak mi néki is val nebode drugo odgovoriti ſnal, kak to: da ſo moji ſtarſhi tudi Kriſtjani bili. Vi ſte ali od valhe vere tak malo previshani, da néki is val namer ne vejo, da le tota naſha kerſhanſka vera naſ k' ſvetof, k' vezhnem shivljenji pela. Da bote tedaj tudi vi, kak negdafhni Kriſtjani, ſe kerſhanſke vere derſhali, tak ſe morete, kak oni, od nje boſhanſke reſnize previshati. To bi pa zelo lahko bilo, da bi ſamo navuke, kerih ſadof, imate, gorvseli, ino nje ſderſhali, ino da ne bi ſapelavnih hudobnikov poſluſhali.

Sv. Manterniki ſo ſa kerſhanſko vero tak doſti ſtorili:

2. sato, da ſo kerſhanſko vero ſa najvekſho dobroto ſposnali, ino njo ſato vezh ſhtimali, kak vſe drugo. Haidofki poglavari ino viſhiſhi ſo njim obetali viſoke flushbe ino oblaf, veliko dnarjov ino blaga, ka bli ſnali prav dobro shiveti — zelo zefarje ſo njim ſvojo prijateľtvo ino poſebne gnade oblubli; ali da ſo is vere vedli, da zhloveki nizh ne pomaga, ako bi vef ſvét dobil, zhe bi pa na ſvoji dúſhi ſhkodo terpel: tak ſo ſe vſemi temi odpovedali, ino ſo ſi ſvolili terpenje ino ſmert. Sv. Ciril, en mladenzh, je pred haidofkega ſodnika perpelan, ino ti ſodnik njemi oblubi njegovega ozheta lepe hrane ſred vſem blagom ino premoſhenjom. Ti mladenzh pa rezhe: Vi ne vejte, na kaj jas ſavupam; jas vém, da ſkus mojo ſmert pridem v' doſti lepſhe hiſhe, ino k' doſti bolſhem blagi.

O sakaj pa sdajni Kristjani tak malo na svojo vero dershijo, sakaj se sdaj sa enega malega dobizhka, sa telovnih lushtov volo kerfhanfka vera sataji? Sato, da sdajni Kristjani ne preshtimajo, ka je kerfhanfka vera najvekfha dobrota sa nas. Le samo premiflite, jel v' nadlogah ino krishih tega shivljenja najdete gdé trosht ino stalnost, zhe ne v' kerfhanfski veri? Gdé najdete mozh ino segurnost k' spunenji vafih teshkih dushnostih, zhe ne v' kerfhanfski veri? Gdé najdete oblehkotenje v' teshavnih bolesnih, zhe ne v' kerfhanfski veri? Zhloveka vse sapusti, kaj je na svéti, samo kerfhanfka vera ne odstopi od njega. Ona njega sashihra, kak smo vzhera zhuli, da je Bog nash lubesnivi ozha, ker dobrotlivo sa nas fkerbí, nas v' nevarnosti brani, nam nash grehe odpusti, ino nas sadnizh is tega neobstojozhega ino nelmirnega shivljenja tá vseme v' ti vezhni pokoj ino v' astinstvo takfhega blaga, kerega nam nishe vezh vseti nemore.

Sv. Manterniki so sa kerfhanfko vero tak dosti storili:

3. sato, da so nje dobroto sami obzhutli. Kerfhanfka vera njim je sa tega volo tak draga bila, da so se na nibeno visho ne od nje odtergati dali. Sv. Perpetua, ena mlada vdova s' enim malim otrokom je gorprijeta, ino v' jezho obsojena. Njeni haidofki ozha njo hozhe od kerfhanfke vere odverniti, ino da s' dobrim ino lepim nizh ne opravi, tak se nad njoj tak rasjesí, da njo tepe. Potem njo pelajo v' eno strafhno jezho. Nafkorem se njoj njeno obsojenje obsnani, ino glej, ravno pride njeni stari ozha ves shalosten k' njoj. Na ves glas jozhezhi se on pred njoj na kolena dolvershe, njoj roke kufhne, ino rezhe: Moja zhí, smili se zhres moje sére lasê, smili se zhres tvojega ozheta! Da sem jas tebe s' telkim persadenjom gorsredil, da sem jas tebe bol lubil, kak tvoje brate vse, tak me ne napravi k' enem shpoti tih ludi; glej na tvojo mater, glej na tvojega sineka, ker sa tobom nebode mogel shiveti. Pusti toto prevsetnost ino terdokornost, da nebomo vfi prozh. Ali kaj odgovori ta luba zhí? Ona rezhe s' toshnim serzom: Moj ozha! na tem sodnem torishi bode se sgodilo, kaj je Bogi dopadljivo, sakaj mi ne smo v' svoji oblasti, temuzh

v' njegovi. — Pride tisti den, kader se ima njeno obfojenje spuniti, ino ravno kak ona pred sodnikom sa Kerfhenizo se sposna, hitro njeni ozha gre s' tim detetom k' njoj, ino njoj ga pred lize dershi, sakrizhez: Ah fmili se konzhi zhres tvojega jozhezhega otroka! ino sodnik sam rezhe; Ogledni se na tvoje-ga starega ozheta, ino na tvojo malo dete! Ali ona she enkrat rezhe: da Jesufa ino njegovega navuka nezhe vezh nikol sapustiti. Njeni ozha njo ali 's sodnega torisha po fili hozhe dolpotegniti, ali sodnik je sapovedal njega prozh pelati, ino da se je ti starez ni dal, je njega eden s' palzoy vdaril, ino njegova zhi je sakrizhala: Ah toti vdarez je bol mene, kak mojega ozheta pogodil; kak neisrezheno mene boli, kaj mojega starega ozheta bijejo. Ali tudi toto teshavo je ona segurno prestala, ino je k' Bogi gorgledezha zhakala, da so njo divji stvari naprejvergli, ino sadnizh njoj glavo vsekali.

Taksho mozh je kerfhanska vera v' sv. Manter-nikih imela. Kaj pa per sdajnih Kristjanih samore? Najmensho terplenje njim je she velka teshava, najmensho persadenje, premagati svoje gveshne shele, je preteshko: vsaka fkušnjava samore nje na hudo napelati, ali od dobrega prozh obernti. To je pa vse sa tega volo, da nezhejo dobrote te vere obzhutiti.

Samo enkrat, rezhem sato k' dokonzhanji, samo enkrat fkušte prav po navukih sv. Evangelja shiveti. Sazhnite to hudo prav preshtimati, ino nje poverzhi, sazhnite to dobro prav sposnavati, ino nje storiti, sazhnite savuplivo Boga moliti, ino vidli bote, kak bo valho ferze puno lubesni k' veri kerfhanski; vidli bote, da je prava refniza, kaj Kristuf pravi: Ker moj navuk gorvseme, ino ga sdershi, tisti je ednaki enemi pametnemi moshevi, ker svoj hram na pezhino postavi: tam naj voda dere, naj vetri vihrijo nad ti hram, on se ne podere, sato da je na pezhino postaylen. Amen.

Na novo leto.

Dnes se moremo Bogi v' roke dati.

Ti si moj Bog, moji dnevi so v' tvojih rokah.
Psalms. 30.

Kak je njih veliko, ker na novega leta den nizh ne premislijo, kak so v' tem starem shiveli, ino kak bi sdaj v' tem novem mogli shiveti; tak je njih tudi ne malo, ker se s' shalostnim serzom spomenejo na vse hude pergodenja tega starega leta, ino se v' tem novem she naprej bojijo, zhe bi njih betegi obiskali, zhe bi vse sorte nesrezhe zhres nje prifhle, zhe bi toto leto to sadno njihovega shivljenja bilo. Tisti, ker nizh ne premislijo, so eni nespametni ludje, ker skus to pokashejo, da njim nizh ne na fkerbi, kak bo enkrat sa njihovo dusho. Pa tudi toti, ker se she naprej tak slo bojijo, nemajo prav, sakaj oni si le na to mislijo, kaj bi se njim hudega snalo sgoditi, ino skus to pokashejo, da je njihovo na Boga savupanje zelo slabo. Kaj bi te mi ali dnes mogli storiti? Bogi se dnes moremo v' roke dati. Vse, kaj smo ino kaj imamo, je od Boga: na njega ali moremo vso nasho savupanje imeti. Od tega bom dnes k' vam govoril.

Kaj imamo od Boga? Bog nam je dal: 1. shivljenje, ino nam dá, kaj k' obdershanji shivljenja potrebujemo. On 2. povisha nashe dobre ali hude dni. On 3. nassemi shivljenji postavi dugshi ali krazhish zil.

1. Bog nam je shivljenje dal. Skus njegovo volo se je sgodilo, da smo se mi od totih starshih, v' totem kraji, v' totem zhafi narodili. Bog nam dá vse, kaj je k' obdershanji nashega shivljenja potrebno. On je stvoril luft, da v' njem shiveti moremo; on nam dá nash shivesh, oblazhilo, prebivalishe; on je stvoril vse sorte travo ino roshe sa vrazhitvo. On nam je dal pogled, flifhanje, obzhučenje, sgovor; on je nassemi teli dal mozh. On nam je dal rasum, sastopnost, da vejmo hudo od dobre-

ga, škodljivo od hasnovitega raslozhti; on nam je dal pamet, da se veliko dobrega snamo navuzhiti. On nam je dal dušo, skus kero našho telo shivi. Vse ali, kaj smo, ino kaj imamo, je od Boga.

Da pa je Bog dosdaj tak dobrotlivo sa naš skerbel, tak se njemi dneš v' roke dajmo, ino savupajmo, da bode tudi v' totem léti nam dal, kaj sa našho shivljenje potrebujemo. On je ja naš ozha, ino vej, kaj nam treba. (*Math. 6.*) Ino zhe bi nam ravno kaj skratil, tak bode nam she škós telko dal, kaj nam po pravem redi treba. Zhe on ptizam nebefkim dá shivesh, ino travi oblezh, kelko bole bo on to nam dal? Na Boga ali savupajmo, pa to našhe storimo, delajmo ino skerbmo, varmo se vsega, kaj je téli ino dušhi škodljivo. Telo ino dušha je dar boshji. Mi ali nesmemo našho télo s' nemernostjo, s' nezhistostjo, s' grefhnimi djanjami pogubiti; mi nesmemo našhe dušhe v' blato tega greha saklazhti. Mi nesmemo našhega jesika k' luganji, kunenji, ogovarjanji, svajuvanji, klafanji nuzati, temuzh k' zhahti boshji; nesmemo našhih rok k' kradnenji, golufanji, ofhkodenji nuzati, temuzh k' deli. Mi nesmemo dara boshjega nesposedno, temuzh le po potrebozhi vshivati.

2. Bog povisha našhe dobre ali hude dni. Zhe smo bogati, viškega stana, srezhni, sdravi; zhe imamo dobre staršhe, poglavare, prijatele: tak je le Bog vse to tak povishal. Zhe smo siromafhki, prostega stana, zhe smo nesrezhni, boleni, zhe smo se našhih staršhih snebli; zhe namesto dobrih prijatelov imamo le sovrashnike, namesto dobrih le hude poglavare: tak je tudi to Bog tak povishal; on je naprej vidil, kaj je sa naš dobro ali ne dobro. Ali ravno sa tega volo se v' srezhi nesmemo prevseti, v' nesrezhi pa ne sdvojiti, temuzh le Bogi se moremo v' roke dati, ino na njega savupati. Kak on po hudem vremeni lepe dni poshle, tak sna po hudih dneš nam dobre zhaše dati. Po nesrezhi sna srezha priti, po bolesni sdravje, po siromafhtvi premoshnost, po sovrashtvi prijatelstvo, ino namesto našhih lubih staršhih snamo druge dobrotnike dobiti. Le varvati se moremo, da nebomo Gospodi Bogi nepokorni, ino tak si sami krivi, zhe naš njegova kashtiga doletí. Varvati se moremo, da si nebomo

fami krivi, zhe bi naf drugi ludje sovrashili; varvati se, da si nebomo sami krivi, zhe bi nam vse smenkalo.

3. Bog nas hemi shivlenji postavi dugshi ali krazhish zil. On vej, gda bomo vmerli. Zhres ti od njega postavleni zil mi nashega shivlenja nemoremo nizh podugshati. Ali ravno sato se Bogi v' roke dajmo, ino si nebodmo prevezh v' strahi, Bog she vej, gda kaj storiti ima. Zhe je pri njem fkle-njeno, da imamo she v' totem leti vmreti, tak se njemi v' roke dajmo, ino na njega savupajmo: on naf k' enem bolshe, k' enem vezhnem shivlenji sove, v' kerem nebo nibene teshave, nibene fkerbi, nibe-nega terplenja. Nebodmo sa to shalofni, kaj bomo na smertno vuro tu sapustiti mogli, sakaj na vse to, kaj ti svet ima, lahko posabimo, da je to nebesko veselje dosti veksho. Ne shalujte se sa vashe otroke, sa vashe moshí ali shene, kere na smertno vuro sapustite, dajte nje Bogi v' roke, on je ozha vseh ludi, ino naskorem bodo vsi sa vami prishli, ino nebo nigdar vezh lozhenja. Le sa to fkerbmo, da bomo perpravleni k' posvanji is totega sveta, ino sato od dne do dne zhim vezh dobrega stormo, ino se od dne do dne bol hudega varmo, ter stormo tudi sa nashega blishnjega kaj dobrega, tak bo se she duge leta od naf govorilo, tam vu vezhnosti pa bodo tak ti pravizhni vshivali sad njihovih del.

Sazhnimo ali to novo leto s' tem, da se dnes kak na prvi den Gospodi Bogi v' roke damo, ino na njega kak na nashega najbolshega ozheta savupamo. Bodmo njemi pokorni, svetó njemi flushmo; tak se nam nebo trebalo nizhesa bati, naj pride zhres naf, kaj hozhe. V' savupanji na Boga bomo vfigdar s' potroshtanim serzom rekli: Ti si moj Bog, moji dnevi so v' tvojih rokah. Amen.

Na tri Krale.

Kak ino gdé imamo Kristusa iskati.

Gdé je ti novorojen kral Judovski? Math. 2.

Sa zhem zhlovek hlepí, ino kaj serzhno shelí, sa tem pazh gre, ako bi se najhujfhi veter proti njemi sdignil, najvekfhi desh na njega islil; ako bi snég fhel ali tozha po njem terla; ako bi se njemi proti postavili vse sorte sovashniki i. t. v. — on sa vse to nizh ne mara, zhe le to dosegne, kaj si shelí. K' poterdjenji tega so nam sv. trije Krali, kerih svetek dnef obhajamo. Oni so bili v' is-hodnih deshelah doma, so pa, kader so to posebno svésdo sagledali, od tega tak bili v' serzi obudjeni, da so sapustli vse svoje kralevske opravila ino skerbi, sapustli svoje gnade ino palazhe, domovino ino drushino, prijatele ino rodbino, nafladnosti ino veselja, ino so kakti posabivfhi na svoje kralevske zhafti na sred sime se podali med telkimi nevarnostmi na en tak dalni ino teshki pot, pa samo sa tega volo, da bi najfhli tega velikega vsega zhlovezhanstva prijatela ino Svelizhara zelega sveta, kerega so na ti perkasani svesdi sposnali. Pridozhi do Jerusalema so pitali: Gdé je ti novorojen kral Judovski? Ino to tak dugo, da so ga najfhli, ino tak sadobili, kaj so sheleli.

Od tega si mi moremo lepi navuk vseti, da najmre, zhe shelimo Kristusa, nashega najvekfhega prijatela ino Svelizhara, najti, moremo njega iskati nasleduvajozh tote tri Krale. Kak, kodi, ino gda mi njega moremo iskati, zhe shelimo ino hozhemo ga najti, to bom dnef pokasal.

Refen je, da mnogi greshniki ishejo Kristusa, Svelizhara svojega, kerega skus svoje velke grehe sgubili so. Ali le samo nekeri ga najdejo; srok, da ga njih veliko ne najde, je toti, da ga ne ishejo, kak, gda ino gdé bi ga iskati mogli.

Ifhte Gospoda, doklam se najti more, pravi Jesaias Prerok, sakaj njega nemoremo vfigdar najti, je ne vfigdar blisu, ka bi nas oflilhal. (*Jesai. 56.*) Jesus

sam pravi: Vi me bote ifkali, pa me nebote najfhli, ino bote vu vafhem grehi vmerli. (*Joh. 7.*) Ifkali bodo njega grefhniki, pa ga nebodo najfhli, da so ne pokore delali, ino se ne pobolshali; ifkali ga bodo na svojo posledno vuro, pa sabstojn, sakaj da so se oni gluhi napravili, kader je nje k' sebi klizal, tak njih te tudi on nebo flifhal. Strafhne so zhres to besede sv. Hieronima, ker pravi, da teshko med sto taushent ludmi, kerih shivljenje je sploh hudobno bilo, bode en sam vreden, od Boga odpufhenje sadobiti. Ino sv. Augufhtin pravi: To je tista rezh, kera njih veliko vmori, sakaj da rezhejo: Jutri — jutri; ino kprizhi se saprejo vrata. O ifhte sato Gofpoda, doklam se more najti.

Kak ga pa imate ifkati ino gdé? Ne v' nafladnostih ali telovnih lufhtih, ne v' posemelfkem blagi, temuzh v' pokori, v' poterplivofti, v' miri ino sloshnosti ga ifhte; ifhte ga na tistem poti, po kerem so ga ifkali vfi Svetniki, ino kak so ga ifkali dnefhni sv. trije Krali, najmre: s' pravoy ferzhnoj lubesnoj, ino s' vfigdar perpravlenoj voloj, sa njega vse sapuftiti, ino vse terpeti.

Ifhte ga tedaj vi fhtimanzi ino gisdavzi vu vafhah visokih glavah ino gisdavah oblazhilah kak dugo hzhete, nigdar ga nebote najfhli. Ifhte ga vi blagoposhertni fkopzi vu vafhah krivizah ino posvetni nenafitnosti kak dugo hzhete, nikol ga nebote najfhli. Ifhte ga vi vtepeni nezhistniki vu vafhah odstudnih lufhtih ino gerdobiah kak dugo hzhete, nigdar ga nebote najfhli. Ifhte ga vi nevofhliivi ferditniki vu vafhah blishnjega podkapanjih kak dugo hzhete, nikol ga nebote najfhli. Ifhte ga vi gnufni pianzi vu vafhem shivinfko zhudnem djanji kak dugo hzhete, nigdar ga nebote najfhli. Ja nikol ino nigdar ga ne najdete, doklam koli bote ga vu vafhah grehah ifkali.

S' dnefhnimi tremi Krali ga tedaj morete ifkati, pa gdé? V' eni profti siromafhki fhtalizi, v' ponishnosti ino terplivofti. Pojdmo ali s' tremi krali v' Betlehem, pa s' zhiftim ferzom, s' gorezhoj lubesnoj, s' popunoma poterplivoftjo, ino najfhli bomo nafhega Svelizhara, ino kader ga najdemo, tak se na nafhe kolna pred njim dolversmo, ter klezhezh premiflimo, gdo je on, ino gdo smo mi? Kaj je njega's nebes dolsem vleklo na semlo ino v' to boshno fhtalizo? Kaj

more sa en srok biti, da vezhni Bog en vbogi zhlovek postane? Ne je drugo srok, kak to, kaj sv. Augustin pravi: Bog je postal delnik nashe vmerjuzhnosti, da bi zhlovek delnik postal njegovega boshanstva. Da je on nas s' takfho gorezho lubesno prishel iskat: kaj nebi mi, kak nam sv. Bernard pravi, vfi njega sposnavali, lubesen njegovo sheleli, Jesusa s' gorezhim serzom iskali?

O daj nam, nebeski nash Svelizhar! eno takfho vero, kakfho so imeli ti trije Krali; rasveti nam nashe pamet s' eno luzhjo, kakfha je njim svetila; obudi ino geni pa tudi nashe serza, da homo sa toto luzhjo shli, ino s' serzhnim shelenjom tebe iskali, ino tebe najshli, ter tebi ofrali namesto slata, kadila, ino mire nashe blago vu vbogeime daruvanji, nashe serze v' poboshni molitvi, nashe telo vu vkrotenji ino vkorjenji njegove pregreshnosti, ino da homo mi tebi tu to vero ofrajozhi tam tebe molili na veke. Amen.

Na Svezhnizo.

Na kaj nas shegnana svézha spoméne?

Ena luzh k' rasvezhenji. Luk. 2.

Ah kak se je ti poboshen Simeon veselil, kaj je vreden bil se vzhakati tega dneva, kader je na svoje narozhe vsel Jesusa tega Svelizhara, to luzh k' rasvezhenji tih Nevernikov ino k' zhahti ludstva Israelfkega. Tota luzh je tudi nas rasvetila s' toj pravoj veroj, ino zhres to se tudi mi imamo rasveseliti. Na toto luzh nas nasha mati zirkev dnef spomene s' toj shegnanoj svezhoj. Ta shegnana svézha se she per sv. Kersti nashim botrom v' roke dá k' snamenji, da smo skus sv. Kerst is teme na luzh prishli, da bi, kak Kristus pravi, nashe luzh pred ludmi svetiti pustili. (*Math. 5.*) Per vpelavanji so nasha mati shegnano svezho v' roke vseli, k' snamenji, da oni sa luzhjo te vere idozhi, tudi nas hozhejo sa toto luzhjo

pelati. Ino na našho posledno vuro, sakaj se nam te shegnana svezha v' roke dá? Ona naš na naši smertni posteli spomene: 1. Na prasnozho tega sveta; 2. na siromashtvo te dushe; 3. na mnoshino tih grehov. O gorje tistemi! keremi bo ta shegnana svezha she le tê ozhi odperla, da bode vse to vidil. Na to ne zhakajte, temuzh gdakoli shegnano svezho vidite, te se smislite, na kaj vaš ona spomene; ja zelo dobro bo, zhe se vsako vezher, prejd kak dolleshete, na to smislite, kakti vaš dnes hozhem vuzhiti.

1. Shegnana svezha naš spomene na prasnozho sveta. O da bi vi prasnozho tega sveta tak sposnali, tak vidli, kak njo en vmirajozhi per luzhi te shegnane svezhe vidi, resnizhno bi s' modrim moshom rekli: Vse je preminilo ino mimo odishlo, kak senza, mi pa smo v' naši hudobnosti potroszeni. (*Modr. 5.*) Ja resnizhno, kaj temi vmirajozhemi pomaga njegovo vso bogastvo, kaj njemi pomagajo lushti ino nafladnosti tega shivlenja? Vse je mimo odishlo, kak senza. Na to se smislite, gdakoli shegnano svezho vidite, sosebno vezher pred spanjom proti samim sevim rezte: Kak bo sa me, zhe she mi nizoj shegnano svezho v' roke dajo, zhe she nizoj vmerjem? Kak sem dnes shivel, kaj sem storil, kaj govoril? Ker to vsako vezher stori, tistemi ta posledna vura nebo shalostna; ker pa tega ne stori, ker zhaka, da bo njemi shegnana svezha na smertno vuro ozhi odperla, tifti bo se s' grenko shalostjo te baral s' besedami sv. Cirila: Gdé je sdaj shtimanje tega sveta, gde ta prasna zhast, gde lushti, gde veselje, gde nalepotenje, gde dnarji? Kaj bos h sdaj s' tim blagom, kero si po tvoji skoposti, po tvoji krivizhnosti vkup spravil? Kam bos h s' timi lushti ino nafladnostmi, sa keremi si telko taushent stopin storil? Ah vse to je prozh, vse to mi odide kak senza ali tenja!

2. Shegnana svezha naš spomene na siromashtvo te dushe. O kak teshavno shalostni bote postali, zhe bote she le na vašho posledno vuro, kader bote she shegnano svezho v' roke prijeli, si pokasati dali, kak siromashka, kak vboga ino pres dobrih dél je vašha dusha; zhe bote she

le te se smislili, kak ste vashe mlade dni samo v' gresnih norostih, v' prevsetnizah ino v' nemernosti napravili; kak ste vashe moshevske léta v' sami skopi pograblivosti, v' samih svajah ino sovrashtvah dopernefli; kak ste zelo vashe stare dni she s' krivizami omadeshali. O kak bote vi sdvojiti hteli, kader bode vam na smertno vuro na misel prifhlo, kak malo ste Boga molili v' zirkvi ino doma, kak po nevrédno ste sv. Sakramente prijeli; kak malo ste porajtali na navuke tih predgarov ino spovednikov, ter na opominjanje vashe snoternje vésti; kak malo ste marali sa kashtige, kere vam je Bog poslal, kak malo sa dobrote, kere ste od njega sadobli; kak malo ste spunili to, kaj ste njemi oblubli. Ah, kaj je to sa eno shivljenje! tak bote si per luzhi shegnane svezhe sdihavali, da bote, kak sv. Augushtin pravi, vidli: kak nega odsvuni nizh, odsnotraj nizh, kak je skrinja prasna, she bol prasna ta snoterna vést. Gdé bo sdaj mir najti, gdé kaj dobrega, gdé eno savupanje? Ah kak teshko bo vam te pred tistega sodnika pres dobrih dél iti, ker le sa kreposti ino dobre déla bára!

Ne dopustite sato nikol, da bi vasha smertna vura ena tak shalofna vura bila, temuzh premislite vsako vezher, kelko ste she dobrega storili, kak ste Bogi flushili, kak se proti vassemi blishnjemi skasali, kak ste sa vashe svelizhanje skerbeli, kak dushnosti vashega stana spunili, kak sapovedi boshje ino zirkvene sdershavali. Ino zhe gori rezhene besede sv. Augushtina najdete poterdjene, da she ste najmre povsod prasni ino pres dobrih dél; o tak od tiste vure sahnite sevsoj skerbjoj sa shaze nebeske si gledati.

3. Shegnana svezha naf spomene na mnoshino nashih grehov. Greh imá to shego, da se sploh menfhi dela, kak je. Zhlovek se vnemar sapája, da si misli, ka je pianost ne tak slo greh; zhlovek vnemar klafarsko govori, da si misli, ka to nizh ne tak kaj slo hudega; kelko se nezhistega greha stori, kí se namer sa greh ne dershi; kelko se spokradne sada, trave, lefa ino drugih takshnih rezhi, kí se namer sa greh ne razhuni; kelko se spokradne bol premoshnim sato, da se pravi, da takshuemi se pále shihrej vsemi; kelko se golufanja

stori sato, da se to sa greh ne dershi; kelko se najdene rezhi nasajadershi, sato, da si neki misli, ka to, kaj najde, je njegovo; kelko se shkode naredi sato, da tega sa greh ne dershijo; kelko se ogovarjanja stori, da tega namer sa greh ne dershijo; s' ednoj besedo: zhlovek vse hudo stori, ino sa tega volo, da to ne dershi sa hudo, ali konzhi ne sa velko pregreho.

Tak se greh vej pomenhati ino skrivati. Ali naj le pride ta vura, kader bo vam shegnana svezha v' roke dana, te bodo se vam, kak sv. pismo pravi, vashe djanja odkrile; te bodo vashi vfi grehi kak merske stvari vam pred ozhí prishli, tak, da bi te radi vash pogled inan obernili, pa nebote mogli. (*Sirah. 11.*) Sv. Augushtin pravi: da bodo pred toj nefrezhnoj dushoj se vfi njeni grehi v' red postavili, da bodo njo previshali ino njo k' framoti postavil; — ino sv. Bernard pravi: da bode te gresnik vidil velikost, ostudnost, mnoshino svojih grehov. Ah ne daj Bog, da bi mi na nasho smertno vuro mogli takshno strahoto ino gerdobo gledati! Odprimo raj prejd ozhí, ino bol poglednimo nashe djanja, ino ne rezmo: To je ne greh, to je nizh ne tak slo hudega; da nebi potli per luzhi te shegnane svezhe she le sagledali to, kaj bomo te najmenje hteli viditi. Sdaj sposnajmo nashe hudobnosti, ino s' kral Davidom rezhmo: Jas sposnam krivizhnost mojo, ino moj greh je sploh pred menom. (*Psaln. 50.*)

Ja, o lubesnivi Jesus! odsdaj ino doklam bo dushka v' nami, hozhemo mi sposnati, kak prasen je svet vmirajozhemi gresniki, kak siromashka je njegova dusha, ino kak veliko je njegovih grehov. Sa tega volo na vsigdar savershemo nasho dosdajno v' dobrih delah prasno, od hudih djanjih pa teshko oblosheno shivljenje. Ah ogledni se na nas, ker mi nashe grehe grenko sgrivamo, ino se njih odsdaj fkus tvojo gnado svesto ogibati hozhemo, de nam nebo tista vura, kader shegnano svezho v' roke primemo, ena vura tega straha ino sdvojenja, temuzh ena vura tega troshta. Amen.

Na den sv. Joshefa.

Od dushnostih sakonskih proti endrugem.

*Kader je Maria, mati Jesusova, Joshefi saro-
zhená bila. Math. 1.*

Kader je Jesus po svojem gorstajanji svojega Ap. Petra enkrat baral, rekozh: Shimon, Jonafov sin, jel ljubish mene? je Peter njemi odgovoril: Ja Gospod, ti vejsh, da jas tebe lubim. Na to je Jesus k' Petri rekel: Nasleduj mene. (*Joh. 21.*) Tak dnef Joshef ino Maria barata vse moshke ino shenfke, sosebno pa sakonske: zhe bi njuj lubili? Sv. Joshef pravi moshom: Jel lubite mene? Ino ker nebi rekel: Ja, jas lubim tebe! Sv. Joshef ali vsem moshom rezhe: Nasledujte mene. Maria pa bara vse shene: Jel lubite mene? Ino kera is val nebi rekla: Ja, jas lubim tebe? Tak tudi Maria vsem shenam rezhe: Nasledujte mene. Sadershanje sv. Joshefa proti Marii, ino sadershanje Marie proti sv. Joshefi je ali vsem sakonskim en pravi isgled, kak se imajo proti endrugem sadershati. Ino to meni dá lepo perloshnost, dnef od dushnostih govoriti, kere sakonski proti endrugem imajo.

Zhe ravno sta Joshef ino Maria na vsigdar se k' divishuvi oblubla, tak onedva vender vu vseh drugih dushnostih sakonskim najlepshi isgled data. V' zhem tedaj moshje imajo sv. Joshefa nasledovati, ali kere so dushnosti moshov proti svojim shenam?

Ta pervá ino najveksá dushnost moshov je: da svoje shene serzhno lubijo. Kerfhanstvo nam ravno sapovej vsakega zhloveka lubiti, ali tota lubesen je sa sakonske ne sadošti. Moshje imajo, po navuki sv. Pavla, svoje shene tak lubiti, kak je Kristus svojo zirkev lubil. (*Efes. 5.*) Namesto te samo keryne lubesni, kera naskorem premine, more med sakonskimi biti ena pametna lubesen. Zhe najmre mosh svoje shene po zhasih nema vezh tak rad, kak prejd v' sarokih ali spervéga v' sakoni, tak njo more kak svojo najblishnjo prijatelzo lubiti, sa njo ali tak

kak sa sam se skerbeti, ino njoj vu vsem na pomozh biti. Da je mosh glava per hishi, tak more tudi sa te svoje skerbeti. Tak je sv. Joshef storil. On je skerbel sa svojo tovarshizo Mario, ino sa njenega boshanskega sinka Jesufa. On je njeni tovarsh bil na Egiptofkem pobegi, ino kader je Maria svojega sinka bila sgubila, je on njoj ga pomagal iskati; on je njima s' svojim zimermanskim delom ti potreben shivesh perpravlal.

O kak dalezh so neki moshje sa sv. Joshefom odsaja! Neki na svojo sheno ino otroke nizh ne porajtajo, zhe je le njim dobro, naj sheni ino otrokom gre kak hzhe; kader dnarje v' roke dobijo, nje sapijejo ino sakartajo, gospodarstvo smifli pustijo; kaj shena ino otrozi opravijo, to je opravleno, ino kaj toti teshko perpravijo, she to vzhafi skus poshirak sleti. Per takshnih mosheh je tedaj ne zhuda, zhe nje shene zhertijo ino sametavlejo, da oni sami nemajo nibene lubesni do svojih tovarshiz. Shalofen takshni sakon!

Ta druga dushnost moshov je: da so svojim shenam svefti. Moshje se morejo vlakega nevarnega tovarshstva s' drugimi shenskami ogibati. Tak je sv. Joshef bil. Keri moshje tedaj posabijo, kaj so per sdavanji svojim shenam oblubli, ino se v' greshno sposnanje s' drugimi shenskami spustijo, tisti imajo v' svojem sakoni en pravi pekel.

Ta tretja dushnost je: da svoje shene tak vishajo, kak je prav. Da mosh sa vse skerbeti more, tak je on tudi vishar per hishi, ino shena sred otrokmi ga morejo bogati vu vsem, kaj je prav. Kader je Herodesh Jesufi sa shivljenje shel, se je Angel boshji ne njegovi materi Marii, temuzh Joshefi perkasal, ino njemi je rekel: to dete ino njegovo mater vseti, ino v' Egiptum oditi. Tak je po Herodeshovi smerti se toti Angel pale Joshefi perkasal, ino je njemi rekel: to dete ino mater vseti, ino nasaj iti v' semlo Israelfko. Mosh ali ima svojo sheno vishati, pa tak, kak je prav; ne tak, kak eni moshje storijo, ki s' svojimi shenami tak delajo, kakti s' shivinoj, nje kunejo, suvajo, bijejo ino vse hudo sadevlejo. Taksha shena more svojega mosha v' serzi zhertiti. To bi ali bile te imenitnefhi dushnosti moshov proti shenam.

Kaj sa ene dushnosti pa imajo shene proti svojim moshevom?

Perva ino najvekska dushnost shen je: da svoje moshi lubijo. Kera shenska se dobro omoshi, kera enega pametnega, fkerbnega, dobrega zhloveka sa mosha dobi, tista bo ga tudi lubila. Tota lubesen pa sosebno v' tem stoji, da je shena svojemi moshevi povsod k' pomozhi, ino njega s' poterplivim, perludnim ino pametnim djanjom v' dobri voli obdershati ishe, da s' tem, kaj mosh perpravi, dobro gospodari, ino tudi ona sa vse fkerbeti pomaga, da otroke lepo na vse dobro ravná, da moshevi v' boleznih lepo postreshe.

Ta druga dushnost shen je: da so svojim moshevom sveste ali verne. Zhe je ena shena neverna, tak je to ena nesgovorna nesrezha sa mosha, sa otroke, sa zelo shivljenje ino premoshenje. Da bi si vi shenske samo to k' serzi vsele, da eno pametno ino lepo sadershanje vam je najlepshi venez, naj ste te ledizhne ali sakonske, ino da nizh ne gnufneshega, kak ena shenska, kera je gerdih govorenj ino djanj. Sato si le vse Divizo Mario sa isgled vseme, kera je vu vsem tak pametno, tak lepo se sadershala, vflakega nevarnega tovarshiva tak svesto se varvala, da je nikol nishe ne ene hude besede od nje rezhti mogel.

Ta tretja dushnost shen je: da so svojim moshevom pokorne. She Evi je Bog sapovedal, da bode svojem moshevi mogla pokorna biti, ino Ap. Pavl pravi: da shene imajo svojim moshevom pokorne biti, kakti temi Gospodu, sakaj mosh je glava te shene, tak kak je Kristuf glava te zirkve. (*Efes. 5.*) To se pa tak sastopi, da shene svojim moshevom le v' tem morejo pokorne biti, kaj je prav, ino kaj je ne proti sapovedi boshji. Tiste shene pa, kerim tota dushnost nezhe v' glavo iti, naj na Divizo Mario poglednejo, kera pres vsega prepiranja s' Joshefom gre v' Betlehem na popisavanje, zhe ravno je njena vura she zelo blisu. Tak ona s' njim gre v' Egiptum, ino 's Egiptuma nasaj. To bi te bile tudi te najimenitneshe dushnosti shen proti svojim moshevom.

O tak vsemte si vi moshje sv. Joshefa, vi shene pa Divizo Mario sa isgled. Ena pametna lubesen naj vash sakon vkupsvesan dershi; sakonska svestoft vam naj bo ena sveta sapoved, kera se nikol nebo prelomila; naj moshje svoje shene pametno vishajo, tak bodo njim tudi rade pokorne; s' ednoj besedo: moshje naj bodo proti svojim shenam, ino shene proti svojim moshevom tak, kak je Joshef bil proti Marii, ino Maria proti Joshefi, tak bo vash sakon en frezhen stan. Amen.

Na den obsnanenja Div. Marie.

Maria en isgled te ponishnosti.

Jas sem ena dekla tega Gospoda, naj se meni sgoti po tvoji besedi. Luk. 1.

Gdo se more sadofti zhuditi, kaj ta nesgruntana vsegamogozhnost dnef stori? Ti neskonzhni Bog, ker nebo ino semlo obsegne, hozhe v' eni zhisti divizi se vteliti. Ja, dnef Sin boshji, ker je od vekoma per svojem nebeskem Ozheti, is neba dol stopi, ino hozhe devet mészov pod serzom Div. Marie biti, ino to is lubesni proti nam, kakti ta zirkev moli: Savolo naf ludi, ino savolo nafhega svelizhanja je on dol stopil od neba, ino je vtéljen od Duha svetega is Marie Divize, ino je zhlovek postal. O nesgovorni zhudesh vsegamogozhnosti boshje! Bog postane zhlovek, ti nevmerjozhni postane en vmerjozhen, Stvarnik postane en stvarjen, Gospod vse zhafti ino slave postane en vbogi hlapez, ti vsegamogozhni postane eno flabo dete, ino zhlovezhja ino boshja natura se v' edni pershoni sedini, ino vse to sa tega volo, da bi Kristuf kak zhlovek sa zhlovezhanstvo mantro terpel ino vmerl, kak Bog pa rasshaljenemi Bogi sadovolshino storil. Bog je rasshaljen, ino on sam pride na semlo semdol ponujat zhloveki mira ino gnade boshje. On se sa tega volo vzhlovezhi v' ti is vseh zheri isbrani Divizi Marii. O kaj sa ena nesgruntana zhaft je to sa njo! Ali ona ostane po-

nishna kak prejd, ona rezhe: Jas sem ena dekla tega Gospoda. O ponishnost, najlepsha krepost! tista krepost, kera se Bogi najbolj dopadne, bodi ti tudi nasha! Od tebe hozhem dneš govorniti, kader nam Mario, kak izgled te ponishnosti, pred ozhi postavim.

Kader je Angel boshji Mario posdravil, ino njoj rekel, da je gnade puna, ino da je Gospod Bog s' njoj, da je ta vunsbrana med vsemi shenami, se je ona prestrahla, sakaj ona je, zhe ravno se je v' nizhem hudem ne kriva sposnala, sebe ene takshne zhafti ino hvale ne vredna dershala.

O kaj sa en lepi izgled imajo v' tem od Marie vsi tisti, kerih je samo shtimanje ino povikshavanje zhres druge savolo lepote, kera povene ino se ofiple, kak zvetje te trave; povikshavanje savolo velikega snanja, kero je le en dar boshji; svikshavanje savolo bogastva, kero se hitro raskaditi sna.

Kader so pastiri tega novorojenega Svelizhara v' Betlehemi zhaftili ino hvalili, je Maria vse tote rezhi v' svojem serzi obdershala, sakaj njena ponishnost je ne dopustila, ka bi ona le s' enoj samoj besedo sebe pohvalila. Ti Modri pridejo is jutreshne deshele, ino se pred njenim boshanskim finom na kolna dolvershejo, ino njemi najvekshe zhaft Tkashejo; ona se pa neti s' enoj samoj besedo ne pohvali. Elisabet njoj rezhe: Shegnan je sad tvojega tela; ona pa odgovori: Ogledal se je Gospod Bog na ponishnost svoje flushebnize. Kader je svojega sinka v' tempelni gorofrala, je ti poboshen Simeon dosti govoril na njegovo hvalo; ona pa nizh ne povej, temuzh premishlava, kaj drugi od nje ino njenega fina rezhejo. O ponishnost, lepa ponishnost!

O kak veliko je takshnih, kerih nizh rajshi ne zhujejo, kak zhe nje drugi hvalijo ino svishujejo, kelko je gisdavih ino napihnjenih shtimanzov, kerih ne premislijo, kak superni so oni temi Gospodi. Vsi toti naj pogledajo, kak Bog s' tim gisdavim Herodeshom naredi. On si v' frebri ino slati na svoj kraljevski tron sede, ino da se sunze v' njegovo oblazhilo opre, se on ves tak leshi, tak sveti, da ga vsi pred njim stojezhi perlisavzi sa enega boga kli-

zhejo. Ali glej, ravno sato ga Bog tak kashtiga, da ga zhervje shivega pojéjo. Tak superni so Gospodi Bogi ti gisdavi. — Sa tega volo sv. pismo pravi: Zhim vekshi si, s' tem bol se ponishaj vu vsem. (*Sirah. 3.*) Tega se je Div. Maria svésto dershala, sakaj ravno te, kader se njoj obsnani, da je is vseh Israelskih shenskih tista, kero si je Bog sam sa svojo mater isvolil, ona v' ponishnosti rezhe: Jas sem le ena dekla tega Gospoda, ino se sato imenuje sa eno flushebnizo svojega lastnega fina. Nebo ino semla, vfi stvorjeni, ja Bog sam njo hvali ino poviksha, ona pa se vu vsem ponisha tak v' besédi kak v' djanji. Glejmo, kak ponishno ona na gostuvanji v' Kani Galilei svojemi fini rezhe: Vina nemajo; kak ponishno ona Elisabeti postreshe; kak ponishno se ona ti sapovedi tega popisavanja podvershe; ja ona med Aposh-tolmi hozhe ta sadna imenuvana biti.

O kaj bodo na to rekli tisti, kí le povsod hozhejo ti pervi, ti prejdni, povsod le hvaleni ino povikshani biti? Kristul pravi: Ker se ne ponisha, kak en otrok, tisti ne pride v' kralestvo nebesko. Ino eno drugokrat: Ker se ponisha, le tisti bo povikshan; ker se pa poviksha, tisti bo ponishan.

Ja, Isvoleni! Maria, ta od Boga samega tak povikshana Diviza je nam vsem najsvetléshi isgled te lepe ino Bogi tak dopadlive iponishnosti. Zhe tedaj hozhemo, da bo ona naša lubesniva ino dobrotliva mati, tak moremo tá pustiti vso napihjeno shtimanje, poverzhi moremo vso gisdo ino iskanje zhasne visokosti, ino preshtimati moremo, kaj smo mi proti Divizi Marii, materi boshji, mi, kerih naf nafhi grehi tak nisoko dol pertisnejo. O le ponishni tedaj bodmo, sakaj le tim ponishnim Bog dá gnado. Amen.

Na vusemski pondélek.

Kaj sa eno veselje bodo ti pravizhni imeli, kader bodo se s' svojimi rajnimi prijатели supet vkupsnajshli.

Kader sta med sobom govorila, ino se spitavala, se je Jesus k' njima perblishal, ino je s' njima shel. Luk. 24.

Jesus s' svojima shalofnima Jogroma gre, pa ne shalofen, temuzh veseli. Pa tudi onedva se neisrezheno rasveselita, kader sposnata, da toti, kerega sta sdaj vidla, s' njim govorla ino jela, je resnizhno ti lubleni Jesus, nad kerim so she vfi dvojili, jel bodo ga gda vezh na svéti vidli ali ne. Ja njujno veselje je bilo tak velko, da sta she tisto vuro se sdignila, ino sta po nozhi hitrila v' Jerusalem, ino sta tim drugim Jogrom povedala, da sta Jesusa, njihovega Gospoda vidla, ino da je resnizhno od mertvih stanil. — Kak pa, da bi se tudi mi tega vzhakali, da bi se s' nashimi pokojnimi lubimi starshmi, bratmi ino sestrami, s' nashimi dobrimi prijатели ino snanzi, s' vsemi tistimi pále vkupsnajshli, zhres kere telko jozha storigimo, ino njih nemoremo posabti? O kaj sa eno veselje bi mi imeli! Ino glejte, toto veselje naf zhaka. Mi bomo se najmre na ovem svéti pa le vkupsnajshli, ino naf nebo nishe vezh raslozhil. Ravno od tega dnef hozhem govoriti, najmre: Kaj sa eno veselje bodo ti pravizhni imeli, kader bodo se s' svojimi prijатели supet vkupsnajshli.

Mi imamo to savupanje, da bomo se na ovem sveti supet vkup snajshli, kajti

1. je Jesus Kristus od mertvih gorstanil. Da Jesus nebi bil od mertvih stanil, tak tudi mi nebi imeli savupanja na eno bolsho shivljenje; ali Kristus je od mertvih gorstanil, tak bomo tudi mi she po smerti shiveli, ino se na ovem svéti pále vkup snajshli.

2. Bog je dobrotlivi. Da mi shelimo svelizhani biti, tak dobrotlivi Bog hozhe nam nafho shelenje vunspuniti; mi shelimo, da bi s' famimi dobrimi ljudmi mogli v' drushbi ino prijateljstvu biti. Takfhe drushbe pa na tem svéti ne najdemo, tak bode se toto nafho shelenje na ovem svéti spunilo, mi homo ali tam s' nafhimi starfhimi, s' nafhimi bratmi ino sestrami, s' nafhimi dobrimi prijатели ino snanzi se vkup snajfhli. To savupamo tudi sato:

3. da je Bog pravizhen. To sdajno shivljenje je létva, ovo shivljenje pa shetva. Kak je delo, tak je plazha; vse bode pa popunoma plazhano. Bi pa dofti pres plazhe ostalo, zhe se mi nebi na ovem svéti pale vkup snajfhli: Starfhi si sa svoje otroke dofti sadenejo, da imajo to savupanje, da bodo nje enkrat tam v' popunomnosti vidli, ino temi Gospodi rezhti snali: Gospod! to smo sdaj mi s' tistimi, kere si ti nam na fkerb prékdal. Zhe se tedaj starfhi nebi tam s' svojimi otrokmi vkup snajfhli, gdé bi njihova popunoma plazha bila? Dobrotniki nage oblezhejo, lazhe nahranijo, nesnajozhe podvuzhijo; prijatelj dá sa prijatela, brat sa brata svojo shivljenje. Ti pravizhni sa refnize volo preganjanje terpijo. Gdé bi toti imeli popunoma plazho, zhe se nebi tam vkup snajfhli s' temi, kerim so dobro storili? Da pa je Bog pravizhen, ino vse obilno plazhati hozhe, tak homo refnizhno se tam pále s' nafhimi lublenimi vkup snajfhli. To tudi

4. Jesus sam poterdi, ino njegovi Apofhtoli. O kaj sa ena grenka shaloft, kaj sa en jozh je bil, kader je Jesus od svoje smerti pravil; ali on je te svoje s' tem potroshtal, da je njim rekel, da bodo se pále vidli. Komi je on tega mladenzha v' Naimi nasajdal? Njegovi materi. Gdé je Lasara od mertvih sbudil? Per njegovima sestrama Marii ino Marthi. Koga je on po svojem gorstajanji najprejd obifkal? Svoje Jogre. Kaj njim je rekel? On njim rezhe, da shivi. Kaj je temi rasbojniki na krishi rekel? She dnef bofh ti s' menom v' Paradishi. Kaj je on svojega Ozheta profil? Jas hozhem, je on rekel, da, gdé sem jas, tam naj tudi toti bodo, kere si ti meni dal. Kaj savupa Ap. Pavel od svojih Korintarov ino Tefalonizhancov? Mi vejmo, rezhe on, da tisti, ker je Jesusa sbudil, bo tudi naf s' Jesusom obudil.

To je ali ena previshana refnizha, da bomo enkrat od mertvih gorstanili, ino bomo se tam pále vkup snajfhli. Samo da se sdaj te pita: Kaj tedaj imamo storiti, kak se moremo sadershati?

1. Dragi nam more biti nash blishnji she tu na semli, sakaj kam mi, tá tudi on potuje, ino mi bomo se tam nad njim, on pa se bo nad nami veselil. Zhe pa nashemi blishnjemi tu hudo sadévamo, kak bo nam te per serzi, kader tam s' njim vkup pridemo? Zhe pa smo s' ludmi tu fi dobri, ino njim dobro shelimo, dobro storimo, o s' kakshim veseljom bodo nam oni tam proti hitrili. Nasho sadershanje proti drugim ima she ali tu taksho biti, da bomo, kader tam vkup pridemo, se nad endrugim veselili.

2. Ne smemo preshalostni biti zhres smert tih nashih, néti na nasho lastno poslédno vuro, sakaj mi ja vémo, da bomo se tam pále vkup snajfhli. Zhe naf tedaj ravno smert tu raslozhi, ino se kres to grenko shalostimo, tak se s' tem imamo potroshtati, da je toto lozhenje tu le sato, da bi te tam na véke vkup bili.

3. Da le krepost ali zhednost, le poboshnost ino pravizhnost naf pela v' to vezhno shivljenje, tak moremo tu telko dobrega storiti, kelko najvezh moremo. Le nad tem, kaj smo tu dobrega storili, bomo se tam s' endrugim na vezhno veselili. Spunmo tedaj dushnosti nashega stana, ino sdershmo sapoved boshjo, te naj smert pride zhres te nashé, ali zhres naf, gda hozhe, mi bomo tam per Bogi se pále vkup snajfhli.

Vsemte sato dnef is tote hishe boshje to savupanje, da, zhe ravno vmreti morete, bote tam drugozh shiveli, ino se s' vsemi tistimi tam veselo vkup snajfhli, zhres kere se tu tak shalostite. Sadershte se tak, da bo Jesuf, kader vaf od mertvih sbudí, vaf k' sebi pelal v' to na veke veselo prebivalishe, v' kerem ti vafhi she na vaf zhakajo. Amen.

Na velko Krishovo.

Od kralstva nebeskega.

*Jesus je v' nebo vset, ino sedi na desnizi Boga.
Mark. 16.*

Isvoleni! dnes je tisti veselega spomina den, kader je Jesus, nash prelubleni Svelizhar, toti toshni teshavni svet sapustil, ino od flabostih, menkanjih, suprotivshin ino terplenjih totega posemelskega shivljenja gor se podignil v' nebo, gde se na desnizi svojega nebeskega Ozheta veselí, kaj je njegovo volo tu na semli spunil, to teshko opravilo nashnega odreshenja dopunil, vse skushnjave ino suprotivnosti premagal, ino tak k' vezhnem vshivanji sada svojih saflushenjih prišel sadobivshi oblast kres nebo ino semlo. — O lubi Kristjani! gvishno tudi mi vsi shelimo enkrat sa Jesusom v' nebesa priti. Ali da drugazh nemoremo v' to nebesko veselje priti, kak zhe vse to storimo, sa kaj nam je nebo obezhano, tak vam dnes hozhem pokasati: 1. V' zhem stoji veselje kralstva nebeskega; 2. kaj imamo sa toto veselje storiti.

1. V' zhem stoji veselje kralstva nebeskega? Sv. pismo nam nebesa, to vezhno prebivalishe tih Isvolenih, pokashe kak en kraj, gde je Bog v' svojem najveksnem veselji, v' svoji najveksni zhasti nasozhi; gde on kak kral vseh kralov svoje najvekshe ino najlephe fhaze, ino najimenitneshe flushebneke okol sebe imá; gde on svoje popunomnosti v' najveksni svetlosti viditi dá; gde vsi njegovi Isvoleni prékobilnost tega veselja vshivajo, ino vidijo najsmoshneshe njegove déla, déla njegove vsegamogozhnosti, dobrotlivosti ino modrosti. Tam vse, kaj zhlovek vidi ino zhuti, na veselje obudi. Tam je prebivalishe tih Angelov, kerí nozh no den Boga hvalijo ino zhastijo. Ta vsaki den pridejo, kerí v' poboshnosti ino zhednosti grejo is totega sveta.

Hozhete snati, kelko dobrega, kelko veselja Bog svojim Isvolenim v' nebeseh dá, tak mislite si, kak

da bi vkupšpravleno imeli vse, kaj je na totem sveti lepega, povolnega, veselega, vso blago, bogastvo, vse shaze, vse zhaſti, svetloſti, vrédnoſti ino imenitnoſti totega ſveta — miſlite ſi, da vse to bi vaſho bilo, ino vu vaſhi oblasti, tak bi vse to ſhe le bilo kak ſenza proti zhaſti ino veſelji kraleſtva nebeſkega. Tam je po prizhuvanji tiſtih, ker ſo v' duhi tá vidli, vse ſvetleſho ino lepſho, kak ſrebro ino slato, ino vſi ſhlahtni kamni: tam vſigdar oſtane veſelo protulétje, vſigdar veſeli den, tam ſe drugo ne zhuje, kak najluſhtneſhe peſme ino muſike tih Angelov, tam ſo neisrezhene radoſti. Tam nega bolesni, ne ſlaboſti, ne nikakſhe nadloge; tam nega glada, ne ſheje, ne ſiromakſtva; tam nega huđega vremena, ne ſime, ne vrozhine; tam nega ſkuſhnjave, ne ſapelavnoſti; tam nega ſhaloſti, ne ſtraha, ne ſkerbi, ne bridkoſti, ne ſovraſtva, ne ſavitnoſti. Veſelje, kero Bog tim pravizhnim v' nebeſah dá, je ſtalno, ino njih ſhele napuni ſevſoj povolnoſtjoj, tak, da zhim vezh nje ſkuſijo, vekſho radoſt ino ſadovolnoſt zhutijo — in totega veſelja njim nigdar niſhe vſeti nemore.

Ino glejte, ta mi enkrat pridemo, tam mi na veke oſtanemo mirni ſtanovniki tega na vezhno popunoma veselega kraleſtva nebeſkega. Ah kaj ſa en ſladki troſht bo naſho ſerze obzhutlo, kader bomo ſi miſlili: Jas ſem svelizhan, ino takſhni na veke oſtanem — jas imam vse, kaj ſi le ſheleti morem, ino tote moje ſrezhe, totega svelizhanja mi nizh ne bode moglo pomenſhati — milion ino milion lét bode prejſhlo, ino od moje ſrezhe, od mojega svelizhanja ino veſelja ne bode néti ena troha prejſhla — mojo ſerze plava v' zhiſtem popunoma veſelji, ino toto veſelje nigdar ne premine — ah jas ſem svelizhan, jas ſem ſveti, ino to bom na veke oſtal. O zhe to dobro premiſlimo, tak je ne mogozhe, da bi mi ſa to vezhno svelizhanje, ſa kraleſtvo nebeſko ſhe duſhe tak malo ſkerbeli, tak malo ſtorili. Ja, o neſpameten zhlovek! ſakaj tvojo vſo poſhelenje gre ſamo na veſelje totega ſveta? Glej, Bog hozhe tebe ſtanovnika nebeſkega ſtoriti; ti pa rajſhi hozheſh en ſuſhnik tega ſveta, en vjetnik tega greha oſtati? On te hozhe ſvojega blaga, ſvojih ſhazov, lepote ino veſelja delnika ſtoriti; tebi pa ſe bol dopadne hlato, prah, zhalarnoſt te ſemle? On te hozhe na véke ſrezh-

nega storiti, tebi pa se bol dopadnejšo zhašne, kratke radošči?

O veršmo is naših serz nepobošne poše-
lenja! Edini zil naših pošelenj naj bo nebo: ne po-
stavljamo se savolo male našladnošči, savolo zhašnega
blaga v' nevarnošči, to vezhno, nebesko veselje sgu-
biti, kajti samo toto je zhišto, je pres bridkošči, sa-
mo toto je mogozhno, vse naše pošelenja spuniti,
ino naš na veke svelizhane storiti.

2. Kaj pa tedaj imamo sa veselje kra-
leštvja nebeskega storiti? Da je kraleštvjo ne-
besko eno plazhilo, ino da nibene plazhe né, kaj ne-
bi naprej saflushenja bilo, tak si veselje kraleštvja ne-
beskega moremo saflushiti, se sa nje škerbeti. V'
zhem pa tota škerb štoji? V' satajenji samega sebe,
v' poterplivem prenešhenji teshav ino nadlog tega
shivlenja, v' oštrem vojškuvanji proti šovrashnikom
tega svelizhanja. Nebo je eno mešto tega premaganja;
ta se ali pres škerbi ino truda, pres persadenja ne
pride. Kristuš je šhe le po terplenji no krishi v' nebo
prišhel, Švetniki šo šhe le po prenešhenji teshav ino
nadlog, po terplenji hudih manter v' toto veselo pre-
bivališhe prišhli. Tak tudi mi le po terplivem prene-
šhenji teshav ino nadlog pridemo v' nebo. Jesuš ja
sam pravi: Ker hozhe sa menom iti, tišči naj sataji
samega sebe, naj vseme svoj krish na se, ino tak naj
sa menom gre. (*Math. 10.*) Ino materi tih dvujh Ze-
bedeovih šinov je rekel: Jel samorete piti ti kelih,
kerega bom jas pil? (*Math. 20.*) O shena, zhe ti
hozhešh, da bota tvoja dva šina s' menom v' mojem
kraleštvju šedela, eden na pravi, drugi na levi štrani,
tak moreta s' menom piti is keliha te bridkošči, is
keliha tega terplenja.

Zhe bi mi ali Švetnike opitali, kak bi mi mog-
li dneš ali juter v' njihovo pajdašhtvo priti, tak bi
nam oni odgovorili: Štrahujte vašhe pošelenja, ino
šadušhte grehoto, našaj se deršhte od zhalarnošči te-
ga šveta, vašhe blago ino bogastvo vshivajte Bogi na
zhašči, ššromakom na pomozh, na svelizhanje te du-
šhe, ino vi bote k' nam prišhli. Sa nebesa si ali more
nekaj persadeti, se more nekaj terpeti. Ah, kak te-
daj morejo edni to savupanje imeti, da bodo pres
truda ino persadenja v' nebesa prišhli? O golušno savu-
panje, o šoš vřédna sašlepnošči! Néli je Kristuš sam

vu vsem svojem shivlenji krish tega terplenja nosil, ino tak v' zhaft svojega nebeskega Ozheta prifhel? Shpot no framota tedaj, kaj mnogi do tega tak do- brotlivega Boga tak malo nagnenje, po nebeskem ve- selji tak malo poshelenje, sa svojo vezhno srezho tak malo skerb imajo, kaj na Boga ino svojo svelizhanje tak zelo posabijo.

O tak smiflimo se vezhkrat na to nebesko ve- selje! Refnizhno bo toto premifhlenje nas obudlo, da bomo nasho shivlenje pobolshali, da bomo v' shalo- sti se potroshtali, ino okrépili se k' svéstem spune- nji nasnih dushnostih. O Bog! daj nam le eno kapli- zo od tega nebeskega veselja koshtati, kero tvoji Isvoleni tam imajo, ino refnizhno bo nasho vfo she- lenje ino persadenje, vsa nasha skerb ino trud le na to shel, da bi totega veselja, kero je v' kralestvi nebeskem, deleshni postali, ino le toto na vse véke vshivali. Amen.

Na Finkoshtni pondélek.

Kak velka je lubesen boshja.

Tak je Bog ti svét lubil, da je svojega edine- ga sina dal, da nebi nibeden, ker na njega verje, sgublen bil, temuzh na vezhno shi- vel. Joh. 3.

Lubesen boshja ino lubesen blishnjega je v' nashi kerfhanfki veri ta pervá ino najvekfha sapoved. Lubi Boga zhres vse, pravi sv. Evangelium, tvojega blish- njega pa kak samega sebe. V' tem je vse sdershano, kajkoli je sapovedano. Kaj ali nasha najprejdna po- stava je, to vejmo; ali ne najde se tota lubesen boshja, ne tota lubesen blishnjega med nami, te- muzh le lubesen do tega sveta, ker nashega serza shelenja nikol ne dopuni. Kak pa to pride, da ludje ti golufni svét bol lubijo, kak tega tak dobrotlivega Boga? Vekfhital od tega, da ne sposnajo, kak Bog nas lubi. Od te velke lubesni boshje Jesus v' dnefnem

Evangelji govori, od velikosti lubesni boshje se tudi mi dnes previshati hzhemo, premislezhi, kakshno lubesen je Bog nam skasal: 1. v' nas stvorjenji ino obdershanji; 2. v' nas odreshenji ino posvezhenji.

Ah od lubesni boshje hozhem govoriti? O kero pero more popisati, ker jesik isgovoriti lubesen tistega, ker je sama milost, sama dobrota, sama lubesen?

1. Kaj smo mi prej bili? Gdo se je na nas smislil? Gdo nas je 's nizhesa stvoril? Gdo nam je shivljenje dal? Gdo je nasho telo tak vkupspravil, gdo nashi dushi takshne mozhi dal? Gdo nam je dal te pet obzhutke: videnje, zhujenje, t k, duh, zhutenje? O gdo se more nad stvorjenjom sadoosti prezhuditi? Gdo ne vidi nature zhudeshov, ker se nam vsako vuro novi pred ozhi postavljajo? Zhe k' nebi gorpoglednemo, tak vidimo sunze, mesez, ino milion svetlih sv slih; pa gd  she le je ta sadna sv sda? Mi nasho misel she vishe gorpodignemo, k' tistem Vsegamogozhnemi, ker je 's nizhesa stvoril nebo ino semlo, k' tem lubesnivem Bogi, ker je tudi nas stvoril, ker je na nas smislil, prej kak she smo bili, ker je nas hem tak zhudeshno vkuppostavlenem t li dal eno na sam svojo spodobo stvorjeno dusho. O kaj sa eno lubesen je nam vezhni Bog skasal she, kader je nebo ino semlo, ino vse, kaj je na nebi ino na semli, sa nas stvoril!

Kaj sa eno lubesen pa she le on skashe v' nas obdershanji. Gdo nas je dosdaj per shivljenji obdershal, od koga smo dobli jesti, piti, oblazhilo? Gdo nam je dal mozh k' d li? Gdo nam je dal toploto, ino gdo nas je pred simoj branil? Gdo nas je pred kugoj ino pomorom obvarval? Gdo nas je proti telkim sovrashnikom branil, od telkih nevarnostih nas odtel? O kak velka more lubesen totega Boga biti, ker je k' nas hem obdershanji ino k' nas hem veselji telko rezhi stvoril? — Tak pa, kak se ta nesgruntana lubesen boshja skashe v' nas stvorjenji ino obdershanje, tak se ona

2. Skashe v' nas odreshenji ino posvezhenji. Bog je nas stvoril, ino nas je na svojo spodobo stvoril. Nizh od tega, kaj je koli stvorjeno, nema tote predvr dnosti, kak mi. Samo zhlovek ima

to pamet, da sposna, kaj je dobro ali hudo, kaj je prav ali ne prav. Samo zhloveki je Bog dal to savupanje, da on kak eno nevmerjozhno bitje ima v' nebesa priti, ino na veke tam, se veseliti, zhe se je hudega varval, ino dobro storil. — Ali, ah kaj je zhlovek storil! On je Boga sapustil, se je odpovedal temu, kaj je dobro, je storil to, kaj je hudo, prek se je dal gresnim poshelenjam, ino je njim nagajal; on je postal gisdav ino shtimani, krivizhen ino skop, nevolhiv ino sovrashen, serdit ino nesmilezhen, nezhist ino nafladni. Ino kak je to postal, kak je od Boga se prozh obernil, je tudi she svojo vso srezho sgubil; sgubil je mir serza, ino tak to pravo veselje vse. Ali Bog je tega zhloveka ne pustil v' totem toshnem stani, on je poslal svojega Sina Jesusa Kristusa, ker nas je od tote vjetnosti reshil skus to, da nam je pokasal nasho hudobnost, pa tudi, kak ozhinsko nas Bog lubi, ki nam hozhe nashe grehe odpustiti, kakhitro se resnizhno pobolshamo; on nas je odreshil skus to, da nam je dal pomozhi, skus kere gnado boshjo sadobimo, ino nam je pokasal, kaj je ta luba krepost ali zhednost vredna, ino kaksho plazhilo se sa njo dobi. On nas je odreshil skus to: da nas je k' Bogi nasaj perlelal, ino nas s' njim pomiril, njegova smert je ofer sa nashe grehe. — Sdaj mi Boga sposnamo is sv. Evangelja, ino ga sovemo sa nashega lubesnivega Ozheta, ino vejmo, da on vse visha ino ravna tak, da pres njegove vole se neti en las na nashi glavi ne premekne. Sdaj mi savupamo enkrat v' to vezhno veselje priti. Sakaj tak je Bog ti svet lubil, da je svojega edinorojenega Sina dal, da nebi nibeden, ker na njega verje, sgublen bil, temuzh to vezhno shivljenje imel.

Ali poleg vsega tega nasha pamet potrebuje she bol rasvezhena, ino nasho serze she bol ozhisheno biti. Tudi to Bog stori skus svojega sv. Duha. On nas v' navukih Kristusovih pusti podvuzhiti, ino nas skus nje snovega rasvezhuje ino pobolshava. On nam pusti sv. Sakramente prijeti, ino nam v' njih da svojo gnado. On nas opominja skus nasho vest, ino nas troshta. On nam veliko dobrot stori na teli, ali nam nje skrati, vse sa tega volo, da bi se k' nje mi poverniki.

Tak je ali Bog nas stvoril, ino nas sa najperve ino najpreshtimanefhe postavil med vsemi stvorjenimi, ter nas sevsem ofkerbel. Tak je Bog nas, kader smo v' grehi bili sakopani, is tote réve skus svojega Sina odreshil, ino nas supet sa svoje otroke gorvsel. Tak on nas she skós polvezhuje skus svojega svetega Duha, doklam vezhnega svelizhanja vredni postanemo.

O tak sposnajmo toto lubesen boshjo, ino skashmo tudi njemi nasho lubesen skus svesto sdershanje njegovih sapovedih. Gor se ofrajmo sevsema tistemi, ker je nas stvoril, ino nas per shivlenji obdershi, ker nas je odreshil, ino nas polvezhuje. Skerbmo se le samo sa to, da se njemi dopadnemo, ino stormo le to, kaj je njemi povolno; gorofrajmo njemi serze nasho, da pridemo ta, kam nas njegova lubesen hozhe imeti, najmre v' kralestvo nebesko. Amen.

Na Télovo.

Od Télofkih prozesjih.

Ino glejte, jas sem per vas vse dni noter do konza sveta. Math. 28.

Jesuf je svojo neskonzhno proti nam lubesen sosebno tudi v' tem pokasal, ka nam je obezhal, da bo pri nas vse dni noter do konza sveta, ino ravno dnel se zhaftito spomenemo na noterpostavlenje Sakramenta sv. réshnega Téla, v' kerem je on kak Bog ino zhlovek skós pri nas. O kak sveti kraji so nashe zirkve savolo njegove v' njih nasozhnofti, o kak velka ima sa tega volo tudi nasha poboshnoft z' zirkvah biti! Nafh Odreshenik Jesuf Kristuf je pa ne samo tu na Altari nasozhen, temuzh on pride tudi k' nam v' hisho; ja, kak je on negda med mnoshinoj ludstva shel sdaj v' pushavo, sdaj v' to mesto Jerusalem, ino na druge kraje, tak on dnel med nami gre okoli potih od vsegamogozhnega Stvarnika tak lepo obseleljenih krajih. O s' kaj sa eno poboshnoftjo, bi se

mi tedaj dnes njemi mogli perblishati. Jas sa tega volo hozhem sdaj od Télofskih prozefjih govoriti.

Mi verjemo, da je Jesus Kristus kak Bog ino zhlovek v' Sakramenti réshnega Téla tak nasozhni, kak je bil te, kader je na svéti bil; ali jel je nafha vera tudi tak terdna, kak je bila vera tih dvujh flépih, kera sta k' tem med velikim ludstvom mimo idozhem Jesusi krizhala: Jesus, ti sin Davidov! smili se zhres naj? Je nafha vera tak velka, kak je bila vera tih defet gobavih, keri so k' tem v' eno ves noter idozhem Jesusi krizhali: Jesus, ti Vuzhenik! smili se zhres naf? (*Luk. 17.*) Je nafha vera tak, kak je bila vera te dvanajst lét na kervi tekozhi beteshne shene, kera je skus mnoshino ludstva se pertiskala do Jesusa, rekozh: Zhe se le roba njegovega oblazhila morem dotekniti, tak bom sdrava? (*Math. 9.*) Je nafha vera telka, kak Zaheusova, ker sato, da Jesus k' njemi pride, vso krivizhno blago shtiriverstno nasajpoverne? (*Luk. 19.*) — O kelko je med nami flepih, ali takshih, keri pred tem, kaj se njihove dushe dotizhe, svoje ozhi dolsaprejo; o kelko je med nami gobavih ali takshih, kerih dusha je od nezhistosti tak omadeshana, da je ostudnesha, kak eno gobavo ino kraftavo truplo; o kelko je med nami beteshnih ali takshih, keri v' svojih navadnih grehish shivezhi she duge léta sa svojo dusho nizh ne morejo storiti; o kelko je med nami krivizhnih Zaheusov! Od vseh totih bo dnes veliko tu, gde bo Jesus v' altarfkem Sakramenti okoli neshen; ali jel bo njihova vera tak velka, ka bi oni svoje ozhi odperli, ino na svojo na dobrih délah prasno dusho pogledezhi objokali svojo slepoto, ino k' tem v' sv. réshnem Téli nasozhnem Jesusi v' ponishnosti rekli: O Jesus, ti sin Davidov! smili se zhres naf? Jel bo njihova vera tak velka, ka bi oni na svojo od telkih nezhistih grehov sasmradjeno dusho pogledezhi jozhezha na persa se povdarli, ino k' tem v' sv. réshnem Téli nasozhnem Jesusi sgrivano rekli: O Jesus, ti Vuzhenik! smili se zhres naf? Jel bo njihova vera tak velka, ka bi oni na svojo she telko lét beteshno dusho se ogledezhi to resnizhno shelenje imeli, k' Jesusi priti, ino od njega vusdravleni biti? Jel bo nji-

hova vera tak velka, ka bi oni na svoje krivize smil-
lezhi terdno si naprejvseli, vso krivizhno ali luzko
blago poverniti, ino tak Jesufa v' altarfkim Sakra-
menti v' to hisho svojega serza gorvseti? O kak
malo je tistih med toj mnoshinoj ludstva, kera se
per tih dnefnih prozesjah snajde: kak malo je ti-
stih, ker bi prishli Jesufa iskat, njega zhaftit, ino
ga profit, da bi na nje se ogledal, zhres, nje se smi-
lil! Svekshtima je per totih prozesjah eno tak nepo-
boshno, tak nedostojno, ja nevumno sadershanje, kak
da bi si 's tega v' altarfkem Sakramenti nasozhnega
Jesufa le shpot delali. Ah toshno, kak toti Jesufi
njegovo nesgovorno lubesen povrazhajo! On naf tak
sa lubo ima, ka se na frédo med naf podá, ino pri
naf ostati hozhe do konza svetá; mi pa nemamo ne
ene iskre od lubesni k' Jesufi v' nafhih serzah. O
skashmo se tedaj per dnefnih prozesji tak, kak se
Kristufi, totem nebeskem krali, skasati slifhi!
V' lepem, dostojnem, poboshnem sadershanji pojdmó
pred Jesusom, sa Jesusom ino s' Jesusom; sgrivajmo
pa prejd, kak se k' njemi perblishamo, 's grunt serza
nafhe grehe s' tim terdnim naprejvsetjom, nafho shiv-
lenje pobolshati

Ja, lubesnivi Jesuf! s' sgrivanim serzom, s' po-
nishno pohlebnoftjo, s' shivozhoj veroj, s' gorezhoj
lubesnoj hozhemo dnef tebe, kam bosh koli se po-
dal, zhaftiti ino moliti: v' potroshtanem savupanji
hozhemo tebe profiti, da bi poshegnal naf, poshegnal
sad te semle, ino da bi nam enkrat dal tá priti, gde
bomo tebe zhaftili ino hvalili na vse véke. Amen.

Na den iv. Petra ino Pavla.

Samo na Boga se imamo prav savupati.

Na toto pezhino hozhem postaviti. Math. 16.

Per sidanji se more najprejd ino najbol na to gle-
dati, da se na terdi ino mozhen grunt sida, sakaj
zhe je grunt mehék ali rahi, tak sid ne obítane.

Najbol stalen bo tisti sid, ker se na pezhino postavi. Sa tega volo pa je Kristuf, ti najmodreshi mojster, svojo zirkev na eno terdno ino možno pezhino postavil. Tota pezhina je nash dnešni Perporozhnik sv. Ap. Peter. Ti si Peter ali ena pezhina, ino na toto pezhino hozhem jas mojo zirkev postaviti, rezhe on v' dnešnem Evangelji. Na toti pezhini stoji zirkev Kristufova she vishe ofemnajt sto lét, ino bo na mesti stala noter do konza sveta. Njeni sovrashniki so ravno strashno praskezhe vihére tega preganjanja nad njo nagnali, grosni nalivi tih manter so nad njo vdarli, ino velke raspoknje tega krivoverstva so pale na njo, ka bi se raslipala; ali néti vrata peklenške ne so nizh samogle proti njoj. Tak mozhen je sid, ker je na pezhino postavlen. V' tem nam je Kristuf en lep navuk dal, kak bi mogli nasho savupanje le na eno pezhino postaviti; ali gdé mi na semli najdemo eno taksho pezhino? Gdé je na svéti le ena sama taksha rezh, na kero bi se mi prav savupati mogli? Ravno v' toti dnešni predgi bom pokasal, da se na svéti nigdi ne najde en takshi grunt, le Bog je tista pezhina, na kero mi nasho savupanje slobodno postavimo, samo na Boga se imamo savupati.

Na kaj se moremo na tem svéti prav savupati? Jel na bogastvo? O ker se na srebro ino slato, ter na posemelfko blago savupa, tisti na pések sída. Sv. Ap. Pavel sato pravi: Tim bogatim tega svéta sapovej, da naj nebodo visokih misli, ino naj ne stavijo svojo savupanje na to neobstojozho bogastvo. (*I. Tim. 6.*) Da je pa bogastvo ena neobstojozha rezh, to se pokashe nad tim Evangelskim bogatushom, keremi je rezheno: Ti nespameten! (ti menish, da bosh she duge léta tvojo bogastvo vshival, ne réfen,) she toto nozh bosh dušno pustil, ino kaj si si vkupspravil, zhigavo bo to? (*Luk. 12.*) Bogastvo je ali ne tisti terdi grunt, na kerega bi mi nasho savupanje staviti mogli.

Se pa morebiti najde v' kralevfkih palazah ino v' hishah tih poglavarov? Tudi ne; ker na gnado tih vishishih savupa, tisti na vodéne mehure stavi. Kral David sam pravi: Ne imejte savupanja na poglavare. (*Psalms. 145.*) Njih je tudi veliko si skuflo,

kak neobstojozha je prijasnost tih vishishih. Aman je svojemi krali Alverusi dugo flushil: kaj si je saflushil? Gauge. Belisarius je svojemi zefari Justiniani v' dostih bojih svésto flushbo storil: kaj sa eno plazhilo je prijel? Toto, ka je ofleplen, ino si more kruha profit iti. Tih vishishih prijasnost je ali zelo ne tista pezhina, na kero bi mi nashe savupanje stavli.

Je pa posvetna zhaft, ali posvetno veselje en takshi grunt? Bol neobstojozho je namer nizh ne, kak zhaft ino veselje tega sveta. Ker na toto savupa, tisti v' luft sida, kajti posvetna zhaft ino posvetno veselje je tak kak veter, ker se skoro vsako vuro drugazhi oberne.

Je krepost tisti terdi grunt, na kerega bi slobodno nashe savupanje postavli? Da bi kaj na semli takshoga bilo, tak bi krepost mogla biti. Ali tudi na njo se je ne sanesti, kajti gledezh na nashe lastno krepost, o kelkokrat smo na spovedi stalno oblubli, sevsema se pobolshati, ino fundament poloshiti k' enem prav kershanskem shivlenji! Ali kaj je bilo? Perprashal je vihér te skushnjave, ino poderl je ti sid nashe kreposti, opali smo drugozh v' to jamo nasnih starih grehov. Poglednimo na nashega dnefhnega Perporozhnika sv. Ap. Petra. On na svojo krepost telko savupanje ima, ka k' Jesusi rezhe: Gospod! jas sem perpravlen, s' tobom iti v' jezho ino na smert. (*Luk. 22.*) Ino pale: Zhe bodo se vsi nad tobom pohujshali, jas se nebom. Ker totega Aposhola tak govoriti zhuje, bi si mogel misliti: To je ena prava pezhina, kere nibena skushknjava nebode mogla podréti. Kaj bi? Ena savoshena dekla se sglasi, ino rezhe samo te besede: Tudi ti si bil s' Jesusom Nasarenkim; ino glej, Peter she ostermuje, she se ves prestrashi, she taji, she persegne, da Kristusa ne posna. Zhres to sv. Augushtin tak govori: O tóshni Peter! gdé je sdaj tvoja krepost, gdé tvoja mozh? gdé je tvoja lepa obluba? gdé je lubesen tvojega boshanskega Vuzhenika? Se to rezhe, s' njim v' jezho, v' sheleso, ja zelo na smert iti? Sdaj ti vidish, da je ena vboga dekla mozhnesha, kak ti; sdaj ti moresh sam obstati, da je tvoja krepost ino tvoja segurna obluba ne na pezhino, temuzh na lehki pesek postavlena bila.

Ne ali nibenega zhloveka krepost tak mozhna, ka bi se na njo sanesti mogel. Da pa se na nasho lastno krepost nemoremo sanesti, ino nam ti drugi dnefni Perporozhnik sv. Ap. Pavel pravi: Ker stoji, naj gleda, da ne padne; kak bomo mogli na luzko krepost se savupati? Néki zhlovek je tak kak eno jaboko, kero je odsvuna lepo, odsnotra pa je gnilo; néki zhlovek se pokashe, kak da bi prav poboshnega ino lepega sadershanja bil, je pa ne tak, temuzh en takfhi v' ovzhinje oblazhila oblezhen zhlovek je dostokrat odsnotra en derezhi vuk.

Na posvetno bogastvo, na posvetne gnade, na posvetne zhafti ino nafladnosti, na zhlovezhko krepost se ali nemoremo sanesti.

Je pa morebiti prijateljstvo tista pezhina, na kero imamo nasho savupanje staviti? En svesti prijatel je ena mozhna obramba, rezhe sv. pismo. (*Sirah. 6.*) Ali to dobro vejmo, da, kak se prijateljstvo hitro sklene, tak se hitro rasdere: ena bodikaj beséda je sadofti, ka se prijateljstvo rasvershe; ker je dnef nasz dober prijatel, sna jutri she nasz najhujfhi sovrashnik biti. Srok je temu to, da se prijateljstva svekshima savolo kakshega hafka ali dobizhka sklenejo, pa tudi le tak dugo terpíjo, doklam se hafek ali dobizhek 's njih vlezhe. Sa tega volo, ker vsega po voli ima, sna skós sadofti prijatelov imeti, pa same misne ino klétne prijatele, kerí so tak dugo prijateli, doklam je kaj najmiso pernesti, ino v' kleti prav vina; kader pa nega vezh kaj na miso pernesti, ino v' kléti zhistá vedrina, te pa tak naredijo, kak lastvize, kí na sproletje pridejo, v' jesen pa, kader she nizh na njivah nega, v' druge kraje odletijo.

Tak ali nega na zelem svéti tiste pezhine, na kero bi mi nasho savupanje sidati ali postaviti mogli; pa kak bi se na sveti kaj takshega najshlo, da je svét sam ne obstojozhi, ino pride enkrat tisti den, kader bode ves vkuppadni?

Gdé je ali tista pezhina, kero ishemo? Sv. Ap. Pavel nam njo pokashe, kader rezhe: Ta pezhina pa je bil Kristuf. (*I. Korint. 10.*) Na Boga ali, ino na Kristusa, Sina boshjega, moremo savupati, le na njega se snamo vsigdar sanesti, kajti on je neskonzhno premoshen, ino nemore nigdar obóshen biti; on sna vsem pomagati, kajti je vsegamogozhen;

on hozhe vsem pomagati, kajti je neskonzhno do-
brotliv; on tudi vej, kak nam more pomagano biti,
kajti on je ta neskonzhna modrost. On je tudi dosti-
krat sam obezhal, da tistega, ker na njega savupa,
nikol nebode sapustil.

Sosebno pa moremo na Boga te savupati, kader
sa nashih grehov volo hzhemo sdvojiti. Tak sta sto-
rila ta dnešna dva Apofhtola sv. Peter ino sv. Pavel,
ki sta oba slo pregréhla. Kaj je Peter storil, je
ena tak velka pregreha, da, kak sv. Bernard méni,
vekshe nemore biti; je pa vender vzhafi odpushenje
sadobil, da je na Boga savupal. Tak tudi Pavel.
On je tak slo sagréhil, da sam pravi: Jas sem né
vreden sa enega Apofhtola se imenuvati, sakaj jas
sem to zirkev prevezh preganjalino dolterl. (*Galat. 1.*)
Ali Bog je njemi vse to odpustil, da je na njega savu-
pal; on sam rezhe: Jas sem pa milost boshjo dosegnil.

Tak smo ali najshli tisto pezhino, na kero imamo
nasho savupanje postaviti. Rezmo ali vu vseh potre-
bah, nadlogah ino stiskah: Na toto pezhino hozhem
sidati, samo na Boga hozhemo savupati. Ja, o lu-
besnivi Jesus! na te mi savupamo, ino bomo savu-
pali, doklam bomo shivi. Mi ravno vidimo nasho
nadlogo, ali mi tudi vejmo, da si ti dobrotliv, ino
bol mi sposnamo, da nizeh ne samoremo, bol imamo
na te vse nasho savupanje. Na toto pezhino hozhe-
mo sidati. Amen.

Na velke Mefhe den.

Od velikih krepostih ino velkega veselja
Divize Marie.

*On, ti Mogozhni, je velke rézhi nad menom
storil, ino sveto je njegovo Ime. Luk. 1.*

Tak ali prozh si sdignjena, o svelizhana mati boshja!
prozh si sdignjena od semle, ti, kera si fkus tvoje
kreposti vredna postala, sa mater Kristusovo isbrana
biti, ti si gorvseta v' nebefa, v' to vezhno veselje,

v' to nefkonzhno zhaft ino svetlost; ti, kera si s' tvojim angelfko lépim shivlenjom vsem bila najsvetlésho funze, si odifhla v' te nebeske prebivalifha, ino si naf puftila na totem tóshnem sveti, v' toti dolini, kera je puna bridkosti, puna teshav, puna suprotivzhin? Sapuftila si naf, ti lublena, prezhaftita mati boshja? Tak bi si néki sdihavati snal; ali ne je naf sapuftila, ne: ona je le fhla ta, gde je plazhilo prijela sa fvoje velike kreposti, trofht sado-bila sa fvoje grenke shalosti, vezhno vefelje sa fvoje terplenja. Njeno v' nebovsetje je nam ali le k' trofhti ino vefelji, ne pa k' shalostnem rastoshenji; kajti ravno nad njoj se pokashe, da, vekfhe so nafhe kreposti, vekfhe terplenja, vekfho naf tudi plazhilo ino vekfho vefelje tam zhaka. Da je ali Maria vse kreposti bol spunila, kak ker drugi Svetnik ali Svetniza, tak je tudi med vsemi Svetimi najvekfho plazhilo ino najvekfho vefelje prijela.

Maria je dushnosti postave boshje najbolj svésto spunla: ona je spunla 1. dushnosti proti Bogi, 2. proti blishnjemi, 3. proti sebi.

1. Kak je Maria se proti Bogi sadershala? Ona je fkasala stalnost fvoje vere, kader je besedi tega Angela verjela, ker je njoj eno takfho fkrivnost osnanil, kera vsako zhlovezhko pamet presegne. Ona je pokasala svojo proti Bogi pokornost, kader je po osnanenji tote fkrivnosti vzháfi rekla: Jas sem ena dekla tega Gospoda, naj se meni sgodí po tvoji besedi. Ona je pokasala svojo ponishnost, kader je vse, kajkoli se je k' njenem povikfhanji povedalo ali sgodlo, v' ferzi obdershala, ino se nikol ne s' tem pohvalila. Ona je vse sapovedi boshje popunoma sdershala, ino po njih shivela.

Kak je Maria bila proti blishnjemi svojemi? Sv. Ambrosius pravi, da je ona nigdar ne koga sametavala, ino ne imela nizh prevsetnega v' svojem pogledi, ne nizh shtimanega v' svojem djanji. On rezhe, da je njoj najbolj na fkerbi bilo, da nebi nikoga rashalila, temuzh proti vsem poshteno ino pametno se sadershala. On rezhe, da je v' njenem ferzi ne bilo nevosfhlivosti, ne sovrashtva, temuzh lubesen ino smilezhnost.

3. Kak je Maria bila proti samoj sebi? Njena ponishnost je pres ednakosti, njena zhiftoft pres madesh, njega lubesen pres mere. Ona je dushnosti proti samoj sebi tak svesto sdershala, da si je vflakfhi le po njoj najlepshi isgled vseti mogel, divize tak kak mladenzhi, sakonfski tak kak vdove.

Da pa je Maria vse kreposti tak svesto, ino bol spunila, kak gdo drugi is tih Svetih: o kaj sa eno plazhilo je ona tudi pred vsemi Svetimi v' nebesah mogla sadobiti! Vobrasajmo si, kak da bi njeni boshanski Sin Jesus is svojega nebeskega trona dolstopil, ino svoji zhaftiti materi rekel: Pojdi notri v' to vezhno veselje, ti kraliza vseh Svetnikov, kraliza vseh ljudi — ti si obzhutila, ti si vidla, kaj sem jas moge storiti, kaj terpeti sa odreshenje tega sveta, kelko truda sem storil, kelko shpota, kelko teshav prefta — ti si vidla moje lose, mojo sdihavanje v' Egiptoni, v' Nasareti, v' Jerusalemi — ti si sadnizh vidla mene na krishi vifti, ino pod grosovitnimi mantrami shivljenje dokonzhati. Ali preftala si tvojo terplenje: to sdaj tebe zhaka vezhno veselje, to sdaj bodi postavlena kres vse Angele ino Svetnike, povikshana bodi k' troni Gospoda nebes ino semle. O kaj sa eno veselje je to vsem Isvolenim boshjim!

O kaj sa eno plazhilo, kaj sa eno veselje bi tudi mi prijeli v' kraleftvi nebeskem, da bi vse kreposti ino dushnosti tak spunili! Ali ah tóshno, kak mi nje spunimo! Kere kreposti ino dushnosti se nam zelo lehke sdijo, tiste she morebiti spunimo; kere pa se nam tesheshe vidiyo, do tistih nemamo vole. Eden se le po spovej, tudi pokoro hzhe spuniti, naj bo kakshna hozhe; ali naj se njemi povej, da more luzko blago nasajpoverniti, o od tega nebode nizh htel vediti! Drugi bode rad Boga molil, ino bode tudi drugazh priden; ali naj se njemi povej, da tisto pershono ima smifli pustiti, o to nikak nemore biti! Tretji bo en fkerben ino tudi drugazh dober zhlovek, ali naj se njemi povej, naj svoje she perlétne starfhe bol v' poshtenji ima, o od tega nebode nizh htel zhuti! Ena shena bo pridna, fkerbna, bo rada k' meshi hodla, ino tudi k' spovedi; ali naj se njoj povej, ka bi eno malo menje guzhala, o to nemore biti! Ena druga bo ena poboshna kerfheniza, ena verla soseda, ino vse; ali naj se njoj povej, ka bi na svojo drushi-

no ino na svoje zheri bol pafko imela, sosebno v' poznem zhasi, o to bode sto sgovorov imelo! O to se ne pravi, kreposti ino dushnosti tak spuniti, kak je nje Maria spunila. Da bi zhlovek vse sapovedi sdershal, pa ene ne, tak sna sa samo tote volo na vezhno pogublen biti. Da bomo ali, kak Maria, mogli vse sapovedi boshje sdershati, tak si njo vsemimo sa nafh isgled, ino si njo sprosmo sa nafho pomozhnizo.

O prelublena mati boshja, ti najsvetlshi isgled vseh krepostih, ino vse pravize, ti rosha te nedushnosti, ti shpegel te ponishnosti, ti mati te dobrotlivosti! skus tvoje saproshnje per tvojem boshanskem Sini stori, da bomo tebe vfigdar pred ozhmi ino v' serzah imeli; isprosi nam to gnado, da bomo vse sapovedi boshje sdershali, ino tak vredni postali, kres spunenje nafhah dushnostih s' tobom na veke se veseliti. Amen.

Na male Meshe den.

Den Marie narojenja je den tega svelizhenja.

Jakob je rodil Joshefa, mosha Marie, is kere je rojen Jesus, ker se imenuje Kristus. Math. 1.

Isvoleni! jel se na hvalo Divize Marie more vezh povedati, kak ti sv. Evangelist od nje povej? Maria, od kere je rojen Jesus, ker se imenuje Kristus. Maria je ali postala ta najfrezhnesha Diviza, kera je od Ozhetanebeskega odlozhena ino isbrana, da ona ima Svelizhara tega sveta na zhudeshno visho poprijeti, ino njega poroditi k' trofhti vseh ludi — eno povikshanje, ena zhast, kera Mario zhres vse shene te semle podigne. Ino ravno dnef sv. mati zirkev zhastito obhaja ti den, kader je tota najfrezhnesha Diviza luzh tega sveta sagledala, dnefni den je ali prav en den tega svelizhenja: en den tega svelizhenja njenim starshim, njoj famoj, ino vsem ludem na semli.

Den narojenja Marie je bil en den tega veselja ino svelizhenja njenim poboshnim starfhim. Joahim ino Ana sta od mladosti po sapovedi boshji shivela, ino tak se Bogi dopadliva storila. Skus naravnanje boshjo sta onedva v' sakonski stan vkup prishla, v' en stan, v' kerem sta te od Boga njima smerjene léta snala v' najlepshi edinosti ino sloshnosti preshiveti, njemi svesto flushiti, sebi saflushenja sa vezhnost spravlati, ino tak se nad sobom ino svojim rodom rasveseliti. Ali da je Ana nerodovita bila, je ona od drugih savershena bila kakti ena shena, od kere je Bog svoj shegen prozh vsel. O kak shalostno je to bilo sa tak svete sakonske tovarfhe! Ali onedva sta sa tega volo ne prehenjala na Boga savupanje imeti, ino njega lubiti, temuzh sta njegovi voli sevsema se prék dala, ino sta ravno v' tem se njemi dushe bol dopala. Ja Bog je oflishal njujno molitvo, njujno sdihavanje, njujno proshnjo, ino Ana je v' svoji visoki starosti poprijela, ino je k' zhuduvanji vseh porodila eno zher, ino tisto zher, kera je od vékoma bila isbrana sa mater boshjo. O kaj sa eno veselje je to bilo! O isvolen den! kaj sa en trofht si ti Joahimi ino Ani pernefel! ti si njima bil den tega svelizhenja.

Den narojenja Marie je bil en den veselja ino svelizhenja njoj samoj. Dotekel je zhas tega zhakanja, do kraja so prishle léta tega sushanstva, perhajali so dnevi tega odreshenja, poknila je sorja tistega dneva, v' kerem je Maria, ta najzhistesha prijatelza boshja, ta isbrana zhi Israelfka, ta bodozha mati nashega Svelizhara, se narodila, ino skus njeno rojstvo je vsem ludem odreshenje prishlo. O s' kaj sa enim veselim spominom je ona vfigdar na den svojega rojstva se smislila! Den njenega rojstva je ali tudi njoj bil en den tega svelizhanja.

Den narojenja Marie je pa bil tudi vsem ludem en den tega svelizhenja. Sagreshil je najmre nas h pervi ozha Adam, prelomil je sapoved svojega dobrotlivega Boga ino Stvarnika, ino skus toto prelomenje je on sebe ino nas nesrezhne storil, vsi smo pali pod serditost boshjo, prozh od nas je odstopil shegen boshji, vgasnilo je savupanje na vezhno svelizhenje. Nishe je ne bil mogozh, nas is sushanstva vunréshti, vsi stvorjeni vkup so te-

ga ne samogli. Ludem je ne nizeh drugo prek ostalo, kak samo savupanje (na rasmlenje boshjo, pres kerega bi vsi bili na vsigdar nesrezhni ostali. Ino glejte, rasmlil se je Bog zhres to toshno zhlovezhanstvo, prishel je ti isvolen den, kader je narodila se tista, kera je potli od Duha svetega poprije-la, ino na svet porodila edinega Sina Ozheta nebeskega, porodila je Jesusa, ker je vsem zhlovezhkim nadlogam se mogel podverzhi, kervavi pot potiti, gaishlan ino na krish perbit biti, svojo kerv do sadne kaple stozhiti, ino vmreti. Samo on je bil mogozh, skus svojo terplenje ino smert rasshaljenega Boga pomiriti, to saversheno zhlovezhanstvo odreshiti, ino njemi svelizhanje spraviti. Ino totemi je bila mati tista, kera je dnef se narodila. O s' kaj sa enim veselim serzom se moremo na tisti svoleni den smisliti, gda se je narodila Maria, is kere je potli isishlo to funze milosti boshje, nash Odreshnik ino Svelizhar! Den njenega rojstva je ali vsem ludem en den tega svelizhanja.

O tak glejmo, da toti dnefshni den, kader se na to zhaftito rojstvo Divize Marie spomenemo, v' pravi poboshnosti ino sahvalnosti dopernefemo. Ja, o Maria, ti zhaftita mati boshja! mi sposnamo, da si ti sazhetek nafhega veselja, kajti le skus tvojega sina je nam svelizhenje prishlo: daj nam sa nje prav skerbeti, da vredni postanemo, frezhno noter priti v' kralestvo nebesko, gde tebe zhaftijo ino hvalijo vsi Angeli ino Svetniki na vezhne zhase. Amen.

Na vseh Svezov den.

Premishlavanje shivlenja tih Svetnikov.

Spomnite se na negdashne dni, v' kerih ste eno velko vojskovanje tega terplenja prestali. Hebr. 10.

Lubi Kristjani! mi se dnef spomenemo na vse nafhe v' Kristusi brate ino sestre, ker so she to plazhilo prijeli, kaj so tu na semli svesto Bogi flushi-

li. Sa tega volo ti dnešni den imenujemo vseh Svezov den. Ino zhe si dobro premislimo, kak nam na tem svéti gre, ino kakšni obstanjek tu imamo, tak ne verjem, ka bi en sam med vami bil, ker si nebi shelel, tudi enkrat tá priti, gdé so ti isvoleni prijatelji boshji. Zhe je pa to vašo pravo ino refnizhno shelenje, tak bode vam s' tem lubishe, zhe vam dneš pokashem, kak tudi mi snamo, ino she s' menshim persadenjom, kak oni, v' nebefa priti. Zhe mi le Jesufa ino njegove svete navuke tak sposnavamo, zhe le to dobro tak radi storimo, ino se hudega tak ogiblemo, kak so Svetniki vse to storili, te tudi mi pridemo v' to veselje, kero oni tam vshivajo. Shivljenje tih Svetnikov ali premishlavati je kak hasnovito sa naf, ka nam ono sna v' nebefa perpomagati, sakaj per totem premishlavanji mi: 1. dobimo mozh v' našem vojskuvanji; 2. trofht v' naših terplenjah.

Résen je, da to, kaj nam keršhanska vera sapovej, s' tem, kaj naše poshelenja hozhejo, ne gre vkup. Kaj drugo nam vera sapovej, kaj drugo te telovne shele lzhejo. En Kristjan tedaj, ker hozhe enkrat sa timi lubimi Svetniki v' nebefa priti, more tak, kak so oni storili, se vojskuvati s' timi telovnimi poshelenjami. On more svoje dushnosti storiti, da bi se njegova lénost kakkoli proti stavla; on more to dobro storiti, da bi ga drugi kakkoli nasaj der-shali; on more tega hudega se ogibati, da bi kakhte lahko ino rad to storil. To naf pa dostokrat tak shmetno stane, ka si mislimo, da je ne mogozhe tak shiveti, kak naf naša vera vuzhi. Ali ravno te, kader se nam to tak sdi, te

1. poglejmo na te lube Svetnike, ino mi bomo mozh dobli k' totem vojskuvanji. Kajti na nje gledzhi bomo si mislili: Glej, kak so oni svojemi lubemi Bogi svesti ostali do konza, ino so ne odstopli od njega, sakaj nebi tudi jas mogel to, kaj so oni mogli? Oni so ja tudi bili, kak jas, slabi, kerhki ludje, taushent nevarnim perloshnostim vunpostavleni. Oni so ja tudi od hudobnih ludi bili obdani, ino néki is njih v' dosta vekshi nevarnosti, dopadenje boshjo sgubiti, kak smo sdaj mi. Gnado boshjo, kera je njim vojskuvati pomagala, imamo ja

tudi mi, zhe le hozhemo sa njo profiti. Da je ali njim mogozhe bilo, to hudo premagati, ino to dobro storiti, sakaj nebi tudi mi to mogli? Da so oni samogli do konza Bogi flushiti, sakaj nebi tudi mi mogli njemi svésti ostati? Jas vaf pelam k' vafhem deli. Vi imate eno shmetno delo pred sobom, toto se vam tak proti stavi, da ga skoro ne vupate sazheti: zhe pa vidite, da en drugi ravno eno takshno delo she dela, tak vaf to obseguri, ka le tudi sazhnete. Tak je tudi per toti rezhi: da vidimo, kak so nafhi posvezheni brati ino sestre segurno se vojfkuvani sa obdershanje dopadenja boshjega, tak naf to more obseguriti, da homo to dobro storili, zhe bi nam ravno kakhte shmetno naprejprishlo, greha pa se varvali, zhe bi naf kakhte medeno k' sebi vabil. O kelko je svetih mladenzhov, kelko svetih diviz, ki so v' ftrafhni nevarnosti bili, svojega divishtva se snebiti, pa so ga ne sgubli! O kelko je Svetih, ki so perloshnost imeli, s' luzkim blagom se obogatiti, pa so né svojih rók omadeshali s' luzko rezhjo! Sakaj ali nebi tudi mi mogli zhiftoft sdershati, ino luzko blago per miri pustiti? O kelko je Svetih, ki so vse svojo velko premoshenje med vboge dali; kelko tistih, ki so skoro nozh ino den v' bedenji, v' molitvi ino premishlavanji boshjih rezhi dopernefli! Sakaj nebi tudi mi od nafhega premoshenja tim vbogim darovali; sakaj nebi tudi mi svetefhnih dnevv sveto dopernefli, ino tudi inda Boga molili?

O poglejmo sato vezhkrat na te isvolene Svetnike, ino resnizhno homo mozni postali k' nafhem vojfkuvanji.

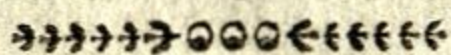
2. Premishlavanje shivlenja tih Svetnikov pa bo nam tudi k' trofhti v' nafhih terplenjah. Malokeri bo se med nami snajshel, kerega she nikol nebi bila kaksha nadloga obiskala. Eni morejo v' tóshnem siromashti svojo shivlenje prebiti, drugi so od ludih sovrasheni ino saversheni; edni so na eno, drugi na drugo visho nesrezhni postali; eni so teshavne betege prestali, drugi kaj shalosti si savshili. — Je she réfen, ka so si eni sami krivi na tem, kaj morejo prestati: néka shena more sato dosti prestati, da svojega mosha sploh sháli; néki sin, néka zhi sato dosti terpi, da sta nepridna; néki delavez je sato telkokrat krégan, da je nizh ne

vréden; nekega sofeda sato vse zhertí, da nizh per mirem ne puští; néki pride sato v' siromashtvo, da si nizh vrédno gospodari; néki si skus svojo nesporédoma shivljenje sam beteg na se nakople. Takshi morejo svojo nadlogo sami sebi perpifati, ter premifliti, kaj je srok njihove nadloge, ino se pobolshati. So pa drugi, kerí po nedushno morejo dofti prestati, ino sato vzháfi sdvojiti hzhejo. Toti se naj smiflijo na te lube Svetnike, kerí so she vse vezh, ino tudi po nedushno mogli terpeti.

She to vas potroshta, kader vidite, da tudi drugim tak gre, kak vam, ino da ste ne samo vi, kak pravite, od Boga sapusheni; she to vas per teshkem deli potroshta, da vidite, ka tudi drugi morejo shmetno delati: ali toti trosht je le mali; obernmo nash pogled na te lube Svetnike, te bomo pravi trosht najshli v' nashem terplenji, kajti bomo vidli, kaj so oni sa to dushno svelizhanje vse prestali, ino radi prestali, sato da so previshani bili, da po tem kratkem terplenji totega shivljenja pride to nesgovorno frezhno ino veselo shivljenje vu vezhnem pozhivanji. Sv. Ap. Pavel sam pravi, kaj je vse prestal; pa se je veselil, ka je sa Jesufovo volo vse to terpel. Vsi Apofhtoli, rasvun Johanesa, so sa Jesusa volo mantrani bili. Kaj sa ene grosovitne mantre so ti sveti Manterniki prestali! pa le sato, da so od vere Kristufove ne hteli odstopti. Ker si to dobro k' serzi vseme, tisti nebode sdvojil v' svojih terpljenjah ino teshavah, temuzh bode v' tem najshel en takshni trosht, kakshega indi nigdi ne najde.

Vidite ali, moji Lubi! kak hasnovito je, vezhkrat premifliti, kak so ti lubi Svetniki shiveli, ino kaj so sa kralestvo [nebeshko terpeli. Oglednimo se tedaj vsigdar na nje, kader nam to dobro storiti hzhe shmetno naprejpriti; oglednimo se na nje, kader nadloge, krishi ino terplenja kres nash pridejo: — oglednimo se na nje, ino stormo tak, kak so oni storili; ne odstopmo od tega, kaj je prav: ne stormo hudo, temuzh obstojmo v' dopadenji boshjem do konca nashega shivljenja, te bomo mi te lube Svetnike po pravem redi zhastili, pa se te tudi s' njimi tam na véke veselili. Amen.

P r i d a v e k.

Na vseh Svezov den odvezhera se na pokopališhi sna storiti toti

O p o m i n.

Isvoleni! gde smo mi sdaj? O poglejte okoli, med samimi grobi smo! Sakaj pa smo se tu sem podali? Sato, ka bi sdaj tu grobe tih naših obiskali. O glejte tedaj, to so grobi vaših lubih starših; to so vaš ozha, to vašha mati pokopani, kerih dobrote ste vi le te šhe sposnali, kader ste njih ne vezh imeli; spomnite se dnel tu, kaj ste njim vse dushni: s' kakšnim trudom ino s'kerbjo so oni vaš gorsredli, kelko teshkega dela sa vašho volo opravti mogli, kelko poterpljenja so oni s' vami imeli! Na vse to ste se vi morebiti sa njihovega shivljenja ne smislili, ste morebiti le nesahvalni bili, nepokorni, neboglivi, morebiti zelo grobianški. O sahvalte njim tu na njihovem grobi sa vse prijete dobrote, ino njih prof'te sa odpushtenje, ter oblubte, njihove dobre navuke odsdaj bol sdershati, sakaj to je njih shelenje, ka bi vi pridni bili.

Ali vi šhe ne ste vsi se vaših staršhov snebli; pa imate druge dobrotnike, vuzhenike, ali drugazh vašhe dobre prijatele tu pokopane. O kelko sahvale vi totim snate dushni biti! morebiti so vam le oni k' haski, ka ste to, kaj ste. O sahvalte njim tu na njihovih grobih sa vse njihove dobrote, ino profite Boga, da bi njim vse to stoverstno povernil, ter oblubte, tudi tak dobrotlivi ino lubesnivi biti, kak so oni bili.

O glejte, to so šhe pále drugi grobi, ino v' to-tih so ravno vašhe shene, vašhi moshje pokopani. Tote grobe obiskati vam je ja shaloštno, ino objokan je spomin na tisto vuro, gda je ta nesmilena smert vašho mirno ino lubo sakonsko tovaršhtvo rasderla; ali bodte potroshtani, vi bote tam pále vkupprišhli na vshivanje vezhnega mira ino veselja. Le tisti, ker so, šhe vejte sakaj, breshzhaš srok

bili, ka je njihove shene, njihovega mosha shivljenje perkrazheno, tisti imajo srok se tu rasjokati, ja grob te shene, grob tega mosha s' veliko sosami poshkropiti. Tisti naj ne odstopijo prejd od totih grobov, doklam nebodo s' sgrivanim serzom to terdno oblubo storili, sevsema se pobolshati, ino sadovolshino storiti.

Obernemo nash pogled dale, tam ino to so tudi menshi grobi; v' tistih vafhi lubi otrozi pozhivajo. Toti bi bili ravno imeli najbolj gorrafi k' vafhem veselji, ali ta smert se njih ne je ognila, vmerli so zelo mladi k' vafhi veliki shalosti. Pod grenkim jozhom vi padnete na njihove grobeke. Ali odhenjajte si, lubi ozheti ino matere! vafhi lubi otrozi so v' dobrem kraji. Le sa te druge otroke, kere she imate, si skerb vseme, da bote nje sa nebesa gorsredli.

She pale drugi grobi so to, ino takshi, na kere se neki namer nezhejo ogledati, ino to so grobi vafhih sovrashnikov, tistih najmre, ki so vam dosta shkoda naredli, vaf sploh shalili ino svajo delali. Tega njim nemrete posabti. Ali le stopte ta k' njihovim grobom, njihova roka vam nemore vezh shkoditi, njihov jesik, s' kerim so vaf sploh grisli, je od zhervov ves rasjedn. O da bi oni le enkrat she vun's groba mogli: oni bi vaf sa boshjo volo profili, ka bi njim vse odpustili; oni bi radi vse popravili, kaj so vam koli krivizhnega storili. Sa nje je breshzhaf hudo, sa vaf pa sna dobro biti, zhe njim is serza odpustite, ino sa nje Boga molite.

So pa tudi grobi takshih to, kere ste vi sovrashli ino shalili; takshih, kerim ste vi pohujshanje davali ino nje sapelali; takshih, kerim ste vi shkodo ino krivizo delali. O hitro stopte k' njihovim grobom, ino se pomirte s' njimi; spravte njim to poshtenje nasaj, kero ste njim vseli; popravte, kaj ste njim krivega vzhinli, ino prof'te na njihovih grobih Jesufa Kristufa, naj njim on plazha, kaj vi le njihovi shlahti povernete, njim pa poverniti nemorete.

Sdaj she sadnizh vidimo grobe, v' kerih zvetozhi mladenzhi ino mlade deklizhi perhnijo. Njihovo frishko lize, njihova sdrava mladost, njihov veseli stan she vam je dobro snani, ali gde je sdaj vse to? Nega neti snamenja njihove lepote, njihove vesele mladosti to; gniloza ino gole kosti she so to, drugo

nizh. Stopte vi ti mladi k' totim grobom, ino premislite, da, kak so oni friskki ino mladi mogli ti svét sapustiti, tak se vam sna sgoditi; to premislite, ino se ne podajte prejd is totega pokopalisha, doklam nebote to terdno oblubo naredli, vasho mladost ne-omadeshano obdershati.

S' edno besedo, grobi totega pokopalisha nas morejo spametiti ino k' modrosti pelati. Vsi, kaj njih je tu pokopanih, so bili slabi ludje, tak, kak smo mi, ino zhe so ravno eni is njih s' 70^{mi}, 80^{mi}, 90^{mi} létmi s'he le tu sem prishli pozhivat, tak nibe-den is nas ne vej, jel bo se telke starosti vzhakal, ali ne? Smert skós kre nas gre, ino mi ne vejmo, gda njoj v' roke padnemo; to pazh vejmo, da nam smert ne vseme shivlenja te dushe. Zhe poboshno shivimo, pravizo storimo, ino nashe dni s' dobrimi delami posnamlamo, tak se smerti nemamo bati, tak kak so neki is totih, kí tu pozhivajo, se nje ne imeli bati: smert je nje le postavila is tega nadloshnega sveta v' to vezhno svelizhanje, is doline te shalosti v' to vezhno veselje, is dela ino truda v' ti vezhni mir. Néki is totih pa s'he so morebiti v' ozhishavanji, ino morebiti ravno vas'hi starshi, vas'hi otrozi, vas'hi prijateli ino snanzi, vas'hi dobrotniki ino vuzheniki — sa tote prosimo ino molmo, da bi milostiven Bog nje réshil, ino tudi nje pelal v' to vezhno pozhivanje. Amen.

Na sveti Den po poldne.

Od almoshtva.

Ker se sa tega potrebnega siromaka vseme, tistega bode Bog na ti hudi den odtel. Psalm. 40.

Isvoleni! jel ker is vas ima kaj pénes na posodo dati? Jas vé'm sa en takshi kraj, gde bi zelo do'abri bili, vé'm sa enega takshlega gos'poda, ker nikol nebode oboshen, ino nebo nikol v' siromashtvo prishel: toti Gos'pod je tak gvishen, da se vsakshi sna sane'sti, ka nigdar nebode norjen; ja toti gos'pod je tak dober, ka nam od petih rainsh sto rainsh hozhe dati, namesto pet od stotine. Ker je toti gos'pod?

To je Jeshuf Kristuf, kerega zhaftito ino veselo rojstvo mi dnef obhajamo. On je tifti gospod, kí bi rad od naf eno malo pénes na posodo imel, sakaj on nema kam v' hisho iti, ne fi kaj oblezhti, v' eni shtali tam ima v' jaflah svojo terdo postelo, ino nizh drugo na sebi, kak ene boshne plenizhize. On je pa vender tak premoshen, ka nam vsaki kraizar stoverftno nasaj poverne. Kak je gospod pred 1838^{mi} létmi v' golem siromashtvi na svét prifhel, tak je on tudi v' pershoni tih vbogih zelo boshen med nami. Ne kratmo se ali, njemi eno malo pénes posoditi, da nam tak velki dobizhek obézha. Ja, ker siromaki almoshtvo dá, pravi sv. Augufhtin, tifti vsigdar vezh dobí, kak dá. Resnizhno sa tote male dare, kere dnef tim vbogim damo, fo nam velki dobizhki gvifhni: 1. v' zhasnem; 2. vu vezhnem.

1. Sa nafhe dare fo nam veliki dobizhki v' zhasnem obezhani. Ti vbogi ne profijo, ka bi njim mi nafhe najlepthe oblazhila, ali vfo nafho premoshenje dali; oni le, kakti Lasarus, profijo sa tisto drobtinje, kero nam 's mise dol padne, t. j. oni le shelijo se s' tem nasititi, kaj nam prék oftane, kaj lahko prozh damo. Ino to, kaj ti vbogi od naf profijo, ne profijo sabstojn; oni imajo enega, ker nam to stoverftno poverne na téli, ali v' zhasnem. Sv. Peter Krisologuf pravi, da pomozh, kera se enemi vbogemi stori, se najperva v' boshje bukve sapifhe. Bog najmre takfhne, ker tim vbogim radi pomagajo, poshegna per njihovem zhasnem blagi, per sdravji ino hishni srezhi; ker pa se nad vbogimi ne smilijo, tiftim on poshle vse forte nesrezho. Sa tega volo, zhe per tvoji hishi, moj prijatel! she en zhas sem vse kres endruga gre, zhe fo ravno tvoji grunti od tozhe ali drugazh vkonzhani, zhe je sploh gdo per tvoji hishi beteshen i. t. v., tak ti Bog sam skus krala Davida rezhe: Savolo boshtva tih potrebnih, ino savolo sdihavanja tih vbogih hozhem gorstanti. (*Pfalm. 11.*) Da fi najmre terden, nesmilezhen proti tim vbogim, tak te Bog ne poshegna, temuzh pusti vse forte nesrezhe kres te priti. Ker je pa daroviten proti tim vbogim, tiftimi bo Bog dal srezho, sdravje, rodovitoft, mir ino edinost.

To je on dostikrat pokasal, kakti se to v' sv. pisni, ter v' shivlenji tih Svetnikov najde.

2. Sa nashe dare so nam pa tudi velki dobizhki sa vezhnost obezhani. Da ti bogati veliko krivize vzhinijo, je njim, kak sv. pismo pravi, shmetno v' nebese priti; le skus obilno vbogeime darovanje snajo svoje krivize popraviti, ino tak le she svelizhani biti. O kelko bogazov bi she davno v' pekli gorelo, da njih nebi almoshtvo branilo, kero med vboge dajo. Zesar Zeno bi bil davno she sa njegovih grehov volo s' naglo smertjo vdarjen, ino v' pekel savershen, ali on je zhul en glaf od neba, ker je tak rekel: Jas sem she dostikrat htel mojo jeso nad tobom vunspustiti, ali tvoja darovitna roka je mene nasajdershala.

Da pa ali ti bogati nebodo v' nebese prishli, zhe njih ti vbogi nebodo noter spuстили, tak se nemore saštopti, kak morejo edni tak terdni proti shterzom biti, ki vejo, da vse, kaj v' se ali na se denejo, je na vfigdar sapravleno, pa si ne voshijo, sa nekere kraizare kralestvo nebesko si kupiti. Gorjê takshim, sakaj sv. pismo pravi: Ker svoje vuha saterdi pred krizhom tih vbogih, tisti bo tudi križhal, pa nebode oflishan. Zhe ali hozhemo, da bo Bog nashe molitve ino prošnje oflishal, tak darujmo tim vbogim, sakaj to, kaj mi njim damo, damo Jesusi; Jesus pa nam rezhe, da bomo vse stoverstno povernjeno dobli: ja zelo tistemi, ker bo enemi vbogemi ali potrebnemi le en napitek frishke vode v' njegovem imeni dal, nebode plazhilo vunoštalo.

Ja, o prelubljeni Jesus! ker si ti sa tega volo v' siromashtvi na svet se narodil, ka bi mi, zhe drugazhi nebi hteli, sa tvojo volo kres te vboge sirote se smilili, is serza radi mi dneš na zhaft tvojemi veselemi ino zhaštitemi rojstvi nashe dare poloshimo na tisti altar, na kerem se ti vsaki den tvojemi nebeskemi Ozheti sa naš darujesh. Naj bodo toti naši dari dobro gorvseti k' našem zhasnem ino vezhnem dobizhki. Amen.

Na Vusem po poldne.

Od almoshtva.

Bodite milostivni, tak kak je milostiven vash Ozha nebeski, Luk. 6.

Do kraja selhteti so tí shalostni dnevi, v' kerih nam naša sv. mati zirkev to bridko terplenje ino smert našega Odreshenika Jesufa Kristusa v' besedi ino snamenjah ali obhajilah pred ozhi postavla: dnef je tífti den, kader nam ona veselo osnanuje gorstajanje Sina boshjega, nam osnanuje ono na vse véke frezhno vuro, kader je Jesus nam gresnikom to dolsaperto nebo pále odperl. Ja Jesus je storil, ka nam je mogozhe, vezhno shivljenje sadobiti, zhe se ga le hzhemo vrédni storiti. Ino zhujte samo, kaj nam Jesus k' našem troshti pravi: Svelizhani so tí milostivni, sakaj oni bodo milost najshli. (*Math. 5.*) Bodte ali milostivni, tak kak je milostiven vash Ozha nebeski. (*Luk. 6.*) Is vuft Jesufovih ali zhujemo, kaj je najbolj potrebno sa kralestvo nebesko. Zhe tedaj na sodbi hozhemo milost najti, tak moremo milostivni biti proti našem blishnjem, sosebno proti tim vbogim. Sa tega volo smo sdaj tu vkupprishli, ka bi dnef te vboge, kerí morebiti vfo leto nemajo enega veselega dneva, s' našimi darmi rasveselili, ino tak tudi Jesufi, ker je od mertvih stanil, veselje naredli. Na milostivnost proti tim vbogim val tedaj sdaj hozhem opomentí,

Kader je sv. Johanes Damalzen enkrat ludi na milostivnost obudjaval, je toto perspodobo perpovedal: En zhlovek je enkrat naglo pred sodnika bil posvani, ka bi razhun dal od svojega shivljenja, djajanja ino popushenja, ino od vsega. Toti zhlovek je imel tri prijatele. Da je tedaj mozhno si v' sferbi bil, kak bi pred sodnikom obstal, se je na svoje prijatele sanesel, posebno na ta pervá dva, na tega tretjega je malo savupanje imel. Da bi sato pomozhnike ino saproshnike pred sodnikom imel, je shel k' temi pervemi, ino ga je sa pomozh profil;

ali toti njemi vzhàfi odperto povej, da se nemre sa njega vseti, ino da namer nezhe sa njega snati, on more sdaj drugim pomagati, ne ka bi njemi stré-gel. Vershe tedaj eno staro zapo pred njega, pa dveri dolsapre. To je tega siromazheka možno ras-shaloftilo. Gre on sato k' temi drugemi prijateli s' tim savupanjem, da bode per totem pomozh dobil: ali tudi toti, zhe ravno se je ne tak zelo odpovedal, se je sgovoril, da nemre s' njim iti, kajti ima s' sam sobom opraviti, pot njemi ravno hzhe posoditi: shel je sato eno malo s' njim, te pa se je nasaj obernil, ino ga je samega pustil. Kaj si je sdaj ti vbogi zhlovek htel sazheti? V' toti stiski gre on le k' temi tretjemi prijateli, na kerega si je prejd zelo malo savupal — ino glej! ravno toti ga s' veseljom gor-vseme, gre s' njim pred sodnika, plazha sa njega vse, kaj je dushen bil, ino ga per sodniki vu velko gnado spravi. To je en pravi prijatel bil! Sdaj te-daj kaj mislite, gdo so toti trije prijateli? Sv. Jo-hanes Damaszén rezhe: Toti trije prijateli so: ti prvi je ti svét s' svojim blagom. On zhloveka, ka-der vmerje, ino na sodbo gre, zelo sapustí, ino nje-mi drugo nizh v' grob s' sobom ne da, kak kakshno zapo, gde eno losno ruho. Ti drugi prijatel so: ljudje, brati, sestre, rodbina ali shlahta, snanzi ino drugi. Toti temi mertvemi samo do groba pot posodijo, te pa se nasaj domo povernejo. Ti tretji prijatel je: mi-lostivnost. Tota od zhloveka tudi na smertno vuro ne odstopi, ona ga pred sodbo boshjo pela, ino ga per Bogi v' gnado spravi.

Da pa naf ta perva dva prijatela, ti svét ino lud-je, na smertno vuro sapustijo, to sami vémo, ino da milostivnost zhloveka per Bogi v' gnado postavi, to nam Kristuf sam pravi, rekozh: Svelizhani so ti mi-lostivni, sakaj oni bodo milost najshli; (*Math. 5.*) ino sv. Krisostomuf pravi: Milostivnost bode pred stolom sodbe boshje nafha sagovorniza. Néli je to sadofti, naf obuditi, da se vbogim siromakom milostivni skashemo? Ja, kelko ti bo mogoze, telko se mi-lostiven skashi, je stari Tobias svojemi fini rekel. (*Tob. 4.*) Modri Sirah pravi: Po tvoji premogozhnosti od-pri tvojo roko, ino daruj vbogim. (*Sirah. 14.*) Vlomi, so besede Jesaias Preroka, vlomi lazhnemi tvojega kruha. (*Jesai. 58.*) — Ker malo ima, tisti nemore

dofti dati, pa je to, kaj dá, Bogi lubo: ona shena v' Evangelji je ne vezh dala, kak dva drobnizha, ino Kristuf rezhe, da je vezh dala, kak vfi ti drugi, ki so dofti ofrali, sakaj ti drugi so dali od prekobilnosti svoje, ona pa je malo imela, pa she je to dala. Ja, she zelo tifti, ker nizh nema, sna dela te milostivnosti storiti: on sna tega vbogega, tega nadloshnega trofhtati, njemi dobrega navuka dati. Ja gladko vsaki zhlovek sna dela te milostivnosti storiti, tak ali vsakshi per Bogi milost najti.

Samo to je sdaj pitanje, proti kerim se imamo milostnivi fkasati? Darovitno milostivnost smo dushni fkasati najprejd tim vbogim is nafhe rodbine, satem vbogim vdovam, ino sapufhenim otrozhizhom. Darovitno milostivnost smo drugizh dushni fkasati takshnim, ker so fkos ogen, fkus povodnje, ali fkus kakshno drugo nesrezho siromaki postali, posebno pa starim, beteshnim, ino drugazh nevolnim ali révnim. Mladim, mozhnim, sdravim, ker nezhejo delati, ino si sato kruha profit grejo, treba namesto almoshtva motiko ali sekiro v' roke dati.

Proti takshim ali, ker so smilenja vredni, ino pomozhi potrebni, se milostivni fকাশmo savolo dushnosti, ino savolo plazhila. Gorje nam, zhe tega ne storimo, sakaj te bo nam Kristuf enkrat rekel: Jas sem bil lazhen, ino vi mi ne ste jesti dali; jas sem bil shejen, ino vi mi ne ste piti dali; jas sem bil popotni, ino vi me ne ste na stan vseli; jas sem bil nagi, ino vi me ne ste oblekli; jas sem bil beteshen, sem bil vjet, vi pa me ne ste obiskali. Hodte sato od mene v' ti vezhni ogen peklenfki!

Vefelte pa se vi vfi, ker dela te milostivnosti storite, velka bo vam plazha v' nebesah. Sv. Hieronimuf pravi: Jas nigdi ne berem, ka bi gda ker nesrezhno bil vmerl, ker je dela te milostivnosti storil, sakaj takshi ima veliko saprofshnikov. Ino sv. Krisostomuf rezhe: Tifti nebode hudega dneva imel, ker tim vbogim dobre dni napravi. En milostiven Kristjan bode ali to gnado imel, da bode na smertno vuro s' poterplivostjo se boshji voli prék dal, ino pod boshjoj rokoj srezhno vmerl. Almoshtvo, milostivnost, rezhe Arhangel Tobiasi, almoshtvo, milostivnost zhloveka od greha oflobodi, ino od vezhne smerti; ona ne pufsti, ka bi dusha fhla v' to vezhno temo. (*Tob.*

4.) Ino sv. Augufhtin povéda, da miloftivnoft pred vratmi tega pekla ftoji, ino ne dopuſtí, ka bi ker miloftiven notri ſhel. Pa tudi reſen, kaj bi ti miloftivni tam, gde ſmilenja nega? Le svelizhani ſo ti miloftivni, ino ſhlifhijo ta, gdé bodo miloft najfhli.

Bodite ali miloftivni, tak kak je miloftiven vaſh Ozha nebefki! Darujte tim vbogim: kaj njim date, to date Jeſuſi, ker je veſelo od mertvih ſtanil, ino ker bo vam vſe ſtoverſtno povernil. On bo vam dal ſvoj ſhegen na ſvétu, on bo vam dal to gnado, eno ſrezhno ſmert ſtoriti, po ſmertu pa v' to vezhno veſelje priti. Aleluja tim miloftivnim. Amen.

S a ſ h o l e.

Od haſnovitoſti ſhol.

Da oni ne vejo, kaj bi verjeti mogli, tak bodo na veke pogubleni. Job. 4.

Lubi ſtarſhi! pride pále tiſti zhaſ, kader bodo vaſhi otrozi ſazheli v' ſholo, po nedelah pa ſred vami k' kerſhankemi navuki hoditi. O kak dobro je to ſa vaſ ino ſa nje, ſakaj tak ſe bodo navuzhli, kaj imajo ſnati ino verjeti, da vezhno svelizhanje ſadobijo, ino ſe nebo nad njimi ſpunilo, kaj ti poterplivi Job pravi: Da ne vejo, kaj bi verjeti mogli, tak bodo na veke pogubleni. Sakaj néki ſtarſhi ſo ſhe reſen tak neſkerbni ſa podvuzhenje ſvojih otrok, ka od ſhole nizh nezhejo ſnati, da ſo oni ne v' ſholo hodili. Ali jaſ bi vaſ dneſ rad vſe previſhal, kak dobro ino haſnovito je ſa vaſ ino ſa vaſhe otroke, zhe nje ſholati date, ino da je ena poſebna ſrezha ſa vaſ ino ſa nje, ka imate perloſhnoſt, vaſhe otroke v' ſholo dati. Od haſnovitoſti ſhól tedaj dneſ hozhem govoriti.

Vaſhi otrozi ſe v' ſholi vuzhijo v' bukvize brati, oni ſe vuzhijo piſati, oni ſe vuzhijo razhunti, oni ſe vuzhijo kerſhankkega navuka. Haſnovitoſt ali, kero

vafhi otrozi is fhole vseti snajo, je velka 1. sa to zhasno, je velka 2. sa to vezhno.

1. Hasnovitost sa to zhasno je: zhe se navuzhijo v' bukvice brati, tak so takshne bukvice, v' kerih se dobre podvuzhenja sa to zhasno najdejo, kakti podvuzhenja sa gospodarstvo, sa shivino, sa vse forte, vrazhitvo, ino veliko takih rezhi. Zhe se navuzhijo pisati, ter pismo shteti, tak nje povsod lesi stane, oni si te potrebne rezhi snajo gorsapifati, dostokrat takshe, kerih si drugazh nebi mogli sapomniti, ino na tem je dostokrat dosti leshozho; oni vidiyo, kaj v' pismah stoji, kak so njihove pisme narejene, tudi na tem je dosti leshozho. Zhe se navuzhijo razhuniti, tak si per odaji ino kupefhtvi, ter per drugih plazhilah vse lesi ino bol per zhistem srazhuniyo, kelko imajo komi dati, ali od koga dobiti. Vse to je k' velkemi hafki. Takshnega pa tudi drugi bol shtimajo, kak ker zelo nizh ne vej. Takshni tedaj, kerri so kaj fholani, tudi lesi eno bolshe flushbo dobijo. Vidite ali, kelko hafka vafhi otrozi snajo is fhole vseti.

Ne je ali prav, zhe vi vafhih otrok ne date v' fholo, sa tega volo, da se vam sdi, ka nebi mogli sa njimi plazhuvati, ali da nje doma potrebujete, sakaj vi morbiti drugazh na nepotrebne rezhi dosti vezh vunsmezhete, kak bi sa vafhim fholarom plazhali, ker bi vam she po vafhi smerti sahalil sa to, kaj ste ga fholati dali. Vafhi otrozi so vam tudi tezhaf, kaj v' fholo grejo, she ne k' tak velki pomozhi, ka bi njim sa tega volo toto dobroto fkratili. Néki starshi tudi svojim otrokom pustijo dosti vezh vur v' bodikaj djanji potrofhiti, kak bi njih v' fholi dopernefli.

2. Kaj pa spada na to vezhno, tak snajo vafhi otrozi she vekshi hafek is fhole vseti, kak sa to zhasno; sakaj ravno sato, da se navuzhijo v' bukvice brati, najdejo v' njih telko lepih ino dobrih navukov, ka njim je dosti lesi na poboshne misli, ino k' dobrim djanjam priti, kak drugim, kerri nizh ne vejo. Rasyun tega je ja tudi v' fholi kerfhanfki navuk, kerega se tam snajo dosti bol, kak samo po nedelah v' zirkvi navuzhiti. To njim pomaga, ka postanejo bol gledezhi, ino nevarnosti te dushe lesi vidiyo, ino zhe ravno tudi takshni pregreshijo, tak se snajo hitrej na pokoro ino pobolshanje obuditi,

kak kerj so slepi, ino nevarnosti te dušhe ne vidijo, ali nje is nesnajozhe terdokornosti viditi nezhejo. To njim pomaga, da snajo po nedelah ino svetkih v' zirkvi is bukviz moliti, pa tudi doma bukvize v' roke vseti, ino kaj lepega is njih brati, namesto kaj bi vmanjukuvali, ali drugazh bodikod se potepali. To njim pomaga, ka snajo besedo boshjo bol sa-stopti, ino si njo lesi sapomniti. To njim pomaga, ka snajo enkrat tudi svoje otroke v' tih potrebnih navukih bol podvuzhiti.

O kaj sa en lepi hafek ali vafhi otrozi is shole vsemižo! Kak bi njim mogli toto dobroto skratiti, sa tega volo, da ste vi tudi ne v' sholo hodili? Ravno sa to vam more shal biti, kaj vaf je nishe ne v' sholo dal. Voshte tedaj vafhim otrokom kaj bolshega, kak se je vam dalo.

K' dokonzhanji she vaf savolo tote rezhi morem na negdashne Slovenze spomenti. Vi berete od sv. Metudia, kak je on, potem kak sta on ino njegov brat sv. Ziril nash slovenski narod na kershansko vero obernila, shole vpelal, ino slovenska mladošt je v' zelih sheregih le perbeshala vkup, da bi se tam vuzhila.

O tak pertezte tudi vi slovenski otrozi radi sem v' sholo! Vafhi starfhi, vém, da bodo vaf radi pustili, kajti so se dneš previshali, k' kak velkem hafki so shole vam ino njim: k' velkem hafki sa to zhasno, k' velkem hafki sa to vezhno. Ino zhe bote se vi kaj dobrega navuzhili, tak bo to njim k' trofhti she na njihovo smertno vuro. Amen.

Sa novo Mefho.

Mefhnik je en Apofhtol Jesufa Kristufa.

*Maria si je najboljši tal isvolila, Luk 10. *)*

Posdravlen bodi, lubi novoshegnan Mefhnik! Ras-veselím se serzhno nad tobom; kajti, kak sem jas pred 23^{mi} létmi v' toti farni zirkvi moj pervi sv.

*) Tota predga je bila na velke Mefhe 'den 1837 per sv. Petri svun Rad-gone sa Gosp. Franza Hleinosheka.

mesni ofer opravil, tak vidim tebe sdaj priti v' toto hisho boshjo na doperneshenje tvoje nove Meshe. O kak je pale nad tobom ti lubi Jesus dopunil svojo obezhanje, da svoje zirkve nebo sapustil noter do konza sveta. (*Math. 28.*) O en frezhen den tebi, en frezhen den tvojim lubim starshim, tvojim bratam ino sestram, en veseli den tvoji rodbini ino nam vsem, kaj te vidimo sem priti k' altari, k' ti misi boshji, na keru to pervokrat hozhefh to nedushno jagne boshjo sa ofer pernefti k' odpushenji grehov tvojih ino nashih, k' sahvali sa vse od Boga prijete dobrote, na profhnjo sa zhasno ino vezhno frezho. S' serzhnim veseljom tedaj jas stopim pred toto kerfhanfko ludstvo, ino govorim od tega, kaj si ti s' Marioj najboljshi tal si isvolil, kajti Mesnik je en Apofhtol Jesusa Kristusa, sakaj on ima: 1. Apofhtolfko posvanje; 2. Apofhtolfko preftanje; 3. Apofhtolfko obezhanje. To je sapopadek tega, kaj bom od tebe sdaj govoril v' imeni tistega, ker je tebe sa svojega Apofhtola si svolil.

1. Mesnik ima Apofhtolfko posvanje. Posvanje Apofhtolov je bilo njim od Jesusa samega srezheno toto: Pojdite, ino vuzhte vse narode. (*Math. 28.*) Pojdite po vsem sveti ino osnanujte Evangelium vsem stvorjenim. (*Mark. 16.*) Njih posvanje je ali bilo, povfod kralestvo te teme rasdjati, ino vpelati kralestvo boshjo, kralestvo pravize ino mira, ino veselja v' svetemi Duhu. Oni so sato grefnike posvarjali (pokarali), nje povrazhali ino k' svelizhanji spravljali. To je tudi nasho posvanje, je posvanje totega novoshegnanega Mesnika.

Tudi on bo grefnike posvarjal 's njihovih grehov, sakaj gde je greh, tam je kralestvo te teme: toto more biti rasdjano, prejd kak se more sazhetek naredti kralestvi boshjem; vun oditi more ti nezhisti duh is serza, prejd kak noter gre duh boshji: (*Luk. 11.*) vuntergati bo ali mogel ti novoshegnan Mesnik to divjo korenje te gisdosti, te skoposti, te krivize, te nezhistosti, te serditosti, ino drugih hudobnostih. On bo sato grefnikom rekel: Glejte, vi ste od Boga prozh se obernili, ste njegovi sovrashniki postali —

o kak ste vi nefrezhni, vi nemate mira, ne troshta, ne savupanja, le s' framotoj ste obdani, kajti vasho shivljenje pokashe, da vi, kak néme shivadi, ne ishete drugo, kak tisto, kaj vasho telo posheli ino lubi — ah kak bo sa vas, zhe takshi pridete pred sodnika shivih ino mertvih? Tak bo on k' tim sablodjenim ovzhizam govoril, ino kere bodo posluhnile njegov glas, tiste bodo s' tim Evangelskim mladenzhom rek-le: Dober Moister! kaj imam dobrega storiti, da bom imel vezhno shivljenje? Kader bodo pa greshniki enkrat to rekli, te bo on

nje k' Bogi sazhel povrazhati. On bo nje k' krishanem Jesusi pelal, ino bo rekel: Glejte, to je vas h Svelizhar; skus totega snate drugózh najti lublenega Boga, kerega ste sapustli, ino tak dalez h od njegove sapovedi odishli. Glejte, to je vas h Svelizhar, ker je svojo kerv pretozhil sa vas, ker svoje roke vunstegnjene ima, ka bi vas k' sebi pertifnil. Ah le is serza verte na njega, ino v' ponishnosti gor k' njemi poglejte, skrivajte vashe gréhe, ino delajte pokoro, ino she vam skus Jesusa je spravleno odpushtenje, spravlena gnada nebeska. Takshe pa, ker bo na to se povernili, bo on tedaj

zelo pobolshaval ino k' svelizhanji sprav-lal. On bo njim rekel: Moji lubleni! vi ste sdaj povernjeni, o tak glejte, da vas nibeden sovrashnik vezh od Jesusa ne odverne, ino da nibeden gréh vezh ne dobi oblasti kres vas. Da pa bote to samogli, tak vsemete vas h krish na se, ino pojdite sa Jesusom; (*Luk. 9.*) na krish perbijte vas ho meso sred njegovi-mi greshnimi nagnenjami ino poshelenjami. (*Galat. 5.*)

Tak bo ti novoshegnan Meshnik, naj bo na predganzi ali v' spovednizi, ali drugazh na svojem posvanji, vfigdar ludem rekel: Zhlovek! ti si gres hnik, tvoji gréhi so Kristusa na krish perbili, ti moresh pokoro delati, moresh tvoj krish vseti na se, zhe hozhesh sa Kristusom priti v' nebesa.

Posdravlen ali bodi, lubi novoshegnan Meshnik! ti si najbolshi tal si isvolil: ti imash Apostolsko posvanje.

2. Meshnik ima Apostolsko prestanje. Terplenje ino preganjanje je Apostolom od Jesusa bilo naprej povedano s' temi besédami: Joger je ne vezh kak Moister; da so mene preganjali, bodo tudi

vas preganjali. (*Math. 10.*) To se je tudi nad vsimi Apofhtoli dopunilo, ino se dopuni nad nami, bo se dopunilo nad tim novoshegnanim Mefhnikom: kajti kak je sa Kristusa bilo dosta takshih, kí so ga zher-tili ino smertno foverashili, tak she se sdaj na fred Kerfhanstva ne smenka takshih Haidov ino Judov, kerí Mefhnika obframotijo ino sablatijo, ter njemi vse bridkosti piti dajo, ja néki bi, da bi po njihovem bilo, Mefhnika le na krish perbili; ali ravno v' tem bomo mi, ino bo ti novoshegnan Mefhnik pokasal, da je on en Apofhtol Jesusa Kristusa, ker vej, kak so Apofhtoli se pustili obframuvati, vse hudo kres se guzhati, se mantrati ino vse bridkosti kres se priti, pa so se veselili, kaj so vrédni postali, sa Imena Jesusovega volo vse hudo prestati; sato tudi njemi to, kaj enemi Mefhniki naprejstojí, ne dela shmetnega serza, kajti on vej, da po besédah Ap. Pavla vfi, kerí v' Kristusi Jesusi poboshno hozhejo shiveti, bodo preganjanje terpelí. (*II. Timot. 3.*) On vej, kaj Ap. Peter pravi: Vefelte se, kaj ste Kristusovega terplenja deleshni, da bote tudi v' rasodenji njegove zhafti — vefeli ino dobre vole. — Vfigdar bo ali ti novoshegnan Mefhnik v' svojem Apofhtolskem prestanji s' Ap. Pavlom rekel: Gdo bo nas od lubesni Kristusove lozhil? (*Rim. 8.*) Jel nadloge, jel bridkosti, jel lakota, jel nagost, jel nevarnost, jel preganjanje, jel mezh?

Posdravlen ali bodi, lubi novoshegnan Mefhnik! ti si najbolshi tal si isvolil: ti se ne bojísh pota tih krishov, kajti vejsh, da le po poti tih krishov se pride v' nebefa. Ti imash Apofhtolsko prestanje.

3. Mefhnik ima Apofhtolsko obezhajanje. Teshko je bilo sa Apofhtole, iti vuzhit vseh narodov, dolsatréti neverstvo ino flépo vero, ter vpelati verb Kristusovo; teshko je tudi sa Mefhnika, greshnike odteti od pogublenja, nje poverniti k' Bogi, ino nje naravnati v' to vezhno shivljenje: kajti kak hozhe on, kí je sam en slab ino greshen zhlovek, sakamenéte greshne navade is serz tih greshnikov vunslamati, ino nje s' lubesnoj Jesusovej napuniti, kak on hozhe nje zelo pobolshati? O kaj on od sebe ne samore, to samore v' tistem, ker njega krépi. (*Filip. 4.*) Kak so Apofhtolom bili dari Duha svetega obezhani, ino tudi dani, tak so toti dari nam, ino s' nami temi novoshegnanemi Mefhniki obezhani, ino tudi v' Sakramenti

mesnega shegnovanja dani. Obezhan je ali temi novoshegnanemi Mesniki dar te besede, da bo on k' gresnikom govoril sdaj s' lubesnivimi besedami Ap. Johanesa, sdaj s' ostrim posvarjenjom Ap. Pavla, ino bo enega s' tistimi, drugega s' totimi v' serzi genil. Obezhan je njemi dar te lubesni, da bode poterplenje imel s' temi slabimi, ino bo nestrudno iskal te sablodjene ovzhize, doklam nje najde, ino sato nebo gledal na teshkozhe ino neprilizhnosti, temuzh bo ob vsakem zhasi, po nozhi tak kak po dnevi, v' hudi vuri tak kak v' lepem vremeni, k' siromazhkim ino priprostim tak kak k' bogatim ino preshtimanim prishel kak en Angel tega mira ino troshta. Obezhan je njemi dar te poterplivosti, da bo dobrovolno prenesel tudi tisto, kaj bo se njemi vzhasi hudega vzhinlo, kajti 'mu obezhano je, da, vezh bo od hudobnih Kristjanov mogel prestati, veksho bo njegovo bojuvanje na semli, zhastitelsa bo njegova krona v' tem vezhnem shivlenji.

O posdravlen ali bodi, lubi novoshegnan Mesnik! ti si najboljhi tal si isvolil, ti imash Apofhtolfsko posvanje, Apofhtolfsko prestanje, Apofhtolfsko obezhanje: ti si en Apofhtol Jesusa Kristusa.

O ne posabte tedaj, lubi Kristjani! da Mesnik je en Apofhtol Jesusa Kristusa. Molte sa vashe Mesnike, da bo mozh imela njihova beseda, ino da se serza tih Vernih odprejo njihovim navukom. Serzhno lubesen imejte do vasjih duhovnih pastirov, radi poslusajte njihov glas, ino bodte pokorne ovzhize. Poshtujte vashe Mesnike, sakaj oni so Apofhtoli Jesusa Kristusa, ino so vam en dar boshji od neba k' svelizhanji vasjih dush.

Ti pa, lubi novoshegnan Mesnik! stopi ali pred altar, ino pernesi vezhnemi Bogi tvoj prvi sv. mesni ofer na odpushenje grehov sa vso Kershanstvo, sosebno pa sa tvojega lubega ozheta ino mater, kerl so tebi k' enem tak isbranem stani pomagali. Oni se rasveselijo nad tobom, ino to, kaj oni sdaj svojega sina sa enega Apofhtola imenuvati snajo, je njim veselo plazhilo sa vso skerb, kero so sa te si vseli od tvojega detinstva ino do tega dnefnega frezhnega dneva; profi per Bogi sa nje, da bi oni sred tobom prishli v' kralestvo nebesko, ino se tam nad tobom ino sred

tobom na véke vefelili per Jesusi, ker je tebe si sa svojega Apofhtola svolil. Gorofraj toto tvojo pervo sv. Mefho sa tvoje lube brate ino sestre, kerim je k' velkem vefelji, da oni enega brata imajo sa Apofhtola. Gorofraj tvojo pervo sv. Mefho sa vfo tvojo rodbino, sa visokopofhtuvanega Gosp. Farmefhtra tote fare, ino sa njihove Gosp. Kaplane, ter sa vse visokopofhtuvane Gosp. Mefhnike tu nasozhne. Gorofraj tvojo sv. Mefho sa zelo toto faro ino vfo nasozhno ludstvo. Naj bo sadnizh tudi tota sv. Mefha ena profhnja sa me, ino sa te: sa me, da bi moje dnefhne befede bile meni ino vsem, kerim fo nje zhuli, k' dufhnemi hafki; sa te pa, da bi ti vse tvoje shive dni bil en svésti Apofhtol Jesusa Kristusa, en Apofhtol, fkus kerega se bo kralestvo te teme rasdjalo, ino vpelalo kralestvo Jesusa Kristusa, keremi zhast bodi s' Ozhetom ino sv. Duhom na vse véke. Amen.

Approbation.

Gegen die Drucklegung dieser Predigten in slowenischer Sprache, betitelt: **Kratke Predge** u. s. w. wird in geistlicher Beziehung kein Anstand genommen.

Von dem F. B. Seckauer Ordinariate zu Grätz am
17. Jänner 1838.

ROMAN, mp.

J. Prasch, mp.
Secretär.

